

நிதிகளின் உலகமயமாக்கம் பற்றிய மக்கள் கையேடு

கவால்லித் சிங்

தமிழ்த் தேசிய ஆணை எழுத்தர்கள்

நிதிகளின் உலகமயமாக்கம்

பற்றிய மக்கள் கையேடு

கவால்ஜித் சிங்

தமிழில்:

பூவுலகின் நண்பர்கள்

வெளியீடு :

பூவுலகின் நண்பர்கள்

306/ 6 பெல்லி ஏரியா, அண்ணாநகர் (மேற்கு),

சென்னை- 600 040.

Title : A CITIZEN'S GUIDE TO THE
GLOBALISATION OF FINANCE

Author : Kavaljit Singh

Translated by : Poovulagin Nanbargal

Published by : Poovulagin Nanbargal,
306/6 Belly Area, Anna Nagar, Chennai-600 040

Distributed by : Oasis Books,
17, Kutchery Road, Mylapore, Chennai-600 004

Published by with
support from : ASIA-EUROPE DIALOGUE PROJECT OF THE
HEINRICH BOLL FOUNDATION, GERMANY

நூல் : நிதிகளின் உலகமயமாக்கம்
பற்றிய மக்கள் கையேடு

ஆசிரியர் : கவால்ஜித் சிங்

முதல் பதிப்பு : சனவரி, 2001

தமிழில் : பூவுலகின் நண்பர்கள்

வெளியீடு : பூவுலகின் நண்பர்கள்
306/6, பெல்லி ஏரியா,
அண்ணா நகர் மேற்கு,
சென்னை - 40

விற்பனை உரிமை: ஓயாசிஸ் புக்ஸ்,
17, கச்சேரி சாலை,
மைலாப்பூர், சென்னை - 4
தொலைபேசி: 4939276

விலை : ரூ. 50/-

கணினி வடிவம் : யாழினி கணினியகம்

அச்சிட்போர் : அன்பு அச்சகம்,
69, காக்காதோப்புத் தெரு, மதுரை - 625 001
தொலைபேசி: 741116

அட்டைப்படம் : நியூயார்க் பங்குச்சந்தை

பதிப்புரை

1980கள் முதல் சர்வதேச நிதி நிறுவனம், உலக வங்கியிடமிருந்த கடன்பெற்று, அவர்கள் விதிக்கும் கட்டளைப்படி இந்தியாவின் பொருளாதாரக் கொள்கை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிறுவனங்களின் கூற்றான தனியார்மயமாக்கல், தாராளமயமாக்கல், உலகமயமாக்கல் என்பவையோடு இந்தியப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் செயல்படுகின்றன. இவ்வாறு செயல்பட்டால், இந்தியாவின் பொருளாதாரம் புள்ளிமான் போல் குதித்து அதிகரிக்கும் என்று உலகமயமாக்கலுக்கு ஆதரவான முன்னாள் நிதி அமைச்சர்கள் மன்மோகன்சிங், சிதம்பரம் ஆகியோர் கூறினர். இந்நாளைய நிதியமைச்சர் யஷ்வந்த் சின்ஹாவும் இப்படியே கூறிவருகிறார்.

ஆனால் நடைபெற்றது என்ன? இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி தேக்கமடைந்துகொண்டே வருகிறது. இது ஏதோ புதிய ஒன்றல்ல. சர்வதேச நிதி நிறுவனம், உலக வங்கி கட்டளைக்கேற்ப செயல்பட்ட அத்தனை நாடுகளிலும் இதே நிலைதான். உலக நிதிநிறுவனங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் ஜார்ஜ் சோரஸ் ஆணைப்படி நிதியை உலகமயமாக்கினால் அது வளரும் நாடுகளில் எப்படியான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதை இந்நூலில் விளக்கமாக எடுத்துரைக்கிறார் கவால்ஜித் சிங்.

இதற்குச் சான்றாக, இலத்தீன் அமெரிக்க நாடான மெக்சிகோவில் ஏற்பட்ட பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி விளக்கமாகக் கூறுகிறார். மேலும் தெற்காசியப் புலிகள் என்று வர்ணிக்கப்பட்ட தாய்லாந்து, தென் கொரியா, இந்தோனேசியா, மலேசியா மற்றும் பிலிப்பைன்ஸ் ஆகிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட நிதி நெருக்கடி பற்றி விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார். மேலும், இதுபோன்ற சிக்கல்களில் இருந்து மீளவது எப்படி என்பதைப் பற்றியும் கூறியுள்ளார்.

இந்நூலின் ஆசிரியரான கவால்ஜித் சிங், டெல்லியிலுள்ள Public Interest Research Group எனும் நிறுவனத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளராக உள்ளார். இவர் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், வெளிநாட்டு முதலீடுகள் குறித்து பத்திரிகைகளிலும் இதழ்களிலும் எழுதியுள்ளார். 'இந்தியாவில் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள்', 'வெளிநாட்டு முதலீடுகளின் உண்மைகள்' போன்ற நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

நாம் இவரது வெளியீடுகள் பலவற்றை தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளோம். இதன் தொடர்ச்சியாக இந்நூலையும் வெளியிடுவதில் பெருமைப்படுகிறோம். வழக்கம்போல் தமிழுலகம் இதனை வரவேற்கும் என்று நம்புகிறோம். இதனை வெளியிட ஊக்குவித்த மூன்றாம் உலகப் பின்னக தலைவர் முகமது இத்ரிஸ்க்கு எங்களது நன்றி.

பூவுலகின் நண்பர்கள்

முன்னுரை

“என்னால் பொருளாக்கத்தில் மூலதனத்தின் உலகமயமாக்கலைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால் நிதியியல் வகையில் மூலதனத்தின் உலகமயமாக்கலைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மேலும் என்னால் நிதியியல் சொல்லாக்கங்களை, ஒரு செய்தித்தாளின் நிதியியல் பக்கங்களைக்கூட ஆழமாகப் படிக்க முடியவில்லை” என்று ஒரு முன்னணி சமூகச் செயல்பாட்டாளரும் இந்தியாவில் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு எதிரான பரப்புரையில் ஈடுபட்டு வருபவருமான ஒருவர் கூறினார்.

தென்கிழக்காசிய நாணய நெருக்கடி குறித்து நடைபெற்ற ஒரு கருத்தரங்கின்போதே அவர் இவ்வாறு கூறினார். அவரது இந்த மனவோட்டமே பல்வேறு சமூக செயல்பாட்டாளர்களிடமும் குழுக்களிடமும் எதிரொலிப்பதை அவர்களோடு நான் உரையாடும்போது கண்டறிந்தேன்.

அண்மைக்காலங்களில் பொருளாக்கம் தொடர்பாக அல்லாமல் நிதியியல் வகைகளிலேதான் மூலதனத்தின் உலகமயமாக்கம் நடைபெறுகிறது என்பதை மிகச்சிலர்தான் மறுக்கின்றனர். இதுதொடர்பாக துறை வல்லுநர்கள் அல்லாத சாதாரண மக்களுக்கான நூல் எதுவும் கிடைப்பது கடினமே. எனவே நான் இந்த முக்கியமான கருத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் வழிகாட்டிக் கையேடு ஒன்றைக் கொண்டுவரும் முயற்சியை எடுத்துள்ளேன்.

இந்நூல் உலக நிதியியல், மொழி ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொள்வதற்கான ஓர் எழிய வழிகாட்டியாகும். பகுதி ஒன்று, உலகளாவிய நிதியியல் கருத்தாக்கங்களையும் கோணங்களையும் அறிமுகம் செய்கிறது. பகுதி இரண்டானது, அண்மைக்காலங்களில் உலகளாவிய நிதி மூலதனங்களால் வளரும் நாடுகளில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை அலசுகிறது. இதில் இந்திய அனுபவங்களும் அலசப்படுகின்றன. முடிவுரைப் பகுதியில் இந்த நிதியோட்டங்களை கட்டுப்படுத்துவது பற்றியும், பொருளியல், அரசியல் விளைவுகள் பற்றியும் கூறப்படுகிறது.

நோம் சாம்ஸ்கியின் மொழிகளில் கூறுவதானால், “புத்தகங்கள் வெறும் பொழுதுபோக்குக்காக மட்டுமல்லாமல் உலகத்தை மாற்றுவதற்கான கருவியாகவும் இருக்க முடியும்”. இக்கையேடானது கலவையான சிக்கல்களைக் கொண்ட நிதிகளின் உலகமயமாக்கம் தொடர்பானவற்றை புரிந்துகொள்ள உதவும் என்று நம்புகிறேன். உலகமயமாக்கத்திற்கு எதிராக பரப்புரையில் ஈடுபட்டுள்ள மக்கள் அமைப்புகளுக்கும் தொழிலாளர் அமைப்புகளுக்கும் உதவுவதாகவும் அதில் மக்களின் பங்கேற்பை முடுக்கிவிடும் ஒரு வினையூக்கியாகவும் இந்நூல் பயன்படும் என்றும் நம்புகிறேன்.

கவால்ஜித் சிங்

பொருளடக்கம்

முதல் பகுதி

1. உலகமயமாக்கல் ஒரு புதிய நிகழ்வா? 3
2. உலகளாவிய நிதிவரத்தின் போக்குகள் 11
3. முக்கியப் பங்காளர்கள் 23
4. நிதி சாதனங்கள் 29

இரண்டாம் பகுதி

5. ஒரு 'மாதிரி'யின் வீழ்ச்சி: மெக்சிகன் நிதித் தட்டுப்பாடு 43
6. தென்கிழக்காசிய நாணயக் குளறுபடி
தாய்லாந்தின் எடுத்துக்காட்டு 65
7. தென்கொரியா, இந்தோனேசியா,
மலேசியா, பிலிப்பைன்சில் தொடுவிளைவு 83
8. தனியார் ஆதாயமும் மக்களின் இழப்பும்:
ஆசிய மாபெரும் மீட்சித் திட்டம் 97
9. இந்தியா தென்கிழக்காசியாவைப் பின்பற்றுமா? 121

மூன்றாம் பகுதி

10. புதிதாய்த் தோன்றும் பொருளியல், அரசியல் நெருக்கடிகள் 145
11. வெம்பணத்தைக் குளிர்விப்பது;
முதலைக் கட்டுப்படுத்துவதன் தேவை 153
12. செயல்பாட்டிற்காக... 169

வினாக்கள் - பதில்கள்

திரு. ப. சீனிவாசன்

8. சிவசுந்தரி பதிப்பு நகல் கடைகளிலாவாது உ. 1

11. சிவசுந்தரி பதிப்பு நகல் கடைகளிலாவாது உ. 1

12. சிவசுந்தரி பதிப்பு நகல் கடைகளிலாவாது உ. 1

13. சிவசுந்தரி பதிப்பு நகல் கடைகளிலாவாது உ. 1

திரு. ப. சீனிவாசன்

14. சிவசுந்தரி பதிப்பு நகல் கடைகளிலாவாது உ. 1

சுற்றுலா துறைமுகம் கட்டிடம் கட்டி உடனடியாக

15. சிவசுந்தரி பதிப்பு நகல் கடைகளிலாவாது உ. 1

உடனடியாக கட்டிடம் கட்டி உடனடியாக

16. சிவசுந்தரி பதிப்பு நகல் கடைகளிலாவாது உ. 1

சுற்றுலா துறைமுகம் கட்டிடம் கட்டி உடனடியாக

17. சிவசுந்தரி பதிப்பு நகல் கடைகளிலாவாது உ. 1

சுற்றுலா துறைமுகம் கட்டிடம் கட்டி உடனடியாக

18. சிவசுந்தரி பதிப்பு நகல் கடைகளிலாவாது உ. 1

திரு. ப. சீனிவாசன்

19. சிவசுந்தரி பதிப்பு நகல் கடைகளிலாவாது உ. 1

சுற்றுலா துறைமுகம் கட்டிடம் கட்டி உடனடியாக

20. சிவசுந்தரி பதிப்பு நகல் கடைகளிலாவாது உ. 1

சுற்றுலா துறைமுகம் கட்டிடம் கட்டி உடனடியாக

21. சிவசுந்தரி பதிப்பு நகல் கடைகளிலாவாது உ. 1

பகுதி - 1

உலக நிதி: ஒரு அறிமுகம்

இப்பகுதியில், நிதி உலகமயமாக்கலின் குழப்பங்கள், வரலாற்றுச் செயல்முறையின் பின்னணியில் மறைந்துள்ள கொள்கைகள் பற்றி அறிமுகப்படுத்துகின்றது. அத்தியாயம் 1 இல் 19ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கிய உலகமயமாக்கலின் பரிணாம வளர்ச்சி பற்றி கோடிட்டுக் காட்டப்படுகிறது. தற்போதைய உலகமயமாக்கலுக்கும் முந்தைய உலகமாக்கலுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு அலசப்படுகிறது.

அத்தியாயம் 2 இல் உலகநிதிவரத்தின் அளவு பற்றிய விளக்கம் அதிலும் குறிப்பாக வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் அதன் அளவு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. நிதியின் போக்குகள் மற்றும் அதற்கு வழிவகுக்கும் காரணிகள் பற்றியும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்தியாயம் 3 இல் உலக நிதிச் சந்தைகளில் நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் வளர்ந்துவரும் பங்கு பற்றிய விபரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தியாயம் 4 இல் உலக நிதியில் முக்கிய உறுப்பாக உள்ள ஓய்வூதிய நிதி, நிகர (மியுச்வல்) நிதிகள், பத்திரங்கள் போன்ற நிதி வாய்ப்புகள் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளது.

உலகமயமாக்கல்: ஒரு புதிய நிகழ்வா?

உலகமயமாக்கல், உலகமெங்கும் உள்ள நாடுகளிடையேயான வளர்ந்துவரும் பொருளாதார சார்புத் தன்மை பற்றிய வழி முறைகளால் விளக்கப்படுகிறது. பல பகுப்பாய்வாளர்கள் பொதுவாக நம்பப்படுவது போல் நாடுகளுக்கிடையேயான பொருளாதார சார்புத் தன்மை ஒரு புதிய நிகழ்வு அல்ல எனக் கருதுகின்றனர். உண்மையில் உலகமயமாக்கலின் தற்போதைய நிலை பல வகைகளில் 1800களின் நடுவில் தொடங்கி முதல் உலகப்போரின்போது பாதிப்படைந்த நாடுகளிடையே ஏற்பட்ட பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பை ஒத்ததாக உள்ளது.

அந்தக் காலகட்டத்தில் நாடுகளிடையே பொருளாதாரப் பரிமாற்றத்திற்கு செயற்கையான தடைகள் மிகக்குறைவு. அதன் விளைவாக எல்லை கடந்து பண்டங்கள் மற்றும் மூலதனப் பரிமாற்றங்களும், மக்கள் போக்கு வரத்தும் அதிக அளவில் இருந்தன.

இன்றைய உலகமயமாக்கல் ஐந்து முக்கிய வளர்ச்சிகளால் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

அ) சர்வதேச நிதிப் பரிமாற்றங்களில் விரைந்த வளர்ச்சி.

ஆ) வணிகங்களின் அதிவேக வளர்ச்சி அதிலும் குறிப்பாக பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி.

இ) அயல்நாட்டு நேரடி முதலீட்டில் உயர்வு, பெரும்பாலும் அது பன்னாட்டு நிறுவனங்களால் ஏற்பட்டது.

ஈ) உலகச் சந்தைகளின் வெளிப்பாடு.

உ) போக்குவரத்து மற்றும் தொடர்பு சாதனங்கள் உலகமயமாக்கப்படுவதில் அதிவேக விரிவாக்கம் மூலம் தொழில் நுட்பங்களும், கருத்துக்களும் பரவுதல்.

உலகமயமாக்கல் செயல்முறையில் இன்றைய கட்டம் இரண்டு தனித்தனி நிகழ்வுகளைக் கொண்டது, அதாவது உற்பத்தியை உலகமயமாக்கல் மற்றும் நிதியை உலகமயமாக்கல்.

உற்பத்தியின் உலகமயமாக்கம்

உலக வங்கி மற்றும் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தால் வரையறுக்கப்பட்ட அடிப்படைத் திட்டங்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு உற்பத்தி செயல்முறை மிக வேகமாக உலகமயமாக்கப்பட்டதை 1980 களிலும், 1990களிலும் நாம் கண்டுள்ளோம். இச்செயல்முறை 'காட்' (இப்பொழுது உலக வணிக நிறுவனம்) அமைப்பினால் வலியுறுத்தப்பட்ட பன்முக உடன்பாடுகளினால் மேலும் தீவிரப்படுத்தப்படுகின்றது. உற்பத்தியை உலகமயமாக்கலின் பின்னே ஆட்டுவிக்கும் சக்தியாக பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் உள்ளன.

தேவை தேக்கமடைந்ததாலும் தாய்நாடுகளில் உற்பத்தி விலை மிகவும் அதிகரித்ததாலும், பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் தேவை அதிகரித்துவருவதாலும், அவை கச்சாப் பொருட்களும் கூலியும் மிக மலிவாக உள்ள வளர்ந்துவரும் நாடுகளுக்கு தங்கள் உற்பத்தி அமைப்புகளை இடம் மாற்றின. வளர்ந்துவரும் நாடுகள் பன்னாட்டு மூலதனத்துக்கு தங்கள் பொருளாதாரங்களை மென்மேலும் தளர்த்துகின்றன என்ற உண்மை, அதனை மேலும் ஊக்கப்படுத்துகின்றது. அண்மைக்கால தொழில்நுட்ப மாற்றங்களாலும், போக்குவரத்து மற்றும் தொடர்பு வசதிகளின் விலைக்குறைவாலும் உற்பத்தியை உலகமயமாக்கல் மேலும் சாத்தியப்பட்டுள்ளது.

மண்டல பொருளாதாரக் குழுக்களின் (எ. டு : ஐரோப்பிய ஒன்றியம் மற்றும் நாஃப்டா) அண்மைக்கால வளர்ச்சி, இன்றைய வழக்கமான மண்டலமாக்கலை நோக்கியுள்ளதா அல்லது உலகமயமாக்கலை நோக்கியுள்ளதா? என்ற வினாவை எழுப்புகிறது. நிதியின் போக்குகளும், வணிக அசைவுகளும் மண்டலம் சார்ந்ததாக இருந்தாலும், பொருளாதாரக் குழுக்கள் உறுப்பினர் நாடுகளுக்கு டிட்டும் தடைகளை அகற்றுவதில் பாரபட்சமாயிருப்பதாலும், மண்டலமயமாக்கல் எந்த அடிப்படையில் நிகழ்கிறதோ அது உலகமயமாக்கும் ஒன்றாக இருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக போட்டி, தரங்கள் உலகளாவியவை. வரி

விகிதங்களும், வணிக விதிகளும் உலக அளவில் நிர்ணயிக்கப் படுகின்றன, நிதிமூலதனம் உலகச் சந்தைகளில் உருவாக்கப்படுகிறது. தொழில்நுட்பங்களுக்கும், உலகத்தரம் உண்டு. தகவல் தொடர்பு வசதிகள் உலக அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன.

நிதிகளின் உலகமயமாக்கம்

நிதியை உலகமயமாக்கும் செயல்முறை, உற்பத்தியைக் காட்டிலும் அதிக முக்கியத்துவத்தையும் அதிகாரத்தையும், குறிப்பாக அண்மைய ஆண்டுகளில் பெற்றுள்ளது. உலக நிதி முதலின் அளவும், பரிமாற்றங்களும் பெரும்பாலானோரை வியப்பில் ஆழ்த்தியுள்ளது. 1986 இல் 188 பில்லியன் டாலர் தொகை, நியூயார்க், லண்டன் மற்றும் டோக்கியோ நகரில் உள்ள பண வணிகர்களின் கைகளில் இருந்து ஒவ்வொரு நாளும் புழக்கத்திற்கு வந்தது. 1995 வாக்கில் இந்த நாளது பணப்புழக்கம் நாளொன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட 1.2 டிரில்லியன் டாலர்களை அதாவது 12,000 கோடி டாலர்களை எட்டியது.

வரலாற்று ரீதியாகப் பார்த்தால் வெளிநாட்டுச் செலாவணியில் நடக்கும் பெரும்பாலான வணிகங்கள் பன்னாட்டு வணிகங்களின் விளைவாகும். ஏனெனில் அயல்நாட்டுப் பொருட்களையோ சேவைகளையோ விற்பவர்களும் வாங்குபவர்களும் அவர்கள் வணிகத்தை முடிக்க மற்ற நாட்டுப் பணத்தை நாடுவர். ஆனால் இப்பொழுதோ, வெளிநாட்டுச் செலாவணி மாற்றங்களுக்கும் பன்னாட்டு வணிகங்களுக்கும் மிகச்சிறிய அளவே தொடர்பு உள்ளது.

அதாவது உலக அளவில் வெளிநாட்டுச் செலாவணி மாற்றங்களில் இது 2 விழுக்காடே உள்ளது, இவ்வாறு நிதியை உலகமயமாக்கல் இப்போதைய காலகட்டத்தில் பன்னாட்டு வணிகங்களையும், முதலீடுகளையும் சார்ந்ததாக இராமல் ஒரு தனித்துவம் பெற்று வருகிறது. இன்றைய காலகட்டத்தில் நிதியின் போக்குகள், உண்மையான பணவசதிகள் மற்றும் நீண்டகால முதலீடுகள் ஆகியவற்றின் போக்குடன் தொடர்பற்றவை. இந்தப் போக்குகள் பெரும்பாலும் எளிதாக மாற்றக்கூடிய பணமாகவே உள்ளன, இவை குறைந்த கால பங்குச்சந்தை ஆதாயங்களை நோக்கி விடுவதால் வந்த வேகத்திலேயே நாட்டைச் விட்டுச் செல்லமுடியும். பணமாற்று தவிர, புதிய நிதி சாதனங்களான பங்குகள், பத்திரங்கள், மியூச்சல் பண்ட், அரசு வைப்புநிதிகளும் அதன் வழி வருபவைகளும் அண்மைக் காலத்தில் சந்தைக்கு வந்து, நிதி உலக மயமாக்கலில் பங்கேற்று வருகின்றன. இந்த வரலாற்றை சுருக்கமாக நாம் காணலாம்.

கட்டம் 1.1

உலகமயமாதல் - அன்றும் இன்றும்

உலகமயமாதல் ஒன்றும் புதியதல்ல. பலவிதங்களில் 20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் உள்ள உலகப் பொருளாதாரம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் உள்ள பொருளாதாரத்தோடு ஒத்துப் போகிறது. அப்பொழுதும் சரி. இப்பொழுதும் சரி பல நாடுகளில் அதிகரித்தவரும் தாராளமயமாக்கலே உலகமயமாதலின் அடிப்படை அம்சமாக விளங்குகிறது. இந்த தாராளமயமாக்கம், வணிகம், முதலீடு, மற்றும் நிதி அகியவற்றோடு குறுகிவிடுவதில்லை. இது தேச எல்லைகளை கடந்து, தொழில்நுட்பம், தகவல் தொடர்பு, சேவை, கருத்துகள் மற்றும் தனிநபர்கள்வரை விரிவடைகிறது. கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் சர்வதேச நிதி, படுபயங்கர வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது.

1870க்கும் 1913க்கும் இடைப்பட்ட காலம் லலிஃபேர் என்று அழைக்கப்பட்டது. அப்போது நாட்டு எல்லைகளுக்கு இடையே பொருட்கள், மூலதனம் மற்றும் உழைப்பை பரிமாற்றம் செய்துகொள்ள எவ்விதத் தடையும் இருக்கவில்லை. பொருளாதாரத் துறையில் அரசின் தலையீடு மிகமிகக் குறைவாகவே இருந்தது. 'ரூரியன் மறையாத நாடு' என்று தன்னை அழைத்துக்கொண்ட பிரிட்டன் கிட்டத்தட்ட உலகைத் தன் குடையின் கீழ் வைத்து ஆண்டு கொண்டிருந்தபோது முதலில் உலகமயமாதல் தோன்றியது. 1970-களில் இருந்து அமெரிக்கா பொருளாதார வல்லரசாக உயர்ந்ததும், உலகமயமாதலின் இரண்டாவது அத்தியாயம் தொடங்கியது. கம்யூனிசத்தின் வீழ்ச்சியும், முதலாளித்துவத்தின் வெற்றியும் இதை இன்னும் உறுதிப்படுத்தின. இருமுறையும், ஒரு வலுவான பொருளாதாரமுடைய நாட்டின் தேசிய நாணயம் சர்வதேச நாணயமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், தொழிற்சாலைகளில் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கும், வேளாண்விளைவொருட்களுக்கும் இடையேயுள்ள பரிமாற்றம் மேலோங்கி இருந்தது. 1970-90களில் இது தொழிற்சாலைப் பொருட்களுக்கு இடையேயான பரிமாற்றமாகத் திகழ்ந்தது. தற்போது ஒரே நிறுவனத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கு இடையேயான பரிமாற்றமாக இது மாறியுள்ளது. 1914 இல் நேரடி அந்நிய முதலீட்டின் விகிதம் வளர்ந்த நாடுகள் 55% மும், வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் 47% ஆக இருந்தது. 1992 இல் இது 78% - 22% என்று குறுகி விட்டது. இந்த இரு உலகமயமாக்கலுக்கும் இடையேயுள்ள முக்கியமான வேறுபாடு தொழிலாளர்களின் இடப்பெயர்ச்சியாகும். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இடம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு புதிய நாடுகள் சுலபமாக குடியரிமையளித்தன. அதனால் அப்போது தொழிலாளர்கள் இடப்பெயர்ச்சி அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் பின்னர் குடியரிமைச் சட்டங்கள் மிகக்கடுமையாக்கப்பட்டதால், தொழிலாளர் இடப்பெயர்ச்சி கணிசமாகக் குறைந்தது. நிறுவனங்கள் இப்பொழுது மூலதனப் பெயர்ச்சி மூலம், மலிவான தொழிலாளர் இருக்கும் இடம் சென்று பொருட்களை உற்பத்தி செய்து, தங்கள் நாடுகளுக்கு கொண்டு சென்று விடுகின்றன.

சர்வதேச மூலதனம் உருவானதில் இருந்து, அரசாங்கள், முக்கியமான துறைகளில் இருந்து தங்களை விலக்கிக்கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டன. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் அரசியல் காரணங்களுக்காக உலகம் முழுவதும் சமச்சீரற்ற பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படுத்தப்பட்டதைப் போல, இன்று பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காக அவை ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

1914—18 இல் முதலாம் உலகப்போருக்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்து வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரங்களுக்கு மாபெரும் அளவில் மூலதனங்கள் போடப்பட்டன. இந்த வரலாற்றை சுருக்கமாக நாம் காணலாம்.

1914—18 முதலாம் உலகப் போருக்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்து வளர்ந்துவரும் பொருளாதாரங்களுக்கு மாபெரும் அளவில் மூலதனங்கள் போடப்பட்டன. அப்போது தனியார் மூலதனத்தை எவ்விதத் தடையுமின்றி எங்கும் போடமுடியும். இதில் பெருமளவு இரயில் பாதைகள், சாலைகள் மற்றும் நீண்ட கால அரசுக் கடன்கள் இவற்றிற்கான பத்திரங்களில் செலுத்தப்பட்டன. இந்தக் கால கட்டத்தில் பன்னாட்டு நிதியமைப்பு பாரம்பரிய தங்கத்தின் அளவு அடிப்படையில் செயல்பட்டது. தங்கத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கு தாள் பணத்தை மாற்றக்கூடிய நிபந்தனையற்ற உத்தரவாதம் இருந்ததால், இம்முறை வெற்றிகரமாக இயங்கியது. முதல் உலகப்போர் வெடித்தபின் தங்கம் அடிப்படையிலான அளவுமுறை நிறுத்தப்பட்டு மூலதனம் மற்றும் வெளிநாட்டுச் செலாவணி மாற்றுக்கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. போருக்குப் பின்னர் இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டு தங்கம் அடிப்படையிலான அளவுமுறை மீண்டும் நடைமுறைக்கு வந்ததால் மூலதனம் எவ்வித தடையுமின்றி புழங்க முடிந்தது.

ஆயினும் தங்கமாற்று அளவுமுறை போருக்கு முன்னர் இருந்ததைவிட தரமானதாகவோ, நிலையானதாகவோ இல்லை. தங்கத்தின் மாற்றுத் தரத்தை நிலையாக்க முடியாத பரந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகளை பின்பற்றிய நாடுகளினால் மூலதனத்தின் போக்குகள் நிலைகுலைய நேர்ந்தன. 1950-களில் நிகழ்ந்த பெரும் சரிவிற்குப் பின்னர் பல நாடுகள் பணச்சரிவிலிருந்தும் பணவீழ்ச்சியில் இருந்தும் தங்களைக் காத்துக் கொள்வதில் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை பயன்படுத்தக் கடும் மூலதனக் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தன.

இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் உலக வங்கி மற்றும் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தால் வளர்ந்து வரும் நாடுகளின்மேல் திணிக்கப்பட்ட தாராளக்கொள்கைகளாலும், 'காட்' பேச்சு வார்த்தைகளாலும் பலன் பெற்று அதிகரித்து வரும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் சர்வதேசமயமாக்கலே இன்று மேலோங்கிய வழக்கு ஆகும். பொருளாதார நடவடிக்கைகளை சர்வதேச மயமாக்கலின் தொடக்க கட்டத்தில் அமெரிக்காவும் அதன் கூட்டு நாடுகளும் வளர்ந்துவரும் நாடுகளுக்கு அசாங்க உதவி மற்றும்

பட்டியல் 1.1

வெளிநாட்டுச் செலாவணி வணிகம்

(பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களில் விழுக்காட்டளவு)

	1986	1989	1992	1995
உலகளாவிய கொடுக்கல் வாங்கல் மதிப்பீடு	188	590	820	1190
விழுக்காட்டளவில்				
உலக பொருட்கள் மற்றும் சேவை ஏற்றுமதி	7.4	15.8	17.4	19.1
தங்கத்தைக் கழித்தது போக மொத்த நிதித் தேக்கம் (அனைத்து நாடுகளிலும்)	36.7	75.9	86.0	84.3
மூலம் : உலகளாவிய தீர்வு வங்கி மற்றும் சர்வதேச நிதி நிறுவனம்				

சந்தை தொடர்பு ஆகியவற்றின் வாயிலாக கம்யூனிசத்திற்கு எதிராக அணிவகுத்துக்கொள்ள பெரும் உதவிபுரிந்தன. வணிக வளர்ச்சிக்கு நிதியுதவி அளிக்குமளவில் மிகப்பெரும் அளவில் மூலதனத்தின் போக்குகள் சர்வதேசமயமாதலில் உதவியது.

இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் நிறுவப்பட்ட உலக வங்கி போன்ற பிரட்டன் வுட்ஸ் நிறுவனங்களின் நிலையான மாற்று விகிதமுறையின் கீழ், 1990களின் தொடக்கம் வரையில் மூலதனத்தின் சர்வதேச வரத்து கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக ஓர் இங்கிலாந்து முதலீட்டாளர் அமெரிக்கப் பங்குகளையோ பத்திரங்களையோ அவ்வளவு எளிதாக வாங்க முடியாது. வளரும் நாடுகளுக்குக் கிடைக்கும் வெளிநாட்டு மூலதனத்தில் பெரும்பங்கு இருநாட்டு அல்லது பன்னாட்டு அரசாங்களிலிருந்து வருகிறது. இயற்கை வளங்களை சுரண்டுவதற்காக அலலாமல் பிற காரணங்களுக்கான நேரடி அயல்நாட்டு முதலீடு வளரும் நாடுகளில் மிகவும் குறைவு. வணிகரீதியான வங்கிக்கடன் மற்றும் தனியார் முதலீடு கிட்டத்தட்ட இல்லவே இல்லை எனலாம். 1960களின் தொடக்கத்தில் “ஈரோ சந்தைகளின்” வளர்ச்சி மூலமாக இந்தக் கட்டுப்பாடுகளில் சிலவற்றை சுற்றி வளைத்து சமாளிக்க வழிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இதன்படி ஒரு நாட்டில் உள்ள வங்கிகள் அவர்களின் வைப்பு நிதிகளை மற்ற நாட்டு நாணயங்களில் அங்கு கடன் வழங்க முடிந்தது. 1970களில் நிலையான மாற்று விகிதமுறை மாறியபோது, முன்னேறிய நாடுகள் அவர்களுடைய மூலதன கட்டுப்பாடுகளைத் தகர்க்கத் தொடங்கின. இது பெருமளவில் சர்வதேச நிதிச்சந்தைகளை கவர்வதற்கு அவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட போட்டியின் விளைவு எனலாம். அமெரிக்காவைத் தொடர்ந்து பல முன்னேறிய நாடுகளும் மூலதனப் பழக்கத்தில் இருந்த கட்டுப்பாடுகளை அகற்றின.

1973-74இல் உலகளவில் கன்னெய் (பெட்ரோல்) விலை திடுதிப்பென்று உயர்ந்த காலகட்டத்தில் வணிக வங்கிக் கடன் மூலமாக 1970களில் முதன் முதலாக வளரும் நாடுகளுக்கு தனியார் மூலதன வரத்துகள் அதிகரித்தன. இந்த எண்ணெய் விலையுயர்வு நுகர்வோரிடமிருந்து எண்ணெய் தயாரிப்பாளர்கட்கு ஒரு மாபெரும் பணப்பெயர்ச்சிக்கு காரணமாய் அமைந்தது. இதனால்

கட்டம் 12

பணத்தின் கதை

மக்கள் தங்களிடம் இருக்கும் பொருளைக் கொடுத்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக வேறொரு பொருளை வாங்கத் தொடங்கிய போது பணம் உருவெடுத்தது. முதலில் பண்டமாற்றுமுறை நடைமுறையில் இருந்தது, பின்னர் வணிகம் விரிவடைந்ததும் பணம் புழக்கத்திற்கு வந்தது. வாங்குவோரும் விற்போரும் தங்களுக்கிடையே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு வடிவமாக பணத்தை கவீகரித்துக் கொண்டனர். நாளடைவில் இது பெரிய வணிக வட்டங்களுக்கும் பரவியது.

பல சமயங்களில் பல பொருட்கள் இத்தகைய பணத்தின் ஆதாரங்களாக வடிவெடுத்தன. சீனாவில் உப்பும், சாலமோன் தீவுகளில் புகையிலையும், ஆப்பிரிக்காவில் யானைமுடியும் பணமாகப் புழங்கியது. எகிப்தில் கி.மு. 2500 வாக்கிலேயே தங்கமும், வெள்ளியும் பணமாகப் பயன்பட்டன.

முதன்முதலாகக் காகிதப் பணம் கி.பி.1282 இல் பயன்படுத்தப்பட்டது. குப்ளாய்கான் மல்பெரி மரத்தோலில் செய்யப்பட்ட காகிதத்தில் அரசாங்க முத்திரையையும், கருவூலரின் கையொப்பத்தையும் பொறித்து, பணமாகப் புழக்கத்தில் விட்டார். சீனாவில் மிங் அரசாங்கத்தால் 1368க்கும் 1399க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட குவான் என்ற காகிதப் பணம்தான் மிகப் பழைய காகிதப் பணத்திற்கான ஆதாரமாக உள்ளது. வியட்நாமின் முதல் காகிதப் பணம் 1369 இல் வெளியிடப்பட்டது.

ஆனால் அமெரிக்காவிலும், ஐரோப்பாவிலும் 18 ஆம் நூற்றாண்டுவரை காகிதப் பணம் தலை தூக்கவேயில்லை. ஐரோப்பாவில் இதைப் பரபலப்படுத்தியது பிரான்ஸ் ஆகும். இப்பொழுதெல்லாம் பணம் என்றவுடனே மக்கள் கண்முன் தோன்றுவது காகிதப் பணம்தான். ஆனால் இந்த காகிதப் பணம் அரசியல், பொருளாதார மாறுபாடுகளுக்கேற்ப பல ஏற்ற இறக்கங்களைச் சந்தித்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக 1923 இல் முதல் உலகப்போர் தோற்றுவித்த பொருளாதாரச் சீரழிவின் காரணமாக, செருமானிய மக்களுக்கு பணத்தைக் கொடுத்து விறகு வாங்குவதைவிட பணத்தை அப்படி யளிப்பது லாபகரமாக இருந்தது! 1918 இல் செருமனியில் 1 மார்க் (செருமன் நாணயம்) கொடுத்து வாங்கிய பொருளுக்கு 1923 இல் 72,60,00,000 மார்க் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

இது தவிர இன்று காசோலை, மின்னஞ்சல் பரிமாற்றல், கிரிடிட் கார்டு போன்ற பிற பண வடிவங்களும் வந்துவிட்டன. பண்டமாற்றுமுறையைக் காகிதப் பணம் தூக்கி எறிந்ததைப் போல இன்று கிரிடிட் கார்டுகள், டெபிட் கார்டுகள் மற்றும் ஸ்மார்ட் கார்டுகள் ஆகியவை காகிதப் பணத்த ஓரங்கட்டத் தொடங்கிவிட்டன.

கட்டம் 1.3

எங்கெங்கு காணினும் டாலர், டாலர், டாலரடா...

டாலர் என்ற சொல் பொகியியா நாட்டில் 1518 இல் அச்சிடப்பட்ட ஜோசீம் தாலர் என்று அழைக்கப்பட்ட வெள்ளி நாணயத்தின் பெயரிலிருந்து உருவானது. இதே நாணயம் ஹாலாந்தில் தாலர் என்றும் ஸ்காண்டிநேவியாவில் தாலேர் என்றும் இங்கிலாந்தில் டாலர் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இப்போழுது கீழ்க்கண்ட 27 நாடுகளின் நாணயங்கள் டாலர் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அவை.

அன்டிகவா, பார்புடா, ஆஸ்திரேலியா, பகாமாஸ், பார்படாஸ், பெலிஸ், பெர்முடா, புருணை, கனடா, கேமென் தீவுகள், டொமினிகா, பிஜி, கிரனடா, கயானா, ஹாங்காங், ஜமைக்கா, லிபியா, நியூசிலாந்து, சிங்கப்பூர், தைவான், ஜிம்பாப்வே, செயின்ட் லூசியா, செயின்ட் வின்சென்ட், செயின்ட் கிட்ஸ் & நெவிஸ், சாலமன் தீவுகள், டிரினிடாட் & டொபாகோ, அமெரிக்கா, நமீபியா.

சர்வதேச நிதிச் சந்தைகளில் பெரும் குழப்பம் நிலவியது. பல எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் நாடுகள் உபரிப் பணத்தை மேல்நாட்டு வங்கிகளில் வைக்க விரும்பின. இதனால் அவ்வங்கிகள் இந்த நிதிகளை முதலீடு செய்யத் தகுந்த வழிமுறைகளைத் தேடின. அவை தங்கள் பற்றாக்குறையை சமாளிக்கவும், திட்டங்களைச் செயல்படுத்தவும் பண உதவி நாடிய வளரும் நாடுகளின்பால் கவனத்தைத் திருப்பின. 1970களின் இறுதியில் வணிக வங்கிகளில் இருந்து வளரும் நாடுகளுக்கு வந்த நிகர நிதிவரத்து உச்சத்தை எட்டியது. இவ்வாறு அந்நாடுகளின் வெளிநாட்டுக்கடன் 6 மடங்காக உயர்ந்தது. அதாவது 1973ல் 100 பில்லியன் டாலர்களில் இருந்து 1979ல் 600 பில்லியன் டாலர்களாக உயர்ந்தது.

1980களில் பல வளரும் நாடுகளில் இருந்தும் கடன் சுமை காரணமாக வணிக வங்கிக் கடன்கள் சரிந்தன. இதன் விளைவாக பல நாடுகளின் நிகர தனியார் கடன்கள் எதிர்மறையாக இருந்தது. ஆயினும் 1980 களின் இறுதியில் வளரும் நாடுகளுக்கு நிதிவரத்துகள் மீண்டும் அதிகரித்தன. இதில் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு பெரும்பங்கு வகித்தது. உலகளாவிய அளவில் வளரும் நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்ட வெளிநாட்டு நேரடி முதலீட்டின் பங்கு 1990இல் 12%இல் இருந்து 1995இல் 38% ஆக உயர்ந்தது. 1980களின் இறுதியிலும், 1990களின் தொடக்கத்திலும் வளரும் நாடுகளில் முதல் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டதால் இது நிகழ்ந்தது. இவ்வாறாக அரசாங்க நிகழ்வுகளும், பிரட்டன் வுட்ஸ் முறை தகர்வு, எண்ணெய்த் தட்டுப்பாடு, கடன் பற்றாக்குறை போன்ற பொருளாதார நிகழ்வுகளும் உலகமயமாக்கலின் இன்றைய நிலைக்கு வழிவகுத்தன.

2

உலகளாவிய நிதி வரத்தின் யோக்கங்கள்

கடந்த பத்தாண்டுகளில் நிதி வரத்துகளின் பாங்கில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் இருந்து வருகிறது. (குறிப்பாக வளரும் நாடுகளிடையே) உலக வங்கியினால் நடத்தப்பட்ட அண்மைய ஆய்வு கீழ்க்கண்ட தகவல்களை அளிக்கிறது.

★ வளரும் நாடுகளின் மொத்த நிதி வரத்தில் இப்போது தனியார் முதல் வரத்துகள் மேலோங்கி உள்ளன. 1996 இல் மொத்த நிதி வரத்தான 285 மில்லியன் டாலர்களில் தனியார் மூலதனவரத்து மட்டும் கிட்டத்தட்ட 244 பில்லியன் டாலர்களாக இருந்தது. இது மொத்த வரத்தில் 80% அதிகமானது. 1990 இல் இருந்ததைப் போன்று இஃது ஐந்து மடங்காகும்.

★ தனியார் மூலதன வரத்துகள் அரசாங்க நிதி வரத்துகளைப் போன்று ஐந்து மடங்காக உள்ளது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை வளரும் நாடுகளுக்கு அரசு நிதி வரத்துகள் தனியார் நிதி வரத்துகளைவிட அதிகமாக இருந்ததால், இந்த மாற்றம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. 1990-94 காலகட்டத்தில், 1990 இல் மொத்த நிதி வரத்தில் 29% இருந்த அரசு நிதிவரத்து 1994 இல் 6% ஆக சரிந்தது. ஆயினும் மெக்ஸிகோவில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகுழப்பின்னர் அதற்கு உதவி செய்ததால் அரசு நிதிவரத்து 1995 இல் குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில் உயர்ந்தது. 1990 களில் முதல்முறையாக புதிதாக வெளிவரும் சந்தைகளுக்கு அளிக்கும் அரசு நிகரநிதிவரத்து 1996 இல் எதிர்மறையாக இருந்தது.

✦ ஆப்பிரிக்காவில் மட்டும் அரசு நிதிவரத்து தொடர்ந்து அதிகபட்சமாக இருந்து வருகிறது. 1996 இல் மொத்த நிதி வரத்தில் அரசு நிதிவரத்து 40% இருந்தது.

✦ வளரும் நாடுகளின் நிகர தனியார் மூலதன வரத்து 1996 இல் மட்டும் 1990 இல் இருந்ததைப் போன்று 6 மடங்கு இருந்தது.

✦ தனியார் மூலதன வரத்தில் அங்கம் வகிப்பவற்றில் மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளது. வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு தனியார் மூலதன வரத்தில் மிக முக்கியமான அங்கமாக வெளிப்பட்டுள்ளது. வணிகரீதியான வங்கிக் கடன்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது 1990களில் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடும் பற்றுறுதிப் (Portfolio)

கட்டம் 1.4

நாணய உலகம்

ஒருநாட்டின் நாணய மதிப்பு பிறநாட்டு நாணயங்களுடன் ஒப்பிடும்போது எவ்வாறு உள்ளது என்பது சந்தையில் அது எவ்வாறு தூரம் கவர்ச்சிகரமாக உள்ளது என்பதைப் பொறுத்தது. அதனுடைய தேவை அதிகமாக இருந்தால் அதன் மதிப்பு உயரும். ஆனால் ஒரு நாட்டில் நிலவும் அரசியல் சூழல், பணவீக்கத்தின் அளவு போன்ற பொருளாதாரக் காரணிகள், நல்ல நிலையான நாணயத்தின் மதிப்பைக்கூடப் பாதிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக போர், உள்நாட்டுக் கலவரம் போன்றவை நிலவும்போதும், பணவீக்கம் மிக அதிகமாக இருக்கும்போதும், முதலீட்டாளர்கள் வேறு நாணயங்களுக்கு தங்களது முதலீட்டை மாற்றுவர். அதனால் அந்நாட்டின் நாணயம் மதிப்பிழக்கும். அவர்கள் முதலீடு செய்யும் மாற்று நாணயத்தின் முதலீடு உயரும். சர்வதேச அந்நியச் செலாவணிச் சந்தையில், உலக நாணயங்களின் வணிகம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கும்.

இன்று அமெரிக்க டாலர், செருமானிய மார்க், சப்பானிய யென் ஆகியவை உலக சந்தையில் கோலோச்சி வருகின்றன. இதில் தனிப்பட்ட ஒன்று உலக நாணயமாக மாறுவதற்கான சாத்தியக்கூறு இப்பொழுது இல்லை.

நாணய வணிகம்:

24 மணி நேரமும் உலகிலுள்ள பல வணிக மையங்களில் தொடர்ந்து நாணய வணிகம் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. அவை தொடர்ந்து விலைவிகிதத்தை வெளியிட்டு வருகின்றன. நாணய வணிகம் இருமுறைகளில் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

1. உடனடி வணிகம்: இதில் தொலைபேசி மூலமாகவோ வேறு நவீன மின்னியல் தொடர்பு சாதனங்கள் மூலமாகவோ நாணய வணிகம் உடனுக்குடன் நடைபெற்று வருகிறது. ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விலை விகிதத்தில் அவை இரண்டு நாட்களுக்குள் செய்து முடிக்கப்படும்.

2. வருங்கால வணிகம் மற்றும் பரிமாற்ற வணிகம்: இவை ஒரு வருங்கால தேதியில் முன்பே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நாணய விலை விகிதத்தில், விற்கவோ, வாங்கவோ செய்யப்படும் ஒப்பந்தம் ஆகும்.

பட்டியல் முதலீடும் தனியார் மூலதனவரத்தில் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு நிகர தனியார் வரத்துகளில் 1995 முதல் மிகப்பெரிய அங்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. 1996 இல் மொத்த தனியார் வரத்துகளில் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு 45% ஆக இருந்தது. பற்றுறுதிப் பட்டியல் முதலீடு 1970களிலும் 1980களிலும் குறிப்பிடத்தகுந்த விதத்தில் இல்லை. ஆயினும் 1990களின் தொடக்கத்தில் இது பெரிதாக உயர்ந்தது. பற்றுறுதிப் பட்டியல் முதலீடு 1992க்கும் 1994க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மொத்த வரத்துகளில் மிகப்பெரிய பங்கு வகித்தது. 1995-96 இல் நிகர வரத்து 31 பில்லியன் டாலராக உயர இது துணைபுரிந்தது. இந்தப் பெரிய உயர்வு, பத்திர விநியோகத்தினாலும், வட்டார பங்குச்சந்தைகளில் தனிப்பட்ட முதலீடுகளினாலும் ஏற்பட்டது. பத்திர விநியோகம் 17 பில்லியன் டாலர்களில் இருந்து 46 பில்லியன் டாலர்களாகவும் தனிப்பட்ட முதலீடுகள் 14 பில்லியன் டாலர்களில் இருந்து 46 பில்லியன் டாலர்களாகவும் உயர்ந்தன.

★ வளரும் நாடுகள்தான் உலகளாவிய தனியார் முதலீட்டுக்கான முக்கிய இலக்குகளாக உள்ளன. 1990 இல் உலக அளவில் வெறும் 15% ஆக இருந்த வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகள் இப்போது 40% ஆக உயர்ந்துள்ளன. சென்ற பதிற்றுகளின் தொடக்கத்தில் 2% ஆக இருந்த பற்றுறுதிப் பட்டியல் முதலீடுகள் தற்போது கிட்டத்தட்ட 30% ஆக உயர்ந்துள்ளன. தனிப்பட்ட முதலீடுகள் 1995 இல் 32 பில்லியன் டாலர்களில் இருந்து 1996 இல் ஒரு சாதனையாக 46 பில்லியன் டாலர்களாக உயர்ந்துள்ளன. இம்முதலீடுகள் மெக்சிகன் பிசோ தட்டுப்பாட்டினால் 2995 இன் முற்பாதியில் சற்றுச் சரிந்தன.

★ பத்தாண்டுகளுக்கு முன்புவரை. அரசுத்துறைகளில் செய்யப்பட்ட தனியார் மூலதனத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு இப்போது தனியார் துறைகளில் செலுத்தப்படுகின்றன. அரசாங்கத்தினாலும், அரசுத்துறைகளாலும் கடனாகப் பெறப்படும் மொத்த தனியார் மூலதனத்தில் ஒரு முக்கியமான அம்சம், 1990களில் முதல் 10 நாடுகள் மட்டும் மொத்த முதலீட்டில் 75% பெறுவதாகும்.

★ வணிக வங்கி கடன்கள் மூலமாக கடன்கள் பெற்று வருவது அதிகரித்து வருகிறது. 1995 இல் 8 பில்லியன் டாலர்களாக இருந்த இது, 1996 இல் 34 பில்லியன் டாலர்களாக உயர்ந்துள்ளது. வணிக வங்கி கடன்களைப் பெறுபவர்களில் பெரும்பாலானோர் தனியார் துறைகளைச் சேர்ந்தவர்களாவர். 1995 லும் 1996 லும் புதிய கடன்களைப் பெற்றவர்களில் 60% இவர்களே. இந்தக் கடன்களில் பெரிய பங்கை சிலி, சீனா, இந்தோனேசியா, மலேசியா, மெக்சிகோ, தென்னாப்பிரிக்கா, தாய்லாந்து மற்றும் துருக்கியில் உள்ள தனியார்

பட்டியல் 2.1				
வளரும் நாடுகளுக்கு நிதி வரத்துகள் ¹				
(பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களில்)				
	1990	1992	1995	1996 ²
அலுவலக மேம்பாட்டு நிதிகள்	56.3	55.4	53.0	40.8
கொடைகள்	29.2	31.6	32.6	31.3
கடன்கள்	27.1	23.9	20.4	9.5
மொத்த தனியார் வரத்துகள்	44.4	90.6	184.2	243.8
பற்றுக்கடன்	16.6	35.9	56.6	88.6
வணிக வங்கிகள்	3.0	12.5	26.5	34.2
பத்திரங்கள்	2.3	9.9	28.5	46.1
பிற	11.3	13.5	1.7	8.3
வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகள்	24.5	43.6	95.5	109.5
பற்றுறுதி நிகர நிதி வரத்துகள்	3.2	11.0	32.1	45.7
மொத்த வரத்துகள்	100.6	146.0	237.2	284.6
மூலம் : உலகளாவிய மேம்பாட்டு நிதியகம், உலக வங்கி				
1 குறிப்பான நீண்டகால நிகர நிதிவரத்துகள்				
2 முதல்பகுதி				

துறையினரே பெற்றுள்ளனர். வணிக வங்கி கடன்களில் மற்ற முக்கிய அம்சம், அதில் கிட்டத்தட்ட பாதிளவு மின்சாரத் திட்டங்கள் போன்ற பெரிய அடிப்படை வசதிகளை நிறைவேற்றும் திட்டங்களுக்கு நிதியுதவியளிப்பதில் செலவிடப்படுகிறது. அரசாங்கங்களுக்கும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கும் இடையேயான ஒப்பந்தங்கள் பெருகி வருவதால் இந்த அடிப்படை வசதித் திட்டங்களுக்குக் கடனுதவியளிப்பது வரும் ஆண்டுகளில் அதிகரிக்கக்கூடுமென நம்பப்படுகிறது.

வட்டாரப் போக்குகள்

உலக வங்கியின் அனுமானங்களின்படி தனியார் நிதி வரத்துகளின் அதிகரிப்பு 18 வளரும் நாடுகளில் மட்டும் அடர்த்தியாக உள்ளது. இந்த நாடுகள் மட்டும் 1990 - 94 காலகட்டத்தில் மொத்த தனியார் வரத்துகளில் 90% க்கும் அதிகமான அளவு பெற்றன. தனியார் வரத்துகளை மிக அதிக அளவு பெற்ற நாடுகள் கீழே கூறப்பட்டுள்ளன,

சீனா 24%, மெக்சிகோ 12.4%, கொரியா 7.2% முந்நாள் சோவியத்

குடியரசு 7.1%, அர்செண்டினா 6.6%, மலேசியா 6%, போர்ச்சுகல் 5.7%, பிரேசில் 4.7%, தாய்லாந்து 4%, துருக்கி 3.3%, வெனிசுலா 2.5%, ஹங்கேரி 2.3%, ஈரான் 2.2%, இந்தியா, சிலி, இந்தோனேசியா, பிலிப்பைன்ஸ் மற்றும் போலந்து 1 - 2%.

தனியார் மூலதன வரத்துகள் இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் ஆசிய நாடுகளிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு கிழக்கு ஐரோப்பாவில் உள்ள சில நாடுகளிலும் மட்டுமே உள்ளது. கிழக்கு ஆசியாவிலும் பசிபிக் பிரதேசத்திலும் உயர்ந்திருந்த நிதிவரத்தின் போக்கு 1995 இல் சுமார் 27 பில்லியன் டாலர்களாகவும், 1996 இல் 36 பில்லியன் டாலர்களாகவும் உயர்ந்தது. 1995 இல் பங்கு பத்திர வரத்துகள் மட்டும் மொத்த வரத்தில் பாதிக்கும் அதிகமாக (பங்குச் சந்தையில் நேரடியாக முதலீடு செய்யப்பட்ட 8 பில்லியன் டாலர்களுக்கு அதிகமானதையும் சேர்த்து) இருந்தது. பத்திர வியாபாரம் 1996 இல் வலுவடைந்திருந்தது. ஆயினும் இந்தப் போக்கு 1997 இல் திசை திரும்பியது.

சர்வதேச நிதிப் பயிற்றகத்தின் அண்மைய ஆய்வறிக்கையின்படி 1997 இல் ஆசியப் பகுதியில் நிதி வரத்துகள் கடும் சரிவை எதிர்கொண்டதற்கு தென்கிழக்காசிய நாணயத் தட்டுப்பாடும் அதன் பின்விளைவுகளுமே காரணம் என்று தெரிவிக்கிறது. இந்தத் தட்டுப்பாட்டினால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட 5 நாடுகளான இந்தோனேசியா, மலேசியா, தென்கொரியா, தாய்லாந்து மற்றும் பிலிப்பைன்ஸ் ஆகியவற்றின் நிகர தனியார் உள்வரத்துகள் 93 பில்லியன் டாலர்களாக இருந்தது. ஆனால் நிகர உள்வரத்துகள் 12 பில்லியன் டாலர்கள் வெளிச் செல்லுபவையாக மாறின. ஒரே ஆண்டில் தனியார் முதல் வரத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம் 105 பில்லியன் டாலர்களாக இருந்தது. இது இந்த 5 நாடுகளின் தட்டுப்பாட்டுக்கு முந்தைய மொத்த உற்பத்தி திறனில் 10 விழுக்காடாகும்.

ஆசியா 1996 வரை முதல் வரத்துகளை மிக அதிகமாகப் பெற்ற பகுதியாக இருந்தது. ஆனால் இலத்தீன் அமெரிக்கப் பகுதியில் 1995 இல் 53 பில்லியன் டாலர்களாக இருந்த முதல் வரத்து 1996 இல் 74 பில்லியன் டாலர்களாக உயர்ந்து உச்சத்தை எட்டியது. இதில் பெரும்பங்கு வகித்தவை வைப்பு நிதியாக வந்தவைகளும், நிறுவன முதலீட்டாளர்களால் முதலீடு செய்யப்பட்டவையுமே யாகும்.

இதற்கு மாறாக அண்மைய தனியார் மூலதனவரத்தில் ஏற்பட்ட உயர்வு சகாராவுக்கு கீழ் உள்ள ஆப்பிரிக்க நாடுகளை (தென் ஆப்பிரிக்கா தவிர) எட்டவேயில்லை. உண்மையில் 1990—96

காலகட்டத்தில் ஆப்பிரிக்கா பெற்ற நிகர மூலதன வரத்துகள் மிக சொற்பமே. வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகளினால் வெளிச் செல்லும் நிகர நிதி மாற்றுகளின் அபாயம் சகாராவின் கீழ் உள்ள ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் இப்போதைய நிலையை தெளிவாக சித்தரிக்கிறது.

இந்நாடுகளில் இருந்து 1984 முதல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் லாபங்கள் வெளிக்கொண்டு செல்லப்படுவது நிகர நேரடி வெளிநாட்டு முதலீடுகளைவிட அதிகமாக உள்ளது. இதன்படி கடந்து பத்து ஆண்டுகளில் மட்டும் 20 பில்லியன் டாலர்கள்வரை நிகர நிதி மாற்றுகள் நிகழ்ந்துள்ளது. இந்தப் பகுதியின் சிறு பங்கு, அங்குள்ள நாடுகளுக்கிடையேயான வேறுபாடுகளையும், அவை பெறும் மூலதன வரத்துகளின் அளவுகளையும் மறைக்கிறது.

சகாராவின் கீழ் உள்ள ஆப்பிரிக்க நாடுகளை மற்ற வளரும் நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகளில் கிடைக்கும் இலாபத்தின் அளவு அதிகமாக இருந்த போதிலும் (எடுத்துக்காட்டாக 1990—94 இல் நேரடி முதலீட்டில் கிடைத்த லாபம் இந்தப் பகுதியில் சராசரியாக 24 முதல் 30 விழுக்காடாக இருந்தபோது மற்ற வளரும் நாடுகளில் 16 முதல் 18 விழுக்காடாக இருந்தது) அங்கும் கூட வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு அங்கோலா, போஸ்ட்வானா, கானா, மொசாம்பிக், உகாண்டா தவிர மற்ற நாடுகளுக்கு கிடைப்பதில்லை.

இதற்கான காரணங்களாக பொது மக்களிடையே பதட்ட நிலை, அரசியல் நிலையற்ற தன்மை, வட்டாரச் சந்தைகளின் சிறிய அளவு, பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் வெகு மந்தமாக தனியார்மயமாக்கப்படல் போன்றவை கூறப்படுகின்றன. இவையே தனியார் முதலீடுகள் இப்பகுதிக்கு வருவதற்கும் பெரும் தடங்கல்களாக இருப்பதாக கூறப்படுகிறது.

பற்றுறுதிப் பட்டியல் முதலீடுகள் உயர்வுக்கான பின்னணிக் காரணங்கள்

பற்றுறுதிப் பட்டியல் முதலீடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள அண்மைக்கால உயர்வுக்கான காரணங்களாக (உள் காரணங்கள், வெளிக் காரணங்கள் இரண்டும்) பலவற்றைக் கூறலாம். கீழ்க்கண்டவற்றில் ஒன்றோ அல்லது இரண்டு மூன்று சேர்ந்தோ காரணிகளாக அமைகின்றன.

குறைந்த சர்வதேச வட்டி விகிதங்கள்

வெளிக்காரணிகளில் முக்கியமானதாக இந்த முதலீடுகளை செய்யும் பெரிய வளர்ந்த பொருளாதாரங்களைக் கொண்ட நாடுகளில் இதற்குக் கிடைக்கும் குறைந்த அளவு வட்டி விகிதம் என்று கூறலாம்.

கட்டம் 2.1

வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடும்

பற்றுறுதிப் பட்டியல் (Portfolio) முதலீடும்: ஓர் ஒப்பீடு

வெளிநாட்டு நேரடி முதலீட்டிற்கும் பற்றுறுதிப் பட்டியல் முதலீட்டிற்கும் இடையில் திட்டமான வேறுபாடு உள்ளது. வெளிநாட்டு நேரடி முதலீட்டைப் பொருத்த அளவில் முதலீட்டாளர்கள் நிறுவனத்தின் மேலாண்மையைக் கட்டுப்படுத்தும் நிலையில் இருப்பார். பற்றுறுதிப் பட்டியல் முதலீட்டாளர்கள் மூலதனத்தை மட்டும் தருகின்றனர். இவர்கள் மேலாண்மையைக் கட்டுப்படுத்துவது கிடையாது. முதலீட்டாளர்களும் வெவ்வேறு ஆட்களாகவே உள்ளனர். பற்றுறுதி முதலீடு சிறுவகை முதலீட்டாளர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக மெரில்லின்ச் மோர்கள் ஸ்டான்லி, பிடலிட்டி ஆகியவற்றில் முதலீடுகள் பற்றுறுதிப் பட்டியல் முதலீட்டு வகையில் அமைந்துள்ளன. வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகளைப் பொறுத்த வரையில், தேசங்கடந்த வணிகக்கழகங்களான ஷெல், என்ராள், கோக், நெஸ்ட்லே போன்றவையாகும்.

வழக்கமாக பற்றுறுதி முதலீடுகள் மிகக் குறுகிய காலத்தவை, அதாவது சிலகிழமைகளில் இருந்து, இரண்டு ஆண்டுகள் வரைதான் இருக்கும். இவ்வகை முதலீடுகள் மிக விரைவிலேயே நாட்டைவிட்டுப் போய்விட முடியும், ஏனெனில் பற்றுறுதிப் பட்டியல் முதலீட்டாளர்கள் தங்களது இருப்புகளை விற்றுக்கொண்டு வெளியேறலாம். எனவே இவ்வகை முதலீடுகளை 'வெம்பணம்' (Hot money) என்று கூறுகிறோம். வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகள் நீண்டகால அளவினைக் கொண்டவை. இந்த முதலீடுகள் தொழிற்சாலைகள், கருவிகள் போன்றவற்றில் செலவிடப்படும். இவ்வகை தேசங்கடந்த வணிகங்கள் எளிதாக வெளியேறிவிட முடியாது. மேலும் இதில் 'போட்ட' மூலதனம் மிகவும் கூடுதலாக இருக்கும்.

அரசியல் நிலைப்படுத்தன்மை என்பது மேலே கூறிய இரு வகை முதலீடுகளுக்கும் தேவை. எவ்வாறாயினும், பற்றுறுதி முதலீடுகள் நிதிவகை வரவினங்களையும் முதலீட்டு ஆதாயம் பங்குத் தொகை போன்றவற்றையுமே பெறுவதில் ஆர்வம் காட்டும். மேலும் இவை அதிக வெளிப்படையான நடைமுறைகளையும், விரைவில் முதலீடுகளை திரும்பப் பெறுவதிலும் முகாமையான ஆர்வம் காட்டுவர். வெளிநாட்டு நேரடி முதலீட்டாளர்கள் சந்தையின் அளவு, வளர்ச்சி, தொழிலாளர்கள், பொருளாக்கம், அகக்கட்டுமானம் போன்றவற்றில் ஆர்வம் காட்டுவர். இவர்கள் வெளிப்படையான நடைமுறைகளில் ஆர்வம் காட்டுவது இல்லை. பற்றுறுதி முதலீடு என்பது வெளிநாட்டு நேரடி முதலீட்டைவிட விரைந்து கரையும் தன்மை கொண்டது. கடந்த 1986 - 1995 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பற்றுறுதி முதலீடுகள் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகளைவிட மிகவும் ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கொண்டதான சந்தைகளை உருவாக்கியதாக 'யுஎன்சிடிஏ' செய்த ஓர் ஆய்வு கூறுகிறது. மேலும் பற்றுறுதி முதலீடு, வெளிநாட்டு நேரடி முதலீட்டை விட 4 மடங்கு கூடுதலாக இருந்துள்ளது. இந்த ஆய்வு உருவாகி வரும் பெரிய சந்தைகளான மலேசியா, தென்ஆப்பிரிக்கா, தாய்லாந்து, துருக்கி, வெனிசூலா போன்றவற்றில் செய்யப்பட்டது. மேலும் தொடர்புடைய மாற்றங்களானது வெளிநாட்டு நேரடி முதலீட்டைவிட பன்மடங்கு கூடுதலாக பற்றுறுதி முதலீட்டில் இருந்துள்ளது.

கடந்த பல ஆண்டுகளாகவே புதிதாக வெளிப்படும் சந்தைகளில் கிடைக்கும் வட்டிகளைவிட வளர்ந்த நாடுகளில் உள்ள முதலீட்டாளர்கள் லாபம் அதிகம் கிடைக்கக்கூடிய வளரும் நாடுகளில் முதலீடு செய்ய முற்படுகிறார்கள். அமெரிக்காவில் வட்டி விகிதங்களில் அனுமதிக்கப்பட்ட சிறிய உயர்வினால் 1994 இல் திடீரென்று தனியார் முதலீடுகளில் ஏற்பட்ட பின்னடைவு வளர்ந்த நாடுகளில் வட்டி விகிதங்கள் குறைவாக இருக்கும்வரை பற்றுறுதிப்பட்டியல் முதலீடுகள் வெளிநாடுகளில் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும் என்பதைக் காட்டுகிறது.

வளர்ந்த நாடுகளில் உள்ள காரணிகள்

குறைந்த வட்டி விகிதங்கள் தவிர அதிகமாக தொழில்மயமாக்கப்பட்ட நாடுகளில் காணப்படும் அண்மைக்கால முன்னேற்றங்களும் நிதிச் சந்தைகள் உலகமயமாவதற்குத் துணைபுரிந்துள்ளன. நிதிச் சந்தைகளில் மிக விரைவாகக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்படுவதும், அவர்களுக்கிடையேயான வன்மையான போட்டியும் இவற்றில் அடங்கும்.

1970களின் இறுதியின் முதன்முதலாக வெளிநாட்டுச் செலாவணிச் சந்தைகள் உலகமயமாக்கப்பட்டன. இதைத் தொடர்ந்து 1980களில் பத்திரச் சந்தைகளும் 1990களில் பங்குச் சந்தைகளும் உலகமயமாக்கப்பட்டன. வங்கிகளில் நிதியுதவி செய்வதற்கான கட்டணம் அதிகரித்தால் அரசாங்கங்கள் மற்றும் பெரிய நிறுவனங்களுக்கும் கடன் பெறுவோர்களுக்கும் பங்குச் சந்தைகள் மூலம் நேரடியாக நிதி திரட்டுவது எளிதான தீர்வாகப்பட்டது. 1980களின் மத்தியில் சந்தைகளின் வலியுறுத்தல் காரணமாக அரசாங்கங்கள் வட்டார நிதிச் சந்தைகளின் ஒருங்கிணைப்பை அகற்றின.

கட்டம் 2.2

24 மணி நேரமும் பங்குச்சந்தை வணிகம்

பங்குச் சந்தை வணிகம் உலகம் முழுவதும் 24 மணி நேரமும் வேறுபட்ட பல நாடுகளில், வேறுபட்ட பல நாணயங்களில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. ஒரு நகரத்தில் பங்குச் சந்தை முடிவுக்கு வந்ததும், சந்தை நடவடிக்கைகள் மற்றொரு நகருக்கு மாறுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக நியூயார்க் சந்தை முடிவிற்கு வருமுன்பு, வெல்லிங்டன் சந்தை திறக்கிறது. டோக்கியோ சந்தை முடிந்து இரண்டு மணி நேரத்தில் லண்டன் சந்தை திறக்கிறது. லண்டன் சந்தை முடிவதற்கு இரண்டரை மணி நேரத்திற்கு முன்பே நியூயார்க் சந்தை தொடங்கி விடுகிறது. பல சந்தைகளில் ஒரே சமயத்தில் வணிக நிறுவனங்கள் வணிகத்தில் ஈடுபடுவதை உலகமயமாக்கல் கலப்பாக்கியுள்ளது.

எடுத்துக்காட்டாக சப்பான் 1983இல் சாமுராய் பத்திரச் சந்தைக்கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தியது. 1985இல் ஷோகன் பத்திரங்களை விநியோகித்தது. 1988இல் அங்கு வசிக்காதோர் வட்டாரப் பங்குகளையும் ஈரோ யென் பத்திரங்களையும் வாங்குவதில் உள்ள கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தியது. அமெரிக்கா 1984 இல் அந்நியர்களின் வட்டி வருமானத்தில் விதிக்கப்பட்ட 30% வரியை அகற்றியது. அதே ஆண்டில் செருமனி அந்நிய முதலீட்டாளர்களின் பத்திர வட்டியில் வரி விதிப்பதை நிறுத்தியது. 1988இல் செருமனி மூலதனச் சந்தையில் அந்நியர்களும் பங்குகளை வாங்க அனுமதியளித்தது. ஓராண்டுக்குப் பின்னர் டச்சு மார்க் பத்திரங்களை வாங்க இருந்த கட்டுப்பாடுகளையும் தளர்த்தியது.

இரண்டாவதாக கடந்த பத்தாண்டுகளாக வளர்ந்த நாடுகளில் சேமிப்பு தேங்கிக் கிடந்ததால் முதலீடுகள் செய்வதற்கு அதிக அளவு மூலதனம் கிடைத்தது. இந்தப் போக்கு சர்வதேச அளவில் முதலீடு செய்ய விரும்பும் புதிய நிறுவன முதலீட்டாளர்களால் மேலும் வலுப்படுத்தப்படுகிறது. இவர்களுடைய உதவியுடன்

கட்டம் 2.3

நாட்டை விட்டுப் பறக்கும் மூலதனம்

ஒரு நாட்டை விட்டு வெளியேறும் மூலதனம் எவ்வளவு என்பதை கணக்கிட துல்லியமான புள்ளிவிபர விளக்கங்கள் கிடைப்பதில்லை. கட்டுப்படுத்த முடியாத இவ்வகையான மூலதன வெளியேற்றத்தை கமாராகவாவது கணிக்க, பொருளாதார வல்லுநர்களும், ஆய்வாளர்களும், ஒருநாட்டின் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உள்ள தவறுகளையும் விடுபட்ட விஷயங்களையும் ஆராய்கின்றனர்.

இந்த மூலதன வெளியேற்றம், லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் வெகு காலமாகவே முக்கியத்துவம் பெற்று வந்துள்ளது. 1991இல் லத்தீன் அமெரிக்காவில் இருந்து வெளியேறிய மூலதனம் 210 முதல் 250 பில்லியன் டாலர்களாகுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1984 ஆம் ஆண்டுடன் ஒப்பிட்டால் இது 100 பில்லியன் அதிகம். மெக்சிகோவில் மட்டும் 1980களின் மத்திக்கும் 1990களின் தொடக்கத்திற்கும் இடையே அதிகரித்துள்ள மூலதன வெளியேற்றம் சுமார் 40 பில்லியன் டாலர்களாகும். இது 1994 இல் மெக்சிகோவிடம் இருந்த அந்நியச் செலாவணிக் கையிருப்பைப் போல இரு மடங்கு அதிகம்.

பிலிப்பைன்சில், நாட்டிற்கு உள்ளே வரும் ஒவ்வொரு 100 டாலருக்கும் 25 டாலர் மூலதனம் வெளியேறுவதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. தாய்லாந்தில் 1987க்கும் 1991க்கும் இடையே 700 பில்லியன் டாலரும் 1992, 1993க்கு இடையே 430 பில்லியன் டாலரும் வெளியேறியுள்ளன. இதேபோல இந்தோனேசியாவில் 1987க்கும் 1997க்கும் இடையே 1500 பில்லியன் டாலர் மூலதனம் வெளியேறியுள்ளது.

முதலீட்டாளர்களுக்கு அதிக லாபம் பெறுவது உறுதி செய்யப்படுவதுடன், உலகச்சந்தைகளில் முதலீடு செய்வதால் ஆபத்துக்களும் தவிர்க்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ஓய்வூதிய நிதியின் மூலம் செய்யப்படும் சர்வதேச முதலீடு மட்டும் 1989 இல் 302 பில்லியன் டாலர்களில் இருந்து 1994 இல் 790 டாலர்களாக உயர்ந்தது.

மூன்றாவதாக முதலீட்டாளர்களின் அளவு அண்மைக் காலங்களில் ஏற்பட்ட வணிக வங்கிகளின் சரிவினாலும் வளர்ந்து வரும் சேமிப்பு மற்றும் ஓய்வூதிய நிதிகளாலும் அதிகரித்து உள்ளது. வரும் ஆண்டுகளில் இந்த நிதி சாதனங்களால் செய்யப்படும் சர்வதேச முதலீடுகள் அதிகரிக்கப்படும். ஏனெனில் ஓய்வூதிய நிதி முதலீடுகளில் உள்ள கட்டுப்பாடுகள் அகற்றப்பட்டதோடு ஓய்வூதியத் திட்டங்களும் தனியார்மயமாக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழில்நுட்பத்துறையில் அதிலும் குறிப்பாக தகவல் தொடர்புத் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள மாபெரும் வளர்ச்சிகள் நிதிச்சந்தை உலகமயமாக்கலில் துணையாக உள்ளன. இயற்கையில் உள்ள தடைகளான இடம் மற்றும் காலம் இவற்றை முறியடிப்பதில் தொழில்நுட்பத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் எவ்வளவு உதவுகின்றன என்பதை நிதிச்சந்தைகள் உலகமயமாக்கப்படுவதில் இருந்து நன்கு புலப்படும். இன்றைய காலத்தில் 24 மணி நேர வாங்கலும் விற்றலும் சாத்தியம். ஆனால் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த நிலை இல்லை.

வளரும் நாடுகளில் நிதி சந்தைகள் அதிகமாக தராளமாக்கப்படுகின்றன

கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் வளரும் நாடுகளின் நிதி சந்தைகளின் அளவும், அமைப்பும் மிகத் துரிதமான மாற்றங்களை அடைந்துள்ளன. உலக வங்கியும் சர்வதேச நிதி நிறுவனமும் சேர்ந்து ஆதரிக்கும் அமைப்புரீதியான அனுசரணைத் திட்டங்களின் முக்கிய பங்காக நிதி சந்தைகளின் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்படுவதும் உலகமயமாக்கப்படுவதும் உள்ளது. பெரும் எண்ணிக்கையில் வளரும் நாடுகள் இத்திட்டங்களை செயல்படுத்த வெளிநாட்டுச் செலாவணி பரிமாற்றங்கள் மற்றும் சர்வதேச மூலதன வரத்துக்களின் மீது விதிக்கப்பட்ட தடைகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் அகற்றின. இதன்படி வட்டாரச் சந்தைகள் உலகமயமான மூலதனத்துடன் ஒருங்கிணைக்கப்படுவது எளிதாகிறது.

1991-93இல் பதினொரு வளரும் நாடுகள் அவற்றின் பணமாற்றுக் கட்டுப்பாடுகளில் முழுமையான தாராளமயமாக்கலை மேற்கொண்டன. 23 நாடுகள் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகளின்

மேல் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை தாராளமயமாக்கின. 15 நாடுகள் பத்திர உள்வரத்துகளில் கட்டுப்பாடுகளை தளர்த்தின, மற்றும் 5 நாடுகள் பத்திர வியாபாரத்தில் வெளிச் செல்லும் நிதிகளின் மீதான கட்டுப்பாடுகளை அகற்றின. 1995 கடைசியில் 55 வளரும் நாடுகள் முழுமையான திறந்த மூலதனக் கணக்குகளை வைத்திருந்தன. பத்திர மூலதனம் மீதான கட்டுப்பாடுகளை தாராளமயமாக்கியதன் விளைவாக வளரும் நாடுகளின் பங்குச் சந்தைகளில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. 1991 இன் தொடக்கத்தில் கூட பங்குச் சந்தைகளில் 26 விழுக்காடுதான் அந்நிய முதலீட்டாளர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் 11 விழுக்காட்டினருக்கு அனுமதியில்லை என்றும் வரையறுத்திருந்தனர். ஆனால் 1994 கடைசியில் பங்குச் சந்தைகளில் 58% அந்நிய முதலீட்டாளர்களில் வெறும் 2% பேருக்கு மட்டும் அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருந்தது. மிக அதிக அளவில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டவை என கூறப்பட்ட நாடுகளின் எண்ணிக்கை 1985-87 இல் 2 ஆக இருந்து 1992 - 94 இல் 13 ஆக உயர்ந்தது.

வளரும் நாடுகளில் தாராளமான வரி விலக்குகளும் சலுகைகளும் அளிக்கப்படுவதால் பத்திர முதலீடுகள் அதிகரித்து வருகின்றன. இதற்குக் கூடுதலாக அந்நிய பத்திர நிதி முதலீடுகளின் வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தகுந்த அம்சமாக வளரும் நாடுகளில் அமைப்புரீதியிலான அனுசரணைத் திட்டங்களின் முக்கிய அங்கமான பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் தனியார்மயமாக்கல் (எடுத்துக்காட்டாக அர்செண்டினா) கூறப்படுகிறது.

இதற்கும் அப்பால் பல சர்வதேச ஒப்பந்தங்களும் வளரும் நாடுகளில் நிதிச் சந்தைகள் திறந்து விடப்படுவதை நிர்ப்பந்திக்கின்றன. அண்மையில் முற்றுப்பெற்ற உலக வணிக நிறுவனத்தின் நிதி உதவிகளுக்கான ஒப்பந்தமும் சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் எட்டாவது கூறான நடப்புக் கணக்கு பரிவர்த்தனைகளில் பணமாற்று தொடர்பான நிர்ப்பந்தங்களுக்கு இணங்கும் நாடுகளின் அதிகரித்துவரும் எண்ணிக்கையும் இந்தப் போக்கை தெளிவுபடுத்துகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக இந்த நிர்ப்பந்தங்களுக்கு ஒத்துக்கொண்ட நாடுகளின் எண்ணிக்கை 1970 இல் 35 இல் இருந்து (இது சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கையில் வெறும் 30 விழுக்காடுதான்) 1997 இல் 137 ஆக திடுதிப்பென்று உயர்ந்தது, (அதாவது உறுப்பினர் எண்ணிக்கையில் 76%). அது தவிர அண்மைக்காலச் சட்டங்கள் மற்றும் ஒப்பந்தங்களில்

3

முக்கிய பங்காளர்கள்

பணச்சந்தைகளில் பங்குபெறும் பங்காளர்களை கீழ்க்கண்ட நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. முதலீட்டாளர்கள் - தனிப்பட்ட மற்றும் நிறுவனம் சார்ந்து (இரண்டும்),
2. கூட்டுத் தொழில் நிறுவனங்கள்,
3. நிதி நிறுவனங்கள் - வட்டார மற்றும் சர்வதேச அளவில் இரண்டும்,
4. அரசாங்கங்கள்.

இவை அனைத்தும் வாங்குபவர்களாகவோ விற்பவர்களாகவோ இருந்து சந்தையை சீர்செய்ய உதவுகின்றன. இன்றைய சந்தை நிலவரப்படி முக்கிய பங்கை வகிக்கும் நிறுவன முதலீட்டாளர்களைப் பற்றி வெகு சிலவே தெரிந்திருந்த போதிலும் நாம் அவர்களுடைய செயல்பாடுகள் பற்றிக் காண்போம்.

1980களின் இறுதியிலும் 1990களின் தொடக்கத்திலும் பெருமளவில் வெளிப்பட்ட நிறுவன முதலீட்டாளர்கள்தான் வளரும் நாடுகளுக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் நிதிவரத்துகள் அதிகரிப்பதற்கு முக்கிய காரணமாவர். தொழில் நுட்ப நாடுகளில் (இங்கிருந்துதான் முதலீடு செய்யப்படும் பணத்தில் பெருமளவு உற்பத்தியாகிறது) சேமிப்பு நிறுவனமயமாக்கப்படுவது அதிகரித்து

வருவதால் நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் இன்று உலகளாவிய நிதி உலகில் அதிலும் குறிப்பாக மூலதனச் சந்தைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக அமெரிக்காவில் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை பங்குச் சந்தைகளில் 16.5% மட்டுமே இருந்த நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் இப்போது 49% -க்கும் மேலாக உள்ளனர். அமெரிக்காவைச் சார்ந்த நிர்வாக நிறுவனங்கள் நிதிச் சந்தைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதால் நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் பில்லியன் டாலர் கணக்கில் சொத்துக்களை நிர்வகித்து தங்கள் கடநிப்பாட்டில் வைத்துள்ளனர்.

1996 இறுதியில் வெளியான உலகில் 10 சிறந்த நிதி நிர்வாகிகளின் பட்டியலில் மூன்று பேர் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள், மூவர் சுவீட்சர்லாந்தையும், இருவர் சப்பானையும், ஒருவர் பிரிட்டனையும் மற்றொருவர் பிரான்சையும் சேர்ந்தவர்கள். முதலீட்டுக்கு உள்ளாகக் கூடிய பெருமளவு தொகையுள்ள நாடு என்ற விதத்திலும் உலகில் பெருமுகியத்துவம் வாய்ந்த பங்குச்சந்தையுடையது என்ற விதத்திலும் அமெரிக்க மூலதனச் சந்தைகள் அந்நிய முதலீடுகளை நாடும் நிறுவனங்களுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். கடன் உதவி என்ற வகையில் பார்த்தால் அமெரிக்கா மட்டும்தான் நிறுவனங்களுக்கு நீண்டகால முறையில் குறைந்த வட்டியில் நிதியுதவி அளிக்கிறது.

அமெரிக்க நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் உலகெங்கும் சுற்றி அதிக லாபத்தையும் வளர்ச்சியையும் பெறக்கூடிய வழிவகைகளைத் தேடிக்கண்டறிகின்றனர். சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களின் அனுமானங்களின் படி அமெரிக்க பத்திர முதலீடுகள் வெகு வேகமாக வளர்ந்து வருகின்றன. தற்போது நாட்டின் மொத்த ஓய்வூதியம் மற்றும் சேமிப்பு நிதியில் 12% இவையாகும். 1991-96 காலகட்டத்தில் அமெரிக்க முதலீட்டாளர்கள் 330 பில்லியன் டாலர்களுக்கும் அதிகமாக உலகெங்குமுள்ள பத்திரங்களிலும் பங்குகளிலும் கொட்டியுள்ளனர்.

அமெரிக்காவைத் தவிர்த்து சர்வதேசப் பங்குகளில் பெருமளவு முதலீடு செய்யும் நிறுவனங்களை உடையது இங்கிலாந்து அரசாகும். இது பத்திரம் தொடர்பான சாதனங்களில் முதலீடு செய்வதிலும் முன்னிலையில் உள்ளது. இங்கிலாந்து முதலீட்டாளர்கள் - அதாவது ஓய்வூதிய நிதி, காப்பீட்டுக் கழகங்கள், சிறு முதலீட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் இங்கிலாந்தின் நிர்வாகத்தில் உள்ள அயல்நாட்டு நிதிகள் ஆகியவை உட்பட - பெருமளவில் கடன் கடந்த முதலீடுகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். பிரான்சைப் பொறுத்தவரை கிட்டத்தட்ட 80 நிறுவனங்கள் சர்வதேசப் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்யும் உலகறிந்த

முதலீட்டாளர்கள் ஆவர். வங்கிகள். காப்பீட்டுக் கழகங்கள், ஓய்வூதிய நிறுவனங்கள் ஆகியவை இந்த நிதிகளில் பெரும் பங்கை தங்களுக்குள் வைத்துள்ளன. பெரும் நிதி நிறுவனங்களில் பல, ஐரோப்பாவில் குறிப்பிட்ட நாட்டிற்கென நிதி நிர்வாகிகளையும், அமெரிக்கா, கீழை நாடுகள், ஆஸ்திரேலியா ஆகியவற்றிற்கு சிறப்பு நிர்வாகிகளையும் அமர்த்தியுள்ளனர். அண்மையில், பிரஞ்சு நிறுவனங்கள் வெளிப்படையான சந்தைகளில் முதலீடு செய்ய அதிக ஆர்வங்காட்டி வருகின்றன.

பெரிய சுவிஸ் வங்கிகள், ஆயுள் காப்பீட்டு நிறுவனங்கள், கடல் கடந்த வங்கிகளின் துணை நிறுவனங்கள் மற்றும் முதலீட்டுக் கழகங்கள் ஆகியவை சுவிஸ் நிறுவனங்களில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. சுவிட்சர்லாந்தில் உள்ள அதி முன்னேற்றமடைந்த தனியார் வங்கி நிறுவனங்கள் பற்பல முதலீட்டாளர்களுக்கு தகுந்த இடமாக உள்ளன. செருமனியில் ட்ரெஸ்ட்னர், காமர்ஸ் வங்கி, டச்சு வங்கி, வெஸ்ட் வங்கி போன்ற பெரிய வணிக வங்கிகளும் மற்றும் அலையன்ஸ், மியூனிக் ரெ போன்ற காப்பீட்டுக் கழகங்களும் சந்தையில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன.

ஆசிய அளவில், ஒரு டிரில்லியன் அதாவது 1000 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுள்ள டோக்கியோதான் உலகிலேயே பெரிய நிதி நிர்வாக மையமாக உள்ளது. கிட்டத்தட்ட 2 டசன் நிறுவனங்கள் இந்த சந்தையில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. ஆசியாவில் டோக்கியோவைத் தவிர முக்கியமான நிதி நிர்வாக மையங்கள் ஹாங்காங்க் மற்றும் சிங்கப்பூர் ஆகியவை முறையே 80 பில்லியன் மற்றும் 30 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களை தங்கள் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துள்ளன. ஹாங்காங்கின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள நிதிகள், ஆசியாவில் நிர்வகிக்கப்படும் அந்நிய நிதிகள் ஆகும்.

இணைப்புகள், கையகப்படுத்தல் மூலமாக வளரும் தொகுப்பு நிறுவனங்கள்

கடந்த ஓராண்டிற்கும் மேலாக, நிதி நிர்வாக நிறுவனங்கள் பெரும் கூட்டுகள், கையகப்படுத்துதல்கள் வழியாக, வேகமான நிலைப்படுத்துதலை கடந்து வந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, 1997, டிசம்பரில் உலகில் ஐந்தாவது நிலையில் இருந்த சுவிஸ் வங்கிக் கழகத்துடன், மூன்றாவது நிலையிலிருந்த யூனியன் பாங்க் ஆப் சுவிட்சர்லாந்து ஏற்படுத்திய கூட்டினால் அது உலகிலேயே பெரிய நிதி நிறுவனமாக சுமார் 920 பில்லியன் டாலர்கள் பெறுமான சொத்துகளை நிர்வகிக்கும் நிறுவனமாக உயர்ந்தது. இதே போன்று மெரிக்க முதலீட்டு வங்கியான மெரில் லின்ச் & கிரீட்டினின்

சிறந்த ஒய்வூதிய நிர்வாகியான மெர்குரி அசெட் மேனேஜ்மெண்டும் இணைந்து சுமார் 400 பில்லியன் டாலர்கள் மதிப்புள்ள சொத்துகளைக் கொண்ட ஒரு நிதி நிர்வாக நிறுவனத்தை உருவாக்கியுள்ளன.

ஓராண்டுக்கும் முன்புவரை இரண்டு நிறுவனங்களுமே உலகின் சிறந்த 10 நிதி நிறுவனங்களின் பட்டியலில் இடம்பெறவில்லை. அண்மைக்கால நிகழ்வுகளாக, மார்கன், ஸ்டான்லியின் 10.6 பில்லியன் டாலர்கள் மதிப்புள்ள டன் விட்டர் டிஸ்கவரை கையகப்படுத்தியதும், ஆக்ஸா மற்றும் யூனியன் டி அஸ்யூரன்ஸ் டி பாரிஸ் ஆகிய இரண்டு காப்பீட்டுக் கழகங்களின் 7.8 பில்லியன் டாலர்கள் மதிப்புள்ள இணைப்பும் முக்கியமானவை. உலகின் 10 சிறந்த நிதி நிர்வாகிகள் அவர்கள் நிர்வகிக்கும் சொத்தின் மதிப்புகளை 3492 டாலர்களில் இருந்து 1997 இல் 4220 பில்லியன் டாலர்களாக உயர்த்தின. அதில் பெரும் பங்கு கூட்டுகள் மற்றும் கையகப்படுத்தல்கள் மூலமாக நேர்ந்த உயர்வாகும்.

உலக அளவில் பரந்துள்ள பெரும் நிறுவனங்களுடன் போட்டியிட முடியாத சிறு நிறுவனங்கள் அவர்கள் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள நிறுவனப் பங்குகளை விற்கத் தொடங்கின. எடுத்துக்காட்டாக எல்.ஐ.டி அசெட் மானேஜ்மெண்ட் என்ற நிறுவனம் (அண்மையில் 18 மாதங்களுக்கு முன்புதான் அமெரிக்காவின் சான்ஸ்லர் என்ற நிறுவனத்தை வாங்கியிருந்தது) அதன் நிர்வாகத்தில் உள்ள 65 பில்லியன் டாலர்கள் சொத்தை விற்க முன்வந்துள்ளது. ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாட்டளவில் நூற்றுக்கணக்கான நிதி நிறுவனங்கள் இருந்தன, ஆனால் இந்தப் பத்தாண்டுகளின் இறுதியில் சுமார் 20 - 25 உலகளாவிய நிறுவனங்களே உள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது.

அண்மையாண்டுகளில், வளரும் நாடுகளில் துரித உதயில் நடைபெற்று வரும் நிதிச் சந்தைகளின் உலகமயமாக்கலும், கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்படுதலும், தங்கள் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டில் பில்லியன் கணக்கில் டாலர்களை வைத்திருக்கும், அப்பணத்தை இந்நாடுகளில் முதலீடு செய்ய விழையும் நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் முக்கியத்துவத்தை மேலும் அதிகப்படுத்துகிறது. உலகவங்கியின் கணக்கெடுப்புகளின்படி நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் தற்போது 20 டிரில்லியன் டாலர்களுக்கும் அதிகமான மதிப்புள்ள சொத்துகளை நிர்வகித்து வந்துள்ளனர். அதில் மிகச்சிறிய பகுதியே சந்தைகளில் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. நிறுவன முதலீட்டாளர்கள், தங்கள் நிர்வாகத்திலுள்ள சொத்துக்களில் ஒரு விழுக்காட்டை மட்டும் சந்தைகளில் ஈடுபடுத்த முனைந்தால் 200

பில்லியன் டாலர்கள் மூலதனம் சந்தைகளுக்கு கிடைக்கக்கூடும்.

நிறுவன முதலீட்டாளர்களிடையேயும், பத்திர முதலீடுகளில் முதல் நிலையில் இருப்பது சேமிப்பு நிறுவனங்களாகும். 1987இல், 19 நாடளாவிய புதிய நிதிச் சந்தைகளும், சில மண்டல மற்றும் உலகளாவிய நிதிச் சந்தைகளும் இருந்தன. 1995இல் 500க்கும் அதிகமான நாடளாவிய நிதிச் சந்தைகளும், கிட்டத்தட்ட 800 மண்டல மற்றும் உலகளாவிய நிதிச் சந்தைகளும் இருந்தன. மூடப்பட்ட, திறந்த, புதிய நிதிச் சந்தைகளின் மொத்தச் சொத்து 1986 இல் 1.9 பில்லியன் டாலர்களில் இருந்து, 1996 இல் 132 பில்லியன் டாலர்களாக உயர்ந்துள்ளது.

இதேபோல், ஓய்வூதிய நிதிகளின் மொத்தச் சொத்து மதிப்பு உலக அளவில் 1989 இல் 4.3 டிரில்லியன் டாலர்களில் இருந்து 1994 இல் 7 டிரில்லியன் டாலர்களாக உயர்ந்துள்ளதாக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. அதே நேரத்தில் சர்வதேச அளவில் அவர்களுடைய பத்திர முதலீடுகளின் பங்கு 1989 இல் 7 விழுக்காட்டில் இருந்து 1994 இல் 11% ஆக உயர்ந்துள்ளது. இதன்படி ஒட்டுமொத்தமாக ஓய்வூதிய நிதிகளிலிருந்து செய்யப்படும் சர்வதேச முதலீடுகளின் மொத்த தொகை 1989 இல் 302 பில்லியன் டாலர்களில் இருந்து 1994 இல் 790 பில்லியன் டாலர்களாக உயர்ந்துள்ளது. இதன்படி, நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் வைத்துள்ள சொத்துகளின் வளர்ச்சியும், அவை உலகளாவிய விதத்தில்தான் பரவலாக்கப்படுவதன் அதிகரிப்பும் ஆக இரண்டும் இணைந்து வளரும் நாடுகளுக்கு நிதி வரத்து அதிகரிப்பதில் துணைபுரிந்துள்ளன.

4

நிதி சாதனங்கள்
(Financial Instruments)

சுவதேச நிதியின் முதன்மையான சாதனமாக 1980களின் தொடக்கம் வரையில், வங்கிக் கடன்களே இருந்தன. வணிக வங்கிகளில் குறைந்த கால நிதிகளின் வரத்து வெகுவாக அதிகரித்து நிதி அதிகம் இருந்த நிலையில், வளர்ந்த நாடுகளில் உள்ளவர்களின் கடன் தேவை மந்தமாக இருந்ததால், வளரும் நாடுகளின் கடன் தேவைப்படுவோர் இவர்களை நாடினர். 1980களில் தனியார் மூலதன வரத்துகள் பெரும்பாலும் அரசாங்களுக்கு வங்கிக் கடன்களின் வடிவாகவே இருந்தன.

ஆயினும் கடன் தட்டுப்பாடு 1980களின் இறுதியில் வளரும் நாடுகளின் வங்கிக் கடன்களில் பெரும் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. அதிலிருந்து வளரும் நாடுகளுக்கு வரும் மொத்த நிதி வரத்துகளில் வணிக வங்கிகளின் கடன்களின் பங்கு குறிப்பிடத் தகுந்த விதத்தில் குறைந்தது. இதைத் தவிர உலகளவில் செயல்படும் புதிய நிதி சாதனங்களும் வெளிப்பட்டுள்ளன. இந்நாட்களில் தனியார் மூலதன வரத்துகளில் பெரும் பங்கு தனியார் துறைக்குச் செல்கிறது. இவை

பெரும்பாலும் நிதியியல் சாதனங்களான சர்வதேசப் பத்திரங்கள், ஈரோ பத்திரங்கள், உலக நிதி பேறுகள் (ரசீதுகள்), சேமிப்பு நிதிகள், ஓய்வூதிய நிதிகள் மற்றும் பத்திர முதலீடுகள் ஆகியவற்றின் வழியாகவே நடைபெறுகின்றன.

நிதியியல் உருவாக்கங்கள்

நிதி உலகமயமாக்கலின் முக்கியமான அண்மைக்கால வளர்ச்சியாக நாணயங்கள் மற்றும் வட்டி, பங்கு மற்றும் பத்திரக் குறியீடுகள், பத்திரங்கள் ஆகியவற்றின் வெளிப்பாட்டைக் கூறலாம். நிதியியல் உருவாக்கம் என்பது ஒரு ஒப்பந்தமாகும். அதன் மதிப்பானது அந்த குறிப்பிட்டப் பொருளின் சொத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

நிதியியல் உருவாக்கங்களை முன்னோக்குகள், எதிர்பார்ப்புகள் மற்றும் மாற்றுகள் என்று மூன்று வகைப்படுத்தலாம். இந்த வழிச் சாதனங்களின் முக்கிய அம்சம், அதன் அடிப்படைச் சொத்தினை வியாபாரத்துக்கு உட்படுத்தாமல் ஆபத்து நிலையில் மட்டும் விற்கவோ வாங்கவோ முடியும் என்பதே. இதற்கு மாறாக விருப்பங்கள் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் முன்னரே குறிக்கப்பட்ட ஒரு விலைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை, அதாவது பங்குகளையோ நாணயங்களையோ, விற்கவோ வாங்கவோ (எவ்விதக் கட்டுப்பாடு மின்றி) உள்ள உரிமையாகும். எதிர்பார்ப்புகள் மற்றும் வாய்ப்புகள் என்பவை பங்குகள், பத்திரங்கள் மற்றும் சேமிப்பு நிதிகளிலிருந்து வேறுபட்டவை. ஏனெனில் இவை சுழியிலக்கச் (Zero sum) சந்தைகளாகும். அதாவது யாரோ ஒருவர் பெறும் ஒவ்வொரு டாலருக்கும் மற்ற யாரோ ஒருவர் ஒரு டாலரை இழக்கிறார்.

கச்சாப் பொருட்கள் மற்றும் மூலப்பொருட்கள் மூலம் வியாபாரம் செய்வது 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கிவிட்டது. நாணய வியாபாரம் தொடங்கிய 1972-ல் தான் நிதிநிதியியல் உருவாக்கங்கள் மூலம் வியாபாரம் ஆரம்பித்தது. பங்குச் சந்தைக் குறியீடுகள் மூலம் வியாபாரம் செய்வது 1982 யிலும், வட்டி விகித முறைகள் மூலம் வியாபாரம் செய்வது 1988 யிலும் தொடங்கியது. நிதிநிதியியல் உருவாக்கங்களின் உலகமயமாக்கலுக்குப் பின்னர், இன்னும் நிறைவடையாகாத நிதிநிதியியல் உருவாக்கங்களின் மொத்த மதிப்பு 50 டிரில்லியன் டாலர்களுக்கும் அதிகமாக இருக்கும். கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் மிக வேகமாக வளர்ந்துவரும் நிதிச் சந்தைகள் எதிர்காலங்கள் மற்றும் நிதிமாறல்களாக இருக்கும். நாணயச் சந்தைகள் தவிர இவை இரண்டும்தான் இன்றைய உலகின் மிகப்

கட்டம் 4.1

பத்திரங்களுக்கான மதிப்பீடு

முதலீட்டாளர்களுக்கு ஒரு பத்திரம் எவ்வளவு தூரம் ஆபத்தானது என்று தெரிவிப்பதற்காக பத்திரங்களுக்காக மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. சர்வதேச அளவில் மோடி, ஸ்டாண்டர்டு அண்ட் புவர் கார்ப், போன்ற பிரபலமான நிறுவனங்கள் இச்சேவையைச் செய்து வருகின்றன. அவை ஒரு நிதி நிறுவனத்தின் நிதி நிலைமையை ஆராய்வதோடு பொருளாதாரத்தின் தன்மையையும் அலசுகின்றன. இவை அனைத்து சர்வதேசப் பத்திரங்களையும் மதிப்பீடு செய்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ஆசிய வளர்ச்சி வங்கியின் கடனுக்கு ஏஏஏ மதிப்பீடு வழங்கப்படுகிறது. அவை சில நாடுகளின் மதிப்பீடு குறித்தும் தகவல்களை வெளியிடுகின்றன. அவை அந்நிய முதலீட்டாளர்களுக்கு மிகவும் உதவுகின்றன.

இந்தியாவில் ஐசிஆர்ஏ, கிரிசில் மற்றும் கேர் ஆகிய மூன்று முக்கிய நிறுவனங்கள் இத்தகைய மதிப்பீட்டில் ஈடுபட்டு வருகின்றன.

மோடி ஸ்டாண்டர்டு புவர் மதிப்பீட்டின் பொருள்

Aaa	AAA	மிக நல்ல தரம், குறைவான ஆபத்து, நம்பத்தகுந்த நிறுவனம்
Aa	AA	நல்ல தரம், நீண்டகால ஆபத்து கொடுக்கக் கூடுதல்
A	A	மத்திய தரத்திலிருந்து உயர்தரம் மாறுபடும் பொருளாதாரச் சூழலுக்கு ஏற்ப நிறுவனத்தின்நிலைமையும் ஏறி இறங்கும்
Baa	BBB	நடுத்தரம், தற்போதைக்குபோதுமானது, நீண்டகாலத்தில் நம்பத்தகுந்ததல்ல.
Ba	BB	போதுமான பாதுகாப்புடன் இல்லாத முதலீடு
B	B	இப்பொழுது பணம் கொடுத்தாலும் பின்னாளில் கொடுக்கமுடியாமல் போகலாம்
Caa	CCC	மோசமான தரம்; கொடுக்க முடியாமல் போகும் ஆபத்து அதிகம்
Ca	CC	பெரும்பாலும் கொடுக்க முடியாமல் போகும் நிலை
C	C	மிகக்குறைந்த தரம்; திருப்பிக் கொடுக்கும் நிலை மிகவும் குறைவு
---	K	வட்டி கொடுக்கமுடியா நிலை.

பெரிய சந்தைகளாகும். வங்கியையும் பத்திரங்களையும் போன்று நிதிவழிச் சாதனங்களில் வியாபாரம் செய்வதும் தூரத்திற்கும் எல்லைக்கும் அப்பாற்பட்டது. இந்த வியாபாரம் பெரும்பாலும் இதற்கான குறித்த உலக மையங்களில் நடைபெறுகிறது. இங்கு 24 மணி நேரமும் உலகில் உள்ள பல்வேறு பங்கு வணிக மையங்களில் இருந்து ஒரே நேரத்தில் பற்பல நிதியியல் உருவாக்கங்களில் வியாபாரம் நடக்கிறது.

நிதியியல் உருவாக்கங்களின் வியாபாரத்தில் இடைத்தரகர்கள் முக்கியமான பங்கை வகிக்கின்றனர். சந்தையின் போக்கை அனுமானித்து இதன் அடிப்படையில் பங்குப் பத்திரங்களை விற்கவோ வாங்கவோ செய்கின்றனர். முடிவெடுப்பதில் வதந்திகளும் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றன. இவ்வாறாக இன்று பங்குச் சந்தைகள் நிரந்தரத்தன்மையின்றியும் ஆபத்து நிறைந்ததாயும் இருக்கின்றன.

உலகமயமாக்கலின் பின்பு இந்தச் சந்தைகளின் எப்பெரிய இழப்பும் உலக அளவில் பெரும் எதிர்விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடும். எடுத்துக்காட்டாக சிங்கப்பூரை ஆதாரமாகக் கொண்ட தரகரும் பத்திர வியாபாரியுமான நிக் லீசன் சம்பாதித்த 1.3 பில்லியன் டாலரினால், எல்லை கடந்து, பேரிங்க்ஸ் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் வங்கி 1995 இல் கவிழ்ந்தது. அண்மைக் காலங்களில் நடைபெற்ற இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளால் நிதியியல் உருவாக்கங்களின் வியாபாரம் உலகளாவிய நிதியமைப்பின் மேல் கடுமையான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்ற அச்ச உணர்வு அதிகரித்து வருகிறது.

கடம் 4.2

உலக வங்கியும் ஆசிய வளர்ச்சி வங்கியும் கடன் அளிப்பவையா? கடன் வாங்குபவையா?

பொதுமக்களின் பார்வையில் மூன்றாம் உலகநாடுகளின் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு உதவுவதற்காக தாராளமாக கடன் கொடுக்கும் அமைப்புகளாக உலக வங்கியும் ஆசிய வளர்ச்சி வங்கியும் விளங்குகின்றன. உண்மையில் இவை இரண்டும் கடன் வாங்கவும் செய்கின்றன.

பல நாடுகளை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி சர்வதேச அளவில் பத்திரங்கள் மூலம் கடன் வாங்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக 1998 இன் முதல் பகுதியில் 387 பில்லியன் டாலர்கள் பத்திரம் ஒன்றை ஹாங்காங்க் உள்ளூர் சந்தையில் வெளியிடப்பட்டது. இதிலிருந்து கிடைக்கும் பணத்தைக் கொண்டு அது கடன் வழங்கும். அதேபோல உலகவங்கியும் பத்திரங்கள் மூலம் சுமார் 100 நாடுகளில் கடன் வாங்குகிறது. இந்த பத்திரங்களுக்கு இதில் உறுப்பினர்களாக உள்ள 178 நாடுகள் உத்தரவாதம் அளிக்கின்றன.

சர்வதேசப் பத்திரங்கள்

பத்திரங்கள் என்பவை கடன்கள் என்று கூறலாம். இதன் மூலம் கடன் வழங்குபவர் வட்டி பெறுகிறார். பங்குச் சந்தைகளில் முதலீடு செய்வது ஆபத்து நிறைந்த நிச்சயமற்ற தன்மையை உடையதால் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்வது பாதுகாப்பானது என்று முதலீட்டாளர்கள் அதை விநம்புகின்றனர். இது அவர்களுக்கு ஒரு நிலையான வருமானத்தை வட்டி மூலம் தொடர்ந்து அளிப்பதோடு குறிப்பிட்ட நாளில் மூலதனமும் திரும்பக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணுகிறது. ஒரு பத்திரத்தின் காலம், அது விநியோகிக்கப்படுகின்ற நேரத்திலேயே குறிக்கப்படுகின்றது. அஃது ஓராண்டாகவாகவும் இருக்கலாம். முப்பது ஆண்டுகளாகவும், அதற்கு மேலாகவும்கூட இருக்கலாம். வழக்கமாக ஒரு பத்திரத்தின் காலம் அதிகமானால் அதன் பலன்களும் அதிகமாகும்.

எந்த நிறுவனமும், அரசாங்கமும், பன்னாட்டு நிறுவனமும் (உலக வங்கி மற்றும் ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி [ஏடிபி] போன்றவை) வெவ்வேறு காரணங்களுக்காக பணத்தை ஏற்பாடு செய்ய பத்திரங்களை விநியோகிக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக தொழில் நிறுவனங்கள் அதிக ஆதாயத்தைச் சம்பாதிக்கவும் அவர்கள் தொழில் முன்னைற்றமடையவும், வளர்ச்சியடையவும் பத்திரங்களை வெளியிடலாம். அரசாங்கங்கள் அடிப்படை வசதிகளை அமைத்துத்தர (சாலை வசதி, குடிநீர் வசதி, கல்வி வசதி போன்றவை)

கட்டம் 4.3

சென்செக்ஸ் என்றால் என்ன?

எந்தவொரு பங்குச் சந்தையின் நடவடிக்கைகளும் அது, மேலே போகிறதா, கீழே போகிறதா என்பதை குறியீடுகள் அறிவிக்கப்படுகிறது. இது பங்குச் சந்தையின் ஆரோக்கியம் குறித்து அறிய உதவும் மிக முக்கியமான ஒரு கருவியாகும். பல நாடுகளில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட குறியீடுகள் உள்ளன.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அதற்கு ஒவ்வொரு பெயர். எடுத்துக்காட்டாக இந்தியாவிலுள்ள மிகப் பிரபலமான மும்பை பங்குச் சந்தையில் சென்சிடீவ் இண்டெக்ஸ் (கருக்கமாக சென்செக்ஸ்). இதேபோல டோக்கியோவிலுள்ள நிக்கி, ஹாங்காங்கிலுள்ள ஹங்செங், சுகார்த்தா, மணிலா, சியோல், மற்றும் கோலாலம்பூரிலுள்ள காம்போசைட் பங்குச் சந்தைகள் உலக அளவில் பிரபலம். டோசோன்ஸ் தொழிலியல் சராசரி, ஸ்டாண்டர்டி புவர் 500 இண்டெக்ஸ், நாஷ்டாக் காம்போசைட் இண்டெக்ஸ் ஆகியவை அமெரிக்காவில் பிரபலம். சர்வதேச அளவில் டோசோன்ஸ் உலக பங்குச் சந்தைக் குறியீடு முக்கிய நாடுகளின் பங்குச் சந்தை பற்றி மதிப்பீடு செய்கிறது.

அவர்களிடம் போதுமான பணம் இல்லாமலிருந்தால் இதற்கென நிதி ஈட்டப் பத்திரங்கள் மூலம் கடன் பெறுகின்றனர். உலக வங்கி, ஏடிபி போன்ற பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் வளரும் நாடுகளில் அடிப்படை வசதிகளைத் தரவும் மற்ற வளர்ச்சித் திட்டங்களை செயல்படுத்தவும் பத்திரங்கள் மூலம் நிதி திரட்டுகின்றனர்.

அண்மைக்காலங்களில் சர்வதேசப் பத்திரங்களின் வெளிப்பாட்டினால் வளரும் நாடுகளுக்கு வெளிநிதியுதவியின் உள்ளமைப்பு மாறியுள்ளது. 1980களில் வங்கிக் கடன்கள் மூலம் நிதிதிரட்டிய நாடுகள் இப்போது பத்திரங்கள் மூலம் பணம் ஏற்பாடு செய்ய முனைகின்றன. சர்வதேசப் பத்திரங்கள், வளரும் நாடுகளுக்கு அளிக்கப்படும் கடன் உதவியில் பெரும்பங்கை ஆக்கிரமிக்கின்றன. சர்வதேசப் பத்திரங்களில் ஈரோ பத்திரங்கள், நாட்டுப் பத்திரங்கள், அரசுப் பத்திரங்கள், மண்டலப் பத்திரங்கள் போன்றவை அடங்கும். 1996 இல் சர்வதேச பத்திரங்களின் மொத்த மதிப்பு 5.3 டிரில்லியன் டாலர்கள் என கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

1996 இல் மெக்சிகோ உலகிலேயே பெரிய பத்திரமாக 6 பில்லியன் டாலர்களுக்கு ஈரோ பத்திரங்களை வெளியிட்டது. 1996, நவம்பரில் ரஷ்யா 1 பில்லியன் டாலர்களுக்கான பத்திரங்களை வெளியிட்டதன் மூலம் உலகிலேயே அதிகமான அரசாங்க பத்திர வெளியீடு என்ற சிறப்பைப் பெற்றது. அண்மையில் என்றான் நிறுவனம், அமெரிக்காவிற்கு வெளியே ஒரு மின் திட்டத்திற்காக நிதி திரட்ட பத்திரங்களை வெளியிட்டது.

இலத்தீன் அமெரிக்காவை அடுத்து ஆசிய பசிபிக் பகுதியிலும் பத்திரச் சந்தைகள் வளந்து வருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக சப்பான் இப்பகுதியிலேயே பெரிய பத்திரச் சந்தையைக் கொண்டுள்ளது. இதைத் தொடர்ந்து ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து, ஹாங்காங்க் போன்றவை வளர்ச்சியடைந்த சந்தைகளையும், தென்கொரியா, தாய்லாந்து போன்ற நாடுகள் வளரும் நிலையில் உள்ள சந்தைகளையும் கொண்டுள்ளன.

பத்திரங்களின் முக்கியமான பிரிவுகள் கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளன:

உள்நாட்டுப் பத்திரங்கள்: இவை நாட்டிற்கு உள்ளேயே வெளியிடப்பட்டு விற்கப்படுகின்றன.

கடல் கடந்த பத்திரங்கள்: இவை ஒரு நாட்டில் அந்த நாட்டு நாணயத்தில் வெளியிடப்பட்டு வேறொரு நாட்டில் அந்நாட்டு நாணய மதிப்பில் விற்கப்படுகின்றன. இரண்டு நாடுகளில் ஒரே நேரத்தில் வெளியிடப்பட்ட பத்திரங்களை இன்னொரு நாட்டு நாணயப்படி வாங்க முடியும்.

ஈரோ பத்திரங்கள்: இவை தரமான சர்வதேசப் பத்திரங்கள் ஆகும். இந்தப் பத்திரங்களின் நாணயம் அது வெளியிடப்படும் நாட்டினுடையதாக இருக்காது. பத்திரங்களை வெளியிடுவோர் வெளியிடப்படும் இடத்திற்கு அந்நியர்களாவர். இப்பத்திரங்கள் ஒரு நாட்டின் மூலதனச் சந்தைகளில் விற்கப்படாமல் உலகெங்கும் விற்கப்படுகின்றன. இந்திய நிறுவனங்களால் வெளியிடப்படும் ஈரோ பத்திரங்கள் அயல்நாட்டு நாணய மாற்றுப் பத்திரங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

இவை பெரும்பாலும் அடிப்படையில் கடன் பத்திரங்களே. இவை குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு பின்னர் காப்பீட்டுப் பத்திரமாகவோ, வைப்புப் பத்திரமாகவோ மாற்றப்படுகின்றன. இவ்வாறு இப்பத்திரங்களை வைத்திருப்பவர் அவற்றை காப்புப் பத்திரமாகவோ (ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட கணக்கு அளவின்படியும், குறிப்பிட்ட மாற்று விகிதப்படியும்) அல்லது அதே பத்திரமாகவோ வைத்துக் கொள்ளலாம். அவை நிலையான வட்டி விகிதமுடைய வையாதலால் எளிதாக விற்க முடியும்.

யாங்க்கி பத்திரங்கள்: இவை வெளிநாட்டு கடனாளிகளால் அமெரிக்க முதலீட்டாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் பத்திரங்கள் ஆகும். இவை டாலர்களால் கொடுக்கப்பட வேண்டியவை. அமெரிக்கப் பத்திரங்கள் நாணய மாற்றுத் துறையில் பதிவு செய்யப்பட்டவை.

சாமுராய் பத்திரங்கள்: இவை சப்பானில் வெளியிடப்பட்டு அயல்நாட்டு அரசுகளாலும் தொழில் நிறுவனங்களாலும் வாங்கப்படும் 'யென்' அடிப்படையிலான பத்திரங்கள். இவை இரண்டு நாணய முறையில் வெளியிடப்பட்டாலும் சப்பானில் மட்டுமே வழங்கப்படுபவையாகும். அதாவது கடன் தொகையையும், வட்டியையும் யென்னில்தான் பெற முடியும். ஆனால் மீட்புத் தொகை அமெரிக்க டாலராகவோ, ஆஸ்திரேலிய டாலராகவோ எந்த நாணயமாகவும் இருக்கலாம். இதற்கு மாறாக, கடனும், மீட்புத் தொகையும் யென்னிலும், வட்டித் தொகை மாற்று நாணயமாகவும் இருக்கலாம்.

டிராகன் பத்திரங்கள்: இந்தப் பத்திரங்கள் ஆசியாவில் சப்பானியரல்லாத ஆசியர்களுக்காக வெளியிடப்பட்டு விநியோகிக்கப்படும் பத்திரங்கள் ஆகும்.

துணைப் பத்திரங்கள்: இவை வெளியிடுபவரின் மற்ற கடன்கள் சரிசெய்யப்பட்ட பின்னர் பத்திர வெளியீட்டாளரால் திரும்பக் கொடுக்கப்படும் பத்திரங்கள் ஆகும்.

மூப்பு பத்திரங்கள்: இவை வலுவான எளிதில் மாற்றக்கூடிய பத்திரங்கள் ஆகும்.

மாற்றக்கூடிய பத்திரங்கள்: இந்தப் பத்திரங்களை முதலீட்டாளர்கள் அவர்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப நாணய மாற்றாகவோ அல்லது அதற்குப் பதிலாக நிறுவனப் பங்குகளாகவோ மாற்றிக்கொள்ள முடியும். இதற்கான நிபந்தனைகள் பத்திரங்கள் வெளியிடப்படும் போதே நிர்ணயிக்கப்படும். எந்த சேதியில் மாற்ற முடியும், ஒவ்வொரு பத்திரத்திற்கும் எவ்வளவு பங்குகள் அளிக்க முடியும் போன்றவையும் நிபந்தனையுள் அடங்கும்.

வரவழைக்கக்கூடிய பத்திரங்கள்: இவை என்றும் அவற்றின் முழுக்காலத்தை முடிப்பதில்லை. இதை வெளியிடுபவர் முற்றுப்பெறும் தேதிக்கு முன்னரே பத்திரத்தை திரும்பப்பெற்று கடனை திரும்பச் செலுத்தக்கூடும். வெளியிடுபவர் வட்டி விகிதம் குறைந்தால் பத்திரத்தை திரும்பப் பெறலாம் அல்லது மீண்டு நிற்கும் பத்திரங் களுக்காக மீண்டும் ஒரு பத்திரத்தை குறைந்த விகிதத்தில் வெளியிடலாம். சில நேரங்களில் பத்திரங்களில் சிலவற்றை மட்டும் திரும்பப் பெறலாம். இந்தப் பத்திரங்கள் மீட்கக்கூடிய பத்திரங்கள் என்றும் அறியப்படுகின்றன.

பூஜ்யக் கூப்பன் பத்திரங்கள்: கூப்பன் என்பது பத்திர மொழியில் வட்டியைக் குறிக்கும் ஆதலால் பூஜ்யக் கூப்பன் என்பதை கடன் முதிர்ச்சியடையும் காலத்தில் எந்த வட்டியும் இல்லாதது என்று விளக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக வட்டி சேகரிக்கப்பட்டு அதாவது வட்டி கூட்டப்பட்டு முதிர்ப்புறும் காலத்தில் ஒரே தொகையாகக் கூட்டப்படுகிறது. அது மீதந்த தள்ளுபடியில் கிடைக்கப்படுவதால் (அதன் மதிப்பைவிடக் குறைந்த விலையில்) முதலீட்டாளர்கள் இப்பத்திரங்களில் முதலீடு செய்ய விரும்புகின்றனர். பத்திரம் முதிர்ப்புறும்போது சேர்ந்துள்ள வட்டியும், முதலீடு செய்யப்பட்ட தொகையும் பத்திரத்தின் மதிப்பிற்கு இணையாகின்றன. வெளியிடுபவர்கள், வட்டியைத் தராமல் கடன்தொகையைப் பயன்படுத்த முடியும் என்ற காரணத்தால் இப்பத்திரங்களை வெளியிட ஆர்வங்காட்டுகின்றனர்.

விலைவாசிக் குறியீட்டுப் பத்திரங்கள்: அமெரிக்காவில் அண்மைக் காலங்களில் இந்தியாவிலும் கூட இப்பத்திரங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. இப்பத்திரங்கள் விலைவாசிக் குறியீட்டுடன் தொடர்புள்ளவையாதலால் முதலீட்டாளர்களை விலைவாசியின் எதிர்மறைப் பாதிப்புகளுக்கு எதிராகப் பாதுகாக்கின்றன. விலைவாசி எவ்வளவு ஏறினாலும் இதனுடைய மதிப்பு மாறாமல் இருக்கிறது.

முதலீட்டாளர்கள் பொதுவாக, அயல்நாட்டு நாணயத்தில் வெளியிடப்படும் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்யவே விளைகின்றனர்.

ஏனெனில் அயல்நாட்டு நாணயப் பத்திரங்களில் அதன் மதிப்பு மாறலோ, குறையலோ கூடிய ஆபத்து உள்ளது. பல நாடுகளில் உள்ளாட்டுப் பத்திரங்களை வாங்குவதில் தடைகள் உள்ளன. மற்ற நாடுகளில் எவரும் எப்பத்திரங்களையும் வாங்கமுடியும். 1995 இறுதியில் செய்யப்பட்ட கணக்கெடுப்பின்படி அமெரிக்கர் அல்லாத முதலீட்டாளர்கள் வசம் உள்ள தனியார் பத்திரங்கள் சுமார் 20 விழுக்காடும், சப்பானிய முதலீட்டாளர்களிடம் கிட்டத்தட்ட 7 விழுக்காடும் உள்ளன.

1997 இல் முதல் 20 நிறுவனங்கள் மட்டும் 4600 —க்கும் அதிகமான சர்வதேசப் பத்திரங்களை வெளியிட்டு 1996 இல் திரட்டிய 679 பில்லியன் டாலர்களைவிட அதிகமாக மொத்தம் 742 பில்லியன் டாலர்களைத் திரட்டின. டாலர் மூலம் வெளியிடப்பட்ட பத்திரங்கள் புது வெளியீடுகளில் பெரிய பங்கைப் பெற்றன. அதாவது 1996 இல் 40%இல் இருந்து 1997 இல் 48% ஆக இது உயர்ந்தது. அமெரிக்க முதலீட்டு வங்கிகள் இந்தப் பத்திர விநியோக வியாபாரத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தின. முதல் பத்து சர்வதேச வெளியீட்டாளர்களில் 5 பேர் அமெரிக்கர், 2 பேர் சுவீஸ் நாட்டவர், 2 பேர் டச்சு நாட்டவர் ஒருவர் செருமானியர் ஒருவர். மெரில் லின்ச் 57 பில்லியன் டாலர்கள் சர்வதேசப் பத்திரங்களை வெளியிட்டது, மார்கன் ஸ்டான்லி மதிப்பு அடிப்படையில் இரண்டாம் இடத்தைப் பிடித்தது.

பகிர்மான (மியூச்சவல்) நிதிகள்

எளிதான மொழியில், பகிர்மான நிதி என்பது பங்குகள், பத்திரங்கள் மற்றும் பிற காப்புகள் ஆகியவற்றை உரிமையாக்கிக் கொண்ட ஒரு முதலீட்டாளர்கள் குழு. இதை ஒரு தொழில் ரீதியான முதலீட்டு நிறுவனம் நிர்வகிக்கும். யூனிட் டிரஸ்ட் என்றும் அழைக்கப்படும். இதை நிர்வகிக்கும் நிறுவனம், சந்தையை ஒழுங்காகக் கவனித்து முதலீடு செய்வதால் இந்த நிதிகளில் இருந்து நல்ல வருமானம் இருப்பதால் முதலீட்டாளர்கள் இதை அதிகம் நாடுகின்றனர். தனித் தனியாக முதலீடு செய்வதைவிட இந்நிதிகளில் பணத்தை போட்டால் நல்ல வருவாய் கிடைப்பதையும் வாங்கும் திறன் அதிகரிப்பதையும் முதலீட்டாளர்கள் உணர்ந்துள்ளனர். பகிர்மான நிதிகள் முதலீட்டு நிறுவனங்களாலும் (இவை பகிர்மான நிதி நிறுவனங்கள் என்றோ சேமிப்பு நிதி நிர்வாகிகள் என்றோ அறியப்படுகின்றனர்) தரகர் நிறுவனங்களாலும், வங்கிகளாலும் நிறுவப்படுகின்றன. இவை முதலீட்டாளர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப பலவகை நிதிகளை அளிக்கின்றன.

இந்நிதிகளில் பலவும் உலகளாவிய விதத்தில் இருப்பதாலும் பல நாட்டு நாணயங்களாக இருப்பதாலும் அமெரிக்காவை அடித்தளமாகக் கொண்ட நிதிகள் ஆசிய பசிபிக் பகுதியில் முதலீடு செய்யப்படுவதையும் ஹாங்காங்க் நாட்டு நிதிகள் இலத்தீன் அமெரிக்காவில் முதலீடு செய்யப்படுவதையும் காணலாம். பெரும்பாலானோர் கைவசம் உள்ள நிதிகளை பல்வேறு வகையான முதலீடுகளில் போட முனைகின்றனர். இதனால் சில முதலீடுகளில் உண்டாகும் இழப்பு மற்ற முதலீடுகளில் கிடைக்கும் லாபத்தால் ஈடுசெய்யப்படுகிறது. 1996இன் மத்தியில் உலகெங்கும் 36000க்கும் அதிகமான நிதிகள் இருந்தன. இவற்றுள் 7500க்கும் அதிகமானவை அமெரிக்காவிலும் ஆசியாவின் நிதி நிர்வாகத் தலைமையகமான ஹாங்காங்கில் ஆயிரக்கணக்கிலும் உள்ளன. 1994 வாக்கில் ஓ.இ.சி.டி நாடுகளில் ஓய்வூதிய நிதிகள் காப்பீட்டுக் கழகங்கள் மற்றும் சேமிப்பு நிதிகள் மட்டும் 20 டிரில்லியன் டாலர்களாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

உலக வங்கி கணக்கெடுப்புப்படி 1996 இல் 34 பில்லியன் டாலர்களுக்கும் அதிகமாக வளரும் நாடுகளில் உள்ள உள்நாட்டுப் பத்திரச் சந்தைகளுக்கு ஓய்வூதிய நிதி, பகிர்மான நிதி, தடுப்புநிதி (Hedge funds) மற்றும் பிற முதலீட்டுச் சாதனங்கள் மூலமாக நேரடியான வெளிநாட்டு வரத்துகள் இருந்ததெனக் கூறப்படுகிறது. இதில் பெரும் பலன் அடைந்தவர்கள் இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் ஆசிய நாடுகளும் செக் குடியரசும் போலந்தும் ரஷ்யாவும் ஆவர். உலகிலேயே பெரிய சேமிப்பு நிதி நிறுவனம் அமெரிக்காவில் உள்ளது. இதன் சொத்து மதிப்பு சுமார் 4.2 டிரில்லியன் டாலர்கள் ஆகும். இன்வெஸ்ட்மன்ட் கம்பெனி இன்ஸ்டிடியூட் அறிக்கையின்படி இதில் 15 - 20% சம்பளத்தில் கழிக்கப்படும் ஓய்வூதிய நிதிகளில் இருந்து வருவதாக கூறப்படுகிறது. இதன்படி கிட்டத்தட்ட 21 பில்லியன் டாலர்கள் இத்திட்டங்களின் மூலம் பகிர்மான நிதியை வந்தடைகிறது.

*சர்வதேச நிதி நிறுவனங்கள் 'தடுத்தல்' என்ற பழக்கத்தை கையாளுகின்றன. ஒரு நாட்டு நாணயம் மற்றவற்றைவிட மதிப்பு உயர்ந்தால் மற்ற நாணயங்களில் செய்யப்பட்ட முதலீடுகள் அந்த நாணயத்திற்கு மாற்றப்படும்போது மதிப்பிழக்க நேரிடும். இதற்கு எதிராக பாதுகாக்க, நிதிகள் தடுப்புகள் உருவாக்கப்படுகின்றன அல்லது எதிர்கால ஒப்பந்தங்களும், நாணயங்களும் ஏற்கனவே குறிக்கப்பட்ட மாற்று விகித அடிப்படையில் வாங்கப்படுகின்றன. சில நிதிகள் இவ்வாறு பாதுகாக்கப்படாததால், தெற்காசியத் தட்டுப்பாட்டின் போது பெருவாரியான நிறுவனங்கள் பணத்தைத் திரும்பத் தருவதில் கடுமையான நெருக்கடியைச் சந்திக்க நேர்ந்தது.

இதுவரையில் ஓய்வூதிய நிதிகளின் சர்வதேச ஈடுபாடு (அமெரிக்கா, சப்பானைத் தவிர) சேமிப்பு நிதிகளைவிட குறைந்ததாகவே உள்ளது. இந்நிதிகளில் கிட்டத்தட்ட 70 பில்லியன் டாலர்கள் சொத்து உள்ளது. இவை அதிகக் கட்டுப்பாடுகள் உள்ள நீண்ட கால முதலீடுகளையே நூடும், அதிகமாக உலகமயமாக்கப் படாதவைகள்.

ஆயினும் இவை நாளுக்கு நாள் முதலீடுகளுக்கான முக்கிய மூலமாக மாறிவருகின்றன. ஓய்வூதிய நிதித்திட்டங்கள் மென்மேலும் தனியார்மயமாக்கப்படுவதன் காரணமாக வளரும் நாடுகளில் முதலீடு செய்வதற்கான தேவையை ஈடுகட்ட முக்கியமானதாக ஓய்வூதிய நிதிகள் மாறிவருகின்றன. சேமிப்பு நிதிகளைப் போன்றே புதிய சந்தைகளில் பல ஓய்வூதிய நிதி முதலீடுகள் தனியார் துறை பத்திரங்களிலேயே உள்ளன.

பகிர்மான நிதிகளை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

பங்கு நிதிகள்: இவை பங்குகளில் முதலீடு செய்யப்படுகின்றன,

பத்திர நிதிகள்: பத்திரங்களைப் போன்று இவையும் முதலீட்டாளர்களுக்கு நிரந்தர வருமானத்தைத் தருகின்றன.

பண சந்தை நிதிகள்: இவை வங்கிகளில் வைத்திருக்கும் சேமிப்புக் கணக்கினைப் போன்றவை. உள்ளே போடும் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும், ஒரு ரூபாய் திரும்பக் கிடைப்பதோடு, இந்த நிதி, முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ள முதலீடுகளில் இருந்து கிடைக்கும் வட்டியும் கிடைக்கிறது. இவை பெரும்பாலும் நிரந்தர விலையோடு இருப்பதால் சில முதலீட்டாளர்கள் இதில் முதலீடு செய்ய விழைகின்றனர்.

இதைத் தவிர கீழே விளக்கப்பட்டுள்ள பிறவகை நிதிகளும் உள்ளன.

திறந்த முனை நிதிகள்: இந்த நிதிகளின் கீழ் ஒரு முதலீட்டாளர் அவர் விருப்பப்படும் அளவு பங்குகளை வாங்கலாம். இதில் முதலீடு செய்யப்படும் பணம் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும்.

முடிய முனை நிதிகள்: இந்நிதிகள் வியாபாரத்தின் பங்குகளை ஒத்திருக்கின்றன. இவை பல பத்திரங்களில் முதலீடு செய்யப்படுவதில்லை, ஒரே ஒருமுறைதான் முதலீடு செய்யப்படுகின்றன. இதன் சந்தை மதிப்பு முதலீட்டாளர்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்பவும், சந்தை நிலவரத்தைப் பொறுத்தும் மாறுபடுகிறது. இவை சந்தை மாற்று நிதிகள் என்றும் 'ஓவர் த கவுண்டர்' நிதிகள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

உலகளாவிய நிதிகள்: இவை உலகின் பல சந்தைப் பத்திரங்களிலும்,

பற்பல பங்குகளிலும் முதலீடு செய்யப்படுகின்றன. உலகெங்கும் முதலீடு செய்வதன் மூலம் நிலையான சந்தைகள், நிலையற்ற சந்தைகள் ஆகியவை சமன் செய்யப்படுகின்றன.

மண்டல நிதிகள்: இவை ஒரு பூகோளப் பகுதியில் உள்ள நாடுகளில் மட்டும் முதலீடு செய்யப்படுபவையாகும். எடுத்துக்காட்டாக, தென்கிழக்கு ஆசியாவில் தாய்லாந்திலும், பிலிப்பைன்சிலும், இலத்தீன் அமெரிக்காவில் சிலியிலும், அர்செண்டினாவிலும் முதலீடு செய்யப்படுபவை. வேறுபட்ட பூகோளப் பகுதிகளில் உள்ள நாடுகள் வேறுபட்ட முதலீடுப் பலன்களை அளிப்பதால் இதில் முதலீடு செய்வதன் மூலம் அதிக ஆதாயத்தைக் குறிவைக்கின்றனர்.

தேசிய நிதிகள்: இந்த நிதிகள் முதலீட்டாளர்கள், ஓர் அயல்நாட்டில் மட்டும் அவர்கள் முதலீடுகளைக் குவிக்க அனுமதிக்கின்றது. இதில் குடியுரிமையில்லாத தனி முதலீட்டாளர்களை அனுமதிக்காத நாடுகளும் அடங்கும். ஒரு நிதி நன்றாகச் செயல்பட்டால், மற்ற நிதிகள் பிற நிதி நிறுவனங்களால் அதே நாட்டில் நிறுவப்படுகின்றன. அண்மைக் காலங்களில் உலக நிதி நிறுவனங்களால் இந்தியாவில் நிதிகள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒரு நாட்டின் பங்குகளிலும் பத்திரங்களிலும் முதலீடு செய்வதன் மூலம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிலையான பொருளாதாரத்தின் பலனைப் பெற முடிகிறது. இந்தக் காரணங்களால் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் 1990களின் தொடக்கத்தில் நாட்டுநிதிகள் பின்புலமாக இருந்தன.

கடல்கடந்த நிதிகள்: இந்த நிதிகள் பெரும்பாலும் வரிகளில் இருந்து தப்பிக்க வரிவிலக்குகள் அதிகமாக அளிக்கப்படும் நாடுகளில் செய்யப்படும் முதலீடுகள் ஆகும்.

உலகளாவிய வைப்பு நிதிப் பேறுகள் (ரஃதுகள்)

இவை சர்வதேச நிதிச் சந்தைகளில் காப்புப் பத்திரமாக செயல்படும் சாதனங்கள் ஆகும். இவை கடல் கடந்த வைப்பு நிதி வங்கிகளால் உருவாக்கப்பட்டவை. இவற்றை வெளியிடும் நிறுவனங்கள் வங்கிகளால் நாட்டைக் கடந்து இந்த ரஃதுகளை வெளியிட உரிமையளிக்கப்பட்டவையாகும். இவை எந்த கடல் கடந்த பங்குச் சந்தை வளாகத்திலும் பட்டியலிடப்பட்டிருக்கும். குடிமக்கள் அல்லா தீதாரால் மற்ற நாட்டு நாணயத்தில் வாங்கவும் விற்கவும் முடியும். இதன் மூலமாக பத்திரங்களும் பங்குகளும் வாங்குவது எளிதாக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் பத்திரங்கள் சந்தை விலையைவிட தள்ளுபடியில் குறைந்த விலையில் கிடைக்கின்றன. பல சர்வதேச பத்திரச் சந்தைகளும், குறிப்பாக ஆசியச் சந்தைகள், அங்கு, 4.1.1 ச்

சிக்கல்களும், மூடிய சந்தைளும் தாராளமான பத்திர வியாபாரத்திற்கு இடையூறாக இருப்பதால் இந்த ரசீதுகள் பயன்படுகின்றன. இந்த ரசீதுகளை வெளியிட விரும்பும் நிறுவனம், அயல் நாட்டு வைப்பு நிதியாளரிடம் பத்திரங்கள் வெளியிட வேண்டும். இந்த வைப்பு நிதியாளர் முதலீட்டாளர்களுக்கு ரசீதுகளை வெளியிடுவார். இந்த ரசீதுகள் அமெரிக்க முதலீட்டாளர்களால் குறிப்பாக விரும்பும் முதலீட்டு முறையாக உள்ளது.

பங்குகளை வெளியிடுபவர் வைப்பு நிதியாளருக்கு அவர் நாட்டு நாணயப்படி வட்டி விகிதங்களை அளிக்க வேண்டும். வைப்பு நிதியாளர் இதை அயல்நாட்டு நாணயத்திற்கு மாற்றி ரசீது வைத்திருப்பவர்களுக்குத் தரவேண்டும். இந்தியாவில் அண்மைக் காலமாக இந்த ரசீதுகளை பல நிறுவனங்கள் வெளியிட்டுள்ளன.

மற்ற நிதி சாதனங்கள்

அண்மைக் காலங்களில் வளரும் நாடுகளில் பெரிய அடிப்படைக் கட்டுமானத் திட்டங்களுக்கு நிதியளிக்க புதிய நிதி சாதனங்கள் புழக்கத்தில் வந்துள்ளன. இந்த நிதி சாதனங்கள் காப்புப் பத்திரங்களையும் (எப்.டி.ஐ மற்றும் எப்.பி.ஐ திரண்டும் இணைந்த) மற்றும் கடனுதவிகளாகவும் (பத்திரங்களும், கடன்களும்) இருக்கலாம். இவை தனியாராலும், அரசாங்கத்தாலும் நிதியுதவி செய்யப்படலாம். பெரும்பாலும் இந்தத் திட்டங்கள் கட்டு-செயல்படுத்து-மாற்று அல்லது கட்டு-உரிமையாக்கு-செயல்படுத்து-மாற்று அல்லது கட்டு-உரிமையாக்கு-செயல்படுத்து என்று ஏதாவதொரு அடிப்படையில் அமையலாம்.

இத்திட்டங்களுக்கு அரசாங்க உத்திரவாதம் மட்டுமின்றி வணிக மல்லாத தனியார் அமைப்புகளான எம்.ஐ.ஐ.ஏ மற்றும் பிற அமைப்புகளின் உத்திரவாதமும் உண்டு. இந்தியா உட்பட பல நாடுகளில் இது போன்ற பல நிதி சாதனங்களின் இணைப்பில் வழங்கப்படும் நிதியுதவியுடன் அமைக்கப்படும் மாபெரும் அடிப்படைக் கட்டுமானத் திட்டங்கள் பெருகி வருகின்றன. உலக அளவில், வளரும் நாடுகளில் இந்த திட்டங்களுக்காக 5 பில்லியன் டாலர்கள் நிதி திரட்டப்பட்டுள்ளதாக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

பகுதி - 2

வளரும் நாடுகளில் ஏற்பட்ட அண்மைக்கால நெருக்கடிகள்

கடந்த 1990க்குப் பின்பு பல நாடுகளில் பொருளாதார வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. மாதிரிப் பொருளாதாரம் என்று போற்றப்பட்ட மெக்சிகோவும், ஆசியப் புலிகள் எனப்பட்ட தென்கிழக்காசிய நாடுகளும் கடுமையான நெருக்கடியைச் சந்தித்தன. இது பற்றிய விரிவான செய்திகளை பின்வரும் அத்தியாயங்களில் காணலாம்.

5 - தேசிய

தமிழ்நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்க
நெல்வெள்ளத்தைப் பரப்புவதற்காக

இந்திய நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்கித் தரும்
தமிழ்நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்கித் தரும்
நெல்வெள்ளத்தைப் பரப்புவதற்காக
தமிழ்நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்கித் தரும்
நெல்வெள்ளத்தைப் பரப்புவதற்காக

5

ஒரு 'மாதிரியின்' வீழ்ச்சி: மெக்சிகன் நிதித் தட்டுப்பாடு

தோற்றுவாய்கள்

1980 களின் இறுதியிலும், 1990 களின் தொடக்கத்திலும் பல ஆண்டுகளாக மெக்சிகோ ஒரு 'மாதிரிப் பொருளாதாரமாக' புகழ்ந்து கூறப்பட்டு வந்தது. இக்கால கட்டத்தில் பெரும் பொருளாதார மறுமலர்ச்சி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. முந்தைய மாதிரியான, அரசுத் தலைமையிலான முன்னேற்றத்திற்குப் பதிலாக தாராளமயமாக்கல் மற்றும் தனியார்மயமாக்கல் கொள்கைகள் செயல்படுத்தப்பட்டன. இக்கொள்கைகள் உலகவங்கி மற்றும் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் ஆதரவுடன் புகுத்தப்பட்ட கொள்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டமையால் மெக்சிகன் பொருளாதாரம் 'ஒரு வெற்றியின் கதையாக' இந்நிறுவனங்களால் போற்றப்பட்ட, மற்ற லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளும் பின்பற்ற வேண்டிய ஒரு 'மாதிரிப் பொருளாதாரம்' என கூறப்பட்டது. இப்புதியதாராளமயமாக்கல் பொருளாதாரக் கொள்கையின் பின் விளைவாக அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்கள் மெக்சிகோவில் முதலீடு செய்ய ஆரம்பித்தனர். 1990-93இல் 90பில்லியன் டாலர்களுக்கும் அதிகமான நிதி இந்நாட்டில் முதலீடு செய்யப்பட்டது. இதில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு முதலீடுகள் தனியார்துறை முதலீடுகளாக இருந்தன.

மெக்சிகோவின் அயல்நாட்டு முதலீடுகளில் மாபெரும் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டதற்கு பல வெளிக்காரணங்களும், உள்காரணங்களும் இருந்தன. இதில் ஒரு பெரிய வெளிக்காரணம், அமெரிக்காவிலும் இதர நாடுகளிலும் நிலவிய தாழ்ந்த வட்டி விகிதங்களுடன் இணைந்து அப்போது நிலவிய பொருளாதாரப் பின்னடைவும் ஆகும். இது முதலீட்டாளர்களை மெக்சிகோவிலும் மற்ற நாடுகளிலும் அதிக ஆதாயங்களுக்காக முதலீடு செய்யத் தூண்டியது. 1989 இல் பிராடித் திட்ட ஒப்பந்தம்* மற்றும் அமெரிக்கா, கனடாவுடன் வட அமெரிக்க தாராள வணிக ஒப்பந்தத்தில் (நாஃப்டா) மெக்சிகோவின் நுழைவு போன்றவை அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்களின் பார்வையில் மெக்சிகோவின் கடன் தகுதியை உயர்த்தின.

அயல்நாட்டு முதலீடுகளை ஈர்க்கும் உள்காரணங்களில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சி விகிதம் 1988 லிருந்து 1994 வரையில் சராசரியாக 3.1 விழுக்காடு உச்சத்தில் இருந்ததும், பண வீக்கம் கிட்டத்தட்ட 14.5% லிருந்து குறைந்து 6% ஆக இருந்ததும், அரசு மை நிறுவனங்கள் பெரும் அளவில் தனியார் மயமாக்கப்பட்டதும் முக்கியமானவை.

அயல்நாட்டு முதலீடுகளில் இந்த மாபெரும் அதிகரிப்பிற்கு மற்றொரு முக்கிய காரணம் மெக்சிகோவிலிருந்து அமெரிக்காவிற்கு 1980 களில் மெக்சிகன் கடன் நெருக்கடியின்போது வெளியில் சென்ற நிதி திரும்பவும் மெக்சிகோவிற்குள் வந்ததும் ஆகும். 1990களில் மெக்சிகோ பொருளாதாரத்தில், ஒரு முன்னேற்றத்தை எதிர்நோக்கி மெக்சிகோ செல்வந்தர்கள் அவர்களது முதலீடுகளைத் திரும்பப்பெற்றனர். உள்வரத்துகளில் பெரும்பங்கு குறைந்தகால வரத்துகள் ஆகும். அவை மெக்சிகோ நிதிச் சந்தைகளில் பங்குகள் மற்றும் பத்திரங்களில் யூக முதலீடுகள் மூலம் துரித லாபங்களை நோக்கி செய்யப்பட்ட குறைந்தகால முதலீடுகளாகும். தனித்துறை முதலீடுகளில் மிகச் சிறிய பங்கே புதிய நிரந்தர முதலீடுகளான தொழிற்சாலைகள், நுட்பக் கருவிகள் இவற்றில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வாறாக அயல்நாட்டு முதலீடுகளில் ஆதாயங்கள் என்பது ஒரு மாயையாகவே இருந்தது.

மேலும் அயல்நாட்டு நிதிகளின் புழக்கம் அதிகரித்ததால் அதன் மீதான சார்பும் அதிகரித்தது. இதனால் 1998 இல் மொத்த உள்நாட்டு

*1989 இல் அமெரிக்க நிதித்துறைச் செயலர் நிக்கோலஸ் பிராடியினால் தீட்டப்பட்ட ஒரு திட்டத்தின்படி (வங்கி மற்றும் அரசின் அனுமதியுடன்) கடன்பட்ட நாடுகள் தங்கள் கடன்களைத் தீர்க்க மூன்று விருப்பங்களை அளிக்க வழிசெய்து தரப்பட்டது. அவை, 1. குறைக்கப்பட்ட மூலதனம் 2. குறைக்கப்பட்ட வட்டி விகிதம் 3. புதிய கடன்கள்

உற்பத்தியில் 22% ஆக இருந்த உள்நாட்டுச் செலவு 1994 இல் 16% ஆக குறைந்தது. இரண்டாவதாக மெக்சிகோ இந்த நிதிகளை அதன் பெருகி வரும் இறக்குமதியை நுகர்வில் செலுத்தப் பயன்படுத்தியது. இக்கால கட்டத்தில் மெக்சிகோவில் இருந்து ஏற்றுமதி அதிகரித்தது உண்மை என்ற போதிலும், அதன் இறக்குமதியும் அதிவேகத்தில் அதிகரித்தால், 1994இல் நடப்பு கணக்குப் பற்றாக்குறை நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 8% ஆக அதாவது கிட்டத்தட்ட 30 பில்லியன் டாலர்களாக உயர்ந்தது. இந்த உயர்வு முன்னெப்போதும் இல்லாதது மட்டுமன்றி அண்மைக்கால வரலாற்றிலும் ஈடிணையற்றதுமாகும். 1982 இல் மெக்சிகோ கடன் நெருக்கடியின் பின்புகூட இது 8 பில்லியன் டாலர்களைக் கடக்கவில்லை.

1990-94 இல் தனியார்துறை முதலீடுகளின் மொத்த உள்வரத்தான 71.2 பில்லியன் டாலர்களில் 72% மெக்சிகோ அதிகாரிகளால் அரசின் நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்யப் பயன்படுத்தப் பட்டன. நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறையை சமாளிக்க தனியார் துறையைச் சார்ந்து இருந்தது. உள்நாட்டு நாணயத்தின் நிதிச் செலவுகள் அதிகரிக்கக் காரணமாயிருந்தது. ஒரு பொங்குமாலமாக இருந்ததால் நுகர்பொருள் அங்காடிகள் பலவிதப் பொருட்களால் நிறைந்திருந்தன. நுகர்பொருட் கடன் தாராளமாக வழங்கப் பட்டதால் வீடுகள் மற்றும் வங்கிகளின் கடன் சுமைகள் அதிகரித்தன. மெக்சிகோ வரவைவிட அதிகமாக செலவழித்து வாழ்ந்தது. இக்குறிப்பிட்ட காலத்தில் இரண்டு முக்கிய நிகழ்வுகள் (ஒன்று பொருளாதாரம் தொடர்புடையது, மற்றொன்று அரசியல் தொடர்புடையது) ஏற்பட்டன. இதனால் பீசோ மதிப்பு வீழ்ச்சியடைந்து பின்னர் பொருளாதாரமும் வீழ்ந்தது. முதலாவதாக பொருளாதார மறுமலர்ச்சிக்குப் பின்னர் அமெரிக்காவில் வட்டி விகிதங்கள் அதிகரிக்கத் தொடங்கியதால் மெக்சிகோவில் இருந்து தனியார்துறை முதலீடுகளும் குறைந்த கால நிதிகளும் மீண்டும் அமெரிக்க நிதிச் சந்தைகளுக்கு திரும்பத் தொடங்கின.

இரண்டாவதாக இந்தக் காலகட்டத்தில் மெக்சிகோவில் தொடர்ந்து அரசியல் மாற்றங்கள் இருந்ததால் முதலீட்டாளர்களின் நம்பிக்கை அடித்தளம் தகர்ந்தது. 1994 சனவரியில் மெக்சிகோவின் தென்மாநிலமான சியாபஸில், ஜபடிஸ்டாஸ் என்று

*நடப்புக் கணக்கு என்பது நிதி ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குதல் பொருட்கள் மற்றும் பணம் வழங்கல்கள் மேலும் அரசுப் பரிவர்த்தனைகளை அளக்கக்கூடிய மிகுதியான பண வழங்கலின் மொத்தக் கணக்கீடு ஆகும்.

அழைக்கப்பட்ட ஒரு விவசாய இயக்கம் மாபெரும் ஆயுதக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. ஜபடிஸ்டாஸ் நாஃப்டாவையும், மெக்சிகோவின் புதிய தாராளமயமாக்கலையும், உண்மையான சனநாயகமற்ற நிலையையும் எதிர்த்தது. (காண்க: கட்டம் 5.1) அமைதி ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு இருதரப்பும் பேச்சுவார்த்தைக்கு, ஒத்துக் கொள்வதற்கு முன்னரே கிளர்ச்சிக்காரர்களும் ஆயுதமேந்திய

கட்டம் 5.1

‘சியாபசின் புரட்சிக்கு அரசியல், பொருளாதார சனநாயகமின்மையே காரணம்’

சியாபசின் பழங்குடி செவ்விந்திய மக்களின் புரட்சி, ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய மூன்று தொடர்புள்ள செயல்களின் விளைவாகும்.

1. சலீனாஸ் அரசால் செயல்படுத்தப்பட்ட பொருளாதார தாராளமயமாக்கலினால் மெக்சிக சமுதாயம் இரு துருவங்களாய்ப் பிரிந்தது... சியாபஸ் மாநிலத்தில் இது மிகவும் நாடகத்தனமாய் இருந்தது. இம்மாநிலத்தில் வாழும் பழங்குடி மக்கள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு தலா 350 டாலர்களே சம்பாதிக்கின்றனர்... மக்களின் மொத்த வருவாய் 1980 களில் 6.5% சரிந்தது. புரட்சிக்காரர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட ஒன்பது சிறுநகரங்களிலும் வயது வந்தோர் கல்வியறிவு 50% இருந்தது. மொத்த மக்கள் தொகையில் 80% பேர் வீடற்றவர்களாகவோ அல்லது போதிய வசதியற்ற குடியிருப்புகளில் வசிப்பவர்களாகவோ இருந்தனர்.

2. உண்மையான விவசாயச் சீரமைப்பு ஏதும் சியாபஸில் நடைபெறவில்லை. மெக்சிகோவின் நிலமற்ற விவசாயிகளிடமிருந்து வரும் கோரிக்கைகளில் 30% சியாபசிலிருந்து வருகிறது. 1991, டிசம்பரில் சலீனாஸ் அரசால் திருத்தப்பட்ட சட்டம் சில சமுதாய உடைமைகள் பிரிக்கப்பட்டு தனியாருக்கோ நிறுவனங்களுக்கோ விற்கப்பட அனுமதிக்கிறது. அப்போதிருந்து பெரும் பண்ணை முதலாளிகள், சமுதாய மற்றும் பழங்குடி செவ்விந்தியர்களின் நிலங்களை உள்நாட்டு அதிகாரிகளின் உதவியுடனும் அவர்கள் வசமுள்ள சொந்தப் படைபலத்தைப் பயன்படுத்தியும் தங்கள் வசமாக்கி வருகின்றனர். புதிய வேளாண்மைத் திட்டங்களினால் ஏற்கனவே புகைந்து கொண்டிருந்த நிலத் தகராறுகள் மேலுத் தீவிரமடையத் தொடங்கியிருந்த சியாபஸ் பழங்குடி மக்களிடையே இராணுவத்தை அரசு அனுப்பியது பற்றி சர்வதேச அமெரிக்க மற்றும் மெக்சிகன் மனித உரிமைக் குழுக்கள் நீண்டகாலமாக விமர்சித்து வருகின்றன.

3. குடியரசுத் தன்மை இல்லாதது, குறிப்பாக சியாபசில் அதிகமாக வெளிப்பட்டது. பிஆர்ஐ யுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து உள்ளாட்டு அரசியல் தரகர்கள் பழங்குடி மக்களின் வாக்குகளை தங்களுக்கு சாதகமாக்க முயல்வதால் அவர்கள் வாக்களிக்க அனுமதி மறுக்கப்பட்டனர். இது தேர்தல்கள், ஓர் அமைதியான, குடியரசுக்கான மாற்றத்தை நோக்கியுள்ள வழி என்பதையே கேள்விக்குரியாக்குகிறது.

இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஓர் இராணுவத் தீர்வு இருக்க முடியாது. இதன் மூலங்கள் பொருளாதார சமமின்மையிலும், அரசியல் எதேச்சதிகாரங்களிலும் வேரூன்றியுள்ளது.

மூலம்: The Development GAP. 7.1.1994 செய்தி அறிக்கையிலிருந்து

படைகளும் தீவிரவாதிகள் நச்சுமற்ற அரசியல் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. 1994 மார்ச்சில் அதிபர் தேர்தலில் நின்ற மெக்சிகோவை வெகு காலம் ஆண்ட புரட்சிகர நிறுவனக் கட்சி (பி.ஆர்.ஐ.) யின் வேட்பாளர் லுயி டொனால்டோ கொலோசியா கொலை செய்யப்பட்டார். இதைத் தொடர்ந்து அதே கட்சியைச் சேர்ந்த மற்றொரு பிரதானத் தலைவரும் கட்சியின் பொதுச்செயலருமான சோஸ் பிரான்சிஸ்கோ ரூயிஸ் மாயிசேவும் கொலையுண்டார். டிசம்பரில், சியாபலில் மீண்டும் கிளர்ச்சி புத்துயிர் பெற்றது. இந்த அரசியல் சூழலில் முதலீட்டாளர்கள் தங்கள் முதலீடுகளைப் பற்றி அச்சம் கொண்டனர்.

ஆயினும் நெருக்கடியின் வெளிப்பாடு 1994 வரை எந்தவிதத் தீவிர மாற்றங்களையும் பொருளாதார அடிப்படைகளில் கொண்டு வரவில்லை. இக்கால கட்டத்தில் மெக்சிகோ நிதி அதிகாரிகள் எவ்வித மீட்சித் திட்ட நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கத் துணியவில்லை. ஏனெனில் அதிபர் தேர்தல் சமீபமாய் இருந்ததால் மக்கள் ஆதரிக்காத எத்திட்டமும் ஆளுங்கட்சி வேட்பாளர் ஏர்னஸ்டோ செடில்லோவிற்கு தோல்வியை ஏற்படுத்தும் என்ற அச்சம் நிலவியது. தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவுடன் செடில்லோ தலைமையிலான அரசு, இறுதியாக 1994 டிசம்பர் 20 ஆம் நாள் பிலோவின் மதிப்பை மேலும் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்தது. ஆனால் டிசம்பர் 18 ஆம் நாளில் ஒரு சில வளமான வணிகர்களிடம் பீசோவின் மதிப்பு குறைக்கப்படும் என சூசகமாக செடில்லோ தெரிவித்ததாக கூறப்பட்டது.

அடுத்த நாள் (டிச. 19) மெக்சிகோவின் செல்வந்தர்கள் பில்லியன் கணக்கில் பீசோக்களை டாலர்களாக மாற்றினர். இரண்டு நாட்களுக்குப் பின்னர் மெக்சிகன் அரசாங்கம் பீசோவின் மதிப்பை 13% குறைப்பதாக அறிவித்தது. குழப்பங்கள் நிறைந்த ஓராண்டில் இந்த நடவடிக்கைகள் அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்களை பீதி கொள்ளச் செய்தது. இதனால் மெக்சிகோவிலிருந்து அவர்கள் பணங்களை எடுத்துக் கொள்ளத் தொடங்கினர். அடுத்த இரண்டே நாட்களில் 5 பில்லியன் டாலர்கள் பணம் நாட்டைவிட்டுப் பறந்தது. மெக்சிகன் அதிகாரிகளால் பீசோவின் மதிப்பு வீழ்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. 1994 டிசம்பர் தொடக்கத்தில் டாலருக்கு 3.5 ஆக இருந்த பீசோவின் மதிப்பு 1995 மார்ச்சில் டாலருக்கு 7.5 பீசோவாகக் சரிந்தது. மெக்சிகன் பங்குச் சந்தை மதிப்புக் குறைவிற்குப் பின்னர் சில மாதங்களிலேயே பாதிக்கும் கீழாக வீழ்ச்சியடைந்தது. இந்த நெருக்கடி அம்மண்டலத்திலிருந்து மற்ற நாடுகளையும் தொற்றி அங்கும் பங்கு சந்தைகள் அதல வீழ்ச்சியைச் சந்தித்தன. செடில்லோ,

கட்டம் 5.2

மெக்சிகன் கடன் நெருக்கடி

1982 இல் மெக்சிகோ கடனைத் திரும்பச் செலுத்த தன்னிடம் பணம் இல்லையென அறிவித்தது. கடன் செலுத்தத் தவறக் கூடிய நிலையில் அது இருந்தது. 1980 இல் எண்ணெய் விலைகள் சரியத் தொடங்கியபோது மெக்சிகோ அதன் எண்ணெய் வருவாயில் கிட்டத் தட்ட 6 பில்லியன் டாலர்கள் சரிவை சந்திக்க நேர்ந்தது. குறைந்த வரும் எண்ணெய் வருவாயுடன் அதிகரித்து வரும் வெளிப்புறக் கடன்களும் இணைந்து அளவுக்கதிகமாய் மதிப்பிடப்பட்ட மாற்று விகிதமும் (இதனால் இறக்குமதி சாதகமானது ஏற்றுமதி பாதிக்கப்பட்டது) சேர்ந்து இந்த நிலைக்குத் தள்ளியது.

மெக்சிகோ, அமெரிக்கத் தனியார் வங்கிகளிடமும், மற்ற வடநாடுகளின் தனியார் வங்கிகளிடமும் பெருமளவிற்குக் கடன்பட்டிருந்தது. சான்றாக அது பாங்க் ஆப் அமெரிக்காவிடமும், சிட்டி பாங்கிடமும் முறையே 3 பில்லியன் டாலர்கள் கடனாகப் பெற்றிருந்தது. சிட்டி பாங்க் அதன் மொத்த வணிகக் கடன்களில் முன்றில் இரண்டு பங்கை மெக்சிகோவிற்கு அளித்திருந்தது.

மெக்சிகோவை மட்டும் பாதிக்காமல், அமெரிக்காவை அடித்தளமாகக் கொண்ட வங்கிகளையும் பாதிக்கக் கூடிய நெருக்கடியை எதிர் நோக்கிய அமெரிக்க அரசு, குறைந்த காலக் கடனுதவி அளித்து அதன் மூலம் மெக்சிகோ கடனைத் திரும்பச் செலுத்த வழிசெய்ய முன்வந்தது. இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி தள்ளுபடி விலையில் மெக்சிகன் எண்ணெய்க்கு அமெரிக்கா 1 பில்லியன் டாலர்கள் முன்பணம் தந்தது. இது தவிர, அமெரிக்காவில் மிஞ்சிய தானியங்களைப் பெற மேலும் 1 பில்லியன் டாலர் கடன் அளித்தது. இதைத் தொடர்ந்து மெக்சிகோ, சர்வதேச நிதி நிறுவனம் மற்றும் அதற்கு கடனளித்திருந்த தனியார் வங்கிகளுடன் பேச்சு வார்த்தையில் ஈடுபட்டது. பேச்சு வார்த்தை நடந்த 120 நாட்களும் கடன் திருப்பித் தருதல் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. இறுதியில் நீண்ட கால கட்டத்தில் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு புதிய கடன் திட்டம் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தினால் வடிவமைக்கப்பட்டது. இதற்கு மாறாக மெக்சிகோ, மீசோ மதிப்புக் குறைப்பு, பட்ஜெட் பற்றாக்குறை குறைப்பு, உணவு மானியத்தின் வெட்டு, ஊதியக் குறைப்பு போன்றவை உட்பட சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தால் வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு நிலைப்படுத்தல் திட்டத்திற்கு இணங்கியது. மேலும் பற்பல நாடுகள் கடன் நெருக்கடிகளைச் சந்திக்கத் தொடங்கியபோது சர்வதேச நிதி நிறுவனம் ஒரு மையப் பங்கை எடுத்துக்கொண்டு நிலைப்படுத்தல் மற்றும் சிக்கனத் திட்டங்களைத் தீட்டத் தொடங்கியது.

இந்த மீட்சிக்குப் பின்னரும், மெக்சிகோ கடனை திரும்பச் செலுத்த முடியாத நிலையை அடைந்த பொழுது, மீண்டும் மறுசீரமைப்பு உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளப்பட்டு, கடனுக்கு எதிராக பங்கு மாற்றுகள் போன்ற நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டது. இறுதியில் 1989 இல் மெக்சிகன் அரசு கடன் வழங்கிய வங்கிகளின் குழுவுடன் ஒரு திட்டத்திற்கு உடன்பட்டது. வெளிப்புறக் கடன்களை சீர்திருத்துவதற்கு முன், மெக்சிகோ நிகர முதல் ஏற்றுமதி நாடாக இருந்தது. இணக்கமான திட்டங்களின் விளைவாக உருவான வெளிப்புறக் கடன் சேவைக் குறைப்பும், பெருகிவரும் முதலீட்டு வாய்ப்புகளும் அயல்நாட்டு முதலீடுகளுக்கு மெக்சிகோவை ஒரு விருப்பமான இடமாக மாற்றியது.

பீசோவின் மதிப்பைக் குறைத்த மூன்றே மாதங்களில் பீசோ அமெரிக்க டாலருக்கு எதிராக 50% மதிப்பை இழந்திருந்தது. இந்த வீழ்ச்சியை கட்டுப்படுத்த மெக்சிகோவின் மத்திய வங்கி மற்றும் இதர நாடுகளின் தீவிர முயற்சிகளுக்குப் பின்னரும் பீசோவின் மதிப்பு தொடந்து சரிந்து கொண்டேயிருந்தது. இந்நிலைமையை சமாளிக்க அரசாங்கம் டிசோபோனோஸ் என்றழைக்கப்பட்ட 20 பில்லியன் பெறுமான பத்திரங்களை வெளியிட்டது. ஆயினும் அந்த நடவடிக்கைகளால் அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்களின் நம்பிக்கையைத் திரும்பப் பெற முடியவில்லை.

மெக்சிகள் மீட்சி : மீட்சி யாருக்கு?

மீண்டும் மெக்சிகோ, 1982 இல் கடன் நெருக்கடியின் போது நடந்து கொண்டதைப் போன்று, தற்சமய நெருக்கடியைச் சமாளிக்க உதவிகோரி அமெரிக்காவை அணுகியது. கடன் நெருக்கடியின் போது அயல் நாட்டு தனியார் வங்கிகள் சம்பந்தப்பட்டிருந்தன. இப்போதோ நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் இடைப்பட்டிருந்தனர். 1995 சனவரி இறுதியில், மெக்சிகோ அதன் அயல்நாட்டுக் கடன்களை கட்டத் தவறுவதற்கு சில நாட்களே இருக்கும்போது, அமெரிக்கா 50 பில்லியன் டாலர்கள் சர்வதேசக் கடன்களை கொடுக்க முன் வந்தது. இத்தொகையில் 20 பில்லியன் டாலர்களை அமெரிக்கா மட்டுமே கொடுக்க முன்வந்தது. எஞ்சிய தொகை சர்வதேச நிதிநிறுவனம், உலக வங்கி மற்றும் இதர ஜி-7 நாடுகளால் வழங்கப்பட்டது. இதற்குப் பதிலாக, மெக்சிகோ அதன் எதிர்கால எண்ணெய் ஏற்றுமதி வருவாயை கடன் தொகைக்குப் பிணையாக அளித்தது. இக்கடன் மூன்று முதல் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் திரும்பச் செலுத்தப்பட வேண்டும். அமெரிக்கக் கடனில் கிட்டத்தட்ட 12 பில்லியன் டாலர்கள், மெக்சிகள் அரசாங்கத்தால் 1995 இல் முதிர்ச்சியடைந்த குறைந்த கால டிஸோபோனோ பத்திரங்களை அடைக்கப் பயன்பட்டது.

இந்த மீட்சித் திட்டம் தீவிர மற்றும் மிதவாதக் குழுக்களாலும் குறை கூறப்பட்டது முக்கியமானதாகும். அமெரிக்கா மற்றும் மெக்சிகோவில் உள்ள பல பொருளாதார நிபுணர்களும், அரசு சாரா நிறுவனங்களும், பணியாளர் குழுக்களும் இந்த மீட்சித் திட்டம் இத்தகைய நிதி நெருக்கடிக்கு காரணமாயிருந்தவர்களுக்கே, அதாவது வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் மற்றும் மெக்சிகள்

*1995 இன் தொடக்கத்தில் மெக்சிகள் அரசாங்கம் டிசோபோனோஸ் எனப்பட்ட குறைந்த கால டாலர் மதிப்புகளிலான பத்திரங்களை வெளியிட்டது. இவை நாட்டின் அந்நியச் செலாவணிப் பற்றாக்குறையை சடுகட்ட முதலீட்டாளர்களிடமிருந்து பணம் பெறும் நோக்கத்துடன் வெளியிடப்பட்டவை.

கட்டம் 5.3

**மெக்சிகன் நெருக்கடியின் வரலாறு
1994**

- சனவரி 1 :நாப்தா நடைமுறைக்கு வருகிறது. சியாப்பஸ் கிளர்ச்சியறுகிறது
மார்ச் :அதியர் பதவிக்கான பி.ஆர்.ஐ. வேட்பாளர் லூயி டொனால்டோ கொலேசியா திட்டமிட்டுக் கொலை செய்யப்படுகிறார்.
ஆகஸ்டு :எர்னஸ்டோ செடில்லோ அதிபராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.
செப்டம்பர் :பிஆர்ஐ பொதுச் செயலாளர் சோஸ் பிரான்சிஸ்கோ குயிஸ் மஸியூ திட்டமிட்டுக் கொலை செய்யப்படுகிறார்.
நவம்பர் :சலீனாவின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றவும் நாட்டின் நாணயத்தை நிலையாக வைக்கவும் செடில்லாவினால் முடியுமா என்ற ஐயம் சந்தைகளில் பதட்டத்தை ஏற்படுத்துகிறது. நவம்பர் 18 இல் பீசோ 11% மதிப்புக் குறைந்துள்ளது. வங்கிகளின் பிரச்சனைக்குரிய கடன்கள் குறித்து கவலை அதிகரிக்கிறது.
நவம்பர் 30 :குலிர்மோ ஆர்டீஸ், தொடர்பு மற்றும் போக்குவரத்து அமைச்சராகவும், ஜேம்ஸ் சொர்ரா புஷ் நிதியமைச்சராகவும் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.
டிசம்பர் 8: செடில்லோ பட்ஜெட், 1995 இல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 4% வளர்ச்சியை முன்னுரைக்கிறது.
டிசம்பர் 20 - 21 :மதிப்புக் குறைவைத் தொடர்ந்து பீசோவை விற்க முடிவெடுக்கப்பட்டது.
டிசம்பர் 29 :செடில்லோ, சொர்ரா புஷ்விிற்குப் பதிலாக ஆர்டீஸ்ஸை நியமிக்கிறார். சந்தைகள் இந்த முடிவை வரவேற்கின்றன. சொர்ரா சில நாட்களுக்கு முன்புவரை பீசோவை விற்கமாட்டோம் என்று கூறிவந்து திடீர்மென பீசோவை விற்க முன்வந்ததால் சந்தையாளர்கள் கோபமுற்றனர்.

1995

- சனவரி 2 :ஜெடில்லோ சிக்கனத் திட்டமொன்றை அறிவிக்கிறார். அது போதிய கடுமையாக இல்லை என்று சந்தைகள் கூறுகின்றன.
சனவரி நடுவில் :'மெக்சிகோ உதவி' திட்டத்திற்கு காங்கிரசின் ஆதரவைப் பெற கிளிண்டனால் முடியவில்லை.
பிப்ரவரி 1 :சர்வதேச நிதி நிறுவனம் மெக்சிகோவிற்கு \$ 17.8 பில்லியன் கடன் அளிக்கிறது. இதில் \$7.8 பில்லியன் உடனடியாக எடுக்கப்படுகிறது.
பிப்ரவரி நடுவில்: சர்வதேச வங்கிகளிடமிருந்து 3 பில்லியன் டாலர்கள் கடன் கிடைக்காமல் போகிறது.
பிப்ரவரி 21 :அமெரிக்காவும் மெக்சிகோவும் அமெரிக்க நிதித்துறையின் நாணய மாற்று நிலைப்பிற்கான நிதியிலிருந்து எடுக்கப்படும் நிதியைக் கொண்டு 20 பில்லியன் டாலர்கள் உதவித் திட்டத்தை

மாற் 14	அறிவிக்கின்றன. மெக்சிகோ இணைப் பிணையத்தின் ஒரு பங்காக அதன் எண்ணெய் வருவாயை வழங்குகிறது. :மெக்சிகோ அமெரிக்க உதவித் தொகையிலிருந்து 3 பில்லியன் டாலர்கள் எடுக்கிறது.
ஏப்பிரல் நடுவில்:	ஜி - 7 அமைச்சர்கள் மெக்சிகோ போன்ற நெருக்கடிகளுக்காக ஒரு மீட்டி நிதி அமைப்பது பற்றி விவாதிக்கின்றனர். பல முக்கியமான குடியரசுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் அதை எதிர்க்கின்றனர்.
ஏப்பிரல் 19	:மெக்சிகோ அமெரிக்க உதவித் தொகையிலிருந்து 3 பில்லியன் டாலர்கள் எடுக்கிறது.
மே 19	:மெக்சிகோ அமெரிக்க உதவித் தொகையிலிருந்து 2 பில்லியன் டாலர்கள் எடுக்கிறது.
மே 31	:ஜெடில்லோ 1995 - 2000 க்கான நாடளாவிய முன்னேற்றத் திட்டத்தை அறிவிக்கிறார். இதற்கிடையே அவருடைய அரசு பண விநியோகத்தை ஓரளவிற்கு தளர்த்துகிறது.
சூன் 21	:மெக்சிகோவும் சர்வதேச மேம்பாட்டு வங்கியும் (ஐபி) மாற் 9 இல் 1.25 பில்லியன் டாலர் கடன் ஒப்பந்தம் செய்கின்றன.
சூன் 23	:உலக வங்கி மெக்சிகோவிற்கு 1.5 பில்லியன் டாலர் கடன் வழங்க முன்வருகிறது.
சூன் 30	சர்வதேச நிதி நிறுவனம் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட கடன்தொகையில் எஞ்சிய 10 பில்லியன் டாலர்களை மெக்சிகோவிற்கு வழங்கியது. இதில் 2 பில்லியன் டாலர்கள் உடனே கிடைக்குமாறு வழிசெய்தது.
சூலை	:மெக்சிகோ 1.1 பில்லியன் மதிப்புள்ள உலகளாவிய பத்திரங்களை சந்தைக்குக் கொண்டு வந்தது. சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் கடனிலிருந்து 2 பில்லியன் டாலர்கள் எடுக்கிறது.
சூலை 5	:மெக்சிகோ அமெரிக்கக் கடன் நிதியில் \$2.5 பில்லியன் எடுக்கிறது.
ஆகஸ்டு	:மெக்சிகோ சர்வதேச நிதி நிறுவன கடன் நிதியிலிருந்து 1.73 பில்லியன் டாலர்களை எடுக்கிறது.
செப்டம்பர் நடுவில்:	கடன் சீரமைப்புத் திட்டங்களில் மிக அண்மைய திட்டமான ஏடிஇ செயலுக்கு வருகிறது.
அக்டோபர் 5	:மெக்சிகோ, அமெரிக்காவிற்கு ஓர் 'அடையாளச் செய்கையாக 700 பில்லியன் டாலர்களை திரும்பச் செலுத்துகிறது.
அக்டோபர் 11	:மெக்சிகோ இனிமேல் கடன் வாங்க அவசியம் ஏற்படாது என்று கிளிண்டன் அனுமானமாகக் கூறினார்.
அக்டோபர் 30	:ஜெடில்லோ, பொருளாதார புதுப் பொலிவிற்காக கூட்டணியை அறிவிக்கிறார். ஊழியர்களும், நிறுவனங்களும் மீட்டிக்கான கடும் நடவடிக்கைகளுக்கு இணங்குகின்றனர். 1996 க்கு 3% வளர்ச்சியும் 20% பணவீக்கமும் முன்னுரைக்கப்படுகின்றன.
நவம்பர்	:மெக்சிகோ, சர்வதேச நிதி நிறுவனக் கடன் நிதியிலிருந்து 1.73 பில்லியன் டாலர்களை எடுக்கிறது.
நவம்பர் 9	:தனியார் ஓய்வூதிய அமைப்பை நிறுவ ஜெடில்லோ சட்டம் ஒன்றை முன்மொழிகிறார்.

நவம்பர் இறுதியில்: மெக்சிகோ 2 பில்லியன் டாலர்கள் மதிப்புள்ள இரண்டு சர்வதேசப் பத்திரங்களை வெளியிடுகிறது.

1996

சனவரி :மெக்சிகோ அமெரிக்காவிற்கு \$1.3 பில்லியன்திரும்பச் செலுத்துகிறது. மேலும் செலுத்த வேண்டிய தொகை \$10.5 பில்லியன்
சனவரி 26 :அமெரிக்க நிதித்துறைச் செயலர் ராபர்ட் ரூபின் அமெரிக்க நிதியுதவித் திட்டத்தை, 1996 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 21ஆம் நாள்வரை நீட்டிப்பதாக அறிவிக்கிறார்.

மூலம் : இலத்தீன் பைனான்ஸ், கணக்கெடுப்பு - 5

அரசாங்கம், ஈக்யூஃபா, ப்யூபோலோ மற்றும் த டெவலப்மெண்ட் ஜிஏபி போன்றவர்களுக்கே உதவி புரிவதாகக் கூட்டிக் காட்டினர். முன்னேற்றக்குழுக்கள், தற்போதைய நெருக்கடி குறைந்த கால பணத்தட்டுப்பாட்டு நெருக்கடியே அல்ல; ஆனால் உலக வங்கி மற்றும் சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் துணிக்கப்பட்ட கொள்கைகளினால் ஏற்பட்ட பெரிய பிரச்சனையே என்று வலியுறுத்தின இக்குழுக்கள். மேலும், இந்த மீட்சித் திட்டம் ஓர் அரசியல் ஆட்சியை மீட்பதற்கான திட்டம். மெக்சிகன் பொருளாதாரத்தையும் மக்களையும் மீட்பதற்கான திட்டமல்ல என்று விவாதித்தனர்.

'மெக்சிகோவின் தற்சமய நெருக்கடி, கடந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக அது பின்பற்றி வந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் நேரடி விளைவாகும். எனவே இதே பழைய, தோல்வியுற்ற, தகுதியற்ற கொள்கைகளைத் தொடர்ந்து பின்பற்ற மெக்சிகோவில் அமெரிக்கர்களுக்கு, வரி செலுத்தும் மக்களின் பில்லியன் டாலர்கள் கணக்கான பணத்தை இறைப்பது சரியல்ல' என்று மீண்டும் வலியுறுத்தினர். மறுபுறத்தில், மிதவாதக்குழுக்களும் அமெரிக்க அரசால் தொடங்கப்பட்ட மீட்சித் திட்டத்தை கடுமையாக விமரிசித்தனர். மிதவாத தேசனல் ரிவ்யூ பத்திரிகையின் பொருளாதாரப் பிரிவின் ஆசிரியரான, அமெரிக்க ஆட்சியகத்தின் அயல்நாட்டு உறவுக்குழுவின் முன்பு சாட்சியம் அளித்த லாரன்ஸ் குட்ரோவின் வார்த்தைகளில் கூறுவதானால்,

'இது மெக்சிகன் பீச்சாவையா, மெக்சிகன் பொருளாதாரத்தையோ மீட்பதற்கான திட்டமன்று. இது அமெரிக்க வங்கிகள், தரகு நிறுவனங்கள், ஓய்வுதிய நிதிகள் மற்றும் காப்பீட்டுக் கழகங்களின் மீட்சித் திட்டமாகும். இவை மொத்தமாக குறைந்தகால மெக்சிகன் கணக்கெடுப்பு திட்டம்

16 பில்லியன் டாலர்கள் (டாலர்-மதிப்பான டிஸோபோனோசையும் மற்றும் 2.5 பில்லியன் டாலர்கள் பீசோ மதிப்பான நிதியகப் பத்திரங்களையும்) கொண்டிருக்கின்றன. இது இந்தக் கடன்களை வளர்த்த மெக்சிகன் அரசாங்கத்திற்கான மீட்சித் திட்டமாகும். இறுதியாக, மற்றொரு 20 பில்லியன் டாலர்கள் மதிப்புள்ள மெக்சிகன் தனியார் வங்கி வைப்புநிதிச் சான்றிதழ்கள், வணிகக் கடன்கள் மற்றும் வணிகக் கடன்களின் மீட்சித் திட்டமாகும்.

கிளிண்டன் நிர்வாகம், அந்த மீட்சித் திட்டம் அமெரிக்க நலன்களையும் பாதுகாக்க அவசியமானது என்று நியாயப்படுத்த முயன்றது. நிதியகச் செயலர் ராபர்ட் ரூபின் இந்த மீட்சித் திட்டத்தை வலிமையாக ஆதரித்து, அமெரிக்காவிற்குள் சட்டப்பற்றம்பான ஊடுருவல் 30%க்கும் மேல் அதிகரித்துள்ள நிலையில், 7,00,000 வேலை வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கும் என்றும், இந்த மீட்சித் திட்டம் அனைத்து புதிய சந்தைகளின் பொருளாதார எதிர்காலங்களின் நலன்களிலேயே உள்ளதாகவும் கூறினார். கண்காணிப்பாளர்கள், ராபர்ட் ரூபினின் முக்கியமான கரிசனம், அவரும் போல்ட்மேன் சாக்ஸும் சேர்ந்து உருவாக்கிய மாதிரிப் பொருளாதாரமான, 'மெக்சிகோவின் மாதிரி முன்னேற்றம்' மற்றவளரும் நாடுகளுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இல்லாமல் போய்விடுமோ என்பதிலேயே இருந்ததாகக் கூறினார். அவர் ஹவுஸ் பங்கிங் குழுவில் பின்வருமாறு கூறினார்,

'மெக்சிகோ, பல விதங்களில், உள்நோக்கிய அரசுக் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கும் பொருளாதார முன்னேற்ற மாதிரிகளை மறக்க விழையும் பல நாடுகளுக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக உள்ளது... திறந்த சந்தைகளை அடித்தளமாகக் கொண்ட ஒரு புதிய வளமை, முதலீடுகள் மற்றும் தனியார்மயமாதலுக்கு வரவேற்புக் கம்பளம் போன்றவை தற்போதுதான் வெளிப்படத் தொடங்கியுள்ளன. மெக்சிகோவை அதன் நடப்பு இன்னல்களிலிருந்து மீட்பது அதன் வளர்ச்சிக்கும் நிலைத்தன்மைக்கும் முக்கிய ஆதாரமாக இருக்கும். சந்தை தொடர்பான மறுசீரமைப்பிற்கு புத்துயிர் கொடுப்பதோடு நீண்ட ஓட்டத்தில் நம் அனைவருக்குமே பலன் தருவதாக இருக்கும்.'

மீட்சித் திட்டத்தில் ரூபினின் தனிப்பட்ட ஆர்வம், கிளிண்டன் நிர்வாகத்தில் இணைவதற்கு முன்னர், அவர் கோல்ட்மேன் சாக்ஸ் அண்ட் கோ என்ற முதலீட்டு வங்கியில் இருந்த பின்னணியுடன் இணைத்துக் கூறப்பட்டது. இந்த வங்கிக்கு மெக்சிகோவில் பெருந்த

ஈடுபாடு இருந்தது. ஏனெனில் 1990 இல் டெலிஃபோன்ஸ் டிமெக்கிகோ என்ற அரசுத் தொலைபேசி நிறுவனம் தனியார்மயமாக்கப்பட்டபோது அதன் கணக்குகளை இவ்வங்கி கவனித்துக் கொண்டது. இந்த தனியார்மயமாக்கல் கணக்கை கோல்ட்மென் நிறுவனம் கவனித்துக் கொள்ள ரூபின் தனிப்பட்ட முறையில் முந்தைய மெக்கிகள் அதிபர் கார்லோஸ் சலீனாசுடன் சேர்ந்து ஏற்பாடு செய்துகொண்டதாக பல விமர்சகர்கள் கூறினார்கள்.

இம்மீட்சித் திட்டத்தின் அரசியல் ஒரு முக்கியப் பிரச்சனையை எழுப்புகிறது. 'எதற்காக அரசாங்கங்களும் மக்களும் சந்தை சக்திகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நெருக்கடிகளின் விலையை சுமக்க வேண்டும்? மீட்சித் திட்டத்தில் மெக்கிகள் அனுபவம் சந்தை சக்திகள் செலவுகளை பகிர்ந்து கொள்ளவில்லை என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது. இச்செலவுகள் நேரடியாக மக்கள் மேல் சுமத்தப்படுகின்றன. மீட்சித்திட்டமோ அடிப்படையில் மெக்கிகோவிலும் அமெரிக்காவிலும் உள்ள பண்பலம் வாய்ந்தோரின் குறுகிய நலன்களை காக்கவே பயன்பட்டுள்ளது. உண்மையில் மீட்சித் திட்டங்கள் ஆபத்தான முன்னோடிகளாக அமைகின்றன. சர்வதேசக் கடனுதவி நிறுவனங்களும் அரசாங்கங்களும் மீட்பதற்கு தயாராக உள்ளன என்ற இறுமாப்பில் சந்தை சக்திகள் தொடர்ந்து நெருக்கடி நிலைகளை உருவாக்கக் கூடிய ஆபத்தான முதலீடுகளை தொடர்ந்து செய்து வருகின்றன.

நெருக்கடியின் தாக்கம்

இந்த நிதி நெருக்கடியால் மெக்கிகள் பொருளாதாரம் மட்டுமன்றி மக்களின் அதிலும் குறிப்பாக ஏழை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் சீர்குலைவிற்குள்ளாகிறது. 1995, மார்ச்சில் அதிபர் செடில்லோ உயர்ந்த வரிகளை விதிக்கும், பொதுச் செலவுகளை (குறிப்பாக சமூகநலத் துறைகளில்) குறைக்க வழிசெய்யும் திட்டமொன்றை அறிவித்தார். இதற்குக் கூடுதலாக, முதலீட்டாளர்களை ஈர்க்கவும், பீசோவை வலுப்படுத்தவும் வட்டி விகிதங்கள் உயர்த்தப்பட்டன. இதன் விளைவாக வட்டி விகிதங்கள் 80%க்கும் மேலாக உச்சத்தைத் தொட்டது. இதனால் மெக்கிகள் நிறுவனங்களில் உள்நாட்டு முதலீடுகள் மேலும் குறையத் தொடங்கின. மெக்கிகோ நாணயத்தின் மதிப்பு மிகவும் வீழ்ச்சியடைந்தது. இதனால் பல உள்நாட்டு நிறுவனங்களும் பீசோக்களை வாங்க மறுத்து டாலர்களில் பணம் செலுத்த நிர்பந்திக்கும் அளவுக்கு மக்கள் நம்பிக்கை குறைந்தது.

சிக்கன நடவடிக்கையின் மொத்தத் தாக்கம் மெக்கிகோவின் வறிய மக்கள் மேல் மிக அதிகமாக இருந்தது. வேலை இழப்பு, உண்மையான

கட்டம் 5.4

மெக்சிகன் 'மாதிரி' என்றுமே கட்டுப்பாடற்ற சந்தையாக இருந்ததில்லை

வாசிங்டன்(டிசி) இல் அமைந்த ஒரு நிதிச் சேவை நிறுவனமான லீகல் ரிசர்ச் இண்டர் நேசனல் (எல் ஆர்ஐ) யின் தலைமை நிதி அலுவலராக பணியாற்றிய கிறிஸ்டோபர் வேலனின் பேட்டியிலிருந்து சில கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பேட்டி 'மல்டி நேசனல் மானிட்டர்' பத்திரிகையில் 1995, ஏப்ரலில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. பேட்டியாளர் ரஸ்ஸல் மொகிபர் ஆவார்.

மல்டி நேசனல் மானிட்டர் (ம.மா.): மெக்சிகன் பீசோ நெருக்கடியின் பின்னணி என்ன?

கிறிஸ்டோபர் வேலன்: மெக்சிகன் மாதிரி என்றுமே கட்டுப்பாடற்ற சந்தையாக இருந்ததில்லை. அது வேலை மற்றும் ஏற்றுமதி வாய்ப்புகள் வளர்ச்சிக்கென வடிவமைக்கப்படவில்லை. அது டாலர்களுக்கென டாலர்களில் கடன்களைப்பெற டாலர்களைப் பெருக்கவே வடிவமைக்கப்பட்டது. இந்த டாலர்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட நுகர்வோர் பொருட்களை வாங்குவதற்குப் பயன்பட்டன அல்லது மூலதன வெளியேற்றம் என்ற பெயரில் நாட்டிலிருந்து சுரண்டியெடுக்கப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக (முன்னாள் அதிபர்) கார்லோஸ் சல்னாஸ், அவருடைய வாழ்நாளில் எந்தத் தொழிலுமே ஈடுபடாத அவர் அதிபர் பதவியிலிருந்து வெளியேறும்போது அவருடைய சொத்தின் நிகர மதிப்பு பல பில்லியன் டாலர்கள் எனக் கூறப்பட்டது.

ம.மா : இது எவ்வாறு நிகழ்ந்தது?

வேலன் : அவருக்குக் கீழே உள்ளவர்களிடமிருந்து உதவித் தொகைகள் பல அவர் பெற்றார். பதவிக் காலம் முடிந்த போக்குவரத்துத் துறைபமைச்சர் கார்லோஸ் ஹாங்க் கொன்சாலஸ் அரசியலில் 40 ஆண்டு கால அனுபவமுள்ளவர். அவர் ஒரு மெக்சிகன் விமானப் போக்கவரத்து நிறுவனத்தை ஒரு காலத்தில் சொந்தமாக வைத்திருந்தார். அவர் மகன் அண்மையில் லாரேடோ நேசனல் வங்கியை வாங்கியுள்ளார். இவர் தெரிந்த அளவில் பில்லியன் டாலர்கள் மதிப்பில் சொத்துக்கள் பெற்றுள்ளார். விமான வழிப்பாதைகள், பண்ணைகள், விமானங்கள், உலகம் முழுவதும் பல இடங்களில் வீட்டு மனைகள் மற்றும் வங்கிக் கணக்குகளில் அந்தச் சொத்துக்கள் குவிந்துள்ளன.

ம.மா. : எங்கிருந்து அவருக்குப் பணம் கிட்டியது?

வேலன் : ஊழல். இந்த நாட்டிலேயே மிகப் பெரிய அளவு கறுப்புப் பணத்தை வெள்ளையாக்குபவர் அவர் என நம்புகிறோம். இந்த நாடு அதன் மக்களையே நசுக்குகிறது; தேர்தல்களில் ஏமாற்றுகிறது; வெளிப்படாத தன்மை முற்றிலுமாக இல்லை; செயல்படக் கூடிய சட்ட அமைப்பு இங்கு இல்லை. இங்கு ஒரு கேள்வி எழும்புகிறது - அவர்கள், அவர்களுடைய நாட்டு மக்களைப் போலன்றி அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்களை நல்லவிதமாக நடத்துவர் என்று எப்படி நம்ப முடியும்? இதற்குப் பதில் நம்ப முடியாதுதான். உண்மையில் அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்கள் மோசமாக

நடத்தப்படுகின்றனர். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் மெக்சிகோவுக்குள் வந்த 70 பில்லியன் டாலர்களில், வெறும் 10 பில்லியன் டாலர்களோ அல்லது அதற்கும் குறைவாகவோ நிலையான சொத்துக்களில் முதலீடு செய்யப்பட்டன. அதாவது தொழிற்சாலையும் அதன் உபகரணங்களும் மூலதனங்கள் அல்லது ஏற்றுமதி வருவாயை அளிக்கக் கூடிய புதிய தொழிற்சாலைகள்.

ம.மா. : பணம் அனைத்தும் எங்கு சென்றது?

வேலன் : மிகவும் அதிகமான நடப்புக் கணக்கு பற்றாக்குறைக்கு மானியமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்தப் பற்றாக்குறை பெரும்பாலான நுகர்வோர் பொருட்களை – உணவு, பார்பி பொம்மைகள் – மக்களால் வாங்க முடியாத அனைத்துவிதமான பொருட்களும் நாடு கடந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. ஆயினும் சலீனாஸ் அரசு பீசோவை டாலருடன் இணைத்து வைத்திருந்ததால் ஒரு சில காலம் இது செயல்பட்டது. ஆனால் கடந்த ஆண்டு அமெரிக்கா வட்டி விகிதங்களை மாற்றியபோது, எல்லாம் முடிவுக்கு வந்தது. பணவரத்து மறைந்துவிட்டது.

ம.மா. : பெரும்பாலான முதலீடுகள் நிறுவன முதலீடுகள் அல்லவா?

வேலன் : ஆம். ஆனாலும் அவை தனி ஆட்களுக்காகச் செய்யப்பட்டன. 70 பில்லியன் டாலர்களில், பெரும் பங்கு, அதாவது கிட்டத்தட்ட 50 பில்லியன் டாலர்கள் – குறைந்த கால தனித்துறை முதலீடுகளாகும். இவை தொழிற்சாலைகளிலும் அதன் உபகரணங்களிலும் நேரடி முதலீடுகளல்ல.

ம.மா. : இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் தாங்கள் பீசோ மதிப்புக் குறைக்கப்படும் என்று முன்னுரைத்ததன் அடிப்படை என்ன?

வேலன் : மெக்சிகோவில் இருந்த உண்மையில் கடனால் உந்தப்பட்ட ஒரு பொன்சித் திட்டமாகும். அதாவது, மெக்சிக அதிகாரிகள் டாலர்களில் கடன் வாங்குகின்றனர். ஆனால் அதைத் திரும்பச் செலுத்த எந்த வழிகளையும் அவர்கள் உருவாக்குவதில்லை. இங்கு புதிய சொத்துக்கள் எதுவும் இல்லை.

மெக்சிகன் மாதிரி, கட்டுப்பாடற்ற சந்தைப் பொருளாதாரத்திற்கு ஒரு மோசமான எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. இது வணிகத்தின் செயல்படாத நிலையாகும். சலீனாஸ் பொதுத்துறை ஏகாதிபத்தியங்களை அவருடைய நண்பர்களால் நடத்தப்படும் தனியார் நிறுவனங்களாக்கினார். அவர் வாய்ப்புக்களை உருவாக்கவில்லை. அவர் சந்தைகளை போட்டிக்குத் திறந்து விடவில்லை.

எடுத்துக்காட்டாக, மெக்சிக வங்கிகள் பொதுமக்களிடம் அவர்கள் கடன்களுக்கு வட்டியாக 30 முதல் 40% பெற்றுவந்தனர். இது என்ன, பகற் கொள்ளையல்லவா? இந்த அமைப்பே தொடக்கத்திலிருந்தே வீழ்ச்சிக்கென அமைக்கப்பட்டதாகும்.

ம.மா. : மீட்சித் திட்டத்தின் பின்னிருப்பவர் யார்?

வேலன் : வால் ஸ்டீட், அதாவது நான் சொல்வது போல் ராபர்ட் ரூபினின் நண்பர்கள். இது நாஃப்தாவின் உள்வந்த குழுவின் ஓர் அங்கமாகும். அதாவது, ஃபிபிவிட்டி, ட்ரஸ்ட் கம்பனி ஆப்த வெஸ்ட் மற்றும் அலையன்ஸ் ஆகியன பீசோ நிதி வெளியீடுகளை மிக

அதிகமான அளவில் வாங்கியவர்கள் ஆவர். இவர்கள் பிடிபட்டனர். இப்போது இந்தப் பெரிய நிறுவனங்கள் கடனை அனைவர் மேலும் சுமத்த விரும்புகின்றன. கடந்த காலத்தில் நாம் ஆதாயங்களை தனியார் வசமாக்கியுள்ளோம். இந்தப் பிரச்சனைக்கு உதவ அவர்கள் தங்கள் இலாபங்களில் ஒரு பங்கை அளிக்க முன்வருவார்களா என்பது ஐயமே,!

ஊதியத்தின் மதிப்பு வீழ்ச்சி, கடன் அழுத்தம், விலைவாசி உயர்வு, சமூகநலத்துறைச் செலவுகளில் வெட்டு போன்றவற்றால் மக்கள் வாழ்க்கை அச்சுறுத்தப்பட்டது. 1995 இல் முதல் இரண்டு மாதங்களில் 750000 மெக்சிகன் பணியாளர்கள் வேலையிழந்தனர். தொடர்ந்து வந்த மாதங்களில் பலரும் இதே நிலையைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. மெக்சிகன் தொழிலாளர்களின் உண்மையான ஊதியம் 30% வீழ்ச்சியைக் கண்டது. யூனியா கோரியாவின் கூற்றுப்படி,

‘வெளிப்படையான வேலைவாய்ப்பின்மை 1995 இல் மட்டும் இரண்டு மடங்கிற்கும் மேல் உயர்ந்தது. 1990 இல் 2.1% ஆக இருந்த அது தற்போது 6.3% ஆக ஆகியுள்ளது. 1996 இல் 3 மில்லியன் பேர் வேலையின்றி இருந்ததால், உண்மையான ஊதியக் குறைப்பைச் சந்தித்த பலரும் இருப்பதைக் கொண்டு திருப்தி கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. உற்பத்தித் துறையில் உண்மை ஊதியம் 1990 இல் இருந்ததைவிட 40% குறைந்திருந்தது. கட்டுமானத்துறையில் இது 41% குறைந்திருந்தது. சராசரி ஊதியம் 1990 களைவிட 17% குறைவாயிருந்தது. ஏற்றுமதித்துறையில் மட்டும் அயல்நாட்டு நேரடி முதலீடுகள் மற்றும் ஏற்றுமதித் தயாரிப்புகளின் அதிகரிப்பு காரணமாக வேலை வாய்ப்புகளும் உயர்ந்து வந்தது. இது ஒன்றுதான் ஆறுதலான விஷயம். மெக்சிகோ நிலையை சாதகமாக்கிக் கொண்டு மலிவான ஊதியத்தில் தொழிலாளர்களை பணியில் அமர்த்தி லாபம் ஈட்டும் அமெரிக்கத் தொழிற்சாலை தற்பொழுது 600,000 மக்களை தங்கள் பணியில் வைத்துள்ளது. இதுவே அங்கு வளர்ந்துவரும் துறையாகும். ஆயினும் இத்துறையிலும் பிற உள்நாட்டு சேவைகள் மற்றும் விநியோகத் தொழிற்சாலைகளும் பெருக்கு எண் வெறும் இரண்டுதான். ஆனால் தொழில்மய நாடுகளிலும், வளர்ந்துவரும் நாடுகளிலும் உள்ள தேசிய ஏற்றுமதி நிறுவனங்களில் ஏற்றுமதி தொடர்பான நேரடி வேலை ஒவ்வொன்றிற்கும் அதுவே நான்கு அல்லது ஐந்து வேலைகள் ஆகும்’.

மெக்சிகன் லேபர் காங்கிரஸ் வெளியிட்ட குறிப்புகளின்படி 1994, டிசம்பர் 1995, சூலை காலகட்டத்தில் மற்றப் பொருட்களைக்

காட்டிலும் உணவுப் பொருட்களில் விலை மிக அதிகரித்தால் சராசரி ஊதியத்தின் வாங்குதிறன் 54% குறைந்திருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக பீசோ நெருக்கடிக்கு முன்னர், குறைந்தபட்ச ஊதியம் மூலம் ஐந்து பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு கூடை அத்தியாவசியப் பொருட்கள் வாங்க முடியும். ஆனால் 1995 சூலையில் இதே பணத்தைக் கொண்டுவந்தால் தான் வாங்க முடிந்தது.

எல்ஃபெனான்சியர் நடத்திய ஆய்வுப்படி, செடில்லோ நிர்வாகத்தின் முதல் ஓன்பது மாதங்களில் 2.193 மில்லியன் மக்கள் கடும் வறுமையை அடைந்தனர். இவ்வாறு வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் மெக்சிகன் மக்கள்தொகை 40 மில்லியனை எட்டியது. உணவுப்பற்றாக்குறையும் நோயும், குறிப்பாக குழந்தைகளின் மத்தியில் பல மடங்கு அதிகரித்து. கிராமப்புறங்களில் உணவின்மையால் அவதிப்பட்ட 1 வயது முதல் 4 வயது வரையிலான சிறுவர்களின் விழுக்காடு 1979 இல் 7.7 இருந்து 1995 இல் 15.1 ஆக உயர்ந்தது. ஏழை மற்றும் பழங்குடி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தின் வீழ்ச்சி, சமூக இறுக்கங்களையும் குற்றங்களையும் அதிகப்படுத்தியது.

தொழிலாளர் குழுக்கள் மற்றும் சிறு வணிக நிறுவனங்களின் எதிர்ப்பினால் செடில்லோ அரசு சில நிவாரண நடவடிக்கைகளை அறிவிக்க நேர்ந்தது. இத்திட்டத்தின்படி விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தவும் ஊதியங்களை உயர்த்தவும் உள்நாட்டுச் சேமிப்புகளை அதிகரிக்கவும் பொது முதலீடுகளைப் பெருக்கவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. சபடிஸ்டாஸ் கிளர்ச்சியின் விளைவாக அரசாங்கம் தொடர்ச்சியாக அவசர வேலைவாய்ப்புகளையும் கடன் அட்டை முறைகளையும் உணவு மானியங்களையும் கொண்ட சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களை அறிவித்தது. ஆயினும் இத்திட்டங்கள் வெறும் காகித அளவிலேயே நின்றுவிட்டன. ஏனெனில் மெக்சிகன் அதிகாரிகள் அவற்றை நிறைவேற்ற எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை.

ஏழை மக்களைத் தவிர நடுத்தர வர்க்கங்களில் பெரும்பாலானோர் அதிகரித்துவந்த வேலைவாய்ப்பின்மையாலும் உண்மை ஊதியக் குறைவாலும் அவதிக்குள்ளாயினர். மறுபக்கத்தில் செல்வந்தர்கள் தங்களது சேமிப்புகளை டாலர்களில் முதலீடு செய்திருந்ததால் எவ்விதப் பாதிப்பிற்கும் ஆளாகவில்லை. ஃபோர்ப்ஸ் இதழின்படி 1995 சூன் மாதத்திற்கும் 1996 சூன் மாதத்திற்கும் இடையே மெக்சிகோவின் இலட்சாதிபதிகளின் எண்ணிக்கை 50% அதிகரித்தது. 1982 இல் புறக்கணிக்கத்தக்க வருவாயில் 36% ஐ பெற்றிருந்த 10 மிகப்பெரும் பணக்காரக்

குடும்பங்களின் பங்கு 1995 இல் 40% ஐ எட்டிவிட்டதென அறியரபு கிறது.

பொங்குதல் மற்றும் மங்குதல் சுழற்சிகளில் ஏழை எளியோரின் வாங்கும்திறன் மிகக்குறைவாக இருப்பதால் பொங்கும் காலத்தில் எவ்விதப் பயனையும் பெறுவதில்லை. ஆனால் செல்வந்தர்கள் மிதமிஞ்சிய நுகர்வில் களித்திருக்கின்றனர். மங்கும் காலத்திலோ சிக்கன நடவடிக்கை நடைமுறையில் இருப்பதால் வேலை இழப்புகள், ஊதியச் சரிவுகள். விலைவாசி உயர்வு, பணவீக்கம், வரி உயர்வு, பொது செலவினங்கள் குறைப்பு போன்றவற்றால் ஏழைகள் அல்லலுறுகின்றனர்.

நெருக்கடிக்கு இரண்டாண்டுக்குப் பின்னரும் பொருளாதாரம் மோசமான நிலையிலேயே உள்ளது. ஈக்யூபோ ப்யூலோவில் பொருளாதார நிபுணராக உள்ள மேரி புர்செல் இதை நன்கு விளக்குகிறார்,

'1996 இன் முதல் மூன்று காலாண்டுகளுக்கான பொருளாதாரப் புள்ளிவிவரங்கள்படி இதுதான் மெக்சிகோ கடந்த எண்பது ஆண்டுகளிலேயே எதிர்கொண்ட மிக மோசமான சூழல் ஆகும். மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி 7% சரிந்தது. இரண்டாம் காலாண்டுக் சரிவு 10.8% மலைப்பையே ஏற்படுத்துகிறது. பணவீக்கம் ஆண்டு இறுதியில் 50% ஆக இருந்தது. உள்நாட்டு நுகர்வு சராசரியாக 25% குறைந்தது. கடன் சேவை முதல் பருவத்தில் 17.822 பில்லியன் டாலர்களாக (இது டிஸோபோனோஸ் பணம் செலுத்துதலை தவிர்த்தது) இருந்தது. இது 1994 இல் முதல் பருவத்தில் இருந்ததைப் போன்று இரண்டு மடங்காகும். 1.5 முதல் 2 பில்லியன் மக்கள் வேலை இழந்தனர். மூன்றில் ஒரு பங்கு மெக்சிகன் வணிகம் மூடப்பட்டது. பில்லியன் கணக்கில் வணிகர்களுக்கும் நுகர்வோர்களுக்கும் கடன் செலுத்த முடியாமல் வராக்கடன்கள் 56% ஆக உயர்ந்தது'

செடில்லோ நிர்வாகத்தினால் பின்பற்றப்படும் கொள்கைகள் தொடர்ந்தால், 1994 இல் நாணய மதிப்புக் குறைப்பு செய்யப்பட்டபோது நாட்டின் பொருளாதாரம் இருந்த அதேநிலைக்கு வந்துவிடும் என விமர்சகர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். ஓ.இ.சி.டி.யின் அண்மைய ஆய்வு கூட இதை உறுதி செய்கிறது. இதன்படி மெக்சிகோவின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி 1997 நடுப்பகுதிவரை இந்நிலையை எட்டவில்லை.

கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள்

மெக்சிகன் எடுத்துக்காட்டு, நிலையில்லாத நடப்புக் கணக்குப்

பற்றாக்குறையை முதலீடு செய்ய மிகவும் நிலைப்புத்தன்மையுடைய அல்லாத குறைந்த கால முதல் வரத்துகளை மிதமிஞ்சிய அளவில் சாந்திருப்பதன் அபாயங்களைத் தெளிவாக்குகிறது. இந்தத் தனியார் முதல் வரத்துகள் உள்நாட்டு சேமிப்பு நிதிகளுக்கு மாற்று அல்ல. சிறப்பாக உள்நாட்டுக் செல்வங்களை வலுப்படுத்தவே இவை பயன்படும். ஒரு நாடு தேசியசேமிப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் வெளிமூலதனத்தின் நிலையற்ற தன்மையின் ஆபத்துகளிலிந்து தப்பமுடியும்.

பல ஆய்வாளர்களும் இறக்குமதி மற்றும் வெளிப்புற நிதி தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகளை கவனமாக வரிசைப்படுத்தவும் பிரிவுபடுத்தவும் வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றனர். சிறப்பான பெரும் பொருளாதாரச் சூழ்நிலை இல்லாத நிலையில் நிதி தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகள் வெற்றிபெற சாத்தியமில்லை என அவர்கள் கூறுகின்றனர். கொரிய யூக மூலதன வரத்துகளுடன் மிகக்கவனத்துடன் பரிமாற்றம் செய்யவேண்டுமென யூஜீனியா கூறுகிறார். அவர் கூற்றின்படி,

அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகள் பெரும் பொருளாதாரம் சரியாக நிறுவப்படாத நிலையில் வெற்றிபெறுவது மிகக்கடினம். நிதி மற்றும் இறக்குமதி தாராளமயமாக்கல் இரண்டும் சேர்ந்து நிகழ்வது, அவிழ்த்துவிடப்பட்ட தாராளநிதி மற்றும் பணக் கொள்கைகள் சூழலில் (ஒரு தேர்தல் நடக்கும் ஆண்டில் இது நிகழலாம்) ஒரு பொங்கும் மற்றும் மங்கும் சுழற்சிக்கு வழிவகுக்கும். இந்த விளைவு, யூக அடிப்படையில் வந்த மூலதன வரத்துகளைக் கொண்டு பொங்குகாலத்தை நிதிகளுக்காக அதிகமாய்ச் சார்ந்திருந்தால் மேலும் வன்மையடையக்கூடும். ஏனெனில் இத்தகைய நிதி வரத்துகள் சுழற்சிக்கு ஒத்துப் போவனவாகும். எனவே நாட்டின் நிலைமை சீர்பட நிதி பெரிதும் தேவைப்படும்போது அவை நாட்டைவிட்டு வெளியேறி இருக்கும்.

கட்டம் 5.5

தோல்வியடைந்த மெக்சிகன் மாதிரி பற்றிய சில உண்மைகள்

◆ வணிகத் தாராளமயமாக்கலின் விளைவாக மிகப் பெரிய வணிப் பற்றாக்குறை (1993யில் 23பில்லியன் டாலர்கள்) ஏற்பட்டுள்ளது. இது தவிர மலிவான இறக்குமதிப் பொருட்களின் வருகையினால் பல உள்நாட்டு தொழிற்சாலைகளும் வேளாண் உற்பத்தியாளர்களும் அழிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

◆ வேளாண் உற்பத்தியாளர்கள் கெடுபிடிக்க கடன் திட்டங்களால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். 1980க்கும் 1988க்கும் இடையே நாட்டுப் புறக் கடன் அளவு மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைக்கப்பட்டது. மீதியுள்ள கடன்கள் பல, சிறு விவசாயிகளுக்கு எட்டாத அளவிலிருந்தன

◆ தனியார்மயமாக்கலும், மறுசீரமைப்பும் ஒரே இடத்தில் சொத்துக் குவிப்பை தீவிரமாக்கியது. மொத்த மக்கள் தொகையில் மிகவும் வளமையான 20% பேருக்கு நாட்டு வருமானத்தில் அவர்கள் பங்கு 1984க்கும் 1992க்கும் இடையே 48.4%லிருந்து 54.2% மாக உயர்ந்தது. அதே கால கட்டத்தில் மிகவும் வறிய 20% மக்களின் பங்கு 5%லிருந்து 4.3%க்கு வீழ்ச்சியடைந்தது.

◆ சலீனாஸ் நிர்வாகத்தில், மெக்சிகோவின் கோடியாளர்களின் எண்ணிக்கை 2 லிருந்து 24 ஆக உயர்ந்தது. அவர்கள் அனைவரும் அதிபருடன் நெருங்கிய உறவு கொண்டிருந்தனர். பலரும் அரசுக்குச் சொந்தமான பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் தனியார்மயமாக்கப்பட்டபோது அவற்றை வாங்கி பெரும்பணக்காரர்களாயினர். அங்கிருந்த மாபெரும் பணக்காரர்களின் மொத்தச் சொத்து மதிப்பு, மிகவும் வறிய 17 மில்லியன் மக்களின் மொத்த ஆண்டு வருமானத்தை விட அதிகம். இந்த 17 மில்லியன் மக்கள் ஒரு நாளைக்கு ஒரு டாலருக்கும் குறைவான வருமானத்திலேயே வாழ்கின்றனர்.

◆ 1980க்கும் 1992க்கு மிடையே உண்மையான வருமானம் குறைந்ததால், 1970களில் இருந்ததைப் போல் போதிய சத்துணவின் குழந்தைகள் சாவு மும்மடங்காகியது.

◆ பொருளாதார வீழ்ச்சி நிகழும் வரை, உலக வங்கி, சர்வதேச நிதி நிறுவனம் மற்றும் அமெரிக்க நிதித்துறை மெக்சிகோவின் அனுசரணைத் திட்டமற்ற இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளால் பின்பற்றக் கூடிய ஒரு வெற்றித் திட்டமெனப் புகழ்ந்து வந்தனர்.

மூலம்: தகவல்களும் ஆய்வும் 'மெக்சிக சமுதாயத்தில் துருவமயமாதல் - உலக வங்கியின் பொருளாதார அனுசரணைத் திட்டங்கள் பற்றிய அடிமட்டப் பார்வை' என்ற சக்யூபோ ப்யூப்ளோவின் ஆய்வுக் கட்டுரையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

இது 1994 டிசம்பரில் The Development GAP இல் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

<p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p>	<p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p>
<p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p>	<p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p>
<p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p>	<p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p>
<p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p>	<p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p>
<p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p>	<p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p> <p>சிறு திருமுறைகள்</p>

தென்கிழக்காசிய நாணயக் குளறுபடி: தாய்லாந்தின் எடுத்துக்காட்டு

ஒரு நாணயக் குளறுபடியை மெக்சிகோ எதிர்கொண்டபின் இரண்டே ஆண்டுகளில் தென்கிழக்கு மற்றும் கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் 1997இன் மத்தியில் அதேபோன்ற குழப்ப நிலையில் மூழ்கின. இந்த நாணயக் குளறுபடி முதலில் தாய்லாந்தில் ஆரம்பித்து அந்த மண்டலத்தில் உள்ள மற்ற நாடுகளுக்கும் பரவியது. இந்தோனேசிய ரூபாய், மலேசிய ரிங்கிட், பிலிப்பைன்ஸ் பீசோ, தென்கொரிய வொன் ஆகிய அனைத்துமே தாக்குதலுக்கு ஆளாயின. இந்த ஆசிய நாணயத்தின் 'நிரம்பி வழியும் பாதிப்பு' (தொடர் நிகழ்வு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) கிழக்கு ஐரோப்பா விலும் செக் நாட்டு நாணயமான கொருனா பாதிக்கப்பட்டபோது அனுபவிக்கப்பட்டது.

தென்கிழக்கு மற்றும் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் இந்தக் குளறுபடி நாணய மதிப்புக் குறைப்பீட்டின் விளைவாக முதலில் கிளம்பிய போதிலும் விரைவில் பெரிய பொருளாதார நெருக்கடியாக மாறியது. இதே மண்டலத்திலுள்ள பிற நாடுகளில், எடுத்துக்காட்டாக சீனா மற்றும் வியட்நாம் ஆகிய நாடுகளில் அந்நிய நேரடி முதலீட்டின் வரத்து, நிகர தனியார் மூலதனவரத்துகளில் அதிக அளவு இருந்ததால், இந்த நெருக்கடியின் பாதிப்பு குறைவாக இருந்தது. சில காலத்திற்கு முன்புவரை இந்த நாடுகள்தான் உலக வங்கி மற்றும் சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களால், மற்ற குறைந்த வருவாய் உள்ள நாடுகள் 'பின்பற்றவேண்டிய

மாதிரிகள் எனக் கூறப்பட்டன. 1996 இல் நடந்த உலக வங்கியின் வர்த்தக மாநாட்டில் கூட கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் 'வெற்றி'யை மற்ற வளரும் நாடுகளிலும் ஏற்படுத்தலாம் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது.

மார்கன் ஸ்டான்லி சர்வதேச முதலீட்டு நிறுவனத்தின் கூற்றுப்படி, தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் நாணய நெருக்கடி 201 பில்லியன் டாலர் மதிப்புள்ள சொத்துக்களின் அழிவிற்கு வழிவகுத்தது. ஜூன் 30, 1997க்கும் டிசம்பர் 31, 1997க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஹாங்காங்க், கொரியா, இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் பங்குகளின் சந்தை மதிப்பு வீழ்ச்சி முறையே 75, 60, 45 மற்றும் 21 பில்லியன் டாலர்களாகும் என கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. சமீபகாலங்களில் இந்த தென்கிழக்கு மற்றும் கிழக்கு ஆசியப் பொருளாதாரங்களின் திடீர் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களை கண்டுபிடிக்க பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சில ஆய்வாளர்கள் இந்த நாடுகளின் உள்நாட்டுக் கொள்கைகளை குறை கூறினர். மேலும் சிலர் இந்த நாடுகளில் நாணய நெருக்கடியை முற்றவிட்ட உலக நிதிநிறுவனங்களின் பங்கை காரணமாகக் கூறினர். ஆயினும் உலகமயமாக்கல், ஒருங்கிணைக்க விழையும் உள் மற்றும் வெளிநாட்டு விவகாரங்களின் கூட்டினால் இந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டது என்பதுதான் உண்மை.

நாம் ஏற்றுமதி-நோக்குப் 'பொருளாதார மாதிரியின்' நெருக்கடிக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டான தாய்லாந்து நெருக்கடி பற்றிப் பார்ப்போம்.

தாய்லாந்து நெருக்கடி: வலுவற்ற அடிப்படை ஆதாரங்களின் விளைவா இது?

தாய்லாந்து நெருக்கடிக்கான காரணங்கள் பற்றி பொருளாதார வல்லுநர்கள் மற்றும் ஆய்வாளர்கள் இடையே அடிப்படை முரண்பாடுகளால் ஒரு தெளிவான ஒத்த கருத்து வெளிப்படாமல் போனாலும், 1980களின் மத்தியில் இறக்குமதி அடிப்படையிலான திட்டத்திலிருந்து ஏற்றுமதி அடிப்படையிலான திட்டமாக மாற்றியதிலிருந்து தாய்லாந்தின் பொருளாதாரம் நன்றாகவே செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. பொங்கும் காலம் என்றழைக்கப்பட்ட 1985-95 காலகட்டத்தில், தாய்லாந்தின் பொருளாதாரம் விவசாயம், நடப்புக் கணக்கு மற்றும் வணிகப் பற்றாக்குறை இவை தவிர்த்து அனைத்து பொருளாதாரக் குறியீடுகளிலும் சராசரிக்கும் அதிகமாகவே இருந்து வந்தது. அந்நிய முதலீட்டாளர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் விவசாயத்துறையின் பொருளாதார செயல்பாடு குறித்து கவலையே

எழுப்பவில்லை. அவர்களுடைய கவலையெல்லாம் அதிகரித்து வரும் நடப்புக் கணக்கு மற்றும் வணிகப் பற்றாக்குறை பற்றியே. 1992 இல் தாய்லாந்தின் வணிகப் பற்றாக்குறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 4.96% ஆக இருந்து 1995 இல் 6.8% ஆக உயர்ந்தது. அதேவேளை நடப்புக் கணக்கு பற்றாக்குறை 8% ஆகவே இருந்தது. ஒரு நாடு பெருவாரியான அந்நிய முதலீடுகளை உள்நாட்டு நுகர்வுக்கு பயன்படுத்தும்போது நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறை கவலைக்குரிய அளவை எட்டுகிறது (1990களில் மெக்சிகோவில் நடந்ததைப் போல) அல்லது அந்நியக் கடன்களை அடைக்க வெளிநாட்டுச் செலாவணி இருப்புகளை அதிகரிக்கும்போதும் நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறை அதிகரிக்கிறது. ஆயினும் தாய்லாந்து அந்நிய முதலீடுகளை பெரும்பாலும் அதன் உள்நாட்டு சேமிப்பை அதிகப்படுத்தவே பயன்படுத்தியது.

தாய்லாந்தின் நாணய நெருக்கடியின் விளைவாக அதன் பொருளாதார அடிப்படைகள் பற்றிய விளக்கமான விமர்சனத்தில் மிகர் ரக்ஷித், இந்த நெருக்கடி தாய்லாந்தின் பொருளாதார அடிப்படைகளுடன் தொடர்புடையதல்ல என்கிறார். ரக்ஷித்தின் கூற்றுப்படி, 1985 க்கும் 1995 க்கும் இடையே தாய்லாந்தின் பெரும் பொருளாதார, சமூகக் குறியீடுகள், வணிக மற்றும் நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறை தவிர்த்து வெகுவாக நேர்மறையாகவே இருந்தன.

எடுத்துக்காட்டாக

★ 1985 -95 இல் சராசரி மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி ஆண்டுக்கு 9.8% ஆகக் கொண்டிருந்த தாய்லாந்து உலகிலேயே மிகத்துரிதமாக வளர்ந்து கொண்டிருந்த பொருளாதாரமாக இருந்தது.

★ தாய்லாந்தின் அந்நியக் கடன்சுமையானது அனைத்துக் குறியீடுகளிலும் சீரான சரிவுடன் இருந்தது. கடன்—சேவை விகிதம் 1995 இல் 35% லிருந்து 1995 இல் 11% ஆக குறைந்தது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு மொத்தக் கடன் விகிதம் 45.1% லிருந்து 42.5% ஆகக் குறைந்தது. எனவே ஒரு நாடு அதன் அந்நியக் கடன் சுமைகளைத் திரும்பத் தர முடியாவிட்டால் அதன் நாணயத்தின்

'1985 இல் நியூயார்க்கில் பிளாசா ஓட்டவில் ஜி-7 நாடுகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம், பிளாசா ஒப்பந்தம் எனப்படுகிறது இதன்படி வெளிநாட்டுச் செலாவணிச் சந்தைகளில் ஊடாட வேண்டிய அவசியம் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது இந்த ஒப்பந்தம், அமெரிக்க டாலரின் நன்னேரத்திற்கு ஒரு திருப்புமுனையாக மாறியது. எனினில் இதன்படி அமெரிக்க டாலர் மற்ற நாணயங்களுக்கு எதிராக அதன் மதிப்பில் ஏற்பட்டிருந்த ஆதாயங்களை இழக்க நேர்ந்தது

மதிப்பு வீழ்ச்சியடையலாம் என்ற வாதம், தாய்லாந்திற்கு ஒத்துப் போகவில்லை. இதைத் தவிர தாய்லாந்து அதிகக் கடன்சுமை உள்ள அல்லது மிதமான கடன் சுமையுள்ள நாடுகளின் பட்டியலில் இடம்பெறவில்லை (இந்தியா, ஃபிலிப்பைன்ஸ் போல). இல்லாவிட்டால் அந்நிய முதலீட்டாளர்களுக்கு அது கவலையளித்திருக்கக் கூடும். உலக வங்கி தாய்லாந்தை குறைந்த கடன்சுமையுள்ள நாடுகளின் பட்டியலில் சேர்த்திருந்தது.

✦ இந்த மண்டலத்தில் கடந்த பத்தாண்டுகளாக பொருளாதாரக் கொள்கைகளை ஒழுங்காகக் கடைப்பிடித்து வந்த ஒரே நாடாக தாய்லாந்து மட்டுமே இருக்கக்கூடும். பொருளாதாரப் பற்றாக்குறை சரிசெய்யப்பட்டிருந்தது. 1995 இல் தாய்லாந்து மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2.5% அதிகமாக உற்பத்தி செய்து கொண்டிருந்தது. இது இந்தோனேசியாவின் 0.8% உடனும் மலேசியாவின் 0.9% உடனும் ஃபிலிப்பைன்சின் 0.5% உடனும் ஒப்பிடும்போது அதிகமானதே.

✦ ஏற்றுமதி — மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதம் 1990 இல் 34.1% விருந்து 1995 இல் 41.5% ஆக உயர்ந்தது.

✦ நிலையான அந்நிய செலாவணி கொள்கை 1985—95 இல் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. அதன் நாணயமான 'பாத்' பல நாட்டு நாணயங்களுடன் இணைக்கப்பட்டு, அமெரிக்க டாலருக்கு அதிக முக்கியத்துவத்துடன் இருந்த அதன் அந்நியச் செலாவணிக் கொள்கை நாட்டிற்கு இரண்டு வகைகளில் உதவியது. முதலில் அது அந்த நாட்டு நாணயமான பாத்துக்கு மற்ற நாட்டு நாணயங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் நிலைத்தன்மையை அளித்தது.

இரண்டாவதாக, அந்நிய முதலீட்டாளர்களுக்கு அந்நியச் செலாவணி நட்டங்களை/பாதிப்புகளை அகற்றியது. அதன் விளைவாக தாய்லாந்து அந்நிய முதலீடுகளை அதிலும் குறிப்பாக ஜப்பான் முதலீடுகளை ஈர்த்தது. இதைத் தவிர 1985 இல் ஏற்பட்ட 'பிளாசா' ஒப்பந்தம் உடன்பாட்டிற்குப் பின் அமெரிக்க டாலருக்கெதிராக யென்னின் மதிப்பு அதிகரித்ததால் தாய்லாந்தில் சப்பானிய முதலீடு பன்மடங்கு அதிகரித்தது. இதனாலும், குறைந்த கூலிக்குப் பணியாட்கள் கிடைத்ததாலும் ஜப்பானிய பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் அவற்றின் தொழிற்சாலைகளை தாய்லாந்திற்கு மாற்றின.

✦ 1985 - 95இல் தாய்லாந்து அதிகாரிகள் 5.5 மாதங்களுக்கான இறக்குமதி தேவைகளை சமாளிக்கக்கூடிய அளவிற்கு அந்நியச் செலாவணி கையிருப்புகளை வைத்திருந்ததன் மூலம் அந்நியச் செலாவணியில் நிலைத்தன்மையைக் காத்து வந்தனர்.

✦ தாய்லாந்தின் விவசாயி ஏற்றம் மிகத்திறைவாக 5% ஆக இருந்தது. இதே போன்று வட்டி வழங்குதலுடன் மிக சொற்பமாக இருந்தது.

✦ தாய்லாந்து வறுமை, கல்வியறிவின்பை, ஆழந்தை சாவு, பட்டினி ஆகியவற்றை ஒழிக்க பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தது.

மேலே கூறப்பட்ட பெரும் பொருளாதார அடிப்படைகள் சீராக இருந்தன என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன. இதனால் 'பாத்' பங்குச் சந்தைகளில் தாக்குதலுக்கு ஆளாகக்கூடும் என்று நினைக்கக்கூடாத காரணமும் இல்லை.

பொங்கும் காலத்தின் மறுபக்கம்

பொங்கும் காலத்தின் துரிதமான வளர்ச்சிக்கு மற்றொரு பக்கம் இருந்தது. விவசாயத்துறை பல ஆண்டுகளாகச் சரியாகச் செயல்படவில்லை. 1994-95 இல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் அதன் பங்கு 4.3% விருந்து 3.1% ஆகக் குறைந்தது. விவசாயத்துறை மோசமானதால் நகர்புறங்களில் வாழும் மக்களை விட கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டது.

பொருள் வளமையினால் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி அளவுக்கதிகமாக இருந்ததால், அதிகரித்துவரும் மண்டலங்களுக்கிடையேயான சமமின்மை, வருமானத்திலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகள், சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பு போன்றவற்றிற்கு அவற்றிற்குரிய கவனம் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. அந்த மண்டலத்திலுள்ள மற்ற நாடுகளைப் போலன்றி தாய்லாந்தில் பொருள் வளமும் அதிகாரமும் வாய்ப்புகளும் தலைநகரிலேயே அதிகமாகக் குவிந்திருந்தன. நாட்டின் மொத்தப் பொருள் வளத்தில் 90% பாங்காக்கில் மட்டும் இருந்தது. 'பொங்கும்' காலத்தில் துரிதமான பொருளாதார வளர்ச்சி பல மக்களை வறுமையிலிருந்து மீட்டாலும் வறுமை ஒழிப்பு சமமாக நாடெங்கும் இல்லை. தாமஸ்ஸட் பல்கலைக்கழக டாக்டர் மேதிராங்கெய்வ் கொடுத்துள்ள தகவல்களின்படி பாங்காங்கில் வறுமை மிகமிகக் குறைவு. அதேசமயம் வடகிழக்குப் பகுதியில் மக்கள்தொகையில் 22% வறுமையில் வாழ்ந்தனர். மேலும் 1980 இல் கிராமப்புற குடும்பங்களின் சராசரி வருமானம் 1981இல் இருந்ததைவிட குறைவாக இருந்தது. இந்த காலகட்டத்தில்தான் கிராமப்புற மக்கள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டனர்.

அந்நிய முதலீட்டு நிதியால் ஏற்பட்ட ஏற்றுமதி வளர்ச்சியால் நகர மக்கள் ஓரளவு ஆதாயமடைந்தனர். இந்த பொங்கும் காலப்பயன் நகர மக்களுக்கே கிட்டியது. கிராம மக்களுக்கு எட்டிய சின்னஞ்சிறு

பயனும் அங்கிருந்த பணக்கார நிலவு மையாளர்களுக்கே கிடைத்தது. டாக்டர் மேதியின் கூற்றுப்படி, "1980களின் இறுதியில் சொத்துச் சந்தைகளில் ஏற்பட்ட 'பொங்கும்' விளைவு, கிராமப்புற மக்களின் வருவாயையும் அதிகரித்தது; விவசாயிகளும் நிலவுடமையாளர்களும் அவர்களுடைய நிலங்களை விற்று ஓரளவு பொருள் வசதியை எட்டினர். ஆனால் நிலமற்றவர்களாக மாறினர்"

அனைத்து வருமானப் பிரிவினரிடையும், செல்வந்தர்களை அதிக லாபம் அடைந்தனர். மொத்த ஆதாயத்தில் ஏழைகளின் பங்கு குறைந்து கொண்டே வந்தது; பணக்காரர்களின் பங்கு அதிகரித்துக்கொண்டே போனது. எடுத்துக்காட்டாக 1992 இல் ஏழைகளின் பங்கு 3.94% ஆகவும், பணக்காரர்களின் பங்கு 59.04% ஆகவும் இருந்தது. வருமானத்தில் இருந்த இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள் தாய்லாந்தின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புடையவை. ஊழலுக்கு உடந்தையான அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் அரசாங்க அதிகாரிகளின் ஒன்றுபட்ட ஆதரவும், பாரபட்சமான சலுகைகளும், ஏகாதிபத்திய உரிமைகளும் வரிவிலக்கு போன்ற மற்ற சலுகைகளும் மத்தியதர, சிறுநிறுவனங்களைவிட பெரிய நிறுவனங்களுக்கே அளிக்கப்பட்டன. இதுபோல வளர்ச்சிக்கான கொள்கைகளும் சமூகத்தில் பொருள் வசதியுள்ளவர்களுக்கே சாதமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு இந்தக்கொள்கைகளால் விளைந்த ஒன்றாகும்.

குறிப்பிடத்தக்க வகையில், தாய்லாந்தின் 'பொங்கும்' விளைவு, சமூகத்தின் உயர்மட்டத்தினரின் கட்டுக்கடங்காத நுகர்பொருள் ஆசைகளை நிறைவு செய்தது. சில தொழில் நிறுவனங்கள், குறிப்பாக மோட்டார் வாகனத் தொழிற்சாலைகள் பெரும் வளர்ச்சியைக் கண்டன. தாய்லாந்து 'ஆசியாவின் டெட்ராய்ட்' என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்நாடு மெர்சிடஸ் பென்ஸ் கார் விற்பனையில் உலகில் மூன்றாவது இடத்திற்கு வந்தது. 1995 இல் தாய்லாந்தில் விற்பனை செய்யப்பட்ட பென்ஸ் கார்களும் மற்ற அனைத்து புதிய கார்களும் 1 : 9 என்ற விகிதத்தில் இருந்தன. இது செருமனிக்கு அடுத்த இடமாகும். இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் உட்பட பல சொகுசு நுகர்பொருட்களால் சந்தை நிரம்பியதன் விளைவாக பல சங்கிலித்தொடர் அங்காடிகளும் பெரிய கடைகளும் வசதி படைத்தோரின் தேவைக்காகத் திறக்கப்பட்டன.

ஏற்றுமதியில் தேக்கநிலை

ஏற்றுமதிநோக்கிலான வளர்ச்சி 'மாதிரி'யில், பிரச்சனைகள் 1996 இல் ஏற்படத் தொடங்கின. ஏற்றுமதியில் 'தேக்கநிலை' ஏற்பட்டது.

அதே வேளையில் இறக்குமதி கடங்குகடங்காமல் பெருகியது. தாய்லாந்து ஏற்றுமதியின் வளர்ச்சி வேகம் (அமெரிக்க டாலர்களில்) 1994 இல் 22.2% மற்றும் 1995 இல் 24.7% லிருந்து 1996 இல் 0.1% ஆக வீழ்ச்சியடைந்தது. 1997 இல் மீள்வதற்கான எந்த அறிகுறியும் தென்படவில்லை. இந்த ஏற்றுமதியின் தேக்கநிலைக்கு பல காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

ஏறக்குறைய தாய்லாந்தின் அனைத்து ஏற்றுமதிப் பொருட்களும் பரவலானவையல்ல. குறைந்த தொழில்நுட்பமுள்ள, பணியாட்கள் அதிகம் தேவைப்படும் தொழில்களான துணிவகைகள், தோல் பொருட்கள் மற்றும் விவசாயப் பொருட்களே ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இது தாய்லாந்தின் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை குறைத்தது. ஆனால் வேலையாட்களின் கூலி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறைந்தபோது அதிகரித்தது. இதனால் தாய்லாந்தின் ஏற்றுமதிப் போட்டித்தன்மை அற்றுப் போனது.

எடுத்துக்காட்டாக, தாய்லாந்தின் குறைந்தபட்சக் கூலி அதன் மண்டலத்திலுள்ள மற்ற நாடுகளான சீனா, இந்தோனேசியா, வியட்நாமாவிட நாங்கு அல்லது ஐந்து மடங்கு அதிகரித்தது. இந்நாடுகளுடன் ஏற்றுமதிப் போட்டி கடுமையாக இருந்ததாலும், அந்நாடுகளும் தாய்லாந்து போலவேயான பொருட்களை குறைந்த விலையில் ஏற்றுமதி செய்யத்தொடங்கியதாலும், தாய்லாந்தின் போட்டி வலுவிழந்தது. மின்னியல் பொருட்களுக்கான உலகத் தேவையில் 1996 இல் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி ஏற்றுமதியில் தாய்லாந்து எதிர்நோக்கியிருந்த பிரச்சனைகளை மேலும் தீவிரமாக்கியது. இதேபோல் விவசாய ஏற்றுமதியும் அமெரிக்கா, ஐரோப்பா மற்றும் இதர சர்வதேசச் சந்தைகளில் பற்பல வணிகத் தடைகளை சந்திக்க நேர்ந்தது.

இது தவிர தொடர்ச்சியான வெள்ளப் போக்கினால் பயிர்கள் சேதமாகி விவசாய ஏற்றுமதி குறைந்தது. தாய்லாந்தின் ஏற்றுமதி வீழ்ச்சிக்கு மற்றுமொரு முக்கிய காரணம், அமெரிக்க டாலர் ஆதிக்கத்தில் மற்ற நாணயங்களுடன் தாய்லாந்து வைத்திருந்த நிலையான நாணயமாற்று விகிதமும் ஆகும். யென், மார்க் மற்ற நாணயங்களுக்கு எதிராக டாலரின் மதிப்பு குறிப்பிடத்தக்க விகிதத்தில் உயர்ந்தபோது, தாய்லாந்தின் பாத்தும் உயர்ந்தது. பாத்தின் மதிப்பு உயர்ந்தபோது, சீனா போன்ற மற்ற மண்டல நாடுகள் தங்களது நாணய மதிப்பைக் குறைத்தன. அதனால் ஏற்றுமதியில் தாய்லாந்து கடும் நட்டத்தை எதிர்கொண்டது.

குறுகிய கால கடன்களின் மீது அதிகப்பட்ச சார்பு

1990 களின் தொடக்கத்தில் தாய்லாந்து சர்வதேச வங்கிகளிடமிருந்து குறைந்த காலக் கடன்களைப் பெற ஆரம்பித்தது. அந்நிய நேரடி முதலீடுகளைவிட நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறையை ஈடுகட்ட தனியார்துறை முதலீடுகளில் அதிக கவனம் செலுத்தியது. 1993 இல் செயல்பாட்டிற்கு வந்த மாறுபட்ட திட்டங்களால் தாய்லாந்து நிறுவனங்கள் அயல்நாடுகளில் இருந்து கடன்பெற அனுமதிக்கப்பட்டதால், குறைந்த கால கடன்திட்டங்கள் அதிக வரவேற்பைப் பெற்றன.

1997, ஆகஸ்டு மாதத்தின்போதே தாய்லாந்தின் அந்நியக் கடன்கள் சமநிலையிழந்து போயின. மொத்த அயல்நாட்டுக் கடனான 89 பில்லியன் டாலர்களில் 71 பில்லியன் டாலர்கள் தனியார் துறையைச் சார்ந்தவை. 1997 இன் இறுதியில் குறைந்த காலக் கடன்களான 20 பில்லியன் டாலர்கள் முதிர்ச்சியடைந்தபோது அயல்நாட்டுக் கடனும் அதிக அளவில் நிலையற்றதாக மாறியது. மிதமிஞ்சிப்போன மூலதன வரத்துகள் வணிக வங்கிகளின் கடன்சுமையை 1992-96 இன் போது 5 பில்லியன் டாலர்களிலிருந்து 46 பில்லியன் டாலர்களாக ஒன்பது மடங்காக அதிகரித்தது. அயல்நாட்டுக் கடன்களுக்கு சாதகமாக இருந்தவை மிக அதிகமான உள்நாட்டு வட்டி விகிதங்களும் நிலையான அந்நியச் செலாவணி விகிதங்களும் ஆகும். கடன் அளித்தோரில் 1996 இன் இறுதியில் முன்னோடியாக இருந்தவை. சர்வதேச மொத்தக் கடன்களில் கிட்டத்தட்ட 60% பங்கை தந்திருந்த சப்பானிய வங்கிகளாகும்.

தாய்லாந்து நெருக்கடியை மேலும் அதிகப்படுத்துவதில் சர்வதேச வங்கிகளின் பங்கு என்ன என்பதை அறிய வேண்டியது அவசியம். சர்வதேசத் தீர்வுகள் வங்கியின் கூற்றுப்படி, '1997 இன் முதல் பாதியில் தெற்காசியாவை முடமாக்கும் நிதிநெருக்கடியின் அபாய எச்சரிக்கைகளை சர்வதேச வங்கிகள் அலட்சியப்படுத்தி, அந்த மண்டலத்திற்கு தொடர்ந்து கடன் அளித்து வந்தன'.

'மேலும் 1997, மே மாதம் தாய்லாந்தின் பாத் மீது பெரிய அளவில் யூகத் தாக்குதல்கள் நடந்தபோதுதான், சர்வதேச வணிகவங்கிகள் நடத்திற்குப் பயந்து கடன்கொடுப்பதை நிறுத்தின' என்று தெரிவிக்கிறது. சர்வதேச தீர்வுகள் வங்கி, சர்வதேசவங்கிக் கடன்கள் மீதான அரையாண்டறிகையில் பின்வருமாறு கூறுகிறது, 'தென்கிழக்காசியாவின் நிதிநிலைமை மோசமாகி வருவதை அறிந்தும் 1997 இன் முற்பாதியில் ஆசியாவின் வளரும் நாடுகளுக்கு மொத்த வங்கிக் கடன்களின் அளவு குறைவதாக இல்லை'

நொறுங்குறும் நிதிநிலை

தாய்லாந்துப் பொருளாதாரத்தின் இரண்டாவது தீவிரமான அடிப்படைப் பிரச்சனை, அதிக அளவு அந்நிய மூலதன வரத்துக்களை ஈர்த்துக்கொண்ட அதன் நிதித்துறையின் மோசமான செயல்பாடு ஆகும். நிதியின் நிலையற்ற தன்மைக்கான வித்துகள் 1993 இல் பாங்காக் சர்வதேச வங்கி வசதி அமைப்பு நிறுவப்பட்டபோது விதைக்கப்பட்டன. இந்த அமைப்பு உள்நாட்டு, அயல்நாட்டு வங்கிகள் கடல் கடந்த மற்றும் கடற்கரை யோர நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட அனுமதித்தது. நிதிச் சீர்திருத்தங்களாலும், சந்தை சக்திகளுக்கு கொடுத்த அதிக முக்கியத்துவத்தாலும் நிதிமூலதனங்களில் பெரும் பங்கு தனிப்பட்ட கடன் பெறுவோரைக் சென்றடைந்தது. அவர்கள் உள்நாட்டுக் கடன் பெறுவோருக்கு அதைக் கடனாக அளித்தனர். இவ்வாறாக 1992க்கும் 1996க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு தனியார் துறையினரின் கடன் விகிதம் 39% லிருந்து 123% ஆகத் தாவினது. (1993 இல் சொத்துச் சந்தை கொள்ளளவை மிஞ்சிய நிலையை எட்டியும் தேவைகள் மந்த நிலையை அடைந்தும்). வீட்டுமனை, நில வியாபாரங்களில் மிதமிஞ்சிய அளவு பொருள் செலுத்தப்பட்டது.

உள்நாட்டுக் கடன்களுக்கும் வெளிநாட்டுக் கடன்களுக்கும் மிடைய வட்டி விகிதங்களில் பெரிய வேறுபாடுகளை ஆதாயமாக்கிக் கொண்டு தாய்லாந்தின் வங்கிகளும் நிதி நிறுவனங்களும் உத்திரவாதமற்ற 6 முதல் 8 % வட்டியில் கிடைக்கக்கூடிய அயல்நாட்டுக் கடன்களை அயல் நாட்டு நாணயத்திலேயே பெற்று, உள்நாட்டு நிறுவனங்களுக்கும் தனியார்களுக்கும் பாத்தில் 12% முதல் 20% வட்டியில் கடனாக அளித்தனர். பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித்துறையில் குறிப்பாக ஏற்றுமதியில் ஏற்பட்ட தேக்கம் காரணமாக வங்கிகள் வீட்டுமனை வியாபாரங்களுக்கு குறைந்த காலக் கடன்களைக் கொடுக்க ஆரம்பித்தன. சொத்துத் தொடர்பான முதலீடுகள் மொத்த முதலீட்டில் 50% ஐ எட்டின என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது. சொத்து வளர்ச்சியின் அனைத்துப் பரிமாணங்களும் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சியில் 30 முதல் 50% பங்காற்றின என்றும் தெரியவருகிறது.

தனியார் மூலதன வரத்துகளில் பெரும்பங்கு வணிக வீட்டுமனைத் தொழில்களில் முடக்கப்படுவது கவலையளிப்பதாக இருந்தது. ஏனெனில் வளர்ந்த, வளரும் நாடுகளின் கடந்த கால அனுபவங்களின்படி ஒரு பொங்குகாலத்தில் வீட்டுமனை

கட்டம் 6.1

தாய்லாந்து, மெக்சிக்கன்**நெருக்கடிகள்: ஒர் ஒப்பீடு**

இலத்தீன் அமெரிக்காவில், மெக்சிகள் நெருக்கடி அண்டை நாடுகளுக்குப் பரவியபோது அது 'டெக்பூலா விளைவு' என்று அழைக்கப்பட்டது. தாய் நெருக்கடி 1997 இல் அம்மண்டலத்தில் இருந்த மற்ற நாடுகளுக்கும் பரவியபோது அது 'டாம் யும் விளைவு' எனப்பட்டது. அந்நாட்டின் பிரபலமான வடிசாற்றின் (சூப்) பெயரைக் கொண்டு இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது.

தாய்லாந்து நெருக்கடிக்கும், மெக்சிகள் நெருக்கடிக்கும் சில ஒற்றுமைகள் உள்ளன. ஆயினும் சில குறிப்பிட்ட வேற்றுமைகளும் இருக்கின்றன. இரண்டு நாடுகளிலும் அடிப்படையான அம்சங்கள் ஒன்றே. குறைந்த கால தனியார் மூலதன வரத்துகளில் பெரும் உயர்வு, தனியார்துறைக் கடன்களின் அதீத வளர்ச்சி, வளர்ந்து வரும் நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறைகள். மேலும் நெருக்கடிக்கு முன்னர் பொருளாதார அடிப்படைகள் வலுவாக இருந்தன. அதே வேளையில், பல வேற்றுமைகளும் இருந்தன. தாய்லாந்தில் மூலதன உள்வரத்துகள் முதலீடுகளில் உயர்வை ஏற்படுத்தியது. ஆனால் மெக்சிகோவில் மூலதன வரத்துகள் தனியார் நுகர்வுகளில் ஒரு பொங்கு விளைவை நிலைப்படுத்த உதவியது.

இவ்வாறு தாய்லாந்து அதன் உள்நாட்டுச் சேமிப்பை, உலகின் மற்ற நாடுகளிலிருந்து பெற்ற கடன்களால் மேலும் வலுவாக்கிக் கொண்டது. ஆனால் மெக்சிகோவிற்குள் வந்த அயல்நாட்டு சேமிப்புகள் அதன் தேசிய சேமிப்புகளுக்கு மாற்றாக இருந்தது. 1989 - 1994 காலகட்டத்தில் தேசிய சேமிப்பு, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதத்தில் 4% வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. இதற்கு மாறாக தாய்லாந்தில் அதே காலகட்டத்தில் அதாவது 1990 - 95 இல் சேமிப்பும் உள்நாட்டு முதலீடுகளும் உச்சத்தில் இருந்தன. மறுமுதலீடுகளில் தாய்லாந்து, மெக்சிகோவைவிட அதிக திறனுடன் செயல்பட்டதாக பல ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

வியாபாரங்களில் யூகக் குமிழிகள் ஏற்படக்கூடும் என்பது தெரிந்ததே. சொத்துத் துறையில், சொத்து வீக்கம் மிக உயர்ந்த சந்தை மதிப்புகளை ஏற்படுத்தினாலும், உற்பத்தியில் கிடைக்கும் ஆதாயத்தைவிட இது பன்மடங்கு அதிகம். இந்த சந்தை மதிப்புகள், நீண்டகால நோக்கில் நிலையற்றவையாகும். தாய்லாந்தைப் பொறுத்தவரை பல உற்பத்தியாளர்களும் முதலீட்டாளர்களும் விரைவான ஆதாயங்களை நாடி வீட்டுமனைத் தொழில்களுக்கு தங்கள் முதலீடுகளை மாற்றினர்.

1996 இன் இறுதியிலும் 1997 இன் தொடக்கத்திலும் வீட்டுமனைகளின் மதிப்புகளில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி (இவை கடன்களுக்கு பிணையாகக் பயன்படுத்தப்பட்டன) பெரும்பாலான நிதிநிறுவனங்களை தீவிரப் பிரச்சனையில் மாட்டியது. தாய்லாந்து வங்கியின் கூற்றுப்படி, நிதி நிறுவனக்கடன்களில் ஏழில் ஒருபங்கு.

அதாவது பில்லியன் டாலர்கள், 1996 இன் இறுதியில் செயல்படாதவையாக மாறின. ஆயினும் சந்தை ஆய்வாளர்கள், செயல்பாடில்லாதவையாக மாறின. 1998 இல் வங்கித் துறையில் செயல்படாத கடன்களின் அளவு கிட்டத்தட்ட 27% ஆகும். அதாவது ஒரு பில்லியன் பாத்துக்கும் அதிகமாக இந்தத்தக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. தாய்லாந்து அதிகாரிகள் சொத்து வியாபாரிகளுக்கு கடன் வழங்குவதை கட்டுப்படுத்த முயன்றனர். 1996, அக்டோபர் மாதம் செயல்படாத கடன்களின் விவரங்களை வெளிப்படுத்த கட்டுப்பாடுகள் விதித்தனர்.

1997, பிப்ரவரி மாதம் சொம்பாசாங்க் நிறுவனம், சுரோ மாற்றுப் பத்திரத்தில் தவறிய முதல் நிறுவனமாகும். இதைத் தொடர்ந்து தாய்லாந்தின் மிகப் பெரிய நிதிநிறுவனமான 'ஸ்பைனான்ஸ் ஒன்' வீழ்ந்தது. நாட்டின் 91 நிதி நிறுவனங்களில் மூன்றில் இரண்டு கடும் பிரச்சனையில் இறங்கி தெரியவந்தபோது முதலீட்டாளர்கள் நம்பிக்கையிழந்தனர். இதனால் பாத்தின் மீது யூகத் தாக்குதல்கள் தொடங்கின. அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்களுடன் உள்நாட்டு முதலீட்டாளர்களும், நிலையான நாணயமாற்று விகிதத்தை ஆதாயமாக்கிக் கொண்டு டாலர்களை வாங்கத் தொடங்கினர். உத்தரவாதமற்ற அயல் நாட்டுக் கடன்களைப் பெற்ற நிறுவனங்கள் நாணயமாற்று இழப்புகளைச் சமாளிக்க டாலர்களை முன்னோக்கி வாங்க முனைந்தன. தாய் மத்திய வங்கி, இறுதி முயற்சியாக பாத்தைப் பாதுகாக்க 23 பில்லியன்களுக்கும் அதிகமாக டாலர்களை முன்னோக்கி விற்றது. பாத்திலிருந்து மற்ற நாணயங்களுக்கு மாறுவதைக் கட்டுப்படுத்த வட்டி விகிதமும் அதிகரிக்கப்பட்டது. இது நிதி நிறுவனங்களுக்கு அதிக நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்தியது.

தாய் அதிகாரிகள், நிதிநிறுவனங்களுக்கான கடன் சுமைகள் டாலர்களில் இருந்ததால் அவற்றின் நிலைமை வலுவழிக்கக்கூடும் என்றஞ்சி பாத்தின் மதிப்பை குறைக்க விழையவில்லை. பாத்தின் மதிப்புக் குறைப்பு இந்நிறுவனங்களுக்கு மேலும் கவலையளித்திருக்கக்கூடும். ஏனெனில் அவர்கள் கடன்களைத் தீர்க்க அதிக பாத்துகளை அளிக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் அதேவேளையில் பாத் விரைவில் மதிப்பு குறைப்பு செய்யப்படுவது உறுதியாயிற்று.

**பாத்தின் மீது யூகத் தாக்குதல்களும்
தாய் அதிகாரிகளின் எதிர் நடவடிக்கைகளும்**

1996 இல் வெவ்வேறுபட்ட யூகத் தாக்குதலுக்குப் பின்னர், 1997, சனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் தாய் பாத் கடும் அழுத்தத்திற்குள்ளாகியது. முதலீட்டாளர்கள் தாய்லாந்தில் முதலீடு

செய்வது பற்றி இருமனமாக இருந்தனர். தாய்லாந்தின் வளர்ந்துவரும் நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறையும், மிக அதிகமான குறைந்தகால அயல்நாட்டுக் கடன்களும் நிதித்துறையின் சீர்குலைவும் கவலையளிப்பதாக இருந்தது. அயல் நாட்டுத் தொழில் முதலீடுகள் பத்திரச் சந்தையில் மிக அதிக அளவில் விற்கப்பட்டதால், 1997, மே மாதத்தில் பத்திர மதிப்புகள் எப்போது மிராத குறைந்த அளவான 65% ஐத் தொட்டன. தாய் நிதிச் சந்தையில் ஒரு பதட்ட நிலை நிலவியது. 1997 இன் தொடக்கத்தில் பாத்தின் மீது யூகத் தாக்குதல்களை எதிர்நோக்கி, தாய்லாந்து அதிகாரிகள் மூலதனக் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க முனைந்தனர்.

எடுத்துக்காட்டாக தாய்லாந்து வங்கி முன்னோக்கு அந்நியச் சந்தையை அதிக அளவில் பயன்படுத்தி தாய்லாந்தை உறைவிடமாகக் கொள்ளாத யூகிப்பாளர்க்கு உரிய பாத்துகளைக் கவர்ந்து கொண்டது. அயல்நாட்டினர் வைத்திருந்த தாய்லாந்துப் பத்திரங்களை தாய்லாந்தின் பத்திர மாற்றுச் சந்தையில் பாத்துகளில் விற்பனை செய்வதை தாய் அதிகாரிகள் தடை செய்தனர். தாய் அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு முயற்சிகளுக்குப் பின்னரும் 1997, மே, ஜூன் மாதங்களில் பாத்தின் மீது கடும் அழுத்தம் தொடர்ந்தது. இக்காலகட்டத்தில் உலகளாவிய நிதிநிலைமையும் இறுக்கமடைந்தது. சப்பானியப் பத்திரங்களின் வருவாய் தடுமென அதிகரித்ததால், தனியார்துறை முதலீடுகள் சப்பானிலிருந்து தாய்லாந்திற்கு வருவது குறைந்தது.

1997, ஆகஸ்டு மாதத்தில் தாய்லாந்து அதிகாரிகள் தேவையான நிதியுதவியை நாடி சப்பானை அணுகினர். சப்பானிய அதிகாரிகள் ஒருமுக உதவிதர மறுத்து சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் தலைமையில் ஒரு பெரும் பொருளாதார சீர்திருத்தத் திட்டத்தில் பங்கெடுக்க முன் வந்தனர். இதன் பின்னர் தாய் அரசு சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தை அணுகியது. அதன்படி சர்வதேச நிதிநிறுவனமும் கடும் நிபந்தனைகளுடன் 17.2 பில்லியன் டாலர்களை மீட்சித் திட்டத்திற்காகத் தர முன்வந்தது.

இந்தத் தொகையில் சர்வதேச நிதிநிறுவனமும் சப்பானும் தலா 4 பில்லியன் டாலர்களையும், சீனா, ஹாங்காங், மலேசியா, சிங்கப்பூர் மற்றும் ஆஸ்திரேலியா தலா 1 பில்லியன் டாலர்களையும் இத்தோனேசியா, கொரியா மற்றும் புலூனே தலா 500 மில்லியன் டாலர்களையும் வழங்க திட்டமிடப்பட்டது. உலக வங்கியும் ஆசிய மேம்பாட்டு வங்கியும் இத்திட்டத்தின்படி 2.7 பில்லியன் டாலர்கள் வழங்க முன்வந்தன. இந்த மீட்சித் திட்டத்தின் அரசியல், விளக்கமாக 8ஆம் அத்தியாயத்தில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

பிரதான சர்வதேச நிதிநிறுவனங்கள் எதுவும் இத்தகைய தீவிர நிதி நெருக்கடியை எதிர்நோக்கவில்லை. எனவே இதற்கான அறிகுறிகளை தற்காலிக விளைவுகளென அலட்சியப்படுத்தினர். இந்நெருக்கடிக்கு சற்று முன்னர் 1997, 1998 களில் வெளிவந்த 'ஆசியன் டெவலப்மென்ட் அவுட்லுக்' தன் அறிக்கையில், பின்வருமாறு கூறுகிறது,

'வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மந்தம், தாய்லாந்திற்கும் அதன் வணிகக் கூட்டாளிகளுக்கும் இடையேயுள்ள வணிகப்போக்குகளைக் குறைத்த உலகச் சந்தைகளிலும் சர்வதேச விலைமதிப்புகளிலும் இருந்த குறுகியகால நடவடிக்கைகளினால் விளைந்த தற்காலிக நிகழ்வாகும். போட்டித் தன்மை குறைந்துபோனதால் ஏற்படும் சர்வதேசச் சந்தைகள் இழப்பு இதைவிட அடிப்படையான பொருளாதாரப் பிணியாகும். முன்பு கூறியபடி ஏற்றுமதி விரிவாக்கம் வருங்காலத்தில் விருத்தியடைந்தாலும், தொழிலாளர் களின் திறமைகளை மேம்படுத்தவும் தொழில்நுட்பத்திற்குரிய ஆதாரம் அமைக்கத் தேவையான மூலதனங்களை அதிகப்படுத்தவும் திறமையான வழிமுறைகள் தேவை. பெருவாரியாக பொருளாதாரம் நல்லமுறையில் இருப்பதாக அனுமானிக்கப்பட்டுள்ளது. சரியான நேரத்தில் அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளால் 1994 இல் மெக்சிகோவில் ஏற்பட்டது போன்ற நிதித்தட்டுப்பாடு தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது'.

இதற்கு மாறாக சர்வதேச நிதிநிறுவனம் 1995 லேயே வரப்போகும் நெருக்கடி குறித்து தாய்லாந்தை மட்டுமன்றி மலேசியா மற்றும் இந்தோனேசியாவை எச்சரித்து அதற்கான மாற்று நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க ஆலோசனை வழங்கியுள்ளதாகக் கூறியுள்ளது. சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தைப் பொறுத்தமட்டில், தாய் அதிகாரிகள் அவர்களுடைய 'ஆலோசனையான' வட்டி விகிதங்களை உயர்த்தும் நடவடிக்கையைப் பின்பற்றவில்லை. ஆயினும் இந்தச் சூழலில் அது நிதிநெருக்கடியை இன்னும் தீவிரப்படுத்தியிருக்கும். இந்த நடவடிக்கை அயல்நாட்டு நிதி வரத்தை அதிகரித்து அதன் வாயிலாக பாத்தின் மதிப்பு உயர்ந்து ஏற்றுமதித்துறையில் பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள நேர்ந்திருக்கும்.

நெருக்கடியின் தாக்கம்

நாணய நெருக்கடியின் மொத்தத் தாக்கங்கள் பற்றி எந்தவொரு அனுமானமும் செய்வதற்கு இன்னும் சிலகாலம் எடுக்கும் என்றாலும், தற்போதுள்ள பெரிய அறிகுறிகள் அனைத்தும் தாய் பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும் இந்நெருக்கடியின்

தாக்கம் நெடுநாள் தொடரும் என்று தெரிவிக்கின்றன. சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் நிர்ப்பந்தங்களில் சுமார் 100 மில்லியன் பாத்துகள் செலவு குறைப்பு பட்ஜெட்டில் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதும் மதிப்புக் கூட்டப்பட்ட வரி 7% லிருந்து 10% ஆக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறை 1997 இல் மொத்த உற்பத்தித் திறனில் 5%மும், 1998இல் மொத்த உற்பத்தித் திறனில் 3% மும் குறைக்கப்பட வேண்டும், அரசு மானியங்களிலும் பொதுத்துறை முதலீடுகளிலும் குறைப்புகள் இருக்க வேண்டும் போன்றவையும் அடங்கும்.

தாய்லாந்து 1980 களுக்குப் பின்பு தற்போதுதான் மிக மோசமான பொருளாதார நிலையை அடைந்துள்ளது. 7% சராசரி வளர்ச்சி விகிதத்தைப் பெற்றிருந்த அந்நாடு தற்போது மீளமுடியாத நிலையில் உள்ளது. 'ஆசியாவீக்' என்ற பத்திரிகை 1998 இல் வளர்ச்சி விகிதம் 1% ஆக இருந்ததாகக் கூறுகிறது. உள்நாட்டுத் தேவைகள் முடக்கப் பட்டு விட்டன. நுகர்வுப் பொருட்களையும் வீடு, வீட்டு மனைகளையும் வாங்க ஒரு சிலரே உள்ளனர். பாத்தின் மதிப்புக் குறைப்பிற்குப் பின் ஏற்றுமதி அதிகரிக்கக்கூடும், ஆயினும் இறக்குமதி மதிப்புக் குறைவான பொருட்களே அதில் அதிகம் தக்கும்.

தாய் அதிகாரிகள் 58 நிதி நிறுவனங்களை தற்காலிகமாக மூடவைத்தனர். 1997, டிசம்பரில் நிதிமறுசீரமைப்பு ஆணையம் இவற்றுள் 2 நிறுவனங்கள் மட்டுமே தொழிலை நடத்த அனுதிக்கப்படும் என்றும் ஏனைய 56 நிறுவனங்களும் நிரந்தரமாக மூடப்படும் என்றும் தெரிவித்தது. 1996 இன் மத்தியிலிருந்து தாய்லாந்து வங்கி மீட்புக் குழுவின் ஒரு கிளையான, நிதிநிறுவனங்கள் மேம்பாட்டு நிதியும், சிக்கலில் மாட்டியுள்ள நிதிநிறுவனங்களை மீட்க பி டி டி ல்லியன் பாத்துகளை (25 பில்லியன் டாலர்கள்) செலவுகித்துள்ளது. இந்த தொகையில் 450 பில்லியன் பாத் மூடப்பட வேண்டிய நிதிநிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது.

சர்வதேச நிதிநிறுவனம் மற்றும் உலக வங்கியுடன் ஆலோசித்து, அரசு அதிகாரிகள் திவாலாகிப் போன நிதித்துறையை சீர்படுத்த அரசு வாயான நிறுவனங்களை தனியார் மயமாக்கத் திட்டமிட்டு வரக்கூடியவர். இத்திட்டப்படி நன்கு செயல்பட்டுவரும் 'புளுசிப்' அரசுடமை நிறுவனங்களான தாய் ஏர்வேஸ் இன்டர்நேஷனல், பாங்காங் பெட்ரோலியம், மின்சார உற்பத்தி வாரியம், பிடிடி ஆராய்ச்சி மற்றும் உற்பத்தி நிறுவனம் ஆகிய நான்கு நிறுவனங்களில் உள்ள அரசுப் பத்துகளை விற்க முன்வந்துள்ளனர். இந்த நிதிநிறுவனங்கள் கடன் தொகையில்

பெரும்பகுதியை பத்திய வங்கியின் அச்சுக் துறையிட மிருந்தும், வங்கிகளிடையே சந்தையிலிருந்தும், கி. அ. ப. க. வும், குறைந்தகாலப் பத்திரங்களை விநியோகம் செய்ததில் நந்தும் பெற்றுள்ளதால் விலையேற்றம் தவிர்க்க முடியாததோடு வரிசெலுத்துவோர் இறுதியாக இந்தச்சமையை ஏற்பார்கள்.

புதிய மூலதன வரத்துகள் ஏதும் இல்லாததால், உள்நாட்டு நிறுவனங்கள் நிதி தேவையின் கடுமையான அவசியத்தை சந்திக்க வேண்டியுள்ளது. பல நிறுவனங்கள் ஆய் குறைப்பு உட்பட சம்பளக் குறைப்பு மற்றும் அதுசார்ந்த மற்ற படிகள் குறைப்பு போன்ற செலவுக் குறைப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளன. தாய்லாந்தில் இரண்டாம் இடத்திலுள்ள பேஜிங் நிறுவனமான தாய்லாந்து தொலைத்தொடர்பு மற்றும் ஸ்மார்ட் கார்ப்பரேசனின் தலைமையாளர், சர்ன்சாய் சா நவஸ்பர், 'நாங்கள் எங்கள் இடுப்புவாரை இறுக்க வேண்டும் அல்லது செய்து மடிய வேண்டும்' என்று கூறுகிறார். நிறுவனத்தை நடத்த மேற்கொண்ட திட்டப்படி அதிகாரிகள் சம்பளம் 10 முதல் 20% வரை குறைக்கப்பட்டுள்ளது. அனைத்துத் துறைகளும் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும். சுயமாக நிதியுதவி செய்துகொள்ள வேண்டும். செலவுகளை 50% குறைக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் இழுத்து மூடவேண்டியதுதான். தாய்லாந்திலுள்ள செல்வந்தர் பிரிவும் ஏழைகள் பிரிவும் இந்நெருக்கடியின் விளைவுகளை சீராகப் பங்கிட்டுக் கொள்ளவில்லை என்ற கவலை அதிகரித்து வருகிறது.

ஏழைப் பிரிவினரைச் சார்ந்த குழுக்கள், அதுவது மக்கள் நிறுவனங்கள், பெண்கள் குழுக்கள், கிராமப்புற மேம்பாட்டு அரசு சாரா நிறுவனங்கள், பாதிப்புகள் குறைவு, பாதிப்புக் கூட்டப்பாட்டி வரி அதிகரிப்பு, பொதுச் சேவை மற்றும் பொருட்களின் விலையேற்றம் ஆகியவை குறைந்த வகையாய் உள்ளவர்களையும், எளியவர்களையும் அதிகமாகப் பாதிப்பதாகக் கூறுகின்றனர்.

தாய்லாந்தில் பணம், அதிகாரம் மற்றும் வசதி வாய்ப்புகள் பாங்காக்கிலேயே குவிந்திருந்த போதிலும் நிதிநெருக்கடியின் தாக்கங்களை பாங்காக்கிலிருந்து வெகுதொலைவிலுள்ள சியாங்மாய் மலைப்பகுதியில் வாழும் கிராம மக்கள்கூட உணர வேண்டியிருந்தது. விவசாயிகள், நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகையில் 60% இருந்தாலும் நாட்டின் மொத்த செல்வத்தில் 11% மட்டுமே அவர்களிடமிருந்தது. சிறு விவசாயிகள், வேளாண் இடுபொருட்களான வேதியியல்கள், விதைகள், பூச்சிக்கொல்லிகள் இவற்றின் விலை 30% உயர்ந்த போதிலும் விளைபொருட்களின் விலை உயராததால் பெரும் பாதிப்பிற்கு உள்ளானார்கள்.

தாய்லாந்தின் வேளாண்பொருட்களின் ஏற்றுமதி, பாத் மதிப்புக்குறைவால் அதிகரிக்கக்கூடும் என்றாலும், உள்நாட்டுத் தேவைக்கென உணவுப் பயிர்களை பயிர் செய்வதைவிட்டு ஏற்றுமதியில் ஆதாயம் காண பணப்பயிர்களை சாகுபடி செய்யக்கூடிய அபாயம் உள்ளதால் இது நாட்டின் உணவுப் பாதுகாப்பிற்கு குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடும் என்று அஞ்சப்படுகிறது. நெருக்கடிக்கு முன்னர் விவசாயிகள் பலர் அவர்களுக்கு கிடைத்த கடன் வசதிகளை விவசாயக் கருவிகளையும் உபகரணங்களையும் வாங்க பெருமளவு பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

தற்போது நெருக்கடியின் விளைவாக தாய்லாந்து செலவுக்குறைப்பில் ஈடுபட்டிருப்பதால் காய்கறிகள் மற்றும் உணவுப்பொருட்களின் விலை திடுமெனச் சரிந்துள்ளது. இதனால் விவசாயிகள் கடன்களைத் திருப்பித் தரமுடியாமல் கடன்கழியில் மாட்டித் தவிக்கின்றனர். இந்த மூடுதல்களாலும் பொருளாதார இறுக்கத்தினாலும் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பணியாட்கள்தான். 1998 இல் சுமார் 2 மில்லியன் மக்கள் வேலையிழப்பார்கள், இதில் நிதிநிறுவனங்களும் மூடப்படுவதால் வேலையிழக்கப்போகும் 50,000 பேரும் அடங்குவர். விவசாயத்துறை இவ்வாறு வேலையிழக்கப்போகும் மக்களை ஈர்த்துக்கொள்ள முடியாமல் மிகவும் வலுவிழந்த நிலையில் உள்ளது.

பெரும் நிறுவனங்கள், சிறு நிறுவனங்களை துணைப் பணிகளில் ஒப்பந்தம் செய்வதாலும், வீட்டிலிருந்தே பணிசெய்பவர்களை ஈடுபடுத்துவதாலும் வேலைவாய்ப்புகள் மேலும் குறைந்துள்ளன. பணியாட்கள், குறிப்பாக பெண்கள் எந்த வேலையாக இருந்தாலும், எவ்வளவு கூலி குறைவாக இருந்தாலும், சலுகைகள் ஏதும் இல்லாத போதும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது. பல குடும்பங்கள் குழந்தைகளை பள்ளிக்கு அனுப்ப சிரமப்பட வேண்டியுள்ளது. இந்த 'இடுப்பு வார் இறுக்கல்' தாய்லாந்தில் சமூகச் சிக்கல்களையும் விபச்சாரம் போன்றவற்றையும் மேலும் அதிகரிக்கும். குழந்தைத் தொழிலாளர்கள்கூட இந்நெருக்கடியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். பலர் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனர், மற்றவர்கள் குறைந்த சம்பளத்தில் வேலை செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்நிலையில் நாட்டின் வறுமை அதிகரிப்பதோடு வறியவர்களுக்கும், செல்வர்களுக்கும் உள்ள இடைவெளி மேலும் அதிகரிக்கும்.

அதிகரித்து வரும் திருப்தியின்மை

வியப்பான முறையில் தாய்லாந்தில் ஆட்சியிலுள்ள கட்சி மட்டுமன்றி எதிர்க்கட்சிகள்கூட இந்த சிக்கன நடவடிக்கைகளை ஆதரிக்கின்றன. தொழிலாளர் நலக்குழுக்கள், மதத்தலைவர்கள்

மற்றும் சில அரசுசாரா நிறுவனங்களிடையேகூட இந்தச் சிக்கனத் திட்டங்கள் 'காலத்தின் கட்டாயம்' என்ற பார்வையுள்ளது. ஆயினும் தாய்லாந்தில் பெரும் பணி நீக்கங்களையும், சிக்கனத் திட்டங்களின் சில அம்சங்களையும் எதிர்த்து பல குரல்கள் எழும்பியுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக 1998, சனவரி 20 ஆம் நாள் தாய் சம்மிட் ஆட்டோ உபரி உறுப்புகள் நிறுவனத்தின் 2000 தொழிலாளர்கள், தங்களது சம்பளங்களும் சலுகைகளும் வெட்டப்படுவதை எதிர்த்து கூட்டம் நடத்தியபோது காவலர்களுடன் மோதினர். இந்த எதிர்ப்பின் வன்மை அண்மைய தொழிலாளர் போராட்ட வரலாற்றில் நடக்காத புதிய நிகழ்வாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கட்டம் 6.1

‘நமது பொருளாதாரத்திலும் அரசியல் நுழையக் கூடாது’

தாய்லாந்தில் சர்வதேச நிதி நிறுவனம் முன்னடத்தும் 'பிணையில் வெளிவரும்' திட்டத்திற்கு எதிராக வளர்ந்துவரும் எதிர்ப்பியக்கத்தில் உழவர்கள் இணைந்து வருகின்றனர். கடந்த 1997 ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில், வடகிழக்கிலிருந்து ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் ஆகியோர் பாங்காக் வந்து நாடாளுமன்றக் கட்டிடத்திற்கு முன்பாக ஒரு 'ஊரை' உருவாக்கி மூன்று மாதங்கள் போராடினர்.

1998 ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் பின்னணியில் வெளியேற்றும் திட்டத்தில் உள்ள நிபந்தனைகளை அரசு மறுஆய்வு செய்ய வேண்டுமென வடகிழக்கு சிறு பண்ணையாளர்கள் ஆயம், வடகிழக்கு மக்கள் கூட்டமைப்பு, வடகிழக்கு வேளாண் நிறுவனங்களின் முன்னணி, ஏழைகளின் சங்கம் ஆகிய நிறுவனங்கள் இணைந்து ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டன.

1998 ஆம் ஆண்டு பின்பகுதியில் பாங்காக்கில் இந்த ஆறு நிறுவனங்களும் இணைந்து 50,000 பேரைத் திரட்டி தொடர்ந்து மாதக் கணக்கில் எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடத்த திட்டமிட்டுள்ளன. இந்த எதிர்ப்பாளர்கள் நாடாளுமன்றத்தின் எதிரில் தங்கவும், ஒவ்வொரு மாலையிலும் பேரணி நடத்தி தங்களது கருத்தை முழங்கிடவும் திட்டமிட்டனர். பெட்ரோல், டீசல் இவற்றிற்கான வரியை விலக்கவும் கோரிக்கை வைத்தனர். வடகிழக்கு மக்கள், நில உரிமை, காழ்ப்பு தொடர்பான சச்சரவுகளை தீர்க்க அரசு உதவ வேண்டுமென்றும், அரசு அலுவலர்கள் செய்யும் முறையற்ற நடவடிக்கைகளை தட்டிக் கேட்கவும் அரசு முன்வரவேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தினர்.

விளைபொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவும், இயற்கை வளங்களின் மீது உள்நூர் மக்களின் கட்டுப்பாடு இருந்திடவும், நீர்வளங்களைப் பயன்படுத்தவும், உள்கட்டுமானத் திட்டங்களை மீளாய்வு செய்யவும் குறிப்பாகக் பேரணைத் திட்டங்களை ஆய்வு செய்யவும் உரிமை வேண்டுமென மக்கள் போராடுகின்றனர்.

சர்வதேச நிதி நிறுவன நிபந்தனைகளுக்கு மக்களிடையே எதிர்ப்பு பெருகி வருகிறது. குறிப்பாக தாய்லாந்தின் பொருளியல், அரசியலில் வெளித் தலையீடுகளை இக்குழுக்கள் தெளிவுபடுத்தி மக்களை விழிப்படைச் செய்துவருகின்றன.

7

தென்கொரியா, இந்தோனேசியா, மலேசியா, பிலிப்பைன்சில் தொற்றுவிளைவு

கிழக்கு மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியா பண்ட வத்திலுள்ள நாடுகள் அதிலும் குறிப்பாக இந்தோனேசியா, மலேசியா, பிலிப்பைன்ஸ், தென்கொரியா, ஹாங்காங்க் மற்றும் சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளும் தாயலாந்தின் பாத் மீதான யுகத் தாக்குதல்க்குப் பின்னர் தாயலாந்தை நகரங்களை எதிர்த்துக் கொண்டன. ஹாங்காங்கையும் சிங்கப்பூரையும் ஒப்பிடும் போது தாயலாந்தைப் பற்றி விபிசி தென்கொரியா, இந்தோனேசியா மற்றும் மலேசியாவின் மிகக் கடுமையான இடந்தா. பல அரசாங்கங்களும் பற்பல திட்டங்களை மேற்கொண்டு அவைவர் நாட்டின் தாயலாந்தை நலையாக்க முயன்றனர். என்ன செய்தும், இந்த நாடுகளின் தாயலாந்தைப் பாதுகாப்பு சந்தைகளும் தொடர்ந்து சரிந்து கொண்டே வந்து மணலீக்கத்தையும் சொத்து மதிப்பு வீழ்ச்சியையும் உண்டாக்கின.

தென்கொரியா, மலேசியா, இந்தோனேசியா மற்றும் பிலிப்பைன்சில் ஏற்பட்ட இந்த நகரங்களின் இயல்பு பற்றி கருக்காடகப் பின்வரும் பகுதிகளில் காணலாம்.

தென்கொரியா: கடுமீ வணிகக் கட்டுப்பாடுகள் பாதிக்கப்பட்ட நாடு

தென்கொரியாவின் வளைவு அண்டைக் காலங்களில் எப்போதும் இல்லாத சரிவைச் சந்தித்த போது பலரும் வியாபாரம் ந்தனர். வேகமான தொழில் மயமாக்கலின் அறிவுறுத்தல்களில் ஒன்றாகக் கருப்பாதி வந்த தென்கொரியா சமீபத்தில் அடுத்தபடியாக

ஓஇசிடி-பணக்கார நாடுகளின் கூட்டத்தில் இணைந்த ஆசிய நாடாகும். வொன்னின் மதிப்பு வீழ்ச்சி 1997, சூலைக்கும், 1998, சனவரிக்கும் இடையே 50% க்கும் மேலாக இருந்தது சற்றே நாடகத்தனமாக உள்ளது. 7 பில்லியன் டாலர்கள் மீட்புத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்ட பின்னும் 1997, டிசம்பரில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட புதிய குடியரசுத் தலைவர் அத்திட்டத்திற்கு முழு ஆதரவு தர ஒப்புக்கொண்ட பின்னும் வொன்னின் மதிப்பும், பங்குகளின் மதிப்பும் பல மாதங்களுக்கு வீழ்ந்து கொண்டே இருந்தன.

தென்கொரியா எதிர்கொண்ட உண்மையான சிக்கல் வீட்டுமனைத் தொழில்களில் முடக்கப்பட்ட உற்பத்தியற்ற முதலீடுகளோ, யூகத் துறையில் செலுத்தப்பட்ட மூலதனங்களோ அல்ல, அயல்நாட்டு வணிக வங்கிகளிடமிருந்து, தனியார்துறை நிறுவனங்கள் பெற்ற மிதமிஞ்சிய குறுகிய காலக்கடன்களாகும். இந்தச் சிக்கல் நாணய மதிப்பு வீழ்ச்சியாலும் பத்திர மதிப்புகள் சரிவினாலும் மிகவும் தீவிரமடைந்தது. தென்கொரியா அதன் நிதித்தேவைகளை சமாளிக்க உள்நாட்டுச் சேமிப்பு நிதியுடன் அயல்நாட்டு வங்கிகளிடமிருந்து பெறப்பட்ட கடன்களையும் அதிகமாகச் சார்ந்திருந்தது. 1990 களின் பாதிக்குப் பின்னர் தென்கொரிய வங்கிகள் மற்றும் நிதிநிறுவனங்களில் குறைந்த கால அந்நியக் கடன்களில் குறிப்பிடத்தகுந்த உயர்வு இருந்தது. இரண்டரை ஆண்டுகால குறுகிய காலகட்டத்தில், தென்கொரியாவின் கடன்கள், 56 பில்லியன் டாலர்களில் இருந்து (1994, டிசம்பர்) 103 பில்லியன் டாலர்களாக (1997, சூன்), கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்கானது. இரண்டரை ஆண்டு காலத்தில் 47 பில்லியன் டாலர்கள் அதிகரிப்பு என்பது சர்வதேச அளவுகோல்படி மிக அதிகமாகும்.

ஐரோப்பிய வங்கிகள்தான் தென்கொரியாவிற்கு அதிக கடனுதவிகள் செய்திருந்தன. அவற்றின் பங்கு 1996 இன் மத்தியில் 30.5% லிருந்து 1997 இல் 35.1% ஆக அதிகரித்தது. அதே காலகட்டத்தில் சப்பானிய வங்கிகள் அவற்றின் பங்கை 24.4% லிருந்து 22.9% ஆக குறைத்துக் கொண்டன. 1998, சனவரியில் வெளியிடப்பட்ட பிஐஎஸ்ஸின் அரையாண்டு அறிக்கையின்படி 1997 இன் மத்திய காலம் வரையில் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களில் 70% -ஐ ஓராண்டிற்குள் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும். மொத்த கடன்களில் பெரும்பங்கு வகித்தவை குறுகியகால கடன்களாக இருந்ததால் 1997 இன் இறுதிக்கும் 1998 இன் மத்திக்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் திரும்பச் செலுத்த வேண்டிய கடன் 70 பில்லியன் டாலர்களை எட்டியது.

நிதிமாற்று நெருக்கடியையும் கடன்களை திரும்பச் செலுத்த முடியாத நிலைக்கும் தள்ளப்பட்டதனால் அப்போதிருந்த தென்கொரியா நாட்டுத் தலைவர் கிம் யங் சாம் 1997, நவம்பர் 19 ஆம் நாள் நிதி யமைச்சரை பதவி நீக்கம் செய்து அப்பதவிக்கு முன்னாள் சர்வதேச நிதிநிறுவன அதிகாரியான லிம் சாங் யூயல்லை நியமித்தார். பதவி ஏற்றுக்கொண்ட சிறிது காலத்திலேயே லிம் தாராளத் திட்டங்கள் பலவற்றை அறிமுகப்படுத்தி நிதிச் சந்தைகள் மீண்டும் திறப்பதற்கு வழிவகுத்ததோடு, தனியார்துறை முதலீடுகளின் மீது 1990களின் தொடக்கத்தில் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளையும் தளர்த்தினார். 1980களின் நடுப்பகுதிவரை தென்கொரிய நிதிச்சந்தைகள் அந்நிய முதலீட்டாளர்களுக்கு மூடப்பட்டு இருந்தன என்ற உண்மையை வலியுறுத்துவது இங்கு அவசியமாகிறது. 1985 இல்தான் வங்கித்துறை அயல்நாட்டு வங்கிகளுக்குத் திறக்கப்பட்டது. 1987 இல் அந்நியக் காப்புறுதி நிறுவனங்கள் கொரியச் சந்தைகளில் அனுதிக்கப்பட்டன. பின்னர் சர்வதேச நிறுவன முதலீட்டார்களுக்கும் அமைப்புகளுக்கும் அனுமதியளிக்கப்பட்டன.

அரசாங்கம் தனிப்பட்ட அந்நியப் பங்குப் பத்திர நிறுவனங்கள், பெரும் உள்நாட்டுப் பங்குப் பத்திர நிறுவனங்களின் முன்செலுத்தப்பட்ட மூலதனத்தில் 10% வரை சொந்தமாகக் கொள்ளலாம் என்றது. (வெளிநாட்டு பங்குப் பத்திர நிறுவனங்களின் உள்நாட்டு நிறுவனங்களில் மொத்த முதலீடு 40% ஐ தாண்டாத வரை என்ற நிபந்தனையோடு). உள்நாட்டுச் சந்தைகளில் புதிய நிதி சாதனங்களான பத்திரங்கள் போன்றவை அனுமதிக்கப்பட்டன. தென்கொரியப் பங்குகளில் அயல்நாட்டு முதலீடுகளால் பணவீக்கத்தில் ஏற்பட்ட அழுத்தம் காரணமாக தென்கொரிய அரசு அயல்நாட்டு தனியார்துறை முதலீடுகளை 1993 முதல் புதிய கட்டுப்பாடுகளை விதித்து அவற்றை குறைக்க முயன்றனர்.

மூலதனம் மீதான கட்டுப்பாடுகள் நீக்கம் பற்றிய அறிவிப்புகள் செய்தவுடன் தென்கொரிய அதிகாரிகள் ஒருவருக்கொருவர் உடன்பாடான மீட்புத் திட்டத்தை உருவாக்க சர்வதேச நிதி நிறுவனத்துடன் இணைந்து செயல்படத் தொடங்கினர். சர்வதேச நிதி நிறுவனம் மீட்புத் திட்டத்திற்கு முன்நிபந்தனையாக அனைத்து நிலையற்ற நிதிநிறுவனங்களும் மூடப்பட வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தித்தது.

இதற்கு மாறாக, இத்தகைய நடவடிக்கைக்கு தொழிலாளர்கள் சங்கத்திலிருந்து கிளம்பக்கூடிய கடும் எதிர்ப்பை முன்னோக்கியும் நாட்டின் தலைவர் பதவிக்கான தேர்தல்கள் கூடிய விரைவில்

நடக்கப் போவதைக் கருத்தில் கொண்டும் தென்கொரிய அதிகாரிகள் பெரும் பங்கு தொழிலாளர் சமூகம் பணியற்றுப் போகக்கூடிய நிலையை உருவாக்கும் எந்தப் பொருளாதாரச் சீரமைப்புத் திட்டத்தையும் தவிர்க்க நினைத்தனர். ஆயினும் ஓர் உடன்பாடு காணப்பட்டு ஒரு விரிவான சிக்கன நடவடிக்கையாக, சியோலில் முடிவெடுக்கப்பட்டபடி பொதுச் செலவுகளைக் குறைக்கவும், அதன் பொருளாதார வளர்ச்சி இலக்கை 6% லிருந்து 3% ஆக குறைக்கவும், 1998 இல் முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

பொதுவாக சர்வதேச நிதி நிறுவனம் ஊடாடும் நாடுகளைப் போல் தென்கொரியா இருக்கவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக ஒருநாடு பெரும் நிதித்திட்டப் பற்றாக்குறையும், பெரும் பணவீக்கத்தையும் சந்திக்க நேர்ந்தால், சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் பொதுவான நிபந்தனைகளான, அரசாங்கச் செலவைக் குறைத்தல், வரி விகிதங்களையும் வட்டி விகிதங்களையும் அதிகரித்தல் போன்றவை பயனளிக்கக்கூடும். ஆயினும் நிதித்திட்டத்தையும் மீஞ்சிய மிச்சத்தையும் உயர்ந்தபட்ச வளர்ச்சி விகிதத்தையும் குறைவான பணவீக்கத்தையும் பெற்றிருந்த தென்கொரியாவில் இந்த நிலை நிலவவில்லை.

சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் திட்டங்களின் கரும் நிர்பந்தங்கள் மேலும் மேலும் பல நிறுவனங்கள் மூழ்கிப்போக வழிசெய்து லட்சக் கணக்கான மக்களை வேலையில்லாதவர்களாக்கி வருகிறது. இதே போல் சர்வதேசநிதி நிறுவனத்தின் கட்டாயத்தின் காரணமாக தென் கொரியா அதன் பணவீக்க விகிதத்தைவிட கிட்டத்தட்ட 1.5% அதிகமாக அதன் வட்டி விகிதங்களை 19-20% இல் வைக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த நடவடிக்கை மேலும் பல நிறுவனங்களை மூழ்கடித்துள்ளது. 1997 இல் மட்டும் 17613 நிறுவனங்கள் திவாலாயின. இவற்றுள் 8 பாபெரும் 3சீபோல் எனப்படும் பன்முக நிறுவனங்கள். இவற்றின் பொத்தக் கட்டமான 20 டிரில்லியன் வொன்களில் (21 டிரில்லியன் டாலர்கள்) இருந்து மீள திவால் நீதிபன்றத்தை நாடின.

1997, டிசம்பரில் அரசாங்கம் 14 வணிகவங்கிகள் மற்றும் ஒரு முதலீட்டு நிறுவனத்தின் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தது. இந்த பெருபள்ளிலான மூழ்கடிப்புகள் திவால்களினால் 100,000 பேர் வேலையிழந்ததால் வேலையில்லாத திட்டம் 1997, அக்டோபரில் 2.1% லிருந்து 1997, நவம்பரில் 2.6% ஆக உயர்ந்தது. பங்கு சந்தை வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் கொரிய உள்நாட்டு வணிக நிலவரம் உயர்ந்த வட்டி விகிதங்களாலும் பணவீழ்ச்சி அழுத்தங்களாலும் ஆழ்ந்த ஆபத்தில் மூழ்கியதால் பல நிறுவனங்கள் அந்நிய

முதலீட்டாளர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த விலைக்கு (ஸ்பாகர்ப்பாவி அந்நிய செலாவணி விகிதப்படி) விற்பனைத் தவிர வேறு வழியில்லாத நிலையில் இருந்தனர்.

இந்தோனேசியா: ரூப்யாவின் வீழ்ச்சி

1970 களில் இருந்து இந்தோனேசியா தாராளமயப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை கடைப்பிடித்து வந்திருந்தது. 1983 இல் ஒரு திறந்த மூலதனக் கணக்குடன் இந்தோனேசியா வணிகம், அந்நியச் செலாவணி, முதலீடுகள் போன்ற நிதித்துறை தொடர்பானவற்றில் பொது சீர்திருத்தத் திட்டங்களை தொடங்கியது. எண்பதுகளின் இறுதியிலும் தொண்ணூறுகளின் தொடக்கத்திலும் மற்றொரு தொடர் சீர்திருத்தங்கள் இதைப் பின்பற்றிச் செய்யப்பட்டன. இவை வட்டி விகிதங்களை மாற்றியமைப்பதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தன; மத்திய வங்கியின் அதிகாரங்களை கட்டுப்படுத்தின. அயல்நாட்டு வங்கிகளுக்கும் முதலீட்டாளர்களுக்கும் நிதிச் சந்தைகள் திறந்து விடப்பட்டன. கரைகடந்த வங்கிச் செயல்பாடுகளின் மீதான கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டன. அந்த மண்டலத்தில் இருந்த மற்ற நாடுகளை ஒப்பிடும்போது இந்தோனேசியா அந்நிய முதலீடுகளை ஈர்க்க அதன் வட்டி விகிதங்களை வேண்டும் என்றே உயர்த்தியிருந்தது.

1997, சூலை மாதத்தில் பாத்தின் நிலைகுலைவிற்குப் பின்பு மற்ற நாடுகளைவிட இந்தோனேசிய ரூப்யாதான் அதிகமான சரிவை சந்திக்க நேர்ந்தது. 1997, சூலை, டிசம்பர் காலத்தில் ரூப்யாவின் மதிப்பு 63% க்குள் அதிகமாகக் குறைந்தது. சர்வதேசமீட்சித் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்ட பின்பும் ரூப்யா யுகத் தாக்குதலுக்கும் மதிப்புக் குறைப்புகளுக்கும் ஆளாகியது.

தென்கொரியாவைப் போன்றே, பல இந்தோனேசிய நிறுவனங்கள், தெற்காசிய நாணயக் குவையுபடிக்கு முன்னர் குறிப்பிடத்தக்க அளவு அந்நியக் கடன்களைச் சேர்த்து வைத்திருந்தன. இதில் பெரும்பாலான கடன்கள் ஓராண்டிற்குள்ளாகவே முதிர்ச்சியடையும் நிலையில் இருந்தன. 1997 இல் இந்தோனேசிய நிறுவனங்கள் சுமார் 55 பில்லியன் டாலர்கள் அயல்நாட்டுக் கடன்கள் நிலுவையில் இருந்தன. இதில் 59% குறைந்தகாலக் கடன்களாகும். 1997 இல் அதிகபட்ச அயல்நாட்டுக் கடனுதவியைப் பெற்ற இந்தோனேசிய நிறுவனங்கள் டாலர்களை வாங்க முனைந்ததால் ரூப்யாவின் மதிப்பு டாலருக்கு எதிராக 58% வீழ்ச்சியடைந்தது. ரூப்யாவின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் மூலதனத்தின் வெளிப்பாடுகளை தடுப்பதற்காக உள்நாட்டு வட்டி விகிதங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டதால் வெளிநாட்டுக் கடன்களை

அதிகளவில் பெற்றிருந்த உள்நாட்டு நிறுவனங்கள் பெரும் இழப்பிற்குள்ளாயின. ரூப்பாயின் அளவுப்படி திரும்பச் செலுத்த வேண்டிய கடன்கள் இருமடங்கு அதிகரித்தால், பல நிறுவனங்கள் கடன் சுமையிலிருந்து மீளவே முடியாத நிலைக்குள்ளாயின.

ரூப்பாயின் சரிவு லாபங்களின் வீழ்ச்சியை எதிர்நோக்கிய பங்கு முதலீட்டாளர்களை வெளியே தள்ளியது. வராக்கடன்கள் அதிகரிக்கக்கூடும் என்று அஞ்சி வங்கி மற்றும் நிதி நிறுவனங்களின் பங்குகள் படுமோசமான வீழ்ச்சியைச் சந்தித்தன. சகார்த்தா பங்குச் சந்தைக் கூட்டுக் குறியீடு 1997 இல் ரூப்பாயின் மதிப்பின்படி 47% அளவில் சரிந்தது. இத்துடன் நாணயத்தின் மதிப்புக் குறைப்பையும் சேர்த்துக் கொண்டால் 78% சரிவாகும். இந்தோனேசியாவில் 16 வங்கிகள் மூடப்பட்டன. மொத்த 43 பெரிய நிறுவனங்களில் பாதிக்கும் மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் 1997 இன் முன்னோக்கி அனுமதிக்கப்பட்ட வருமானத்திற்கு மேல் நாணய இழப்புகளை சந்திக்க நேர்ந்தது.

ரூப்பாயின் மதிப்பு குறைந்ததால் இந்தோனேசியாவின் அயல்நாட்டுக்கடன்களின் அளவு இந்தோனேசிய ரூப்பாயின் அளவுப்படி அதிகரித்தது. ஒரு சந்தை ஆய்வாளரின் கருத்துப்படி, 'இது ஒரு மோசமான சுழற்சியாகும். ரூப்பாயின் மதிப்பு வீழ்கிறது; ரூப்பாயின் அளவுகோல்படி அயல்நாட்டுக்கடன்கள் குறிப்பிடத் தகுந்த அளவு அதிகரிக்கின்றன. இதனால் நிறுவனங்கள் கடன்களை மறுசீரமைக்கவோ அல்லது கடன் செலுத்த முடியாத நிலைக்கோ தள்ளப்படுகின்றன. இந்நிலைக்கு ஆளாக விரும்பாத பலரும் தங்கள் பண முதலீடுகளை வெளியில் எடுக்க முனைகின்றனர்'.

ரூப்பாயின் மதிப்புக் குறைவினால் பணவீக்கம் தடுமென உயர்ந்து, அதனால் பெருவாரியான மக்களின் அன்றாடச் செலவுகள் அதிகரித்து சிரமத்திற்குள்ளாகின்றனர். ரூப்பாயின் அளவுப்படி சர்வதேசநிதி நிறுவனம் அரசின் ஏகபோக உரிமையிலிருந்தவற்றை அகற்றியதால், அரசு மானியம் பெற்ற சீனி, சோயா பீன்ஸ், கோதுமை மாவு போன்ற இறக்குமதிப் பொருட்களின் விலை 250 முதல் 500% வரை உயர் நேரும். சர்வதேசநிதி நிறுவனத்தின் எரிபொருள், மின்சாரம் மற்றும் பிற நிபந்தனைகளான மானியங்கள் 1998, ஏப்ரலில் இருந்து நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்கு இந்தோனேசிய அரசு சம்மதித்ததால் அடிப்படை உணவுப்பொருட்களின் விலை வருங்காலத்தில் அதிகரிக்கக்கூடும். ஓர் உணவுத் தட்டுப்பாடு இந்தோனேசியாவைச் சூழ்ந்து வருகிறது. உள்நாட்டு உணவு உற்பத்தி நாட்டில் நிலவிவரும் பஞ்சம் காரணமாக கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. ரூப்பாயின் மதிப்பு வீழ்ச்சிக்குப் பின்னால் இறக்குமதி

செய்யப்படும் உணவுப் பொருட்களின் விலை பன்மடங்கு அதிகரிக்கப்பட்டதால் பணவீக்கம் மூன்று இலக்கத்தை அடைந்துவிட்டது. இந்தோனேசியாவின் மத்திய புள்ளி விவரப் பிரிவின் அறிக்கைப்படி 1998 பிப்ரவரியில் மட்டும் விலைவாசி 13% அதிகரித்தது.

முக்கிய தொழிற்சாலை நகரங்களான சகார்த்தா, பாண்டுங், சுரபயாவில் இந்த சுருங்கிவரும் பொருளாதாரத்தின் விளைவாக ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்துள்ளனர். ஆடை உற்பத்தி நிறுவனங்களில் உபயோகிக்கப்படும் பஞ்சின் விலை ரூப்யாவின் மதிப்புக் குறைவினால் அதிகரித்துள்ளதால் இந்தோனேசியாவின் ஆடை உற்பத்தித் தொழிலாளர்கள் 15% பேர் வேலைவாய்ப்பை இழக்கக்கூடிய நிலையில் உள்ளனர். வீட்டுமனைத் தொழில் நிலைகுலைந்ததால் ஆயிரக்கணக்கான கட்டுமானத் தொழிலாளர்களும் வேலைவாய்ப்பை இழக்க நேரிட்டது. வேலையில்லாத திட்டாட்டம் மேலும் 11% அதிகரிக்கும் என்று அஞ்சப்படுகிறது. வேலையில்லாத திட்டாட்டத்துடன் விலைவாசி உயர்வும் சேர்ந்து மக்களிடம் விரக்தியையும் கோபத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. சகார்த்தாவில் வேலையிழப்பை எதிர்நோக்கியுள்ள கட்டிடத் தொழிலாளி லுக்மன், “என் மனைவி குழந்தைகளின் உணவிற்காக நான் எதுவென்றாலும் செய்வேன். எங்களுக்கு இவ்வளவு துயரத்தைக் கொடுத்தவர்களை கொலைசெய்யவும், அவர்களுக்கு எதிராக போர் செய்யவும் நான் தயார்” என்கிறார்.

வேலையைத் தக்கவைத்துக் கொண்ட தொழிலாளர்கள், பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மந்தநிலை காரணமாக அவர்களின் வாங்குதிறன் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் அடிப்படைத் தேவைப் பொருட்களைக்கூட வாங்கமுடியாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். விலை உயர்வைக் காரணம் காட்டி அதிகச் சம்பளம் கேட்க முடியாத நிலையில் உள்ளனர். ஏனெனில் அவர்களும் வேலைகளை இழக்கக்கூடும் என்ற அச்சம் நிலவுகிறது.

தொடர்ந்து நிலவும் பஞ்சத்திற்கும் தகித்துக் கொண்டிருக்கும் காட்டு நெருப்புக்கும் இடையில் அகப்பட்டுத் தவிக்கும் ஏழை இந்தோனேசிய விவசாயிகள் சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் மீட்சித் திட்டத்தின் கீழ் சிக்கன நடவடிக்கையாக, மறுபடியும் தங்கள் ‘இடுப்பு வார்களை’ இறுக்கிக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஜாவாவில் இந்தோனேசியாவின் மக்கள்தொகையான 200 மில்லியனில் பாதிப்பேர் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் பஞ்சத்தினால் பெரிதுப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அரசாங்கத்திடமிருந்து எவ்வித

நிவாரணப்போ, ஆதாரப்போ வாய்த நிலையில் விவசாயிகள் மத்தியில் அமைதியின்மை அதிகரித்துள்ளது. 1997 இன் இறுதியில் இரியன் ஜோடி என்ற ஓர் எல்லைப்போ மாநிலத்தில் நந்து 50 பழுங்குடி மக்கள் அரசாங்க உதவிகோரி சுகார்த்தாவிலுள்ள இந்தோனேசியப் பாராளுமன்றம் முன் போராட்டம் நடத்தினர். இந்தோனேசியாவில் மறுபடியும் போதுமக்கள் போராட்டம் முக்கியம் பெற்றுள்ளது. பரிசீலனாவும் வேலையின் மையமலும் உந்தி விடப்பட்டு உணவுக்காக மக்கள் மத்தியில் அற்புதம் கந்தி கவனங்கள் இந்தோனேசியாவின் அணைக்காப் மத்தியிலும் அன்றாடம் நிகழ்ச்சியாகி வருகிறது. தூதி நஷ்ட வாயாக இந்தப் போராட்டங்களில் எந்தவொரு தெளிவான சமூகக் கண்ணோட்டமும் இல்லாததால் இன ரீதியான கவனங்களுக்கு வழிவகுத்து விடுகிறது. இதில் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்படுபவர்கள் அங்கு குடியேறி வாழும் சீன இலத்தவர்களை இந்தோனேசியாவை இந்த நிலைக்கள்ளாக்கியவர்கள் இதுவரை தரிவைக்கப்பா வில்லை.

மலேசியா: நாணயத் தட்டுப்பாட்டை தவிர்க்கத் தவறியது

1980களில் முதலில் சுதந்திரப் போக்குகளை அனுமதித்து பொருளாதாரத்தை பறுசீரமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தபோது தனியார் மூலதன வாக்குகளுடன் மலேசியாவின் அனுபவம் தொடங்குகிறது. பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் தனியார் மயமாக்கப்படுவதும், வணிகம் தாராளமயமாக்கப்படுவதும் இதன் தொடர்ச்சியாகும்.

அயல்நாட்டு நேரடி முதலீடுகளைக் கொண்ட, தொடக்கத்தில் வந்த நிதிவரத்துகள், மலேசியாவின் ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க உதவின. இதனையடுத்து 1990 களில் தனியார்துறை முதலீடுகளும் நாட்டின் நிதிச் சந்தைகளை நிரப்பி மலேசிய ரிங்கிட் மதிப்பு உயரக் காரணமாயின. 1994 இன் தொடக்கத்தில் மலேசிய அதிகாரிகள் ரிங்கிட்டின் மதிப்பு உயர்வாகத் தடுக்க முயல்தான் வரத்துகளில் பல புதிய நிபந்தனைகளை விதித்தனர்.

எடுத்துக்காட்டாக வங்கிகளில் வெளிப்புறக் கடன்களில் அதிகப்பட்ச வரம்பு விதிக்கப்பட்டது. அயல்நாட்டினருக்கு குறைந்த கால நிதிப்பத்திரங்கள் விற்கப்படுவது தடை செய்யப்பட்டது. அத்தோடு ஓராண்டு முதிர்ச்சி காலத்தைவிடக் குறைந்த தனியார் கடன்களை அயல்நாட்டினருக்கு விற்பதற்கு தடை விதிக்கப்பட்டது. வட்டியில்லாத அந்நிய வைப்புத் தொகைகளுக்கு மேற்பார்வைக் கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டது. ரிங்கிட்டின் மீதான யுகத் தாக்குதலை ஒருவாறு சமாளித்த பின்னர் மலேசிய அதிகாரிகள் கட்டுப்பாடுகளை படிப்படியாகத் தளர்த்தி மூலதனப் போக்குகளை விடுவித்து, 1994 ஆகஸ்டில் அனைத்துக் கட்டுப்பாடுகளையும் முழுவதுமாக நீக்கினர்.

உள்வரத்துகளில் பெரும்பான்மை அயல்நாட்டு நேரடி முதலீடுகளாக இருந்த முந்தைய நாடுகளை ஒப்பிடும்போது 1990 களின் மத்தியில் மலேசியாவிற்கு வந்த தனியார் மூலதன வரத்துகளில் பெரும்பான்மை குறைந்தகாலக் கடன்களாகவோ அல்லது தனியார்துறை முதலீடுகளாகவோ இருந்தன. புள்ளிவிவரக் கணக்குகள் அலுவலகத்தின் அறிக்கைப்படி 1997 இல் மலேசியாவின் மொத்தக் கடன்களில் 56% குறைந்த காலப் பிரிவைச் சேர்ந்தவையாய் இருந்தன. இந்தக் குறைந்த காலக் கடன்கள் உற்பத்தியற்ற துறைகளான நுகர்வு மற்றும் சொத்து நிதித்துறைகளின் உள்நாட்டு முதலீடுகளைச் சென்றடைந்தன. சொத்துத்துறைக் கடன்கள் உற்பத்தித்துறை அல்லது மற்ற துறைகளைவிட வேகமாக வளர்ச்சியடைந்தன. சொத்துத்துறை வளர்ச்சி 1995 இல் 26% லிருந்து 1996 இல் 30% ஆக உயர்ந்த மிக வேகமான வளர்ச்சியை எட்டியது. இதே காலகட்டத்தில் உற்பத்தியாளர்களுக்கான கடன்கள் 1995 இல் 30% லிருந்து 14% ஆகக் குறைந்தது.

வீட்டுமனைத் தொழிலில் பெரும் முதலீடுகள், குறைந்த காலக் கடன்களைக் கட்டத் தவறியது ஆகியவற்றால் தேக்கநிலை வரும் என்று முன்னோக்கிய யூகத் தாக்குதல்களால் ரிங்கிட்டின் மதிப்புக் குறைந்தது. மேலும் ரிங்கிட் வலுவிழக்கக்கூடும் எனக்கருதி முதலீட்டாளர்கள் பங்குச் சந்தைகளில் இருந்து முதலீடுகளைத் திரும்பப் பெறத்தொடங்கியதால் பங்கு விலைகள் சரிந்தன. மலேசிய அதிகாரிகள் பங்குச் சந்தைகளில் தலையிட்டு, வட்டி விகிதங்களை உயர்த்தி, சொத்துக் கடன்களில் ஒரு முடிவு ஏற்படுத்தி, குடியரிமையற்றோரின் முதலீடுகளுக்கு ஒரு வரம்பு விதித்து, பல நடவடிக்கைகள் எடுத்தும் ரிங்கிட்டின் வீழ்ச்சியை தடுக்க முடியவில்லை.

இந்த நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்க மலேசிய அரசு பல நடவடிக்கைகளை தொடர்ந்து எடுத்தது. குறிப்பிடத்தக்க வகையில் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தை உதவிகோரி அணுகாமல் மலேசிய அரசே நிதி நெருக்கடியை எதிர்கொள்ள கீழ்க்கண்ட சிக்கன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது.

■ பட்ஜெட் செலவுகள் 1998இல் 18% குறைக்கப்படும்

■ சிக்கலுக்குள்ளான பாகுன் அணைக்கட்டு, மல்டி மீடியா & சூப்பர் காரிடார், புதிய கோலாலம்பூர் சர்வதேச விமானதளம் மற்றும் 2 கி.மீ நீளமுள்ள 'நீள் கோட்டு நகரம்' போன்ற பெரிய திட்டங்கள் அனைத்தும் ஒத்தி வைக்கப்பட வேண்டும்.

■ விமானங்கள், கப்பல்கள் போன்ற சொகுசுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு தாமதித்தல் அல்லது தள்ளி வைத்தல்

■ வங்கிகளைச் சீரமைத்தல், இதில் வராக்கடன்களின் விவரங்களை வெளியிடுவதும், அனைத்துக் கடன் விரிவாக்கத் திட்டங்களிலும் கட்டுப்பாடுகள் விதிப்பதும் அடங்கும்.

■ கோலாலம்பூர் பங்குச் சந்தையின் புதிய அட்டவணைகள் மற்றும் பத்திர வெளியீடுகள் போன்றவற்றை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும்.

போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது.

பிலிப்பைன்ஸ்: ஆசியாவின் அடுத்த 'புலி'?

தாய்லாந்தின் சொத்துத்துறையும் வங்கித்துறையும் ஆட்டங்கண்ட போது அதன் அதிர்வுகள் மணிலாவையும் உடனே தாக்கின. மணிலாவில் அண்மைக் காலத்தில் வங்கிக் கடன் விகிதங்களும் வீட்டுமனைத் தொழில் வளர்ச்சி விகிதங்களும் உச்சத்தில் இருந்தன. பல முதலீட்டாளர்கள் பிலிப்பைன்ஸ் குமிழிதான் அடுத்து வெடிக்கும் என முன்னுரைத்தனர். சில நாட்களுக்கு உள்ளேயே அதன் நாணயமான பீசோவும் மணிலா பங்குச் சந்தையும் கடும் சரிவை எதிர்கொண்டன. அமிழ்ந்து கொண்டிருக்கிற பீசோவும் அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்களின் நம்பிக்கையிழப்பும் பிலிப்பைன்சை கடுமையாகப் பாதித்தது. 1997, சூலை முதல் டிசம்பர் வரையான காலகட்டத்தில் பீசோ டாலருக்கெதிராக 35% வீழ்ந்தது.

பிலிப்பைன்ஸ் நாணய வீழ்ச்சியையும் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் கடுமையான நிர்பந்தங்களையும் சந்திக்க நேர்வது இது முதல்முறையல்ல. பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னேதான் இந்நாடு இதேநிலையில் இருந்தது. 1983 இல் சில மாதங்களிலேயே பீசோ அதன் மதிப்பில் பாதிவாக விழுந்தது. நாட்டில் இருந்த முதலீடுகள் தொடர்ந்து வெளியேறியதால் அயல்நாட்டுக் கடன்களை திரும்பச் செலுத்த தற்காலிகமாக கால அவகாசம் கோரப்பட்டது. அண்டை நாடுகளைப் போலல்லாமல் பிலிப்பைன்ஸ், நெடுங்காலமாக சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் 'ஆட்சி'யின் கீழ்தான் இருந்து வருகிறது.

பிலிப்பைன்ஸ் ஓரளவு அமெரிக்காவுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பு காரணமாக, கிழக்காசிய நாடுகளிலேயே முதன்முதலில் நிதிச் சந்தை வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்திய நாடாகும். அதன் நாணயச் சந்தை 1970 களில் இருந்தே தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. கிழக்காசிய நாடுகளிலேயே பெரியது இந்நாட்டுச் சந்தை.

அயல்நாட்டு வங்கிகள் பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வெகுகாலம் முன்பே அனுதிக்கப்பட்டிருந்தன. கடன் நெருக்கடிகளால் ஏற்பட்ட சமையக நிதித்துறையில் மேலும் சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வருவதை கடினமாக்கின. 1980களில் பெரும்பாலான தனியாரிடமிருந்து நிகர அயல்நாட்டு மூலதன வரத்துகள் அறவே நின்றுவிட்ட நிலையில் நாடு அரசாங்க உதவியை நாட வேண்டியது அவசியமாகிறது.

1994 இல் நிதித்துறை மேலும் தாராளமயமாக்கப்பட்டு, மானியங்கள் அடிப்படையிலான கடன்களுக்குப் பதில் சந்தையை அடிப்படையாகக் கொண்ட கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டன. 13 உலக வங்கிகளில் 4 அயல் நாட்டினருக்குச் சொந்தமானவை. அவை வங்கித்துறையின் மொத்தக் கடன்களில் 9% ஐ உடையவை. மூலதன வரத்துகளில் லாபங்கள் செலுத்தப்படுவதில் அனைத்துத் தடைகளும் நீக்கப்பட்டு விட்டதால் முதலீட்டாளர்கள் நிதித்துறையிலும், பொருளாதாரத்திலும் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை வலுப்பெற்று தனியார் மூலதனவரத்துகளில் பெரும் உயர்வு ஏற்பட்டது.

அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்கள் மீண்டும் பிலிப்பைன்சில் முதலீடு செய்யத் தொடங்கினர். 1993 இல் அவர்களுடைய முதலீடு 3 பில்லியன் டாலர்களை எட்டியது. இதில் பாதிக்கும் அதிகமானவை தனியார்துறை முதலீடுகளாகும். இம்மண்டலத்திலுள்ள மற்ற நாடுகளைவிட அது அதிகமான பங்காகும். மூலதனச் சந்தை தனியார்மயமாக்கலுக்கு சாதகமாக விளங்கியது. 81 அரசுடைமை நிறுவனங்கள் 1994, பிப்ரவரியில் விற்கப்பட்டன. அதில் அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்கள் பெரும்பங்கு வகித்தார்கள். பொருளாதாரம் உள்ளிழுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவைவிட அதிகமாக பணம் வந்து குவிக்கிறது. காப்பு நிதிகளிலும் வங்கித் துறையின் அயல்நாட்டு வைப்பு நிதிகளிலும் ஏற்பட்ட திடும் உயர்வும், 1993, 1994 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட பீசோ மதிப்பு அதிகரிப்பும் இதைக் காட்டுகின்றன.

வலுவிழந்த பீசோவால் இறக்குமதிச் செலவு அதிகரித்ததோடு 45 பில்லியன் டாலர்கள் அயல்நாட்டுக் கடனை திரும்பச் செலுத்துவதற்கும் சிக்கலாயிற்று. இதற்கும் கூடுதலாக பிலிப்பைன்ஸ் வங்கிகள் டாலர் நாணயத்தில் சுமார் 10 பில்லியன் கடன்களைக் கொண்டுள்ளன. இது அவர்களின் மொத்தக் கடனில் சுமார் கால் பங்காகும். கடனைச் செலுத்துவதில் ஏதாவது தடங்கல்கள் நேர்ந்தால் வங்கிகள் கடனளிக்கத் தயங்கும். இதனால் கடன் இறுக்கம் நீள்வதுடன், தொய்வும் ஆழமாகிறது.

தாய்லாந்தைப் போலவே (பல ஆய்வாளர்கள் பிலிப்பைன்ஸ், தாய்லாந்து போன்றதல்ல என்று வாதிட்டாலும்) அண்மைய ஆண்டுகளில் வேக வளர்ச்சியைக் கண்டது வியட்நாமனைத் தொழில்தான். சொத்து மதிப்புகள் கடந்த 5 ஆண்டுகளில் 277% ஆக அதிகரித்துள்ளன. மோடி முதலீட்டாளர்கள் 'சீசவை நிறுவனத்தின் அண்மைய அறிக்கைப்படி, 1998 இல் தொடங்கி சொத்துச் சந்தையில் ஏற்பட்டுள்ள 'பொங்கும்' விலாவது, பெரும்பாலும் வங்கிகளால் நிதியுதவி செய்யப்பட்டதாகும். சந்தை அனுமானங்கள்படி வங்கிகளின் முதலீடுகளில் சுமார் 30% சொத்து வளர்ச்சித்துறைகளில் ஏதாவது ஒன்றில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆசியாவின் அடுத்த பொருளாதாரப் 'புலி' என்று வருணிக்கப்பட்ட பிலிப்பைன்சின் வளர்ச்சியானது 1997, சனவரி முதல் செப்டம்பர் வரையான காலத்தில் 5.2% விருந்து 1998 இல் 3% ஆகக் குறையக்கூடும். சில ஆய்வாளர்கள் 1992 விருந்து முதன்முறையாக பொருளாதாரம் சுருங்கக்கூடும் என்று முன்னுரைக்கின்றனர். இவ்வாறாக பொருளாதாரப் பின்னடைவு மேகமூட்டம் போல் பிலிப்பைன்சைச் சூழ்ந்துள்ளது.

கட்டம் 7.1

இந்தோனேசிய நெருக்கடி - கால அட்டவணை 1997

- ஆகஸ்டு 14 : இந்தோனேசிய ரூபாய் சந்தையால் நிர்ணயிக்கப்பட முடிவு. பாங்க் ஆப் இந்தோனேசியா வட்டி விகிதத்தை உயர்த்துதல்
- செப்டம்பர் 3 : ரூபாய்விற்றுக் கட்டும் நெருக்கடி; பாங்குச் சந்தை சரிவு பெரும் திட்டங்களை முடக்கவும், வங்கிகளை சீர்திருத்தம் செய்யவும் அரசு முடிவு
- அக்டோபர் 18 : சர்வதேச நிதி நிறுவனம், உலக வங்கி மற்றும் ஆசிய மேம்பாட்டு வங்கிகளிடம் அரசு ஆலோசனை. 'நாங்கள் கடன் கேட்கவில்லை' என்றார் அதிபர் சுகார்த்தோ. ஆனால் அவை மூன்றும் சேர்ந்து 37 பில்லியன் டாலர் கடன் வழங்க முன் வந்தன.
- நவம்பர் 1 : அதிபரின் மகன், சொந்தக்காரர்களின் வங்கி உட்பட 16 வங்கிகள் மூடல். அதிபரின் மகனுடைய வங்கி, பின்னர் வேறு ஒரு புதிய உரிமத்தின் கீழ் திறக்கப்படுதல்
- டிசம்பர் 22 : அரசுப் பத்திரங்கள் உதவாக்கரையாக அரசாலேயே அறிவிக்கப்படல்

1998

- சனவரி 6 : ஆகஸ்டில் ஒரு டாலருக்கு 2400 ஆக இருந்த ரூபாய், 10000 ஆக கட்டும் வீழ்ச்சி அந்நியக் கடன் 200 பில்லியன் டாலர்களைத்தொடல்
- சனவரி 8 : சர்வதேச நிதி நிறுவனம் தனது திட்டத்தை மீண்டும் செயல்படுத்த இசைவு

கட்டம் 7.2

தென்கொரிய நெருக்கடி கால அட்டவணை

- சனவரி 97 : 6 பில்லியன் டாலர் கடன் சமையால் ஹன்போ ஸ்டீல் நிறுவனத்தின் வீழ்ச்சி - பத்தாண்டுகளில் முதல்முறையாக திவாலான மாபெரும் நிறுவனம்
- மார்ச் : சம்மி ஸ்டீல் வீழ்ச்சி - வணிகக் கடன் நெருக்கடி தொடரும் என்ற அச்சம் மேலோங்கல்
- சூலை : கொரியாவின் மூன்றாவது பெரிய கார் உற்பத்தியாளரான கியா நிறுவனத்திற்கு கடன் நெருக்கடி - அவசர காலக் கடனுக்கான கோரிக்கை
- ஆகஸ்டு : பிரச்சனைக்குரிய நிறுவனங்களுக்கு கடன் கொடுத்த வங்கிகளின் சர்வதேச மதிப்பு விகிதம் குறைக்கப்படுதல்
- அக்டோபர் : கியா நிறுவனத்திற்கு வங்கிகள் கடன் வழங்க மறுத்ததைத் தொடர்ந்து அது தேசியமயமாக்கப்படல்; கொரியாவின் தேசிய மதிப்பு விகிதத்தில் ஸ்டாண்டர்டு & புவர் நிறுவனம் குறைதல்
- அக்டோபர் 13 : சர்வதேச நிதி நிறுவனம் தங்களது நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மீட்டெடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளது என்பதை அரசு மறுத்தல்
- நவம்பர் 17 : கொரிய நாணயம் வொன் ஒரு டாலருக்கு 1000க்கும் கீழே இறங்கியது.
- நவம்பர் 19 : நிதிநிலைச் சீரமைப்புத் திட்டம் பற்றி அரசு பேச்சு
- நவம்பர் 21 : கடன் நெருக்கடியை சமாளிக்க சர்வதேச நிதி நிறுவனத்திடம் 20 பில்லியன் டாலர் கடன் கேட்டல்
- டிசம்பர் 3 : 57 பில்லியன் டாலர் சர்வதேச நிதி நிறுவனக் கடனுக்கு உடன்பாடு. அதில் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம் குறித்து கடுமையான நிபந்தனைகள்.
- டிசம்பர் 8 : கொரியாவின் குறுகிய கால அந்நிய கடன் இருமடங்காக உயர்ந்து 100 பில்லியன் டாலர்களைத் தொடல்
- டிசம்பர் 18 : சர்வதேச நிதி நிறுவனத் திட்டத்தை விமர்சிக்கும் கிம்-டா-ஜிங் கொரிய அதிபராகத் தேர்வு
- டிசம்பர் 22 : கொரிய அரசு மற்றும் பெரும் நிறுவனங்களின் பத்திரங்கள் செல்லாப் பத்திரமாகியது.
- டிசம்பர் 23 : கொரிய நாணயம் வொன்னின் மதிப்பு 1 டாலருக்கு 2000 ஆகக் குறைந்தது.
- டிசம்பர் 24 : சர்வதேச நிதி நிறுவனம் மற்றும் பிற சர்வதேசக் கடன் வழங்கும் நிறுவனங்களும் உடனடியாக 10 பில்லியன் வரங்க முடிவு கடனைப் புதுப்பிக்க அந்நிய வங்கிகள் ஒப்புதல்
- டிசம்பர் 30 : கடனைப் புதுப்பிக்க அந்நிய வங்கிகள் ஒப்புதல்

1998

சனவரி 8 : மேலும் கடன் நீட்டிப்பிற்கு ஒப்புதல்.

கட்டம் 7.3

சர்வதேச நிதி நிறுவன அகராதி

சர்வதேச நிதிநிறுவனத்திற்கும் கொரியப் பொருளியலுக்கும் பிரிக்க முடியாத தொடர்பு உண்டு. சில நடைமுறை சொல்லாடல்கள்:

சர்வதேச நிதி நிறுவன காலம் : தேசிய அவமான காலம்
 சர்வதேச நிதி நிறுவன அரசு : எதிரிடையான அந்நிய சர்வாதிகாரம்
 சர்வதேச நிதி நிறுவன விற்பனை : நிறைய தள்ளுபடி, வாங்குவோர் மிகச் சிலர்
 சர்வதேச நிதி நிறுவன நோய் : வேலை போய்விடுமோ என்ற பயம்
 சர்வதேச நிதி நிறுவன உயைலங்காரம் : பயன்படுத்தப்பட்ட துணிகள்
 சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் தீது : புதிதாக பணியிழப்போர் பற்றிய இரக்கமற்ற நகைச்சுவை

கட்டம் 7.4

மலேசிய நெருக்கடி - கால அட்டவணை

1997

மார்ச் 28 : மலேசிய மத்திய வங்கி பங்குகள், சொத்துகள் ஆகியவற்றிற்கு கொடுக்கப்படும் கடனைக் குறைத்தல்
 சூலை 14 : மலேசிய நாணயமான ரிங்கிடின் சரிவை பாதுகாக்க மத்திய வங்கி முன்வரவில்லை.
 ஆகஸ்டு 2 : தலைமைபமைச்சர் மகாதீர் கிழக்காசிய நாணயங்களின் வீழ்ச்சிக்கு ஜார்ஜ் சோரோசை குற்றம்சாட்டுதல். 'இந்நாடுகள் 40 ஆண்டுகளாக தங்களது பொருளாதாரத்தை கட்டி எழுப்பி வரும்போது, சோரோஸ் போன்ற பொறுக்கிகள் இடையில் புகுந்து சீரழிக்கின்றனர்' என்று அறிக்கை
 ஆகஸ்டு 25 : பங்குச் சந்தையில் கட்டுப்பாடு; ஒரு வாரம் கழித்து பங்குச் சந்தையை மீட்டெடுக்க 60 பில்லியன் ரிங்கிட் நிதியளித்தல்
 செப்டம்பர் 4 : பல கட்டுமானப் பணித் திட்டங்களை நிறுத்த அரசு முடிவு
 செப்டம்பர் 5 : பங்குச் சந்தைக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்படுதல்
 நவம்பர் 26 : நிதி நெருக்கடிக்கு உள்ளான பங்குச் சந்தை தரகு நிறுவனங்களுக்கு 500 மில்லியன் ரிங்கிட் உதவி
 டிசம்பர் 5 : அரசு செலவீனங்களில் 18% குறைப்பு; கடன் நெருக்கடிக்கு உள்ளான வணிக நிறுவனங்களுக்கு அரசு உதவாது என்று அறிவிப்பு

8

தனியார் ஆதாயமும் மக்களின் இழப்பும்: மாபெரும் ஆசிய மீட்டித் திட்டம்

கடும் நாணய நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது அதிலிருந்து தப்ப சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தை அணுகிய முதல் நாடு தாய்லாந்து ஆகும். இந்தோனேசியாவும் தென்கொரியாவும் விரைவிலேயே இந்த மாதிரியைப் பின்பற்றின. மலேசியா மட்டும், அதன் அதிபர் மகாதிர் முகம்மது சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தை கடுமையான எதிர்த்ததால், உதவி கோரி சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தை அணுகவில்லை. இம் மண்டலத்திற்கான மீட்சித் திட்டம் 'மாபெரும் மீட்சித் திட்டம்' என்று அழைக்கப்பட்டது. இத்திட்டப்படி முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவில் 100 பில்லியன் டாலர்களுக்கும் அதிகமாகக் கடன் வழங்கப்பட்டன.

சர்வதேசநிதி நிறுவனத்தால் 1997, ஆகஸ்டில் தாய்லாந்தின் பொத்தக் கடன் 17.2 பில்லியன் டாலர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. தென் கொரியா 57 பில்லியன் டாலர்களைப் பெற்றது. இதில் சர்வதேச நிதி நிறுவனம் 21 பில்லியன் டாலர்களை வழங்கியது. இந்தோனேசியா பெற்ற 23 பில்லியன் டாலர்களில் சர்வதேசநிதி நிறுவனத்தின் பங்கு 10 பில்லியன் டாலர்களாகும். சர்வதேசநிதி நிறுவனம் தவிர, உலக வங்கி, அமெரிக்க நிதித்துறை, நிறுவன முதலீட்டாளர்கள், பெரும் பன்னாட்டு வங்கிகள் ஆகியவை அந்த மீட்சித் திட்டத்தில் பங்கு வகித்தன.

மீட்சி யாருக்கு?

முந்தைய அத்தியாயத்தில் குறிப்பிட்டதுபோல், நாணய நெருக்கடி தென்கொரியாவிலும் தாய்லாந்திலும், வலுவற்ற பொருளாதாரக் கொள்கைகளால் வரவில்லை. குறைந்த கால மூலதன வரத்துகளால் இது நிகழ்ந்தது. இந்நாடுகளில் குறைந்த கால மூலதனங்களையும், தனியார் துறையில் பணத்தைச் செலுத்திய முதலீட்டாளர்களும், வணிக வங்கிகளுமே குற்றாளிகளாவர். நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது அவர்கள்தான் முதலில் வெளியே சென்றவர்கள்.

ஆயினும் வெளிநாடுகளிலிருந்து அளவுக்கதிகமாக கடன்களைப் பெற்ற உள்நாட்டுக் கடனாளிகளே இந்நிலைக்குக் காரணமானவர்கள் என்ற தவறான கண்ணோட்டத்துடன் இம்மீட்சித் திட்டம் வரையப்பட்டது. நெருக்கடியில் கடன் கொடுத்தவர்களின் பங்கு முற்றிலுமாக மறக்கப்பட்டது. உண்மையில் கடன் கொடுத்தவர்களைத்தான் அதிகம் குற்றம் சாட்டவேண்டும். ஏனெனில் நாட்டின் வெளிக்கடன்களின் முதிர்வுறும் காலங்கள் பற்றி தனிப்பட்ட கடன் கோருவோர் அறிந்திருந்து அதற்கேற்ப தங்கள் முடிவுகளை எடுத்திருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்க முடியாது.

எந்தவொரு சர்வதேசக் கடன் பரிமாற்றத்திற்கும் முன்னர் கடன் வழங்குவோர் வணிகரீதியான அபாயங்கள் மற்றும் அரசியல் நிலைமைகளையும் நாட்டின் வெளிக்கடனின் முதிர்ச்சிக் காரணங்களையும் கணக்கில் கொண்டு ஆராய்ந்து பின்னரே கடன் அளித்திருக்க வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக அவர்கள் மாறுதல் அபாயங்கள்* பற்றி நன்றாக ஆராய்ந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் ஏதாவது வணிகரீதியான தவறு இழைத்திருந்தால் எந்த ஒரு முதலீட்டாளரையும்போல் அதன் விளைவுகளை அவர்களே ஏற்க வேண்டும். இவ்வாறாக அளவிற்கதிகமான கடன்களால் வந்த நெருக்கடி கடன் வழங்கினோர் மற்றும் கடன் பெற்றோர் இருவராலேயே இழைக்கப்பட்டதாகும். ஆனால் மீட்சித் திட்டத்தில் கடன் பெற்றோர் மட்டுமே அதிகப் பளுவேற்றப்பட்டுள்ளனர்.

கடன் வழங்கியோர், மிதமிஞ்சிய கடன் அளித்ததற்கான தண்டனைகளைப் பெறாததால், இதேபோன்று ஒழுங்கற்ற முறையில் கடன் வழங்குவதற்கு புதுவழிகளைத் தேட முற்படுகின்றனர். மீட்சி நிதிகள், நிறுவன யூகிப்பாளர்களின் விருப்பப்படி எடுக்கவும்

*மாறுதல் அபாயம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட திட்டம் அதன் அயல்நாட்டுக் கடன்களையடைக்க தகுந்த அளவு அந்நியச் செலாவணியை உற்பத்தி செய்யுமா? என்ற அபாயம் ஆகும்

போடவும் இயலுகின்ற நிலையற்ற ஒரு சர்வதேச நிதியமைப்பை உருவாக்கத் துணைபோகின்றது என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். ஒட்டாவா பல்கலைக்கழகத்தின் பொருளாதாரப் பேராசிரியர், மைக்கேல் சொகடாவஸ்கி, மீட்சித் திட்டங்கள் யூகிப்பாளர்களுக்கு ஒரு 'பாதுகாப்பு வலை' என்று கூறுகிறார். அவருடைய கூற்றுப்படி, 'நம்பிக்கையுணர்வை மீண்டும் தோற்றுவிக்கத் தவறிய, தாய்லாந்து மீட்சித்திட்டத்தின்படி தாய் மத்திய வங்கியில் குவிந்திருக்கும் புதிய வரவான மிகையளவுப் பணங்கள் சர்வதேச யூகிப்பாளர்களையே கவர்ந்திழுக்கப் பயன்படுகின்றது. 1997, ஆகஸ்டு 21 ஆம் நாளிலிருந்து 17.2 பில்லியன் டாலர்கள் மீட்புப் பணத்தின் பெரும்பகுதி, 1997, அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் ஏற்பட்ட பண யூகிப்பின் புதிய ஏற்றத்தில் சர்வதேச வங்கிகளாலும் நிதி நிறுவனங்களாலும் கொள்ளையிடப்பட்டு அவர்களுக்கு சொந்தமாக்கப்பட்டன.

இதேபோன்றதொரு நெருக்கடி, பணங்களிலும் பிற நிதி உபகரணங்களிலும் தங்கள் சேமிப்பான கிட்டத்தட்ட 300 பில்லியன் டாலர்களை சப்பானியர்கள் முதலீடு செய்துள்ள அமெரிக்காவிலும் நேர்வது சாத்தியம். சப்பானிய முதலீட்டாளர்களும் இதேபோல் நடந்து கொண்டால் தென்கிழக்காசிய நாடுகளைப் போன்றே அமெரிக்காவில் வலுவான சந்தைகளும் பொருளாதாரமும் நிலைகுலையும்.

1980 களில் நேர்ந்த கடன் நெருக்கடியைப் போலன்றி, பெரும்பகுதிக் கடன் 'நாட்டின் கடன்' அதாவது நாட்டிற்காக வாங்கப்பட்ட கடன் அல்ல; ஆனால் சர்வதேச வணிக வங்கிகளிடமிருந்து தனியார்துறை நிறுவனங்கள் பெற்ற கடன்களாகும். இந்த நெருக்கடி அரசாங்க பட்ஜெட்டினால் நிகழ்ந்ததல்ல. தனியார் சந்தைகளால் நேர்ந்தது ஆகும். 'சுதந்திரச் சந்தை' கொள்கைகளை பரப்புவர்கள் கூட இந்த அப்பட்டமான உண்மையை மறுக்க முடியாது. மேலும் மீட்புத் திட்டங்கள்படி, தனியார் கடன் அரசுக் கடனாக மாற்றப்பட்டு, அரசாங்கத்தாலும், பொதுமக்களாலும் திரும்பச் செலுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எளிமையாகச் சொன்னால் தனியார் கடன் கொடுப்பவர்கள், தனியார் கடன் வாங்குபவர்கள் இருவருமே பொதுப் பணத்தால் மீட்கப்படுகின்றனர். அயல்நாட்டு வணிக வங்கிகள் கொடுத்த கடன்கள் திரும்ப வராமல் இழப்புகளை சந்திக்க நேரிட்டிருக்கும். ஆனால் மீட்சித் திட்டத்தின் பயனாக இந்நிலையிலிருந்து தப்பின, இத்தகைய பாதுகாப்பாளினால் கடன் கொடுத்தவர்கள் மேலும் லாபம் அணுகின்றனர்.

மெக்சிகோ மற்றும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் மீட்சித்

திட்டங்கள் எப்பொழுதெல்லாம் தனியார்துறை ஆபத்தில் மூழ்குகிறதோ அப்போதெல்லாம் அரசாங்கமும், பொதுமக்களும் அதை மீட்டு அதன் தவறுகளுக்காக ஈடுசெய்யவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதைக் கோட்டுக் காட்டுகின்றன. மெக்சிகோவில் அமெரிக்க நாட்டு முதலீட்டாளர்களை பெரும் பங்கு வகித்தனர். பீசோவின் மதிப்பு வீழ்ந்த போது அவர்களை அதிகம் பாதிப்புக்குள்ளானதால், அமெரிக்க அரசாங்கமும் சர்வதேச நிதி நிறுவனமும் உடனடியாக தலையிட்டு அவர்களை மீட்டனர். தனியார்துறைக் கடன்களில் அரசாங்க இடையீடுகள் இருக்கக்கூடாது (அனைத்து நிபந்தனைகளும் கடனாளியாலும் கடன் கொடுப்பவராலும் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்) என்ற தாராளமயமாக்கலுக்கும் சுதந்திரச் சந்தைகளுக்கும் ஆதரவான இந்த விவாதம் இந்த மீட்சித் திட்டங்களினால் அடிப்பட்டுப்போகிறது.

ஏற்கனவே கூறியபடி இந்த அரசாங்கங்கள் அயல்நாட்டுக் கடன்களைக் பொறுத்தவரை தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகளைப் பின்பற்றின. தென்கொரிய அரசோ, தாய் அரசோ இடைப்பட்ட தனியார் துறையினரின் குறைந்தகால் வெளிக்கடன்களுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்திருந்தால் இந்நெருக்கடியை தவிர்த்திருக்கலாம். ஆனால் அப்போது பரட்டன் வுட்ஸ் நிறுவனங்கள் அரசாங்கத் தலையீடுகளுக்கு ஆட்சேபம் தெரிவித்திருக்கக்கூடும். இப்போதோ இதேநிறுவனங்கள் இந்த நாடுகளில் அவர்கள் பணம் மாட்டியிருப்பதால் அரசாங்கம் தலையிட்டு கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு மீட்டுத் தரவேண்டும் என்கின்றனர்.

ஆனால், இதுவும்கூட, சுதந்திரச் சந்தைகளின் விதிகளுக்கு புறம்பானதாகும். இதேநேரத்தில், நெருக்கடியில் இருக்கும் உள்நாட்டு வங்கிகளுக்கோ, நிதி நிறுவனங்களுக்கோ ஆதரவு வேண்டும்போது, இந்நிறுவனங்கள் அரசு சந்தை விதிகளுக்கு ஏற்ப நடந்து கொள்ள வேண்டும் என நிர்பந்திக்கின்றன. இவ்வாறான மீட்சித் திட்டங்களின்படி அயல்நாட்டு வங்கிகள் மட்டுமே அவர்கள் இழைத்த தவறுகளுக்கு தண்டனை பெறாமல் மிகப்பெரிய அளவில் மானிய உதவிகள் பெறுகின்றனர். ஆனால், உள்நாட்டு வங்கிகளும் நிதிநிறுவனங்களும் மூழ்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. இதற்கும் மேலாக வணிக வங்கிகள், நெருக்கடி நேர்ந்தால் மீட்பதற்கு சர்வதேச நிதி நிறுவனமும் அரசாங்கமும் உள்ளது என்ற தைரியத்தில் ஆபத்துக்கள் உள்ள முதலீடுகளில் தொடர்ந்து பணத்தைச் செலுத்தவும் இம்மீட்புத் திட்டங்கள் வழிவகுக்கின்றன.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் இந்தப் பிரச்சனை

தனியார் கடன் கொடுப்பவர்கள் மற்றும் கடன் வாங்குபவர்கள் இடையேயான ஒன்று. எனவே அவர்கள் அயல்நாட்டுத் தனியார் கடன்களை திரும்பச் செலுத்தவோ அல்லது மறுகடனாக்கவோ முடியாது எனக் கைகழுவிவிடும் என எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடும். ஆனால் இந்த மாதிரியான அணுகுமுறையை அந்நாட்டு அரசுகள் எடுக்க அரசியல் மனோபலம் அற்றவர்களாய் இருந்ததால் சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தை தாழீம் முன்வந்து அணுகி மீட்சி நிதிகளைப் பெற்றனர்.

சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் பங்கு

ஆசிய மீட்சித் திட்டங்களில் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் பங்கு கடும் விமர்சனத்திற்குள்ளாகியுள்ளது. முற்போக்காளர்கள் மற்றும் இடதுசாரி வட்டங்களில் மட்டுமன்றி, சுதந்திரச் சந்தைகளையும் உலகபயமாக்கல் கொள்கைகளையும் முற்றாக ஆதரிப்பவர்கள்கூட இக்கொள்கைகளை கடுமையாக விமர்சிக்கின்றார்கள். அவற்றில் சில, ஆவணமானவைகூட, கீழே கூறப்பட்டுள்ளன.

தவறான மருந்து தவறான பயன்பாடு

முதலாவதாக, சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் தலைமையிலான மீட்சித் திட்டங்களின் அடிப்படைக் கொள்கை இந்த நடப்பு நெருக்கடிக்கு ஒத்துவரவில்லை. சர்வதேச நிதி நிறுவனம் நிதிக் கட்டுப்பாடுகளை திணிக்கும் நிபந்தனைகளோடு மீட்சி நிதிகளை வழங்கி வருகிறது. தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா, தென்கொரியா இந்த மீட்சித் திட்டத்திற்கு முன்பே தங்களின் நாணய மதிப்பைக் குறைத்துக் கொண்டன. எனவே இது சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தால் நிர்வகிக்கப்படவில்லை. மற்ற நிபந்தனைகளான வட்டி விகிதங்களை உயர்த்துதல், கடன்களை இறுக்குதல், பொதுச் செலவுகளில் வெட்டுகள் போன்றவை சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன.

இந்த நிபந்தனைகள், அதிகமான பட்ஜெட் பற்றாக்குறைகளோ அல்லது பெருமளவு பொதுக்கடன்களோ கொண்ட நாடுகளில் பயனளித்திருக்கக்கூடும். ஆனால் தென்கிழக்கு ஆசியப் பொருளாதாரங்களின் நெருக்கடியின் இயல்பு முற்றிலும் வேறுபட்டதால் இந்த ஒரே தரமான சர்வதேச நிதி நிறுவன மருந்து வேலை செய்யாது. இந்த நாடுகளில் அரசாங்கத்தின் ஒழுங்கற்ற நிதி நிலைமை காரணமாக பிரச்சனைகள் எழவில்லை (உண்மையில் பல நாடுகளில் தேவைக்கும் கூடுதலான நிதி இருந்தது) ஆனால் தனியார் துறையின் தனிப்பட்ட நிறுவனங்களில் பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டன. தீவிர ஒழுங்குக் கட்டுப்பாடுகள் திணிக்கப்பட்டுள்ளதால் பொருளாதாரத்தில் அழுத்தம் அதிகரிக்கக்கூடும். இந்த போன்று

அந்நிய முதலீட்டாளர்களை ஈர்க்க வாட்டி விகிதத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் நபந்தனை எதிர்மறை பயன்களை விளைவிக்கலாம். ஏனெனில் பல நிறுவனங்கள் மூழ்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும். அதனால் வணிகத்துறை மீள்வது மேலும் கடினமாகலாம்.

இவ்வாறாக எந்தவொரு மீட்சித் திட்டமும் தனியார்துறை மீள்வதில் தான் உள்ளது. இதற்கு முதலீட்டாளர்கள் மற்றும் சேமிப்பாளர்களின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதும் நாணய மதிப்பு நிலையாக இருப்பதும் இன்றியமையாததாகும். பொதுச் செலவுகளில் ஏற்படுத்தப்படும் வெட்டுக்கள் பொருளாதாரத்தை மேலும் மந்தமாக்குவதோடு சமமற்ற நிலையை மேலும் விரிவாக்கும். சர்வதேச நிதி நிறுவனம், தென்கொரியா, அதன் வளர்ச்சி விகிதத்தை ஆண்டொன்றிற்கு 3% ஆகக் குறைக்க வேண்டும் எனவும், நிதிப் பற்றாக்குறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 1% க்கு அதிகமாகாமல் இருக்க வேண்டும் எனவும் நிர்பந்திக்கிறது.

தாய்லாந்தினைப் பொறுத்தவரை, சர்வதேச நிதி நிறுவனம் 1997-98 நிதியாண்டில் அந்நாடு அதன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 1% இணையான நிதி கூடுதலாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்று நபந்தனை விதித்துள்ளது. இந்த நாடுகளில் பொருளாதார மேம்பாடு உடனடியாக ஏற்படக்கூடும் என்பது சந்தேகம். வளர்ச்சியுடன் இணைந்த பலன் என்று கடந்த காலத்தில் இந்நாடுகள் சர்வதேச நிதி நிறுவனத் திட்டத்தின் கீழ் வேலையிழப்புகளும், வறுமை உயர்வும் பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளதால் நொறுங்கிப் போனதுதான் மிச்சம்.

சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் நபந்தனைகள் உலக வணிக நிறுவனத்தின் திட்ட அடிப்படையிலானவை

இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து, தென்கொரியாவிற்கான சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் மீட்சித் திட்டங்கள் உலக வணிக நிறுவனத்தின் திட்டத்துடன் தொடர்புள்ள நபந்தனைகளைக் கொண்டிருந்தன. இத்திட்டங்களில், உலக வணிக நிறுவனத்தின் பேச்சுவார்த்தைகளில் இடம்பெறும் சந்தைத் தொடர்பு, வணிக சம்பந்தமுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவும் அங்கமாயின.

தென்கொரியாவைப் பொறுத்தவரை உலக வணிக நிறுவனத்தின் உள்நாடுகள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை உறுதி செய்து கொள்ள முனையும் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் ஆர்வம் 1997. டிசம்பர் 5 ஆம் நாள் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தில் தெளிவாகிறது. சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தால் திணிக்கப்பட்ட நபந்தனைகளில் உலக வணிக நிறுவனம் வணிகத்தை தாராளமயமாக்க எடுக்க

முனைந்துள்ள குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகளும் அடங்கும்.

மீட்சித் திட்டம் தெளிவாக உரைக்கிறது

புல்தனார் பற்றிய திறனாய்வின் போது உலக வணிக நிறுவனத்துடனான உடன்பாடுகளுக்கு ஒத்து, வணிகம் தொடர்பான மானியங்களையும், கட்டுப்படுத்தப்பட்ட இறக்குமதி உரிமங்களையும், இறக்குமதி விரிவாக்கத் திட்டங்களையும் ஒழிக்கவும், இறக்குமதி ஆவண நடைமுறைகளை ஒழுங்குபடுத்தி அதன் நடைமுறைகளை சீர்படுத்தவும், காலஅட்டவணைகள் நிர்ணயிக்கப்படும். கொரிய அதிகாரிகள் ஏற்கனவே இறக்குமதி செய்யப்படும் வாகனங்களின் பிரிவு ஒப்புதல் தேர்வு முறைகளை அகற்ற நடவடிக்கைகள் எடுத்ததன் மூலம் வெளிநாட்டு ஊர்தி உற்பத்தியாளர்கட்கு உள்நாட்டுச் சந்தைகளை திறந்து விட்டிருக்கின்றனர்.

இந்தோனேசிய மீட்சித் திட்டத்தில் 'அயல்நாட்டு வணிகம் மற்றும் முதலீடுகளை தாராளமயமாக்கல்தான் முக்கிய அம்சமாகும். இந்த நடுத்தரக்கால வரித்தடுப்புகளை குறைக்க வழிசெய்யும் திட்டத்தில் முன்னர் சேர்த்துக் கொள்ளப்படாத பல பொருட்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. மீட்சி நிதிகளைப் பெறவேண்டிய மிதமிஞ்சிய ஆர்வத்தில் இந்தோனேசிய அரசு மீதமிருக்கும் அனைத்து வரிகளற்ற தடைகளும், அதாவது பாதுகாப்பு, காப்பு மற்றும் உடல்நலம் காரணமானவை போன்ற தேவையானவை தவிர அனைத்தும் அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளில் படிப்படியான நீக்கப்படும் என்று சர்வதேச நிதி நிறுவனத்திற்கு உறுதியளித்தது. இதேபோல் தாய்லாந்தும், தென்கொரியாவும் நிதிச்சந்தைகளில் அயல்நாட்டு உரிமங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதும் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் பெரும் பொருளாதார நிபந்தனைகளின் வரம்புக்குப் புறம்பானதாகும்.

உள்நாட்டு நிதிச்சந்தைகளில் அயல்நாட்டு உரிமங்களைக் கட்டுப்படுத்தியும் சப்பானில் இருந்து பொருட்கள் இறக்குமதியை வரம்புக்குள் வைத்திருந்த தென்கொரியா இப்போது வேறுவழியின்றி அதன் நிதிச் சந்தைகளை அனைவருக்கும் திறந்து சப்பானில் இருந்து பொருட்கள் இறக்குமதி செய்ய அனுமதிக்க வேண்டியுள்ளது.

இந்த நிபந்தனைகளின் திணிப்பிற்குப் பின்னர் நிதி நிறுவனங்கள் அதிலும் குறிப்பாக அமெரிக்க நிதி நிறுவனங்கள்தான் மிகப்பெரிய லாபத்திற்குள்ளாகின்றன. ஏனெனில் அமெரிக்கா வெகுநாட்களாக தென்கொரியா தன் நிதித்துறைகளை திறக்க வேண்டுமென

வலியுறுத்தி வந்துள்ளது. கொரியாவின் மீட்சித் திட்டத்தில் அமெரிக்கா மற்றும் சப்பான் தென்கொரியாவின் நெருக்கடியை மிதமிஞ்சிய ஆதாயமாக மாற்றிக்கொள்ள விழைவதை அங்குள்ள தொடர்பு சாதனங்கள் வன்மையாக விமர்சிக்கின்றன.

அமெரிக்கா, சப்பான் மற்றும் இதர முன்னேறிய நாடுகள். இருநாட்டுப் பிச்சுவார்த்தைகளாலும் உலக வணிக நிறுவனப் மூலமாகவும் பல ஆண்டுகளாக அடைய முடியாததை சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் திட்டத்தினால் சில வாரங்களிலேயே அடைந்தார். யேல் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியரும் பொருளாதாரத்தில் சோபல் பரிசு பெற்றவருமான ஜேம்ஸ் டாபின் பின்வருமாறு கூறுகிறார்,

“இந்த நாடுகளின் நாணயத் தட்டுப்பாடு முற்றிலும் தொடர்பற்ற ஒரு திட்டத்திற்கு (அமெரிக்க நிறுவனங்களுக்கு வணிகவிதித் தளர்ப்புகள் மற்றும் அயல் நாட்டு முதலீடுகளை விரிவாக்குவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை பெறுவது போன்றவை) வாய்ப்பாக அமைகிறது என்ற முடிவினை எட்டுவது கடினமான ஒன்றல்ல”

சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் இரட்டைத் தரங்கள்

சர்வதேச நிதி நிறுவனம் கடனாளிகளையும் கடன் கொடுத்தோரையும் ஒப்பிடும்போது இரட்டைத் தரங்களை பின்பற்றுவதாக விமர்சிக்கப்படுகிறது. சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் திட்டங்கள் இந்நாடுகள் நெருக்கடியில் இருக்கும் அவர்களுடைய வங்கிகளுக்கோ நிதி நிறுவனங்களுக்கோ எந்த நிதியுதவியும் செய்யாமல் அவை மூழ்கிப்போக விட்டுவிடவேண்டும் என நிர்பந்திக்கிறது. ஆனால் கடன் கொடுத்துள்ள அந்நிய வணிக வங்கிகளுக்கும், நிதிநிறுவனங்களுக்கும் இதே நிபந்தனைகளை விதிப்பதில்லை. இதற்கு மாறாக அந்தந்த நாடுகள் அனைத்துக் கடன்களையும் வட்டியுடன் திரும்பச் செலுத்த வலியுறுத்தப்படுகின்றன. அதனால் ஆய்வாளர்கள் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தை ‘சர்வதேச வங்கிகளின் தண்டல்காரன்’ என்று கூறுகின்றனர்.

மேலும் தென்கொரியாவிற்கு 57 பில்லியன் டாலர்கள் கடன் உதவி வழங்க இரண்டே வாரங்கள் கால அவகாசம் எடுத்துக்கொண்ட சர்வதேச நிதி நிறுவனம், மிக அதிகமாக கடன்பட்ட எளிய நாடுகள் பிரிவில் வரும் ஏழை நாடுகளுக்கு 10

பில்லியன் டாலர்கள் கடன் நிவாரணம் வழங்குவதில் உடன்பாட்டுக்கு வர பல ஆண்டுகள் எடுத்துக் கொண்டதை ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

சர்வதேச நிதிநிறுவனம்: தீர்வின் பக்கமா? சிக்கலின் பக்கமா?

சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தால் தீட்டப்பட்ட மாபெரும் மீட்சித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்ட நாடுகளின் பொருளாதாரங்களில் எவ்வித முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. இதற்கு மாறாக அந்நாட்டின் நாணயங்களும் பங்குகளும் தொடர்ந்து மூழ்கிக்கொண்டே இருந்தன. எனவே, இம்மீட்சித் திட்டங்கள் எந்த அனுமானங்களில் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டதோ அவை கரும் விமர்சனங்களைச் சந்திக்க நேர்ந்துள்ளது. செஃப்ரி சாக்ஸ் போன்ற பொருளாதார வல்லுநர்கள் இந்த மீட்சித் திட்டங்கள் எந்த அடிப்படையில் வரையப்படுகின்றன என்பதை சர்வதேச நிதிநிறுவனம் வெளிப்படுத்த வேண்டும் எனக் கோரியுள்ளனர். தாய்லாந்தின் தலைமையமைச்சர் சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் திட்டம் திறனாய்வு செய்யப்பட வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார்.

“எந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் (மீட்சித் திட்டத்தின்) நிபந்தனைகள் வடிவமைக்கப்பட்டதோ அது மாறியுள்ளது. எனவே சர்வதேச நிதிநிறுவனம் இந்தத் திட்டத்தை திறனாய்வு செய்ய உள்ளதா என நாம் கேட்போம்” என்கிறார் சுவான்.

தாய்லாந்திலும் இந்தோனேசியாவிலும் சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் மருந்து வேலை செய்யாததால் முதலீட்டாளர்கள் நம்பிக்கை இழந்துள்ளனர். நாணயங்களும் பங்குச் சந்தைகளும் மேலும் நிலைகுலைந்துள்ளன. இந்த நாடுகளில் பொருளாதாரத் தீர்மானங்கள் எடுப்பதிலும், நிர்வகிப்பதிலும் சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் முழுக்கட்டுப்பாடு, இந்தோனேசியா ரூப்பாயின் சரிவைத் தடுக்க நாணய வாரிய அமைப்பு முறையை அறிமுகப்படுத்தும் திட்டத்தைப்பற்றி அறிவித்தபோதே தெளிவாகியது. சர்வதேச நிதிநிறுவனம், அமெரிக்கா மற்றும் இதர ஜி-7 நாடுகள் ஆதரவுடன் இத்திட்டத்தை ஒத்திப்போடுமாறு அரசாங்கத்திற்கு கரும் அழுத்தம் தந்துவருகிறது. இந்தத் திட்டத்தை இந்தோனேசியா செயல்படுத்தினால் மீட்சித்திட்டத்தை ரத்து செய்து விடுவதாகவும் பயமுறுத்தி வருகிறது. நாணய வாரிய அமைப்பு, சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு ஒரு நேரடி சவாலாக இருந்தது. இந்த அமைப்பு சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தை முற்றிலும் சம்பந்தமில்லாததாக்கிவிடும்.

சர்வதேச நிதிநிறுவனம் பற்றி பெருகி வரும் விமர்சனங்கள்

இந்த மண்டலத்தில் பொருளாதார மீட்சியைக் கொண்டுவர முடியாததால் சர்வதேச நிதிநிறுவனம், சுதந்திரச் சந்தைகளிலும் உலகமயமாக்கல் கொள்கைகளிலும் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டவர்களிடமிருந்தும் கடும் விமர்சனங்களை சந்திக்க நேரிட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக ஹார்வர்டுப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர், செஃப்ரி சாக்ஸ், (இவருடைய பணிக்காலத்தில் சுதந்திரச் சந்தையையும், அதிரடி பொருளாதார சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளையும் பரிந்துரைத்தவர்). அண்மையில் ஒரு பொருளாதார நெருக்கடியில் அறிவுரை கூறும்போது “முதலில் நினைவுகூர வேண்டியது சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தை உதவிக்கு அழைக்கக்கூடாது என்பதுதான்” என்று கூறியுள்ளார்.

இந்தப் பிரச்சனைக்கு, சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தினால் இந்த அரசாங்கங்களுக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட, பணப்புழக்கத்தை தளர்த்தும், பணத்தை இறுக்கும் கொள்கை பயனளிக்காது என்று அவர் விவாதித்தார். ஜார்ஜ் சோரோஸ் என்ற பணமுதலாளி (எவ்விதத்திலும் இவர் சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் கொள்கைகளுக்கு எதிரானவர் அல்ல) ஆசிய மண்டலத்தின் மீட்சித் திட்டத்தில் சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தில் பங்கு குறித்து விமர்சித்தார். சோரோசைப் பொறுத்தவரை தனியார்துறை சர்வதேசக் கடன்களை வழங்கத் தகுதியற்றது. எனவே சர்வதேசக் கடன் காப்பீட்டுக் கழகம் என்ற புது நிறுவனம் அமைக்கப்பட வேண்டும். இந்நிறுவனம் பாதுகாப்பானது என்று கருதும் வரம்புவரை சர்வதேசக் கடன்கள் காப்புறுதிபெறும்.

சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் இரட்டைச் சகோதரியான உலக வங்கி கூட இத்திட்டம் பற்றி விமர்சித்துள்ளது. உலக வங்கியின் தலைமைப் பொருளாதார வல்லுநர் சோஃப். ஸ்டிக்லிட்ஸ், அதிக வட்டி விகிதங்கள், குறைந்த அரசு செலவினங்கள், அதிக வரிவிதிப்புகள் கொண்ட மீட்சித் திட்டங்களை திணித்தது பற்றி வெளிப்படையாக விமர்சித்தார் (இது வெகு அரிதானது ஆகும்) இத்தகைய நடவடிக்கைகள் ‘இந்நாடுகளை மேலும் தீவிரமான பின்னடைவுகளுக்குத் தள்ளும்’ என்று எச்சரித்தார்.

அதன் தலைவர் ஜேம்ஸ் உல்ஃபென்சான் 1998, சனவரியில் ஆறு ஆசியநாடுகளுக்கு வருகை தருவதற்கு முன்னர் வெளிவந்த உலக வங்கியின் அறிக்கையில் திறன் வாய்ந்த சமூகப் பாதுகாப்பு வலைகள் இல்லாத நிலைமை பல லட்சக்கணக்கான மக்களை வறுமையிலிருந்து காப்பாற்றும் முயற்சிக்கு அச்சுறுத்தலாக

இருப்பதோடு முந்தைய சந்ததியினர் அனுபவித்த வறுமைக் கொடுமையை நோக்கி மற்ற லட்சக்கணக்கான மக்களைத் தள்ளும் அபாயம் கொண்டதாக இருக்கிறது. பொது செலவீனங்களே சமூகப் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் ஒரேவழி என்றும் அது தெரிவிக்கிறது.

மலேசியாவில், 1997, டிசம்பரில் நடைபெற்ற ஆசியான் உச்சி மாநாட்டின்போது இதே போன்ற கருத்துக்கள் தாய்லாந்து மற்றும் மலேசிய அரசியல் தலைவர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டன. இந்தத் தலைவர்கள் "மீட்சித் திட்டங்கள் எதிர்பார்த்த பொருளாதார மீட்பை அளிக்கவில்லை மாறாக நிலைமை முன்பைவிட மோசமாகிவிட்டது" என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர். இந்தோனேசியாவிலும் சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் திட்டங்களுக்கு பொதுமக்கள் மீதும் எதிர்ப்பு அதிகரித்து வருகிறது.

அமெரிக்காவிலும், சர்வதேச நிதிநிறுவனம் மற்றும் கிளிண்டன் நிர்வாகம் இரண்டும் இந்த மீட்சித் திட்டங்களுக்காக விமர்சிக்கப்படுகின்றன. அரசு சாரா நிறுவனங்கள், தொழிற் சங்கங்கள், பெண்கள் குழுக்கள் தவிர சனநாயகக் கட்சிக்காரர்கள் கூட வன்மையாக விமர்சித்து வருகிறார்கள்.

"உழைக்கும் மக்களை நெரிக்கும், சனநாயக உரிமைகளை மறுக்கும், நிலையில்லாமையின் அடிப்படைக் காரணங்களை உதாசீனப்படுத்தி அமெரிக்க வரிகொடுக்கும் மக்களை சுமைப்படுத்தும் இந்த மீட்சித் திட்டங்களை நாங்கள் ஆதரிக்க மாட்டோம்" என டேவிட் போனியர் என்ற அமெரிக்க நாடாளுமன்றத்தின் சனநாயகக் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் குரல் கொடுத்துள்ளார். குடியரசுக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் இம்மீட்சித் திட்டத்தில் சர்வதேச நிதிநிறுவனம், கிளிண்டன் நிர்வாகம் இவற்றின் போக்கை விமர்சித்து வருகிறார்கள். ஆசியாவின் தீர்வுக்கு காரணமாகயிராமல் பிரச்சனைகளுக்கு காரணமாயிருப்பதாக சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தையும் கிளிண்டன் நிர்வாகத்தையும் குறைகூறியிருக்கிறார்கள்.

மீட்சித் திட்டங்களில் அமெரிக்காவின் பாத்திரம்

தென்கிழக்காசியாவின் பொருளாதாரங்களின் வெற்றியில் சந்தைத் தொடர்பு, காப்புறுதி ஆதரவு மற்றும் பொருளாதார உதவி மூலமாக கடந்த 40 ஆண்டுகளாக முக்கியப் பங்காற்றிய அமெரிக்க நாடு மீட்சித் திட்டத்தில் தலையிடத் தயக்கம் காட்டியது. சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் கொள்கைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அமெரிக்கா (சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் மொத்த முதலில் 28% ஐ அமெரிக்கா தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளது) சப்பானுடன் சேர்ந்து சர்வதேச

நிதிநிறுவனத்தை அம்பலத்திற்கு கொண்டுவந்த போதிலும் மீட்சி நிதியில் அதன் பங்கு மிகச்சிறிய அளவையாகும். நெருக்கடியின் விளைவாக ஆசியான் நாடுகளில் பல ஓர் ஆசிய நிதி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரியபோது, சர்வதேச நிதிநிறுவனமே. இத்தகைய நெருக்கடிகளை சமாளிக்கத் தேவையான நிதி வசதியும் அனுபவமும் கொண்டது என்று காரணங்காட்டி அமெரிக்கா அக்கோரிக்கையை நிராகரித்தது.

ஆசிய நெருக்கடியில் சுமூக்கமாக இருந்து, அனைவரும் அறிந்த சர்வதேச நிதிநிறுவனம் மூலம் தன்னுடைய திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதுதான் அமெரிக்காவின் எண்ணமாக இருந்தது. திரைமறைவுப் பாத்திரம் மூலம் அமெரிக்கா இம்மண்டலத்தின் வளர்ச்சிகளைக் கண்காணித்தது. நியூயார்க் டைம்ஸ் பத்திரிகை "ஆசிய நெருக்கடியைச் சமாளிக்க நடந்த விவாதங்களில் வங்கியாளர்களும், நிதி நிர்வாகிகளும், வணிகக்கொள்கை ஆதரவாளர்கள் மட்டுமன்றி வெளியுறவுக் கொள்கை வடிவமைப்பவர்களும், பாதுகாப்பு மற்றும் திட்டக் கொள்கை ஆய்வாளர்களும் ரகசியப் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளும் கலந்து கொண்டனர்" என்று தெரிவிக்கிறது.

தென்கொரியாவைப் பொருத்தவரை மீட்சித் திட்டப்படி கொரிய நிதிச் சந்தைகளில் அந்நிய முதலீடுகள் மீதான தடைகளை அகற்றுவதில் அகீத ஆர்வத்துடன் பங்காற்றி தன் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் குறியாய் இருந்ததை தென்கொரிய அதிகாரிகளே ஒத்துக்கொள்கின்றனர். 1997இ டிசம்பரில், மீட்சித் திட்டம் செயல்படுவதற்கு முன்னரே, தென்கொரிய நிதியமைச்சர், "சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் திட்டக்குழுவும் நிர்வாக மேலாளரும் ஒத்துக்கொண்டாலும் அமெரிக்காவின் ஆதரவின்றி எந்த ஒரு திட்டமும் நிறைவேற்றப்படுவது கடினம் என்ற உண்மையை நாம் உணர வேண்டும்" என்றார்.

1997, நவம்பரில், தென்கொரியாவின் மீட்சித் திட்டத்தைப் பற்றி விவாதிக்க சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் குழு சியோல் வந்திருந்தபோது அவர்கள் தங்கியிருந்த அதே விடுதியில் அமெரிக்க நிதித்துறையின் மூத்த அதிகாரி ஒருவரும் தங்கியிருந்தார். கொரிய அரசுடன் சர்வதேச நிதிநிறுவனக் குழு கடுமையான விவாதங்களில் ஈடுபட்டிருந்த போது அதன் ஊழியர்கள் அந்த 'மூத்த அதிகாரியுடன்' தொடர்பு கொண்டிருந்தார்கள். இறுதியாக ஒத்துக் கொள்ளப்பட்ட திட்டம் சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தாலும் அமெரிக்க நிதித்துறையாலும் இணைந்து இயற்றப்பட்டதாகும்.

இதேபோல் இந்தோனேசிய மீட்சித் திட்டத்தில், அமெரிக்கா தன் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தியதால் ஒட்டு மொத்தத் திட்டத்தில் இவையும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன. ஆயினும் இந்தோனேசியாவும் தென்கொரியவும் அமெரிக்க ஆதரவைப் பெற்றபோது, தன்னுடைய நாட்டிற்கான மீட்சித்திட்டத்தில் அமெரிக்கா நிதியுதவி அளிக்காததைக் குறித்து தாய்லாந்து எரிச்சலடைந்தது. சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் தாய்லாந்திற்கான திட்டத்தில் அமெரிக்கா முக்கியப் பங்கு வகித்தாக அது வெளியிட்ட அறிக்கையை தாய் அதிகாரிகள் உண்மையென ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

தாய்லாந்தின் தலைமை அரசு அலுவலரான அகபோல் சொராசுசார்ட் "நேரடியாகச் சொன்னால், இந்த நேரத்தில் அமெரிக்கா தாய்லாந்திற்கு உதவி ஏதும் செய்யவில்லை" என்றதாக கூறப்பட்டது. அந்த மண்டலத்தில் அமெரிக்காவின் நெருக்கமான கூட்டாளியாக இருந்த தாய்லாந்து அமெரிக்க மீட்சித் திட்டத்தில் பங்கேற்கும் என்று எதிர்பார்த்தனர். ஆசியாவிலேயே முதலாவதாக 1833 இல் அமெரிக்காவுடன் அரசியல்ரீதியான உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்ட நாடு தாய்லாந்து ஆகும். இது தவிர இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் தாய்லாந்து அமெரிக்காவுடன் அமைதி உடன்பாடு ஒன்றை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. இது 'காலத்திற்கேற்ப மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த உடன்பாட்டின்படி அமெரிக்கர்கள் நிதித்துறை மற்றும் தேசிய பாதுகாப்பு கம்பத்தப்பட்ட துறைகள் தவிர எந்த வணிகத்தில் ஈடுபடவும் முதலீடு செய்யவும் சிறப்பு உரிமைகள் பெற்றிருந்தனர்.

அண்மையில் இந்தியாவிற்கு வந்திருந்த தாய்லாந்தின் துணைத் தலைமையமைச்சர், டாக்டர் பனிட்ச் பக்டி, உண்மை நண்பன் என்று தாய்லாந்தால் நம்பப்பட்ட அமெரிக்கா நெருக்கடி காலத்தில் தம்மைக் கைவிட்டதை கசப்பான குரலில் விவரித்தார்:

'... நாங்கள் அமெரிக்காவுடன் ஓர் உடன்படிக்கை செய்துள்ளோம். இந்த அமைதி உடன்படிக்கை அவர்களுக்கு அனைத்து சலுகைகளையும் அளிக்கிறது என்பதை அறியுங்கள். இது தாய்லாந்து அமெரிக்காவிற்கு அளித்த சிறப்பான ஒன்றாகும். எங்களுடைய பொதுவான சலுகைக்கான அமைவு வாய்ப்பை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டதால் அதற்கு ஈடாய் ஏதாவது செய்யுமாறு கேட்டதற்கு அவர்கள் ஒன்றும் தர மறுத்துவிட்டார்கள். நமக்குள்ள அமைதி உடன்படிக்கை என்னாவது என்றேன். அவர்கள் மீண்டும் எவ்விதச் சிறப்புச்

சலுகையும் கிடையாது என்றனர். இது 'சிறப்புச் சலுகையல்ல' அமைதி உடன்படிக்கை தொடர்வதற்கு என்ன தர இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் கேள்வி. இதற்கு முந்தைய அரசில் நான் துணைத் தலைமையமைச்சராக இருந்தபோது இந்த அமைதி உடன்படிக்கையை திருத்தி அமைக்க வேண்டுமெனக் கோரினேன். அமெரிக்க அரசு இதனால் கலக்கமடைந்தது. தாய்லாந்து இந்த உடன்படிக்கையை மாற்றினால் மற்றவர்களும் இதேபோல் செய்வார்களே என்றனர்.

முழுமீட்சித் திட்டத்தின் தொடர்பான கடும் நிபந்தனைகளால் 1997-98 ஆம் நிதியாண்டில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ஒரு விழுக்காடாவது பட்ஜெட்டில் கூடுதலாக இருக்க வேண்டும் என்ற சர்வதேச நிதிநிறுவனத்தின் நிபந்தனையைச் சந்திக்க தாய்லாந்து அதிகாரிகள் திணறுகின்றனர். ஏற்கனவே திட்டமிடப்பட்ட பட்ஜெட் 982 பில்லியன் பாத்தில் இருந்து 800 பில்லியன் பாத்துகளாக (சுமார் 16.63 பில்லியன் டாலர்கள்) குறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பொருளாதாரப் பின்னடைவினால் அரசாங்கப் பணம் எதிர்பார்த்ததைவிட சீக்கிரமே செலவானது. இதன் விளைவாக, தாய்லாந்து அதிகாரிகள் மீட்சித் திட்டத்தின் நிபந்தனைகளை பரிசீலிக்க மறுபேச்சு வார்த்தைக்கு அழைப்பு விடுத்தபோது அமெரிக்க அரசும் சர்வதேச நிதிநிறுவனமும் மறுத்து விட்டனர். இதனால் அமெரிக்கா மற்றும் தாய்லாந்திற்கான உறவில் மேலும் விரிசல் ஏற்பட்டது.

பல விதங்களிலும், ஆசிய நாணய நெருக்கடி உலக நாணயச் சந்தைகளில் அமெரிக்க டாலரின் மதிப்பு உயரக் காரணமாயிருந்தது. இந்நெருக்கடி ஏற்பட்டதால் அனைவரும் டாலர்களை வைத்துக் கொள்ள விரும்பியதால், டாலர் மதிப்புக் கூடியது. நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறைகளும், அதிக அளவுக் கடன்களும் உள்ள ஆசிய நாடுகளில் டாலருக்கான தேவை குறிப்பிடத்தக்க அளவு அதிகரித்துள்ளது. வணிக நிறுவனங்கள், டாலரின் மதிப்பு பின்னாட்களில் மேலும் உயரக்கூடும் என அஞ்சி வருங்காலக் கடன் தவணைகளைச் சந்திக்க டாலர்களை அளவுக்கதிகமாக வாங்கினர்.

ஆசியாவின் கடன்களில் பெரும்பாலானவை குறைந்த காலக் கடன்கள் என்பதால், அவை ஒன்று திரும்பச் செலுத்தப்பட வேண்டும் அல்லது மறுகடனாக்கப்பட வேண்டும். இதனால் இம்மண்டலத்திலிருந்து தொடர்ந்து பெருமளவு டாலர்கள் தேவை இருந்து கொண்டேயிருக்கும். ஆனால் மறுபுறத்தில், ஒரு சில சர்வதேச முதலீட்டாளர்களே ஆசியாவில் டாலர்களை விற்கவோ

வாங்கவோ விழைகின்றனர். உள்நாட்டு நிறுவனங்கள் இம்மண்டலத்திற்கு தங்கள் பணங்களைத் திரும்பக் கொண்டு வரவில்லை. ஏற்றுமதியாளர்கள் அவர்களது கடன்களுக்கு டாலர்களைப் பயன்படுத்துவார்கள் அல்லது உள்நாட்டு நாணயம் மதிப்பு வீழ்வதற்கு காத்திருந்து அதிக லாபம் ஈட்டும் எதிர்பார்ப்பில் கடல்கடந்து டாலர்களை வைத்திருப்பார்கள்.

நடப்புக் கணக்கு அதிகப்பட்டசங்களையும் மிகப்பெரிய வெளிநாட்டுச் செலாவணிக் கையிருப்புகளையும் வைத்திருந்த சிங்கப்பூரில்கூட டாலர்களை வாங்க அலைமோதினர். சிங்கப்பூரில் வாழும் மக்கள் தங்கள் சேமிப்புக் கணக்குகளை டாலர்களுக்கு மாற்றத் தொடங்கியுள்ளனர். ஆசியச் சந்தைக் குளறுபடியினாலும், ஐரோப்பாவின் பொருளியல் பின்வாங்கலினாலும், உலக விலைகள் யாவும் வீழ்ந்து கொண்டு வருவதாலும் மக்கள் யாவரும் டாலர்களைப் பற்றிக்கொள்ள விரும்புகின்றனர்.

நிறுவன முதலீட்டாளர், யூகிப்பாளர், சர்வதேச வங்கிகள் இவற்றின் பாத்திரம்

சர்வதேச நிதிநிறுவனத்துடன் இணைந்து சர்வதேச நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் மற்றும் சர்வதேச வணிகவங்கிகள் போன்ற அம்மண்டலத்தில் நாணயக் குளறுபடிக்குக் காரணமாயிருந்தவர்கள் இந்த மீட்சித் திட்டங்களை வரைவதில் ஆர்வமாக ஈடுபட்டனர். தென்கிழக்காசியாவிலுள்ள உள்நாட்டு நிதிநிறுவனங்கள் கடன் செலுத்தாமற்போகக்கூடிய நிலைமையைத் தவிர்ப்பதில் இந்த நிறுவனங்களுக்கு சுயநல ஈடுபாடு இருந்ததால் இவை சர்வதேச நிதிநிறுவனம், உலகவங்கி மற்றும் அமெரிக்க நிதியகம் ஆகியவற்றால் மீட்சித் திட்டங்கள் இயற்றப்பட்டபோது கலந்தாலோசிக்கப்பட்டன.

மீட்சித் திட்டங்களின் பேரியல் பொருளாதாரத் தொகுப்பில் இந்த நிறுவனங்களின் தேவைகளான கொரியாவின் நிதிச் சந்தைகளை மேலும் மறுசீரமைப்பது மற்றும் பங்குச் சந்தைகளை அந்நிய முதல்களுக்குத் திறந்துவிடுவது போன்றவையும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. எடுத்துக் காட்டாக, தென்கொரிய வங்கிகள் அயல்நாட்டுக் கடன் கொடுத்தோர்க்குச் செலுத்த வேண்டிய குறைந்த காலக்கடன்களில் பெரும்பகுதியை அரசுப் பத்திரங்களாக மறுதொகுப்பளிக்கும் கோரிக்கை ஜே.பி.மார்கன் & கோவினால் முன்வைக்கப்பட்டது. ஜே.பி.மார்கன் இந்தக் கோரிக்கையை வெகு தீவிரமாக ஆதரித்ததை பல வங்கியாளர்களும், சந்தைப் பார்வையாளர்களும் விமர்சித்தனர். இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகளில் கலந்து கொண்ட ஒரு வங்கியாளர் இவ்வாறு கூறினார்,

'இந்த நிகழ்வு முதலில் நேர்ந்தபோது அடுத்து என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை மார்கள் ஏற்கனவே தீர்மானித்திருந்ததாகத் தோன்றியது... இது எனக்கு வியப்பளித்தது. ஏனெனில் அங்குதான் நாம் இருக்கிறோம் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. நியூயார்க்கில் ஒரு குழுவாக வங்கியாளர்கள் அமர்ந்திருந்து கொரியர்களுக்கு என்ன தேவை என்று, கொரியர்களைக் கலக்காமல் தீர்மானிப்பது சிறிது பைத்தியக்காரத்தனம்'.

இதேபோல், வணிக வங்கிகளின் கடன்களை காப்புறுதி செய்யும் திட்டமும் ஜே.பி.மார்கள் & குழுவினால் முன்மொழியப்பட்டது. சர்வதேச வங்கிகளின் இத்திட்டங்கள் அமெரிக்க அரசின் அரசியல் பின்புலத்துடன் பரட்டன்வுட்ஸ் நிறுவனங்களின் ஆதரவையும் பெற்றிருந்ததால் கொரிய அதிகாரிகள் தனியார் கடன்களுக்கு அரசு, காப்புறுதியளிக்க ஒத்துக்கொண்டதுடன் அயல்நாட்டு வங்கிகளிடம் பெற்றிருந்த குறைந்த காலக் கடன்களை நீண்டகால, மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்ற சலுகைகளாக கூடுதல் வட்டி விகிதங்கள் போன்றவற்றையும் அளித்தனர். ஒரு நாளிதழுக்கு அளித்த நேர்காணலில், நிதியமைச்சர், லிம் சாங் யூல், "அயல்நாட்டு வங்கிகளிடம் பெற்ற குறைந்த காலக்கடன்களை நீண்டகால, மத்திய காலக் கடன்களாக மாறுதல் செய்ய கூடுதல் வட்டி விகிதங்கள் போன்ற சலுகைகளை நாம் அளிக்க வேண்டியது அவசியம். இவ்வாறு மாற்றம் செய்ய ஒரு நிபந்தனையாக அயல்நாட்டு நிறுவனங்கள் கோரியபடி இந்தக் கடன்களுக்கு அரசு காப்புறுதியளிக்கவும் நாங்கள் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்" என்று கூறியதாக உள்ளது.

1997, டிசம்பரில் அமெரிக்க அதிபர் பில் கிளிண்டன் தென் கொரியாவை அமெரிக்கா 'மீட்க' வேண்டியது அவசியமா என்ற விவாதக் கூட்டத்தில் அமெரிக்க நிலையைத் தீர்மானிப்பதில் இந்த நிறுவனங்கள் முக்கியப் பங்காற்றின. ஒரு அமெரிக்க அதிகாரி இவ்வாறு கூறியதாக மேற்கோளிடப்பட்டது,

"இதுதான் புதிய யுக அயல்நாட்டுத் திட்டம் என்று கூறலாம். ஏனெனில் இதற்கான பரிசீலனை சி.ஐ.ஏ விலிருந்து வரவில்லை. அது ஜே.பி.மார்களிடமிருந்து பெறப்பட்டது"

தொடர்பு சாதனங்களின் அறிக்கைப்படி ஃபெடரல் ரிசர்வ் பேங்க் ஆப் நியூயார்க், சேஸ், பாங்க் ஆஃப் அமெரிக்கா, சிட்டி கார்ப், ஜே.பி.மார்கள் போன்ற அமெரிக்க வணிக வங்கிகளின் அதிகாரிகளுடன் நீண்ட ஆலோசனைகள் நடத்தியும், அதேவேளையில் ஐரோப்பிய மற்றும் சப்பானிய வங்கிகள் ரகசியக் கூட்டங்கள் நடத்தியும் இந்த நிலைமையைச் சமாளிப்பதில் ஒரு பொதுநிலையை எட்ட முயன்றதாகக் கூறப்பட்டது.

ஜார்ச் சோரோஸ் (அவர் தன்னைப் பற்றி 'தேசியத் தகுதியற்ற ஒரு அரசியல் தலைவர்' என்று வர்ணித்துக் கொள்வார்) கொரிய அதிபர் கிம் டே ஜங் 'ஆலோசனை' வழங்குமாறு அழைப்பு விடுத்த போது கொரிய அதிகாரிகள் மேல் கடும் அழுத்தப் தருவதில் முக்கியப் பங்காற்றினார். கொரிய அதிபரை சந்தித்த பின்னர், பொருளாதாரத்தை அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கு திறந்து விடுவது, தொழிலாளர் சட்டங்களைத் திருத்துவது, பொருளாதாரத்தை மேலும் மறுசீரமைப்பது போன்றவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து கொரியப் பொருளாதாரத்தை முழுவதுமாக மாற்றியமைத்தால் கிட்டத்தட்ட ஒரு பில்லியன் டாலர்களை முதலீடு செய்ய அவருக்கு ஆர்வமுள்ளதாகத் தெரிவித்தார்.

மீட்சித் திட்டங்களால் பயன் பெறுவது யார் ?

1930 களுக்குப் பின்னர் ஆசியப் பொருளாதார நெருக்கடிதான் மிகவும் மோசமான உலகளாவிய நிதி தொடர்பான அதிர்ச்சி என்றாலும், சர்வதேச வணிக நிறுவனங்கள், பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்கள் இதை மகத்தான முதலீட்டுச் சந்தர்ப்பமாகக் காண்கின்றனர். ப்ரைஸ் வாட்டர் ஹவுசினால் நடத்தப்பட்ட ஆய்வறிக்கை, 1997, நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் தொடர்புகொண்ட பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் தலைமை நிர்வாகிகள் 377 பேர்களில் 51% பேர் ஆசிய மண்டலத்தை உலகிலேயே மிக அதிமான வணிக வாய்ப்புகள் நிறைந்ததாகக் காண்பதாகத் தெரிவிக்கிறது. கோல்ட்மேன் சாக்ஸ் இன்டர்நேசனலின் துணைத்தலைவர் ராபர்ட் ஹார்மட் "உலக வரலாற்றில் மிகக்கடுமையான போட்டிகள் நிறைந்த சூழ்நிலையில் நாம் இருக்கக் காரணமாயிருந்த ஆசிய நெருக்கடிக்கு நன்றி" என்று கூறுகிறார்.

நெருக்கடி ஏற்கட்டபோது இந்த மண்டலத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த சில பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் அவர்களுடைய பல திட்டங்கள் கிடப்பில் வைக்கப்பட்டதால் குறைந்த கால இழப்புகளைச் சந்திக்க நேர்ந்தன. (எடுத்துக்காட்டாக ஏபிபி, மலேசியாவின் மக்கள் எதிர்ப்புகளுக்குள்ளான புகள் அணைத்திட்டத்தை இழந்தது)

ஆனால் இந்நாடுகளின் நாணயங்கள், மதிப்பிழந்ததன் விளைவாக கூலியும் சொத்து மதிப்பும் டாலர்களின்படி வீழ்ச்சியடைந்ததால் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் அதிக லாபம் கண்டன. ஒரு பன்னாட்டு காப்பீட்டு நிறுவனமான ஏஐஜியின் தலைவர் மாரிஸ் ஆர்கீன் பெர்க் "எங்களுடைய அடிக்கோடு இதனால் பாதிப்பேதும் அடையவில்லை" என்கிறார். ஆசியாவின் இந்தக் குழப்பம் இந்த

மண்டலத்தில் உள்ள பங்குகள், பத்திரங்கள் மற்றும் முடிந்தால் நிறுவனங்களையே வாங்குவதற்கேற்ற சந்தர்ப்பம் என்றே காண்கிறார். தொழிலாளர் கூலி குறைந்ததால் (டாலர் மதிப்பின்படி) அயல்நாட்டு நிறுவனங்கள் தங்கள் உற்பத்தி மையங்களை இந்த மண்டலத்திற்கு மாற்றுவதன் மூலம் பயன்பெறுகின்றன. இதேபால் சொத்து மதிப்பும் உள்நாட்டு நிறுவனங்களின் சந்தை மதிப்பும் குறைந்துள்ளதால் இந்நிறுவனங்கள் மிகச் சொற்ப விலைக்கு வாங்கப்படுகின்றன. ஒரு புது நிறுவனத்தைத் தொடங்குவதைவிட, ஏற்கனவேயுள்ள ஒரு நிறுவனத்தை குறைந்த விலைக்கு வாங்குவதால், பகிர்வு, சந்தைத் தொடர்பு, நிறுவனப் பெயர் நிறுவல், பயிற்றுவிக்கப்பட்ட பணியாளர்கள் போன்றவையும் உடன்கிடைக்கும் நன்மையும் இருப்பதால், இது பொருளாதாரரீதியாக சிறந்ததாகும். அதேவேளை சர்வதேச வணிக வங்கிகள் அவர்கள் பணங்களை சிறந்த வட்டியுடன் திரும்பப்பெறும் அரசு உத்தரவாதமும் உள்ளது.

இந்நாடுகளில் உள்நாட்டு நிறுவனங்களை அயல்நாட்டினர் உரிமைப்படுத்தவும், கையகப்படுத்தவும் உதவ சர்வதேச நிதிநிறுவனம் அயல்நாட்டு நிதிநிறுவனங்களுக்கு அதிக தொடர்பு வசதிகளையும், உரிமங்களையும் பெற்றுத்தரும் நிபந்தனையையும் விதித்தது. எடுத்துக்காட்டாக, தாய்லாந்து உள்நாட்டு வங்கித் துறையில் அந்நிய வங்கிகள் மேலும் பங்குகளைப்பெற அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1997, அக்டோபரில், தாய்லாந்து அரசு, உள்நாட்டு நிதிநிறுவனங்களில் அயல்நாட்டு நிறுவனங்கள் பெரும்பான்மை மக்களை உடமையாக்கிக் கொள்ள அனுமதிப்பதாக அறிவித்தது. தாய்லாந்து தற்பொழுது 100% உடமைகளை அனுமதிப்பதோடு அரசு நிறுவனங்களை தனியார்மயமாக்குவதையும் அனுமதிக்கிறது. அண்மையில் பாங்க் ஆப் தாய்லாந்து, உள்நாட்டு நிதிநிறுவனங்களில் பெரும்பான்மைப் பங்குகளையுடைய அந்நிய முதலீட்டாளர்கள் தாய்லாந்து நிறுவனங்களின் சொத்து உரிமைகளுக்கு இணையான உரிமைகளைப் பெறுவர் என்று அறிவித்துள்ளது. சர்வதேச நிதிநிறுவனத்துடன் கொரியா ஏற்படுத்திய உடன்பாடு அதன் நிறுவனங்கள் அயல்நாட்டினர் கையகப்படுத்திக் கொள்ள வழி செய்கிறது. இந்த உடன்பாட்டின்படி,

1997 இறுதிக்குள் தனிப்பட்ட அந்நியர் உரிமைப்படுத்துதலின் மீதான உச்சவரம்பு 50% வரையும், 1998, பிப்ரவரியில் 55% வரையும் அகற்றப்பட வேண்டும். கொரிய அதிகாரிகள் அவர்கள் பங்குச் சந்தைகளை அயல் நாட்டினருக்குத் திறந்துவிட்டிருக்கின்றனர்.

தற்பொழுது ஒரு மூன்றாண்டு நிறுவனப் பங்கு ஆண்டுவட்டி விகிதத்தில் 20% இல் விற்க வாங்கப்படுகிறது. அந்நியச் செலாவணியுடன் தொடர்பான ஆபத்துக்களை கருத்தில் கொண்டாலும் இது நல்ல முதலீடு ஆகும். இதில் பெருமளவு பணம் அயல்நாட்டினரிடமிருந்து தனியார்துறை பெற்றிருந்த குறைந்தகால கடன்களை திரும்பச் செலுத்துவதற்காகக் கொடுக்கப்படும். இந்த நிலையை மைக்கேல் சோசூடாவ்ச்கி நன்கு விளக்குகிறார்.

‘இந்த நிலை வளரும்போது, அயல்நாட்டு வணிக வங்கிகள், கட்டுக்கடங்காமல் கடன் கொடுத்ததனால் எந்தவொரு இழப்புகளையும் சந்திக்காததோடு, தவிர்க்க முடியாத கொரிய தனியார்துறை மறுசீரமைப்பின் போது, அதற்கான கட்டணங்களிலிருந்து பெறக்கூடிய ஆதாயங்களை முன்னோக்கி மகிழ்ச்சியில் இருக்கிறார்கள். ஒருவிதத்தில் நிதிநிறுவனத்தின் நிபந்தனைகளே இதற்கு வித்திட்டுள்ளன. அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்கள் கொரிய வணிகத் துறையிலும் நிதித்துறையிலும் பங்குகளை வாங்க முழுச்சதந்திரம் அளிக்க அரசாங்கம் ஏற்கனவே சம்மதித்துள்ளது. நிறுவனப் பங்குகளை அடிமாட்டு விலையில் பெற வல்லூறுகள் சூழத் தொடங்கிவிட்டன’

மாபெரும் ஆசிய விற்பனை

இந்த மண்டலத்திலுள்ள பல வங்கிகள், கட்டிடங்கள் ஆதாயத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் புளுசிப் நிறுவனங்கள் மற்றும் மூழ்கிப்போன நிறுவனங்கள் தள்ளுபடி விலையில் விற்பனைக்கு வந்துள்ளன. நாணய மதிப்புக் குறைப்புக்கு முந்தய நாட்களிலிருந்தே 60% வரை குறைக்கப்பட்டுள்ளன. முன்பு அயல்நாட்டினர் வாங்கத் தடைவிதிக்கப்பட்டிருந்த சொத்துக்களான வங்கிகள், வீட்டு மனைகள் போன்றவையும் தற்போது விற்பனையில் இருக்கின்றன. உண்மையில் இந்த நாடுகளின் உள்நாட்டு நிறுவனங்களை வாங்க அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்கள் ஆதீத ஆர்வத்துடன் முன்வந்துள்ளனர். குறிப்பிடும்படியான வாங்குபவர்கள் அனைவரும் மேலை நாட்டினர் அல்ல. அரசுடமை நிறுவனங்கள் உள்ளிட்ட பல ஆசிய நிறுவனங்களே இந்த மண்டலத்தில் நிறுவனங்களை கையகப்படுத்த வகை தேடி வருகின்றன.

◆ அமெரிக்க மாபெரும் காப்பீட்டு நிறுவனம், ஏஐஐ, ஒட்டு மொத்தமாக மூடப்பட்ட 56 நிறுவனங்களில் தப்பிய இரண்டே நிறுவனங்களில் ஒன்றான பாங்காக் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் நிறுவனத்தை வாங்கியுள்ளது.

◆ சிங்கப்பூர் அரசுடமை நிறுவனமான டிபிஎஸ். தாய் தாலு வங்கியை உடமையாக்கியது. 1998, சனவரியில் இதே டிபிஎஸ். மணிலாவின் பாங்க் ஆஃப் சவுத் ஈஸ்ட் ஏசியாவில் 60% பங்குகளை 40 மில்லியன் டாலர்களுக்கு வாங்கியது. சிங்கப்பூரின் 2 அரசு நிறுவனங்களான சிங்கப்பூர் டெலிகாமும், சிங்கப்பூர் பவரும் இந்த மண்டலத்தில் உரிமைப்படுத்திக் கொள்ள நிறுவனங்களைத் தேடி வருகின்றன.

◆ கொக்கோ கோலா நிறுவனம் தாய்லாந்தின் மென்பருகிகள் வணிகத்தில் மேலும் 5% பெற்று அதன் மொத்தப் பங்கை 49% ஆக அதிகரித்துள்ளது. கொரியாவில் இது 100% பங்கை எட்டியுள்ளது.

◆ கொரிய இரும்பு உற்பத்தி நிறுவனமான பிஓஎஸ்சிஓ, கொரியா டெலிகாம், கொரிய கன எந்திரங்கள் மற்றும் கட்டுமான நிறுவனம், கொரியா கேஸ் மற்றும் பல அரசு நிறுவனங்களை தனியார் மயமாக்கும் முயற்சியில் இறங்கியுள்ளது. அமெரிக்க நிதி முதலீட்டாளர் ஜார்ச் சோராஸ் (இவர் கொரிய அதிபர் கிம்-டே-ஜங்கிற்கு 'நியமிக்கப்படாத ஆலோசகர்') கொரியாவில் தனியார்மயமாக்கப்பட்ட அரசு நிறுவனங்களை வாங்குவதில் ஆர்வம் காட்டினர்.

◆ ஒரு காலத்தில் வியாபார எதிரிகளாக இருந்த ஜெனரல் மோட்டார் நிறுவனமும் டேவூ நிறுவனமும் கூட்டு முயற்சியில் இறங்க ஒரு தனிப்பட்ட உடன்பாட்டில் கையெழுத்திட்டுள்ளன.

◆ பிரான்சின் சொசைட்டி ஜெனரல் அசெட் மேனேச்மெண்ட் சப்பானின் யாமைச்சி இண்டர்நேசனல் கேபிடல் மேனேச்மெண்ட்டின் 85% பங்குகளை வாங்கியுள்ளது.

◆ கொரியாவின் முழுகிப்போன ஹாய்டாய் குழுவின் உறுப்பினரான ஹாய்டாய் பிவரேச் & கோவை வாங்க பெய்சி அடிபோட்டு வருகிறது.

◆ தாய்லாந்தின் இரண்டு கேபிள் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களான இண்டர்நேசனல் பிராட்காஸ்டிங் கம்பனி மற்றும் யூடிவி கேபிள் நெட்வொர்க்கின் பெரும் இணைப்பு அந்நாட்டில் கட்டணம் செலுத்தி பார்க்கப்படும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் ஏகாதிபத்தியம் ஏற்படக் காரணமாகியுள்ளது.

◆ கொரியாவின் ஹான்வா குழுமம் அதன் வேதி ஆலைகளின் பாதிப் பங்குகளை ஜெர்மனியின் பிஏஎஸ்எஃப்பிற்கு விற்ற பின்னர் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலைகளை ராயல் டச்சு/ஷெல் நிறுவனத்திற்கு விற்று வருகிறது.

◆ ப்ராக்டர் & கேம்பிள் நிறுவனம், சாயங்கயாங் பேப்பர் நிறுவனத்தின் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவு பங்குகளை அண்மையில் பெற்றதன் மூலம் ஒரு தென்கொரிய நிறுவனத்தை கையகப்படுத்திக் கொள்ளும் முதல் அயல்நாட்டு நிறுவனமாகிறது என்று நம்பப்படுகிறது.

◆ இராபர்ட் பாஷ் என்ற செருமானிய நிறுவனம், கியோ மோட்டார் குழுமத்துடனான கூட்டுத் தயாரிப்பின் முழுக் கட்டுப்பாடுகளையும் வாங்கியுள்ளது.

◆ தாய் பெட்ரோ கெமிக்கல்ஸ் அதன் கடன் சுமைகளை சந்திக்க திறைவதால் அதன் சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளை விற்க முடிவு செய்துள்ளது. தாய்லாந்தின் நிலைகுலைந்த நிதிச் சந்தைகளின் பங்குகளைப் பெற, அயல்நாட்டு நிறுவனங்களான செருமனியின் வெஸ்ட் டட்ச் லேண்ட்ஸ் வங்கி மற்றும் கிரெடிட் சுவிஸ் ஃபர்ஸ்ட் பாஸ்டன் போன்றவற்றை பைனான்ஸ் ஒன் நிறுவனத்திற்காக வாங்க முன்வந்த நிறுவனங்கள் முயன்று வருகின்றன.

◆ 1997, நவம்பர், 26 இல் அமெரிக்க நிதி நிறுவனமான சிட்டி பாங்க், பர்ஸ்ட் பாங்காக் சிட்டி பாங்குடன் ஓர் உடன்படிக்கை கையெழுத்திட்டு, அதில் குறைந்தது 50.1% பங்குகளையாவது அடையப்போவதாக தெரிவித்தது.

◆ தாய்வானின் கொர் பசிபிக் சப்பானில் தோல்வியுற்ற யாமைச்சி செக்யூரிட்டியின் நல்ல நிலையில் இருந்த ஹாங்காங் செயல்பாடுகளை வாங்கியது.

யார் இழப்படைகிறார்கள் ?

இம்மீட்சித் திட்டங்களின் தாக்கத்தினால் பொது செலவினங்கள் வெட்டப்பட்டிருப்பதாலும் வரிகள் அதிகரிக்கப்பட்டிருப்பதாலும் ஓட்டு மொத்தமாக பொதுமக்கள் இன்னலுறுகின்றனர். இதிலும் பணியாளர்கள் பெரும் அவதிக்குள்ளாகின்றனர். இத்திட்டங்களின் நிபந்தனைகளில், நிறுவனங்களுக்கு மேலும் சுதந்திரம் அளிக்க பணியிடங்களை குறைப்பதும் அடங்கும். இத்திட்டப்படி மண்டலத்திலுள்ள நிதிநிறுவனங்கள் மூடவோ, தடைசெய்யவோ படுவதால் (தாய்லாந்தின் 56 நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டன; இந்தோனேசியாவில் 16 வங்கிகள் மூடப்பட்டன, தென்கொரியாவில் 14 வணிக வங்கிகள் மூடப்பட்டன) ஆயிரக்கணக்கானோர் வேலையிழந்துள்ளனர். மேலும் இந்த மீட்சித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் நிதிநிறுவனத்தின் நிர்பந்தங்களை சந்திக்க தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா மற்றும் தென்கொரியா ஆகிய

நாடுகள் மாபெரும் தனியார்மயமாக்கல் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த தொடங்கியுள்ளன. இந்த பொதுத்துறை நிறுவனங்களை வாங்க அந்நிய முதலீடுகளை ஈர்ப்பதற்கு இந்த அரசாங்கங்கள் 'அதிகப்படியான' வேலையாட்களை 'உதிர்க்க' வேண்டியது அவசியமாகிறது. இந்தக்காரணங்கள் சம்பளங்கள் குறையவும், ஊழியர் சங்கங்களின் வாதிடும் சக்தி குறையவும் குறிப்பிடத்தக்கவிதத்தில் வழிசெய்துள்ளன. பொருளாதாரத்தின் பல துறைகள் ஆக்கம் அமைந்துள்ளன; மேலும் புதிய வேலை வாய்ப்புகள் மிக சொற்பமாகவே உள்ளன.

சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் கருத்தின்படி வரும் ஆண்டுகளில் ஆசியாவில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருமளவு அதிகரிக்கும்; தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா, தென்கொரியாவில் உள்ள பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் வேலையிழப்பார்கள் மற்றும் அண்டை நாடுகளில் பணிபுரியும் 10 லட்சம் பிலிப்பைன்ஸ் மக்கள் வேலையிழந்து வீடு திரும்புவர். வேலையைத் தக்க வைத்துக்கொள்ளும் மக்கள் பணவீக்கத்தினால் அவர்கள் உண்மையான சம்பளம் குறிப்பிடத் தகுந்த விதத்தில் குறைவதை உணர்வர் என்று அந்த அமைப்பு தெரிவிக்கிறது.

வாழ்க்கைத் தரம் குறைவதாலும், பெருவாரியான வேலையின்மையாலும் சம்பளத்தின் உண்மை மதிப்புக் குறைவதாலும் இந்நாடுகளில் சமூக முரண்பாடுகள் அதிகரித்து வருகின்றன. தென்கொரியாவைப் பொறுத்தவரை, சனநாயக நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவாக முன்னணியில் இருந்த தொழிலாளர்கள், தங்கள் உரிமைகளை பல ஆண்டுப் போராட்டங்களுக்குப் பிறகு பெற்றனர், சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தினால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட வேலை குறைப்புத் திட்டங்களுக்கு வன்மையாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளனர்.

அவர்கள் கூட இப்போது, சில நிலைமைகளின் கீழ் வேலைக் குறைப்புகளை அனுமதிக்கும் தொழிலாளர் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளுக்கு ஒப்புதல் அளித்துள்ளனர். தென்கொரியாவைப் போலன்றி, தாய்லாந்திலும், இந்தோனேசியாவிலும் உள்ள தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கு பொதுமக்கள் ஆதரவு இல்லாததோடு, அவை திறம்பட நிர்வகிக்கப் படாமலும் உள்ளன. 'தொழிலாளர் சந்தை இளகுநிலை' யின் பேரில் மேற்கொள்ளப்படும் தொழிலாளர் நலச் சீர்திருத்தங்களுக்கு தாய்லாந்திலும் இந்தோனேசியாவிலும் எதிர்ப்பு கிளம்புவது அபூர்வமே.

அயல்நாட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கு கதவுகளை முடுதல்

பொங்கு காலத்தில் பல தென்கிழக்காசிய நாடுகள் அண்டை நாடுகளில் இருந்து மலிவான தொழிலாளர்கள் வருவதை வரவேற்றனர். இப்படி வந்த நாடுகடந்த தொழிலாளர்கள் ஓரளவிற்கு வேகமான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு காரணமாயிருந்தனர் எனலாம். மலேசியாவில் கிட்டத்தட்ட 2 மில்லியன் அந்நியத் தொழிலாளர்கள் இருந்தனர் (இதில் 8 லட்சம் பேர் சட்டத்திற்கு புறம்பாக உள்ளே வந்தவர்கள்). இவர்களில் பலர் இந்தோனேசியா, பிலிப்பைன்ஸ் மற்றும் வங்காள தேசத்தில் இருந்து வந்தவர்கள். இப்போது ஏற்பட்டுள்ள நிதிநெக்கடியால் இந்த அரசாங்கங்கள் பெருவாரியான அயல்நாட்டுத் தொழிலாளர்களை திருப்பி அனுப்பி உள்நாட்டினருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்க வழிவகைகள் அமைக்க முயல்கின்றனர்.

மலேசியாவில் 1997, ஆகஸ்டுக்குப் பின்னர் சிறப்புத் திறனுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு புதிய வேலை அனுமதிகள் வழங்கப்படவில்லை. 1998, சனவரியில் தாய்லாந்து தலைமையமைச்சர் அங்குள்ள சட்டத்திற்குப் புறம்பான 986,000 தொழிலாளர்களை (இவர்களில் பலர் மியான்மியர்) அகற்ற உத்தரவிட்டுள்ளார். இது தவிர அங்கீகாரம் பெற்ற அயல்நாட்டு தொழிலாளர்களும் குறைக்கப்படுவார்கள். இதுபோலவே தென்கொரிய அதிகாரிகள் 50,000 அயல்நாட்டுத் தொழிலாளர்களை அனுப்பிவிட்டனர். வரும் மாதங்களில் மேலும் 100,000 பேரை திருப்பி அனுப்ப முடிவெடுத்துள்ளனர். இந்த நடவடிக்கைகள் தொழிலாளர் வகுப்பை நாட்டு ரீதியாக பிளவுபடுத்தி, பொருளாதாரச் சிக்கல்களிலிருந்து அவர்கள் கவனத்தை திசை திருப்ப ஆளும் வகுப்பினருக்கு உதவுகின்றன.

கட்டம் 8.1

“சர்வதேச நிதி நிறுவனம் ஒரு பறக்கும் தட்டு!”

தாய்லாந்து நாட்டுச் சிறுவர்களில் 30% க்கும் மேல் சர்வதேச நிதி நிறுவனம் என்பது ஒரு பறக்குத் தட்டு என்று நம்புகின்றனர். தாய்லாந்தில் 15 வயதிற்கு உட்பட்ட சிறுவர்கள் 1648 பேர்களிடம் நடத்திய ஒரு கணக்கெடுப்பின்படி, 25% சிறுவர்கள் மட்டுமே சர்வதேச நிதி நிறுவனம் என்றால் என்ன என்று தெரிந்திருந்தனர். பெரும்பாலானவர்களுக்கு அது மாய விநோதப் பொருளாக இருந்தது.

அதே ஆய்வு, பொருளாதார நெருக்கடி சிறுவர்கள் மீது ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. 55% க்கும் மேற்பட்ட பெற்றோர் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு குறைவான விளையாட்டுப் பொருட்களை வாங்கிக் கொடுப்பதும், குறைவாக உணவுச் சாலைகளுக்கு அழைத்துச் செல்வதும் தெரியவந்துள்ளது. 26% சிறுவர்கள், தங்கள் தந்தையர் அடிக்கடி எரிச்சல்படுவதாகவும், 32% சிறுவர்கள், தங்கள் அன்னையர் முன்பைவிடக் கண்டிப்பாக இருப்பதாகவும், 21% சிறுவர்கள், தங்களுக்கு குறைவான 'கைச்செலவுப் பணம்' தரப்படுவதாகவும் கூறியுள்ளனர்.

கட்டம் 8.2

தென்கொரியாவில் தற்கொலைகள் உயர்கின்றன !

தோல்வியை அவமானமாகக் கருதும் கன்பூசியச் சிந்தனை நிரம்பிய நாடான தென்கொரியாவில் தினமும் குறைந்தது ஒரு வியாபாரி தற்கொலை செய்து கொள்வதாக, அந்நாட்டின் சிறுவணிகக் கழகம் தெரிவித்துள்ளது. அந்நாட்டின் பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியடைந்ததால், 1997 இல் மட்டும் வணிகம் திவால் ஆனதால், 400 வணிகர்கள் தற்கொலை செய்துள்ளனர். 1997 முதல் பத்து மாதங்களில் மட்டும் 13500 சிறு வணிக அமைப்புகள் திவாலாகியுள்ளன.

தாய்லாந்தின் பொருளாதாரச் சீரழிவை மீட்க வந்த சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் கடுமையான விதிமுறைகளால் மேலும் பல நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டு 10 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வேலையிழப்பார்கள். "பொதுவாகவே சிறு வணிகர்களின் வாழ்க்கை கடினமானது. சர்வதேச நிதி நிறுவனம், அதை இன்னும் அலங்கோலமாக்குகிறது. சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் கெடுபிடி விதிமுறைகளால் வணிகர்களின் தற்கொலைகள் இன்னும் அதிகரிக்கும்" என்று அக்கழகத்தின் அதிகாரி ஒருவர் கூறியுள்ளார்.

பொதுவாகவே கொரிய வங்கிகளில் இருந்து நிதி வசதி பெறுவது, சிறுவணிகர்களுக்கு இல்லாத காரியமாகவே இருந்து வந்தது. ஏனெனில் கொரிய வங்கிகள் வழங்கும் நிதியுதவிகளில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை பன்னாட்டு பகாகர நிறுவனங்களே கபளீகரம் செய்துகொள்கின்றன. கடந்த சில வாரங்களில் நிதிப்பிரச்சனைகளால் அவதிப்படும் வங்கிகள், தங்களுடைய கடன்கொள்கையை இன்னும் இறுக்கிக் கொண்டுள்ளன. இதனால் சிறுவணிகர்கள் நிலைமை இன்னும் கவலைக்கிடமாகியுள்ளது.

இந்தியா: தென்கிழக்கு ஆசியாவைப் பின்பற்றுமா?

இந்தியா, தென்கிழக்கு ஆசியாவைப் பின்பற்றுமா? இந்தக் கேள்வி இந்தியாவில் உள்ள திட்ட வல்லுநர்கள், நிதி நிறுவனங்கள், அரசுசாரா நிறுவனங்கள் மற்றும் பொருளாதார வல்லுநர்களால் மிகவும் காரசாரமாக விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இந்தியப் பொருளாதாரத்திற்கும் தென்கிழக்காசியப் பொருளாதாரத்திற்குமிடையே பெரும் வேறுபாடு நிலவுகின்றது என்றும் இதனால் இந்தியாவில் நாணயக் குளறுபடி ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புகளே இல்லை என்றும் அறிக்கைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மேற்கூறிய கேள்விக்கு அரசு தரப்பிலிருந்து வந்த உடனடிப் பதில் இது ஒன்று மட்டுமே.

“நாட்டின் பொருளாதார அடிப்படைகள் மிக வலுவாக இருப்பதால் நாம் தென் கிழக்கு ஆசியாவைப் பின்பற்ற மாட்டோம்” என்று ரிசர்வ் வங்கியின் கவர்னராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டவுடன் வெளியிட்ட ஓர் அறிவிப்பில் டாலர் பிம்ல் ஜலான் குறிப்பிட்டார். ஏற்கனவே விளக்கியபடி மெக்சிகன் மற்றும் தென்கிழக்காசிய நெருக்கடிகள் அவற்றின் பொருளாதார அடிப்படைகளுக்கோ, வலிமைக்கோ சிறிதும் தொடர்பற்றவை. இவை குறுகியகால மூலதனப்போக்கின் தடையற்ற ஓட்டத்தின் விளைவாகும்.

*டாக்டர் பிம்ல் ஜலான் அண்மைக் காலம் வரை உலக வங்கியில் இந்தியாவின் செயல் இயக்குனராகப் பணியாற்றியவர். ஐக்கிய முன்னணி அரசு 1996 இல் பதவியேற்றபோது அவர் திட்டக்குழுவின் உறுப்பினராகச் சேர்ந்தார். 1997 டிசம்பரில் ஐ.கே. குஜ்ரால் தலைமையில் செயல்பட்ட ஐக்கிய முன்னணி அரசினால் ரிசர்வ் வங்கியின் கவர்னராக பொறுப்பேற்றார்.

ஆயினும் அண்மையில் உலகின் மற்ற நிதிச் சந்தைகளுடன் இந்தியா அதன் நிதிச் சந்தைகளை இணைக்க முயன்று வருவதால், உலகின் சந்தைகளில் ஏற்படக்கூடிய எந்த நிகழ்வுகளுக்கும் இந்தியாவைப் பாதிக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில் அதிகரித்துள்ளன. இதைவிளக்க எடுத்துக்காட்டாக, 1987, அக்டோபர் 19 ஆம் நாள் பங்குச் சந்தை முன் எப்போதும் இராத மோசமான வீழ்ச்சியை அடைந்தபோது இந்தியாவிலும் விலைகள் வீழ்ந்தன. இச்சரிவு இந்தியச் சந்தைகள் உலகச் சந்தைகளுடன் இணைக்கப்பட்டதன் விளைவாகும். இதற்கு பொருளாதார அடிப்படைகளில் ஏற்பட்டுள்ள திடீர் மாற்றங்களை காரணம் கூற முடியாது.

இந்தியச் சந்தைகள் உலகச் சந்தைகளுடன் இணைக்கப்பட்டதன் விளைவாக இரண்டு அம்சங்கள் வெளிவந்துள்ளன. அனைத்துலகிலும் நடைபெறுவன, இந்தியச் சந்தைகள் வீழ்ச்சி அடையும்போது பதற்றம் மேலிட்டு அடிப்படைகள் உதாசீனப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்தப் பின்புலத்தில்தான் இந்தியச் சந்தைகளின் மேல் தென்கிழக்கு ஆசிய நெருக்கடி ஏற்படுத்தியுள்ள பாதிப்பு ஆராயப்பட வேண்டும்.

மேலும் தாராளமயமாக்கப்பட்டுள்ள இந்தியச் சந்தைகள் வெம்பணப் (ஹாட்மணி) போக்குவரத்தை அதிகமாய்ச் சார்ந்திருக்க வேண்டியுள்ளதால், நடப்புக்கணக்கு பற்றாக்குறையை சமாளிப்பதில் கடுமையான விளைவுகளை எட்டக்கூடும் என அஞ்சப்படுகிறது. இந்த உண்மையை திட்ட வல்லுநர்கள் ஒதுக்கித் தள்ள முடியாது. இந்தியாவின் நடப்புக் கணக்குப் பற்றாக்குறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 1.5 விழுக்காடேயாகும். இருப்பினும் இது தாய்லாந்தில் 8% ஆகும். உள்நாட்டுத் தொழில்துறை உலக வணிக நிறுனத்தின் நிர்பந்தத்தினால் நுகர்வோர் பொருள் இறக்குமதியின் மீதான தடைகள் நீக்கப்படும் போதும், பின்னடைவிலிருந்து மீண்டு எழும்போதும் இந்தக் குறைவான அளவு அதிகரிக்கலாம்.

பல வல்லுநர்கள், இந்தியாவில் நிதித்துறை மிகவும் மெதுவாக மறுசீரமைக்கப்பட்டது ஒரு காப்புப்படலமாக ஆகிவிட்டது. இதனால் இந்தியப் பொருளாதாரமும் ஆசியக் குளறுபடியில் மூழ்காமல் காத்துக் கொண்டது எனக் கருதுகின்றனர். இந்தியா வெம்பண வரத்துகளுக்கு தன் கதவைக் திறக்கும்போது அதுவும் நாணய நெருக்கடிக்கு உள்ளாகக்கூடிய பலவீன நிலைக்குத் தள்ளப்படும். இந்தியாவின் வெளிநாட்டுச் செலாவணிக் கையிருப்பின் 85% வெம்பண வரத்துகளால் ஆனது என்ற உண்மைகளின் அடிப்படையில் உள்வரத்துகளின் மீதான தடை

கலையும் கட்டுப்பாடுகளையும் அகற்றுவதில் நாடு மந்தமாகச் செயல்பட முடியாது.

இந்திய ரூபாயில் தென்கிழக்காசிய நெருக்கடியின் நிரம்பி வழியும் விளைவு

தாய்லாந்தின் நாணய மதிப்புக் குறைப்பிற்குப் பின்னர் உடனடியாக அமெரிக்க டாலருக்கு எதிராக ரூபாயின் மதிப்பு வீழ்ச்சியடையக்கூடும் என்ற புதிய அச்சம் எழுந்தது. ஏற்றுபுதியாளர்கள், வணிக நிறுவனங்கள் உள்ளடக்கிய ஒரு வலிமை வாய்ந்த குழு ரூபாய் மதிப்பைக் குறைக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தியது. பல தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் நாணயங்களும், பாகிஸ்தானின் ரூபாயும் மதிப்புக் குறைக்கப்படுவதால் இந்தியாவின் ஏற்றுமதிகள் போட்டியில் நிற்கமுடியாமல் போகும் நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்று விவாதிக்கப்பட்டது.

ஆயினும் 1990—97 காலகட்டத்தில் இந்திய ரூபாய் அதிக பட்சமாக 115% மதிப்புக் குறைப்புச் செய்யப்பட்ட போதிலும் அக்காலகட்டத்தில் ஏற்றுமதியில் எந்த முன்னேற்றமும் இல்லை என்ற உண்மை உதாசீனப்படுத்தப்பட்டது. மேலும் இது போன்று போட்டி மதிப்புக் குறைப்பு முடிவின்றிப் போய்க்கொண்டேயிருக்கும். ஏனெனில் பாகிஸ்தானோ அல்லது மற்ற எந்த அண்டை நாடுகளோ போட்டியில் நிலைத்திருக்க தங்கள் நாணயத்தின் மதிப்பைக் குறைத்துக் கொண்டேயிருக்கலாம். தாய்லாந்து நாணயத்தைப் பொருத்தவரை அது பலவீனமாக இருப்பதாகத் தோன்றியபோது யூகிப்பாளர்கள் குறுக்கிட்டு அதன் மதிப்பை மேலும் கீழே தள்ளினார்கள். இதன் விளைவாக அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் சந்தைகளில் இருந்து பின்வாங்கினர். புதிய வரத்துகள் குறைந்தன. இந்த நிரம்பி வழியும் விளைவு பக்கத்து தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலும் நெருக்கடி ஏற்படக் காரணமாயிற்று.

அச்சங்கள் மற்றும் வதந்திகளின் மொத்த விளைவாக 1997 நவம்பரில் டாலருக்கு 36 ரூபாயாக இருந்த இந்திய நாணயத்தின் மதிப்பு 1997 டிசம்பரில் 39 ரூபாயாக வீழ்ந்தது. ரிசர்வ் வங்கியின் கூற்றுப்படி, "ரூபாயின் இந்த நாடத்தனமான திடீர் வீழ்ச்சி அந்நிய செலாவணிச் சந்தையில் வங்கிகளும் வணிக நிறுவனங்களும் தீவிரமான யூகபேரங்களில் ஈடுபட்டதுதான்" என்று அறியமுடிகிறது.

யூகிப்பாளர்கள் தங்களது கேள்விக்கும் அந்நியச் சந்தைகளுக்கும் இடையே நடத்திய பேரத்தால் வெளிநாட்டுச் செலாவணிச் சந்தைகளில் அளவுக்கதிகமாக டாலருக்கான தேவை ஏற்பட்டு ரூபாய் மதிப்பின் மேல் அழுத்தம் அதிகமாயிற்று. ஆனால்

யுகிப்பாளர்களிடமல் மட்டும் குற்றம்சாட்டுவது முறையல்ல. உண்மையில் ரிசர்வ் வங்கி இந்த மதிப்புக் குறைப்பை ஆதரித்து, “இது ரூபாயின் உண்மையான மொத்த மதிப்பு உயர்வைத் திருத்துவதே” என்று குறிப்பிட்டது. ஆயினும் ரூபாயின் மதிப்பு டாலருக்கெதிராக ரூ.40க்கும் கீழே சரிவதைத் தடுக்க ரிசர்வ் வங்கி குறுக்கிட்டு எடுத்த தீவிர நடவடிக்கையால் 2.66 பில்லியன் டாலர்கள் அந்நிய நாணயச் சொத்தில் இழப்பு ஏற்பட்டது.

ரூபாயின் மதிப்புக் குறைப்பு பல ஆய்வாளர்களால் கடும் விமர்சனத்திற்குள்ளானது. இதனால் இந்தியாவின் அயல்நாட்டுக் கடன் 400,000 மில்லியன் டாலர்கள் அதிகரிக்கும். நீண்ட ஓட்டத்தில் ஏற்றுமதிக்கு எந்த நன்மையும் விளையாது என்று விவாதிக்கப்பட்டது. இதைத் தவிர பெட்ரோல் எண்ணெய் விலை உயர்ந்து, உரங்களின் விலையும் அதிகரித்து பணவீக்கத்தை உயர்த்தும் என்றும் கூறப்பட்டது.

மேலம், தனிப்பட்ட எரிசக்தித் தயாரிப்பாளர்களின் எரிசக்தித் திட்டங்களின் மேல் நாணய மதிப்புக் குறைப்பின் தாக்கம் கடுமையாக இருக்கும். அயல்நாட்டு நாணயத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டிருக்கும் கடனாலும், முக்கிய உபகரணங்களின் மதிப்பாலும், இறக்குமதி செய்யப்படும் மூலப்பொருட்களாலும் திட்டச் செலவு அதிகரிப்பதால் எரிசக்தியின் மீதான வரி உயரக்கூடும். இவ்வாறாக மாநில மின்சார வாரியங்கள் எரிசக்தியை அதிக வரியோடு வாங்க நேரிடும். மாநில மின்சார வாரியங்கள் ஏற்கனவே நட்டத்தில் இயங்கி வருவதால் இந்த வரிச்சுமை நுகர்வோர் மீது திணிக்கப்படும்.

வெம்பண வரத்தால் இந்தியாவில் கிடைத்த அண்மை அனுபவங்கள்

1991 இல் தாராயமயமாக்கல் கொள்கை அறிமுகம் செய்யப்பட்டபோது இந்தியாவில் தனியார் மூலதன வரத்துக்களில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. 1991க்கு முன்னர் மூலதன வரத்துக்களில் பெரும்பான்மை அயல்நாட்டு நேரடி முதலீடுகள், அரசாங்க நிதி உதவிகள், வணிகக்கடன்கள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்களின் வைப்பு நிதிகளேயாகும். வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகள், 1985 - 91 காலகட்டத்தில் சராசரியாக ஆண்டுக்கு 200 மில்லியன் டாலர்களாக ஒரு வரம்பிற்குள் இருந்தன. இவை பொருளாதாரத்தின் ஒரு சில துறைகளையே சென்றடைந்தன. மூலதனச்சந்தைகள் அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கு மூடப்பட்டிருந்தன. ஒரு குறிப்பிட்ட வழியாக மட்டுமே,

பட்டியலிடப்பட்ட நாட்டு நிதிகள், தனியார்துறை முதலீடுகள் போன்றவை கடல்கடந்த நிதி நிறுவனங்கள் மூலமாக அனுமதிக்கப்பட்டன.

எடுத்துக்காட்டாக, யூனிட் டிரஸ்ட் ஆப் இந்தியா 1986இல் லண்டன் பங்குப் பத்திரச் சந்தையில் பட்டியலிடப்பட்ட இந்திய நிதி (இந்தியா ஃபண்ட்) எனப்பட்ட முதல், கடல்கடந்த நிதிப் பத்திரத்தை வெளியிட்டது. இதைத் தொடர்ந்து பல சொத்து நிர்வாக நிறுவனங்களும் இந்தியாவில் முதலீடு செய்ய கடல் கடந்த நிதிப் பத்திரங்களை வெளியிட்டன. இந்த நிதிகள், (பத்திர வருமானங்களின் மீதான வரிகளைத் தவிர்க்க) பெரும்பாலும் முற்றிலும் வரிவிலக்குகள் உள்ள நாடுகளான கேமேன் தீவுகள் மற்றும் மொரிசியஸ் போன்ற தீவுகளிலேயே பதிவு செய்யப்பட்டன.

அரசாங்கக் கடன்களில் இருந்து அயல்நாட்டு முதலீடுகளுக்கு (ஏனெனில் இவை கடன் சேவைச் சுமையைத் தவிர்ப்பதால்) அரசுக் கொள்கைகளில் ஒரு பெயர்வு ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து அந்நிய நேரடி முதலீடுகள் மற்றும் தனித்துறை முதலீடுகள் வாயிலாக அயல்நாட்டு முதலீடுகள் ஈர்க்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. 1992 பிப்ரவரியில் இந்திய நிறுவனங்கள் ஈரோ சந்தைகளில் மாற்றக்கூடிய பத்திரங்கள் மற்றும் பங்குகள் மூலம் நிதி திரட்டலாம் என்று அரசு அறிவித்தது. 1992 செப்டம்பரில் அரசு, செக்யூரிட்டீஸ் அண்ட் எக்ச்சேஞ்ச் போர்டு ஆப் இந்தியாவில் (செபி) பதிவு பெற்றவுடன் அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் இந்திய முதல் சந்தைகளில் பற்றுறுதி முதலீடுகள் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டனர். 1998 சனவரிவரை 481 அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் செபியில் பதிவு செய்திருந்தனர்.

பற்றுறுதி முதலீடுகள் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகளைவிட அதிகமாகின்றன.

அயல்நாட்டு முதலீடுகளை நாடி தாராளமயமாக்கப்பட்ட திட்டக் கொள்கைகள், இந்தியாவில் பற்றுறுதி முதலீடுகள் அதிகரிக்க வழி வகுத்தன. தாராளமயமாக்கலுக்குப் பின் அயல்நாட்டு நேரடி முதலீடுகள் அதிகரித்தபோதிலும், பற்றுறுதி முதலீடுகள் நாடகத் தனமாக இருந்தது.

1992-93 க்குப் பின்னர் ஓராண்டில்கூட அயல்நாட்டு நேரடி முதலீட்டு வரத்து பற்றுறுதி முதலீடுகளைவிட அதிகமாக இல்லை. 1993-94 மற்றும் 1994-95 இல் பற்றுறுதி மூலதன வரத்துகள் அயல் நாட்டு நேரடி முதலீடுகளைவிட பல மடங்காக, அதாவது இக்கால கட்டத்தில் மொத்த உள்வரத்துகளில் 70% ஆக இருந்தன. தனியார்

மூலதன வரத்துக்கள் தற்போது 19.1% வைப்பு நிதி ரசீதுகளும் வெளிப்புற வணிகக் கடன்களும், 28.4% அயல்நாட்டு நேரடி முதலீடுகள், 52.5% அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீடுகள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்களிடமிருந்தும் வருகின்ற வைப்புநிதிகளும் ஆகும்.

இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கிழக்காசிய நாடுகளை ஒப்பிடும்போது இந்தியாவிற்கு வரும் உள்வரத்துகள் இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களைப் பெற்றுள்ளன. முதலாவதாக இந்தியாவை வந்தடைந்த முதலீடுகளில் பெரும் பங்கு கிழக்காசிய நாடுகளைப்போல் அயல்நாட்டு நேரடி முதலீடுகளாய் அல்லாமல், பற்றுறுதி முதலீடுகளாய் அமைந்துள்ளன.

இரண்டாவதாக குறைந்தகால முதல்களும், வங்கி வைப்பு நிதிகளும் மேலோங்கியுள்ள இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளைப் போலன்றி, இந்தியாவிற்கு வரும் நிதி வரத்துகள், குறைந்த மற்றும் நீண்டகால மூலதன ஆதாயங்களின் மீதான பன்முக வரிவிதிப்பாலும் சந்தைகளில் குறிப்பிடத்தக்க திடீரென ஏற்படக்கூடிய சரிவுகள் அதிக மூலதன இழப்புகளை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்பதாலும், உடனே மாற்றுவதில் இழப்புகள் உள்ள அபாயம் இருக்கின்ற பங்கு மற்றும் பத்திர முதலீடுகளாய் இருந்தன. இந்தியாவும் மொரிசியசும் கையெழுத்திட்ட இரட்டை வரிவிதிப்பு உடன்படிக்கையின்படி பலவித வரி விலக்குகள் அளிக்கும் மொரிசியஸ் தீவு வழியாக பெரும்பாலான அந்நிய நிறுவன முதலீடுகள் இந்தியாவிற்கு கொண்டு வரப்படுகின்றன.

வெளிப்புற வணிகக் கடன்கள் உயர்வு

இந்திய வணிக நிறுவனங்கள் மலிவான அயல்நாட்டுக் கடன்களைப் பெறுவதில் ஆர்வமாக இருப்பதால் வெளிப்புற வணிகக் கடன்களும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தப் பட்டியலில் இந்தியாவின் பெரிய நிறுவனங்களான ரிலையன்ஸ் இண்டஸ்ட்ரிஸ் மற்றும் பிரீலா ஏடி அண்டி கம்யூனிகேசன்ஸ் போன்றவையும் அடங்கும். அயல் நாட்டுக் கடன்கள் குறைவான வட்டியில் கிடைப்பதால், பல நிறுவனங்கள் அதிக வட்டியுள்ள ரூபாய்க் கடன்களைத் தீர்க்க வெளிப்புற வணிகக் கடன்களை பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன. உள்நாட்டு வட்டி விகிதங்களுக்கும், வெளிநாட்டு வட்டி விகிதங்களுக்கும் இடையேயான பெரும் வேறுபாட்டைக் கணக்கில் கொண்டால் இந்த முறை பெரும் செலவைக் குறைக்கக்கூடியதாகும். ஆயினும் 1997, டிசம்பரில் இந்திய ரூபாய் மதிப்புக் குறைப்புச் செய்யப்பட்ட பின்னர் எஸ்ஏஐஎஸ், பாம்பே டையிங், ஐபிசிஎல் மற்றும் மராட்டிய மாநில மின்சார வாரியம்

போன்ற நிறுவனங்கள் வெளிப்புறக் கடன்களைப் பெறும் முயற்சியை ஒத்தி வைத்துள்ளன. ஆனால் பிபிஎல் டெலிகாம், ஓப்ளக்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ், ஐடிசி மற்றும் குசராத் அம்புஜா போன்றவை அயல்நாட்டுக் கடன்களை பெறும் திட்டங்களை செயலாக்க மும்:முரமாக உள்ளனர்.

கட்டம் 9.1

வெளிநாட்டுச் செலாவணிக் கையிருப்புகள்: போதிய பொருத்தமுள்ளவையா?

மூலதனக் கணக்கு மாறுகொள்பாட்டுக் குழு (சிஏசி குழு) இந்தியாவில் வெளிநாட்டுச் செலாவணிக் கையிருப்பு அளவை தீர்மானிக்க நான்கு அளபுருக்களைப் (Parameters) பரிந்துரைத்துள்ளது.

- 1 கையிருப்புகள் 6 மாத இறக்குமதியைவிடக் குறைவாக இருக்கக் கூடாது
2. கையிருப்புகள் மூன்று மாத இறக்குமதியைவிடக் குறைவாக இருக்கக் கூடாது என்பதோடு, 50 விழுக்காடு கடன் திரும்பச் செலுத்தும் தொகையும் ஒருமாத ஏற்றுமதி, இறக்குமதியளவும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.
3. நிகர வெளிநாட்டுச் செலாவணிச் சொத்துக்களுக்கான பண விகிதம் 70 விழுக்காட்டிற்கு குறைவில்லாமல் இருக்க வேண்டும்
4. மேலும், குறுகிய காலக் கடன், பற்றுறுதி இருப்பு 60 விழுக்காடு கையிருப்பைவிடக் கூடுதலாக இருக்கக்கூடாது.

வெளிநாட்டுச் செலாவணிக் கையிருப்பு 13.2.1998 இல் \$ 24.1 பில்லியன்

போதிய தன்மைக்கான அளவுகள்	உண்மையில்	விதிப்படி(சிஏசிசி)
சராசரி மாத இறக்குமதிக்கான கையிருப்பு (கடைசி 12 மாத இறக்குமதி)	7.2 மாதங்கள்	6 மாதங்கள் (அ) கூடுதல்
3 மாத இறக்குமதி +50% ஓராண்டுக் கடன் செலுத்தம் + ஒருமாத இறக்குமதி ஏற்றுமதி	\$ 24.1 பில்.டால.	22.8பில். டால. (அ) கூடுதல்
நிதித் தேக்கத்திற்கான குறுகியகாலக் கடனும் பற்றுறுதி இருப்பும் (%)	86.7	60 அல்லது குறைவாக
நாணயத்திற்கான நிகர வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள்(%)	73	70 அல்லது அதற்கும் கூடுதல்

மூலம்: பிசினஸ் ஸ்டாண்டர்டு, 1998, பிப்ரவரி 26

கட்டம் 9.2

இந்தியக் கடன் சந்தையில் யூனியன் பேங்க் ஆப் கவிட்சர்லாந்து மாபெரும் வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்

இந்தியக் கடன் சந்தையில் யூனியன் பேங்க் ஆப் கவிட்சர்லாந்து (யூபிஎஸ்) ஒரு மாபெரும் வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளராக ரூ.229.55 கோடி நிகர முதலீட்டுடன் வளர்ந்து வருகிறது. யூபிஎஸ் 100% கடன்நிதி ஒப்புதலைப் பெற்று 350 மில்லியன் டாலர்கள் (ரூ.1375 கோடி) வரை கடன் வழங்க முடியும். மொத்தக் கடன் நிதிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒப்புதலை ஒப்பிடும்போது யூபிஎஸ்சின் நிகர முதலீடுகள் மிகக் குறைவே. இந்நிதி ரூ. 616.21 கோடிக்கான கொள்முதல்களையும் (Purchases), ரூ.339.31 கோடிக்கான நீக்கங்களையும்(Divested), ரூ. 229.55 கோடிக்கான நிகர முதலீடுகளை ஆக்கிக்கொண்டுள்ளது.

மற்றொரு பெரிய வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர் எப்எஸ்பிசி அசெட் மேனேஜ்மெண்ட் ஹாங்காங்க் லிட். மற்றும் பெரிகிளின் கேபிடல் லிட்.

'செபி' ஒப்புதல் தந்துள்ள மொத்தத் தொகை 2018 மில்லியன் டாலர்கள் (ரூ.7890 கோடி) ஆகும். ஆனால் 1997 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் நிகரத் தொகுப்பு முதலீடுகள் ரூ. 449.31 கோடியாகும். இவ்வாண்டில் இந்நிதியிலான மொத்தக் கொள்முதல்கள் ரூ. 1089.59 கோடியும் விற்பனை ரூ. 640.28 கோடியுமாகும்.

'செபி' 10 நிதியங்களுக்கு இறுதி ஒப்புதலும், 5 நிதியங்களுக்கு கோட்பாட்டடிப்படையில் ஒப்புதலும் தந்துள்ளது. இதில் ஜே.கென்ரிஸ்குரோடர் வங்கி (\$ 150 மில்லியன் அல்லது ரூ. 589 கோடி), மோர்கன் கிரன்ஃபெல் டிரஸ்ட் கார்ப்பரேசன் (\$ 200 மில்லியன் அல்லது ரூ. 785 கோடி), டெம்லீடன் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கவுன்சில் இன்க. (\$ 90 மில்லியன் அல்லது ரூ. 353.25 கோடி), கிரிட் சஃபர்ஸ்ட் பாஸ்டன் (சைப்ரஸ்) லிட். (\$ 200 மில்லியன் அல்லது ரூ. 785 கோடி) அல்லயன்ஸ் கேபிடல் (\$ 200 மில்லியன்) மற்றும் செஸ்கார் இண்டர்நேசனல் (\$ 50 மில்லியன்) ஆகியவை அடங்கும்.

ஆயினும் தனியார் முதலீடுகள் இந்தியாவில் உயர்ந்த போதிலும், முதலீட்டாளர்கள் சூழ் மிகவும் குறுகியதாக உள்ளது. தனிப்பட்ட பங்கு முதலீட்டாளர்களை குறிவைத்து வெளியிடப்பட்ட மண்டல மற்றும் நாட்டுநிதிகள் வாயிலாகவே பெரும்பங்கு நிதி வந்துள்ளது. 1993-94இல் இந்தியாவிற்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட 11 நிதிகள் வெளியிடப்பட்டு, மொத்தத்தில் 2.7 பில்லியன் டாலர்கள் திரண்டன. இந்நிதிகள் முக்கியமாக அமெரிக்காவிலும், பிரிட்டனிலும் இருந்த தனிப்பட்ட முதலீட்டாளர்களை குறிவைத்து வெளியிடப்பட்டன. பெரும்பாலான ஆசிய முதலீடுகள் ஹாங்காங்கிலிருந்து வந்தன. ஆனால் சப்பானிலிருந்து வந்த பற்றுறுதி முதலீடுகள் குறைவாக இருந்தன. இதற்கு இந்திய பங்கு சந்தைகள் சப்பானிய நிதியமைச்சகத்தினால் அங்கீகரிக்கப்படாததும் ஓளவிற்கு காரணமாகும். ஓய்வூதிய

நிதிகளும் மற்ற நிறுவன முதலீட்டாளர்களும் மிகக் குறைந்த ஆர்வமே கொண்டிருந்தனர் என்று ஆய்வாளர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர்.

இந்திய அரசு, தனியார்மயமாக்கத் திட்டத்தை ஊழியர்கள் பிரச்சனைகளால் முழுமூச்சுடன் தொடர முடியாமல் போனதால் பங்குகளுக்கான நிதி வரத்துகள் பெரும்பாலும் தனியார்துறைகளை அடைகின்றன. அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் சில பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் (விஎஸ்என்எல், ஸ்டேட் பேங்க் ஆப் இந்தியா) பங்குகளை பெற்றிருந்தாலும், சேவை மற்றும் உற்பத்தித்துறை நிறுவனங்கள் பெரும்பங்கு பற்றுறுதி முதலீடுகளைப் பெற்றுள்ளன.

வெளிசெலாவணிக் கையிருப்பில் வெம்பண வரத்து 80% ஆக உள்ளது.

ஆண்டுதோறும் இந்தியாவில் அந்நியச் செலாவணிக் கையிருப்புகளை அடையும் வெம்பண வரத்துகளின் விகிதம் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. 1994 இல் 37.5% விருந்து, 1997 மார்ச்சில் 53.52% ஆக உயர்ந்து 1998 பிப்ரவரியில் 78.8% ஆக இது உயர்ந்துள்ளது.

திறனுள்ள வெம்பணத்தின் இருப்பு, குறைந்தகால கடன்களின் இருப்பு, அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் முதலீடுகள், உலகளாவிய வைப்புநிதிப் பேறுகள் (ரசீதுகள்) மற்றும் கடல்கடந்த நிதிகள் ஆகியவற்றைக் கூட்டினால் கிடைக்கும். ரிசர்வ் வங்கியின் 1996-97 ஆம் ஆண்டு அறிக்கைப்படி, இந்தியாவில் குறைந்த காலக் கடன் 6.7 பில்லியன் டாலர்கள் (பிஐஎஸ்ஸின் கணக்குப்படி இந்தியாவின் குறைந்த காலக்கடன் 1997, ஜூன் இறுதியில் 7.75 பில்லியன் டாலர்கள்). இதேபோல் உலகளாவிய வைப்பு நிதி ரசீதுகள் 1997, மார்ச்சில் 5.4 பில்லியன் டாலர்கள் மற்றும் பற்றுறுதி முதலீடுகள் 8.8 பில்லியன் டாலர்கள் ஆகும். இந்த எண்ணிக்கை மொத்தமாக அந்நியச் செலாவணிக் கையிருப்புகள் 24.1 பில்லியன் டாலர்களுக்கு எதிராக 20.9 பில்லியன் டாலர்களாக இருந்தன. வேறுவிதமாகச் சொல்லப்போனால் வெம்பண வரத்துகள் இந்தியாவின் மொத்த அந்நியச் செலாவணிக் கையிருப்பில் 86.7% ஆக இருந்தன. இது கடன் மதிப்பீட்டுக் குழுவின் பரிந்துரையான 60% ஐவிட மிகவும் உயர்ந்ததாகும்.

ஏற்றுமதி நிதிக்கான கடன் மீதான வட்டிக்கு உபரி வரி விதிப்பதால், இந்த அளவு, அண்மைய மாதங்களில் மேலும் உயர்ந்திருக்கிறது. இதைத் தவிர வங்கி சாராத குறைந்த காலக் கடன்கள் பல உள்ளன. பல ஆய்வாளர்கள் இந்த விகிதம் 100% ஐ ஒட்டி

இருக்கும் என்று கணக்கிடுகின்றனர். சி.ஏ.சி குழுவின் தலைவரான எஸ்.எஸ். தாராபூர், "மிக அண்மைய விவரங்களை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் இந்த வீகிதம் 100% யும் தாண்டுகூடு" என்கிறார்.

இதேபோன்று, இறக்குமதிப் பாதுகாப்பிற்கான கையிருப்புகளின் அளவிலும் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. 1991, மார்ச்சில் அந்நியச் செலாவணிக் கையிருப்புகள் 2.7 மாதங்களின் இறக்குமதியை மட்டுமே சந்திக்க போதுமானதாக இ ந்தன. இது 1994 இல் 8.6 மாதங்களாக உயர்ந்து மீண்டும் 1997, மார்ச்சில் 6.9 மாதங்களாகச் சரிந்தது.

இதைப்பற்றிய பதற்றம் கொள்ள அவசியமில்லை என்ற அலட்சியப் போக்கினால்தான் இந்தியத் திட்ட வல்லுநர்கள் பெரும்பாலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் உள்ளனர். இந்தியாவின் குறைந்தகாலக் கடன்கள் அதிகரித்து வருவது என்ற உண்மையையும், யூகத் தாக்குதல் நடைபெறக்கூடுமென்ற வதந்தி உலவினால்கூட முதலீட்டாளர்கள் அவர்கள் முதலீடு செய்த பணத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வர் என்ற அபாயத்தையும் கணக்கில் கொண்டால் திட்ட வல்லுநர்கள் மந்தமாக, எவ்வித முன்னேற்பாடுகளும் இல்லாமல் அலட்சியமாக இருப்பது தவறு.

இந்தியச் சந்தைகளில் வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் வளர்ந்து வரும் ஆதிக்கம்

உள்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள், அவர்களுக்கும் வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களுக்கும் சம அளவு வாய்ப்புகள் வேண்டி ஒலிக்கும் குரல்கள் மேலும் ஓங்கி வருகிறது. இந்தியச் சந்தைகளில் செயல்பட இந்தியப் பத்திர மாற்று வாரியத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் 480 க்கும் அதிகமாக இருந்த போதிலும், ஒரு சிலரே சந்தைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர்.

இந்தியாவில் 1997, நவம்பர்வரை அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களால் செய்யப்பட்டிருந்த மொத்தத் தனித்துறை முதலீடுகள் கிட்டத்தட்ட 9 மில்லியன் டாலர்களாகும். இதில் முதலீடத்தைப் பிடித்த ஐந்து அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் மட்டும் சுமார், 40% பங்களித்திருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த ஐந்து நிறுவன முதலீட்டாளர்கள், மார்கன் ஸ்டான்லி, காபிடல் இண்டர்னேசனல், ஜார்டின் ப்ளயிங், சுரோடர்ஸ் மற்றும் டெம்பிள்டன் ஆகியவையாகும். அண்மையில் 259 பில்லியன் டாலர்கள் காபிடல் குறும்பு கடந்த சில மாதங்களில்

இந்தியச் சந்தைகளில் மிகக் குறைவான முதலீடுகளில் ஈடுபட்டதன் மூலம் இந்தியாவில் முதலீடு செய்த அயல்நாட்டு முதலீட்டாளர்களில் மார்கன்ஸ்டான்லியையும் மிஞ்சி முதலிடம் வகிக்கிறது.

எகாமிக் டைம்ஸ் நாளைட்டின் அறிக்கைப்படி காப்பிடல் இண்டர்னேசனல் இந்தியாவில் 1.8 பில்லியன் டாலர்கள் முதலீடு செய்திருக்கிறது. இது இந்திய உள்நாட்டு நிதியான 177 பில்லியன் டாலர்களை கணக்கில் கொள்ளவில்லை. மார்கன்ஸ்டான்லி நிறுவனத்தின் இந்திய முதலீடு 1.5 பில்லியன் டாலர்களாகும். ரிலயன்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீசில் முதலீடு செய்திருக்கும் மிகப் பெரிய அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர் காபிடல்தான் (இது முதலில் 3% பங்குகளைக் கொண்டுள்ளது). மேலும் இந்துஸ்தான் லீவர் மற்றும் மாநகர் டெலிபோன் நிகாம் லிட்.. ஆகிய நிறுவனங்களில் இதன் பங்கு 5%க்கும் அதிகமாக உள்ளது.

சில காலத்திற்கு முன்பு காபிடல், ரூபாய் 400 கோடி மதிப்புள்ள ரிலயன்ஸ் நிறுவனத்தின் பங்குகளை ஒரே வாரத்தில் வாங்கியபோது ஒரு புதிய போக்கை ஏற்படுத்தியது. மார்கன்ஸ்டான்லி நிறுவனம் எச்டிஎஃப்ஐசி (ஒரு காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 10%) மற்றும் சிறீராம் ஃகோண்டா போன்ற நிறுவனங்களில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. ஜார்டீன்

கூட்டம் 9.3

இந்திய காப்புப் பத்திரங்கள் மற்றும் செலாவணி வாரியம் (செபி)

1992 இல் நடந்த பல கோடி ரூபாய் பங்குச் சந்தை ஊழல்களும், இந்திய பங்குச் சந்தை வளர்ச்சியும் இதற்காக ஒழுங்குமுறை முகவாண்மை ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டிய நிலையை உருவாக்கியது. இதன் பெயர்தான் இந்திய ஈட்டுப்பத்திரங்கள் மற்றும் செலாவணி வாரியம். இஃது அமெரிக்காவின் ஈட்டுப் பத்திரங்கள் செலாவணி ஆணையத்தினைப் போன்று, முதலீட்டாளர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கவும், அவற்றை மேம்படுத்தி முன்னேற்றவும், ஈட்டுப் பத்திரச் சந்தைகளை முறைப்படுத்தவும் உருவாக்கப்பட்டது.

'செபி', பங்குச் சந்தைத் தரகர்கள், அதன் சார்புத் தரகர்கள், பங்கு மாற்ற முகவர்கள், வெளியீட்டு வங்கிகள், அறக்கட்டளைப் பத்திரங்களின் அறங்காவலர்கள், வெளியீட்டுப் பதிவாளர், வணிக வங்கிகள், சிறப்புப் பங்குக் கொள்முதலர்கள், பற்றுறுதி நிதி மேலாளர்கள், முதலீட்டு அறிவுரைஞர்கள், மற்றும் பிணைய நிதிகள் போன்றவர்களை பதிவு செய்யவும், அவர்களது பணிகளை முறைப்படுத்தவும் செய்யும். அத்துடன் ஈட்டுப் பத்திரங்களில் உள்வணிகப் போக்குகளை தடுப்பதும், பங்குகளை முறையற்றுக் கையகப்படுத்தலை முறைப்படுத்தலும், வணிகக் குழுங்களை எடுத்து நடத்து தலுக்கான பணிகளையும் 'செபி' செய்கிறது. வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களும் கூட செபியால் பதிவு செய்யப்பட்டு முறைப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

பளமிங், சுரோடர்ஸ் மற்றும் டேம்பிள்டன் ஆகிய மற்ற மூன்று அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களும் ஜார்டினை தலைமையாகக் கொண்ட நாட்டுநீதிகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

அண்மைய ஆண்டுகளில், பல அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் உள்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களுடன் கூட்டுறவு ஏற்படுத்தியோ இணைந்தோ இந்தியச் சந்தைகளில் அவர்கள் நிலையை மேலும் வலுப்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர். அண்மைய பெரும் இணைப்புகளான மார்கன் ஸ்டான்லி, இந்தியாவின் முக்கிய உள்நாட்டு முதலீட்டு நிறுவனம், ஜே.எம்.ஃபைனான்சியல் ஆகிய இரண்டு நிறுவனங்களின் இணைப்பு மற்றும் மெரில் லின்க, டிஎஸ்பி யுடன் ஏற்படுத்திக் கொண்ட இணைப்பு, கோல்ட்மேன் சாக்ஸ் கோடக், மகிந்திராவுடன், லாசர்ட், கிரடிட் காபிடலுடன் கொண்ட இணைப்புகள் முக்கியமானவை. இந்தியச் சந்தைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்திய ஜே.எம்.ஃபைனான்சியல், மார்கன் ஸ்டான்லியுடன் இணைந்தது பல சந்தை ஆய்வாளர்களை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. இந்த இணைப்பின் பின் உள்ள காரணங்களை ஆராயும் முயற்சியாக பிசினஸ் ஸ்டாண்டார்டில் வெளியாகியுள்ள அண்மைய தலையங்கத்தில்,

'நிமேஷ் கம்பானி இந்திய நிதி வட்டாரத்தில் பண்பலமுள்ள, உயர்மட்டத் தொடர்புள்ள நபர் ஆவார். அவருடைய நிறுவனமான ஜே.எம்.ஃபைனான்சியல் முதலீட்டுத் துறையில் உள்நாட்டில் முன்னிலையில் உள்ளது. நிதியை திரட்டும் பணியில் எஸ்பிஐ காபிடல் மார்கெட்டுக்குப் பின்னர் இரண்டாவது நிலையில் இருக்கிறது. மற்ற மதிப்பீடுகளிலும் அது உயர்நிலையிலேயே உள்ளது. அப்படியிருந்த போதும் அது ஓர் அயல்நாட்டு முதலீட்டு வங்கி மற்றும் தரகு நிறுவனத்துடன் ஓர் இணைப்பின் அவசியத்தை உணருமாயின், அந்த நிலை இந்தியச் சந்தையின் மாறி வரும் போக்கையே உணர்த்துகிறது. நிதி தேவைப்படும் வணிக நிறுவனங்கள் தற்போது உள்நாட்டு பண வரவை மட்டும் எதிர்பார்க்காமல், சர்வ தேசச் சந்தைகளில் இருந்தும் பணத் தேவையை பூர்த்தி செய்து கொள்கின்றன. மேலும் தரகு வியாபாரம் உள்நாட்டு முதலீட்டாளர்களோடு அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களை சார்ந்திருக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. முதல் சந்தைகள் இணைக்கப்படுவதால் நுகர்வோர் தேசிய எல்லைகளைக் கடந்து செயல்படும்போது, இரண்டு சந்தைகளுக்கும் பாலமாக இருப்போரும் அதேபோல் இணைக்கப்பட வேண்டும்...'

கட்டம் 9.4

வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களும் உலகளாவிய வைப்பு நிதிப் பேறுகளும்: ஒழுக்கக் கேட்டைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை

கடல்கடந்த நாடுகளில் உலகளாவிய வைப்பு நிதிப் பேறுகளை அண்மையில் வெளியிட்டபோது வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் ஒழுக்கக் கேடான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதாக இந்திய வணிகக் குழுமங்கள் குற்றம் சாட்டியுள்ளன. விஎஸ்என்எல், அண்மையில் வெளியிட்ட உலகளாவிய வைப்பு நிதிப் பேறுகள் தொடர்பாக 'செபி' யிடம் 5 வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களைப் பற்றி முறையீடு செய்துள்ளது. இவை மோர்கன் ஸ்டான்லி, ஃபிளாக்கிளிங் நாமின்ஸ், ராபர்ட் ஃபிளமிங், ஐஎல்எம் மொரிசியஸ், ஜாகுவார் ஃபண்ட்ஸ் ஆகியன. விஎஸ்என்எல் கூற்றின்படி, உலகளாவிய வைப்பு நிதிப் பேறுகளை வெளியிடும் முன்னரே கணிசமான தொகையை அகற்றிவிடுவதால் இதன் விலை சரிந்ததோடு, உலகளாவிய வைப்பு நிதிப் பேறுகளிலும் சரிவு ஏற்பட்டது.

விஎஸ்என்எல், 1996 இன் இறுதியில் உலகளாவிய வைப்பு நிதிப் பேறு ஒன்றின் விலை மதிப்பு \$ 500 - 600 மில்லியன் என்ற அளவில் வெளியிட்ட திட்டமிட்டிருந்தது. ஆனால் அதே மாதிரியான பேறுகளை வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் வெளியிட்ட உடனே உலகளாவிய வைப்பு நிதிப் பேற்றின் விலை சரிந்தது. இதனால் விஎஸ்என்எல் இன் பங்கு விலை 30% வீழ்ந்தது. அதாவது, 1996, சூலை 22 ஆம் நாள் ரூ. 1327.50 ஆக இருந்து, 1997, அக்டோபர் 18 ஆம் நாள் ரூ. 940 ஆக வீழ்ந்தது.

மேலும் வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் ஒரு வசதியான நிலையைக் கொண்டுள்ளனர். அதாவது, பங்குகளை இந்தியச் சந்தைகளில் விற்றுவிட்டு (இதனால் பங்கு விலை சரிகிறது), அதே பங்குகளை உலகளாவிய சந்தைகளில் மிக மலிவான விலையில் வாங்கி விடுகின்றனர். இதே முறையில்தான் விஎஸ்என்எல் நிறுவனத்திடம் நடந்து கொண்டுள்ளனர். இந்த ஒழுக்கக் கேடான நடவடிக்கைகள் வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் வலுவான வணிக உத்திகளில் ஒரு வகையாகும்.

படி - 1: வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் இந்திய வணிகக் குழுமங்களின் பங்குகளை ரூ. 220 க்கு வாங்குகின்றனர். இதுவட்டியுடன் சேர்ந்து ரூ. 250 ஆக உயர்கிறது.

படி - 2: முனைப்பான வணிகக் குழுமம் தனது பங்கை இந்திய மதிப்பிற்கு 80% என்ற அளவில் ஈரோ சந்தைகளில் ரூ. 200 க்கு வெளியிடுகிறது.

படி - 3: வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் ஈரோ வெளியிட்டில் வேண்டுமென்றே தங்களிடம் உள்ளதை சராசரியாக ரூ. 230 க்கு விற்கின்றனர். இது தரகு மாற்றங்களால் ரூ. 200 க்கு வீழ்ச்சியடைகிறது.

படி - 4: ஈரோ வெளியிட்டில் 80% விலை வீழ்கிறது. அதாவது ரூ. 160 க்கு விலையிறங்குகிறது. வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் ரூ. 230 க்கு விற்குவிட்டு இதை ரூ. 160 க்கு வாங்குகின்றனர்.

படி - 5: நிகர முடிபாக வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் பங்கு ஒன்றிற்கு ரூ. 10 ஐ லாபமாகப் பெறுகின்றனர் (ரூ. 220 க்கு வாங்கி ரூ. 230 க்கு விற்கின்றனர்). மேலும் கூடுதலாக பங்கை ரூ. 70 க்கு குறைவாக ஐரோப்பாவில் வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் பெறுகின்றனர். இதனால் ஈரோ வெளியிட்டில் இந்தியக் கம்பனிகள் குறைந்த பணத்தையே திட்ட முடிகிறது.

நன்றி : சேகர் கோஸ் 'ஹூ' க்கு, வைன்டு அண்ட் சங்க்' அவுட்லுக் 6.11.1996

விரிவான தாக்கங்கள்

அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் மற்றும் ஈரூப வெளியீடுகள் மூலம் உள்வரும் அயல்நாட்டு தனித்துறை முதலீடுகள் இந்திய பத்திரச் சந்தைகளில் வலியமையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. உண்மையில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் (1992 — 95) அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் சந்தை அசைவுகளை மிகவும் அதிகபட்சமாக ஏற்படுத்துகின்றனர். புதிதாக எழும்பியுள்ள சந்தைகளுக்கான மொத்த மூலதன வரத்துகளில் பெரும்பகுதி இலத்தீன் அமெரிக்காவுக்கும், தென்கிழக்கு மற்றும் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கும் செல்வதால் இந்தியாவிற்கு அதிக பட்சமாக 5% மட்டுமே வந்த போதிலும் இந்திய நிதிச் சந்தைகளில் இவ்வரத்துகளினால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் பல வகைகளிலும் ஆழமாகவே உள்ளன.

அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் வருகை உள்நாட்டு முதலீட்டாளர்களின் நிலையை வலுவிழக்கச் செய்துள்ளது. ஒரு பக்கத்தில் ஆண்டாண்டு காலமாக பெரும்பாலும் தனித்தனியாகவும் தனிநபர் சார்ந்தவையாகவும் இருந்த இந்திய சந்தைகளில் உள்ள நிறுவனங்களின் பங்கு, அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் வருகையால் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. மறுபக்கத்தில் பாபெரும் நிதியை முதலீடு செய்யத் தயாராக தங்கள் வசம் வைத்துள்ள அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள்தான் இந்தியப் பங்குச் சந்தைகளில் உண்மையான சூத்தரர்களாக உள்ளனர்.

யுனிட் டிராஸ்ட் ஆப் இந்தியா போன்ற ஒரு சில பொதுத்துறை நிறுவனங்களைத் தவிர எந்த இந்திய முதலீட்டாளரும் அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களுக்கு இணையான பொருள் வளங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை. நிகர வியாபாரம் கிட்டத்தட்ட அழிந்துவிட்ட நிலையில் அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களால் எடுக்கப்படும் எந்த நடவடிக்கையும் (வாங்குவதோ அல்லது விற்பதோ) இந்நாட்களில், சந்தைகளின் அசைவுகளைத் தீர்மானிக்கிறது. நிகரத் தொகை வீழ்ச்சிக்கும் அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் வீழ்ச்சிக்கும் இடையே மாட்டி பிழியப்பட்ட இந்தியப் பங்குத் தரகர்கள் மற்றத் தொழில்களை நாடிச் செல்லத் தொடங்கிவிட்டனர். எடுத்துக்காட்டாக, 1996, ஏப்ரலுக்கும், 1997, மார்ச்சுக்கும் இடையே பம்பாய் பங்குச் சந்தையின் விலை 27 பங்குத் தரகர்கள் பதவி விலகி விட்டனர். இந்தியப் பங்குச் சந்தைகளை ஆண்டு வந்த இவர்கள், செல்ல விலைகளை வளர்ப்பு மற்றும் அணி தயாரிப்பு போன்ற தொழில்களில் ஈடுபடத் தொடங்கி

விட்டனர். அண்மையில் ஒரு செய்தித் தாளில் தரகர்கள், 'உடைந்து போன இவ்வுலகத்தின் தலைவர்கள்' என்று வர்ணிக்கப்பட்டு உள்ளனர். அண்மைக் காலம்வரை வட இந்தியாவில் மிகப் பெரிய உள்நாட்டு நிறுவனத் தரகராக இருந்த நரசுக அகர்வால் அவ்வாறு கூறுகிறார்.

'நான் இந்தத் தொழிலை விட்டு விலகுகிறேன். அனைத்து பங்கு மாற்று வாரியங்களிலும் எனது உறுப்பினர் அட்டைகளைத் தந்துவிடப் போகிறேன்... என்னுடைய உடன் தரகர்களுக்கு நான் கூற விழைவது யாதெனில், உள்நாட்டு தரகர்களுக்கு சமவாய்ப்புகள் கிடைக்கும்வரை இங்கு உங்கள் பணத்தை வீணாக்காதீர்கள் என்பதுதான். இலாபமோ, நட்டமோ நாம் நம் போக்கில் எடுத்துக் கொள்ளலாம். உண்மையான சிக்கல் முதலீட்டாளர்கள் என்று அழைத்துக் கொள்ளும் அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் வருகைதான்... சீர்திருத்தம் செய்வார் அவர்களுடைய அயல்நாட்டு நிறுவனங்கள் மீதான மோகத்தை விடும்வரை நான் என் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறேன்..'

திட்டம் தீட்டுவோர். அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் முதலீடுகள் சார்புத் தன்மையற்றவை, நிலைத்தன்மையில்லாதவை என்பதை உதாசீனப்படுத்தி இந்த முதலீடுகளையே இன்னமும் சார்ந்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, 1997, நவம்பரில் தென்கிழக்காசிய நாணய நெருக்கடியின் பின்விளைவாக இந்தியா அதன் நாணயத்தின் மதிப்பைக் குறைத்தபோது அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் தான் இதன் எதிரொலியாக உடனே பங்குகளை விற்கத் தொடங்கினர்.

இந்தியப் பங்கு மாற்று வாரியத்தின் அறிக்கைப்படி, 1992 இல் முதன் முதலாக அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களுக்கு இந்தியா கதவுகளைத் திறந்ததிலிருந்து, 1997, நவம்பரிலிருந்துதான், நிகர அயல் நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் முதலீடுகள் எதிர்மறையாக இருந்தன. அதாவது அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் நிதி இந்தியாவைவிட்டு வெளியே சென்றது. இதன் விளைவாக, 1997, நவம்பரில், 9.13 பில்லியன் டாலர்களாக இருந்த மொத்த அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் முதலீடுகள் 1997, டிசம்பரில், 8.96 பில்லியன் டாலர்களாகக் குறைந்தன. 1997, நவம்பர் முழுவதும் அயல் நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களே அதிகப் பங்குகளை விற்றவராவர்.

இந்தியாவின் அரசியல் நிலையற்ற தன்மை இன்னும் வெகுகாலம்

நீடிக்குமென அஞ்சி, பல அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் அவர்களது 'கடைகளை' மூடிவிட்டு வெளியேற எத்தனித்த சிலர் மீண்டும் நாட்டிற்குள் வரவேண்டும் என்று விரும்பி அவர்கள் திட்டங்களை மாற்றியமைக்கின்றனர். இது மூலதனச் சந்தைகளின் ஒட்டுமொத்த முதலீட்டுப் போக்கை எதிர்மறையாகப் பாதித்ததோடு, வணிக உலகின் 'செல்லப் பிள்ளைகளாக' இருந்த தொழில் வல்லுநர்களை வேலையிழக்கச் செய்துள்ளது. (காண்க கட்டம்: 9.6)

இதற்கும் மேலாக, மூலதனச் சந்தைகளில் அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் நுழைவு பங்கு விலைகளில் முற்றிலும் நிலையற்ற சூழலை ஏற்படுத்தியுள்ளதை ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். சர்வதேச நிதி நிறுவனம் புதிதாக எழும்பியுள்ள சந்தைகள் பற்றி அண்மையில் மேற்கொண்ட நாடளாவிய ஓர் ஆய்வின்படி, இந்தியாவில் அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் பங்கேற்க அனுமதிக்கப்பட்ட பின்பு பங்கு விலை நிலையற்ற தன்மையை அடைந்துள்ளது. இந்த ஆய்வு, 1976 முதல் 1992, மே மாதம் வரையான காலகட்டத்துடன் அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் அனுமதிக்கப்பட்ட 1992 முதல் 1994, பிப்ரவரி மாதம் வரையான காலகட்டத்தை ஒப்பிட்டது.

கட்டம் 9.5

1997 இல் மூலதன வரத்துகளில் ஒழுங்குமுறைக் குறைப்பு

1997 ஆம் ஆண்டு, ஐக்கிய முன்னணி அரசால் தனியார் முதல் வரத்துகளில் ஒழுங்குமுறை குறைக்கப்பட்டு தாராளமயமாக்கப்பட்ட தின் பெரும்பாலான கொள்கை முடிவுகளின் பட்டியல் பின்வருமாறு,

- ◆ ஒரு கம்பனியில் வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் முதலீட்டு அளவு 5 முதல் 10% ஆக உயர்வு
- ◆ வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் எல்லை சொத்துரிமை ந்திகளாகவும், அறக் கொடைகளாகவும் முதலீடு செய்ய விரிவாக்கப்பட்டது.
- ◆ வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள், பட்டியலில் இல்லா கம்பனிகளிலும், அரசு காப்புப் பத்திரங்களிலும் முதலீடு செய்ய அனுமதி
- ◆ புதிய வெளிநாட்டு வணிக வாங்கல்கள் இறுதிப் பயன்பாட்டுக் கட்டுப்பாடுகள் இன்றி \$ 3 மில்லியன் வரை வணிகக் கழகங்களுக்கு திறந்துவிடப்பட்டன.
- ◆ வெளிப்புற வணிகவியல் வாங்குகைகளின் எல்லை ஏற்றுமதியாளருக்கு \$15 மில்லியனிலிருந்து \$100 மில்லியனாக உயர்த்தப்பட்டது.
- ◆ உள்கட்டுமானத் திட்டங்களுக்கு வெளிப்புற வணிக வாங்குகை எல்லை மேலும் உயர்த்தப்பட்டு, அது ரூபாய் செலவினங்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- ◆ முதிர்வுக் காலம் வெளிப்புற வணிகவியல் வாங்குகைக்கு 10 ஆண்டிற்கும் மேலாக வெளிநாடுகளில் நீட்டிக்கப்பட்டது. கடல்கடந்த வாங்குகைகளுக்கு மதிப்பு அளிக்கப்பட்டது.
- ◆ செபியில் பதிவு செய்யப்பட்ட நிகர ந்திகள் கடல்கடந்த சந்தைகளிலும் முதலீடு செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டது.

இந்திய மூலதனச் சந்தைகளை தங்கள் ஆக்கிரமிப்பிற்குள் கொண்டு வந்ததோடு, இந்திய நிறுவனங்களின் வைப்புநிதிப் பேறு (ரசீதுகள்) வெளியீடுகளிலும் குன்றுபடிகள் செய்வதாக அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களை குற்றம் சாட்டுகின்றனர். அண்மையில் உலகளாவிய வைப்புநிதிப் பேறுகளை வெளியிட்ட விளஸ்என்எல், அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் முறைகேடான குன்றுபடிகளைச் செய்கதாகக் குற்றம் சாட்டியது. அவர்களிடமுள்ள பணத்தின் எளிதான உலகம் தழுவிய போக்குவரத்தினால், பங்குகளின் விலையைக் கீழே இழுப்பதால், அதன் விளைவாக

கட்டம் 9.6

‘நீலவிழிப் பையன்கள்’ வேலையிழக்கும்போது

பெயர் : ரசத் குப்தா வயது : 20 களின் நடுப்பகுதி
 கல்வித்தகுதி: அங்கீகரிக்கப்பட்ட கல்வி நிறுவனத்தில் எம்.பி.ஏ
 முகவரி : மும்பையின் ஒரு தரமான பகுதி, கஃபி பரேடு அல்லது மலபார் மலைப்பகுதி
 வண்டி வசதி : ஓபல் ஆஸ்ட்ரா. மாத ஊதியம் : 2 லட்சம் டாலர்கள்
 வேலை : முதலீட்டு வங்கிப் பணி, நிகரப் பங்குகள், நிதியியல் பணி

ரசத் குப்தா வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் அமர்த்திக் கொள்ளும் திறனாளர்களில் ஒருவர். இவர் நிகரப் பங்கு ஆய்வுகளிலும், திட்டமதிப்பீடுகளிலும், முன்னறிந்து கூறுதலிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றார். இவருக்கு நல்லநேரம் அமைந்திருந்தது. அந்தோ! 1997 ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் இவரது முதலாளி ஹாங்காங்கிலிருந்து பறந்துவந்து இவரிடமும் மற்ற உடன் பணியாளர்களிடமும் உடனடியாக ‘பெட்டியைக் கட்டச்’ சொன்னார். ரசத் குப்தாவின் கதை ஏதோ விதிவிலக்கான ஒன்றல்ல, இப்படிப்பட்டவர்களின் பட்டியல் நீண்டு வருகிறது. தென்கிழக்காசியாவில் வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் இழப்புகளைச் சந்தித்த பின், இந்தியாவில் எவ்விதத் துணிச்சலான முடிவுகளுக்கும் வர முயலவில்லை. இது அண்மைய ரூபாய் மதிப்பு வீழ்ச்சியிலும், அரசியல் நிலைப்பு இன்மையின் போதும் வெளிப்பட்டது. அதே சமயம் நசிந்து வரும் நிதிச் சந்தைகளும் அதன் ஆண்டிறுதி நிதி மீட்பு நெருக்கடிகளும் வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறுவதற்கான மற்ற காரணங்களாகும்.

டாலூ செக்யூரிட்டீஸ் இந்தியாவில் அதன் செயல்பாடுகளை நிறுத்தி விட்டது. பிரேகிரின் இந்தியா 100 தொழிலாளர்களை குறைத்துவிட்டது. டிஎம்ஜி இந்தியா, இது, டச் பாங்கின் கிளை நிறுவனம், தனது கதவுகளை மூடிவிட்டது. டபிள்யூ ஐ கேரி 10% ஊழியர்களைக் குறைத்துவிட்டது. உலகளாவிய நிறுவன இணைப்புகளும், நிறுவனங்களை கையப்படுத்துதலும் இந்திய தொழிற் செயல்பாடுகளை முடக்கிக் கொள்வதற்கான காரணங்களாகின்றன. பி இசட் டபிள்யூ, நட்வெஸ்ட் மார்கெட்ஸ், யூனியன் பேங்க் ஆப் சவிட்சர்லாந்து, எஸ்பிசி ஆகிய நிறுவனங்களின் ஊழியர்கள் தங்களது நிலையற்ற வருங்காலத்தை எதிர்நோக்கி உள்ளனர்.

மாற்று வேலைவாய்ப்புகள் ஏதும் இல்லாமையால் மிகக் கடுமையான சூழலை இந்திய நிதிச் சந்தைகளில் நீலவிழிப் பையன்கள் சந்திக்கவுள்ளனர்.

உலகளாவிய வைப்புநீதிப் பேறுகளின் விலையையும் தாழ்த்தி. இந்தப் பங்குகளை விற்பதன் மூலம் கிடைக்கும் பணத்தை ஐரோப்பாவிற்கு அனுப்பி. அதைக் கொண்டு அங்கு அதே நிறுவனத்தின் பங்குகளை ஈரோ வெளியீட்டில் மலிவாக வாங்குகின்றனர்.

இந்தியாவில் மூலதனத்தின் மீதான கட்டுப்பாடுகள்: நடைமுறைகளை தளர்த்துவதை நோக்கி

தனித்துவமான முதலீடுகளின் நிலையற்ற தன்மையை கணக்கில் கொண்டு இந்திய அரசு 1992இல் பற்பல வரைமுறைகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் அறிமுகப்படுத்தியது. 'சிறப்பான வெளிப்புறக் கடன் நிர்வாகத்தின்' ஓரங்கமாக, அரசு வெளிநாடுகளில் இருந்து குறைந்த கால வணிகக் கடன் வாங்குதலைத் தடைசெய்தது. ஆயினும், உடனடியாக அரசு பல திட்ட நடவடிக்கைகளை அறிவித்தது. இதன்படி இந்தியச் சந்தைகளில் அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் செயல்பட அதிக இடம் தருவது, நிறுவனங்கள் வெளிப்புறக் கடன் வாங்குவதிலுள்ள வரம்புகளைத் தளர்த்துவது போன்ற பலவும் அனுமதிக்கப்பட்டன.

1996 வரை இந்தியாவில் அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் தொடர்பான வரைமுறைகளில் சில: அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் இந்தியப் பங்கு மாற்று வாரியத்திலும் ரிசர்வ் வங்கியிலும் பதிவு செய்ய வேண்டும்; இவை பட்டியலிடப்படாத பத்திரங்களிலும் அரசுப் பத்திரங்களிலும் முதலீடு செய்ய அனுமதியில்லை; முன்னோக்கு அந்நியச் செலாவணிச் சந்தையை அணுக இவை அனுமதிக்கப்படவில்லை; எந்த நிறுவனத்திலும் அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் மொத்த முதலீடு 24% க்கு மேல் இருக்கக் கூடாது; எந்த ஒரு தனிப்பட்ட அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளரும் ஒரு நிறுவனத்தில் 5% மேல் முதலீடு செய்ய அனுமதியில்லை; மூலதன ஆதாயங்களின் மீதான வரிகள் (நீண்ட கால மூலதன ஆதாயங்கள் (ஓராண்டிற்கும் மேல்) மீது 10%, குறைந்த கால மூலதன ஆதாயங்கள் மீது 30%) அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டது. இதே போன்று பங்கு நிதிகள் வேண்டி ஈரோ சந்தையை நூடும், உலகளாவிய வைப்பு நிதி ரசீதுகள் அல்லது பிற நிதி சாதனங்கள் மூலம் வெளிப்புற வணிகக் கடன்களை பெற முயலும் இந்திய நிறுவனங்களுக்கு சிறப்பு வரைமுறைகளை அரசு முன்னர் அறிவித்திருந்தது.

*ஒரு சொத்தின் மதிப்பில் வாங்குவதற்கும் விற்பதற்கும் இடையே ஏற்படும் உயர்வில் விதிக்கப்படும் வரி

ஆயினும் பல வரையறைகளை அரசு படிப்படியாக குறிப்பாக 1996-97 இல் பலவற்றைத் தளர்த்தி வருகிறது. 1996, சூன் மாதத்தில் நிதி அமைச்சகம், இந்திய வணிக நிறுவனங்கள் அதிலும் குறிப்பாக முக்கியமான அடிப்படை வசதித் துறையினர் வெளிநாடுகளிலிருந்து வணிகக்கடன்கள் மற்றும் பங்கு நிதிகள் பெற மிக அதிகமான வாய்ப்புகள் கிடைக்க வழி செய்யும் புதிய வழிமுறைகளை அறிவித்தது. அனைத்து அடிப்படை வசதித் துறையினரும் மொத்தத் திட்டச் செலவில் 35% வரை வெளிப்புற வணிகக் கடன்களைப் பெற அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். மின்சாரம் மற்றும் இதர அடிப்படை வசதித் திட்டங்களின் விதிமுறைகள் மேலும் தளர்த்தப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, எண்ணெய் ஆராய்ச்சி மற்றும் தொலைத்தொடர்புத்துறைத் திட்டங்கள் குறைந்தது 5 ஆண்டு சராசரி முதிர்ச்சி கொண்ட வெளிப்புறக் கடன்களைப் பெற வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இது வணிக நிறுவனங்கள் சராசரி 7 ஆண்டுகட்கு குறைவில்லாத முதிர்ச்சி கொண்ட வெளிப்புறக் கடன்களைப் பெறலாம் என்ற முந்தைய விதியிலிருந்து சிறிது மாறியுள்ளது. இது தவிர இத்திட்டங்களில் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங்கள் வெளிநாட்டுக் கடன்களை திட்டத் தொடர்பான ரூபாய் செலவுகளை சந்திக்க பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

இதேபோன்று, 100% ஏற்றுமதிக்கான நிறுவனங்கள், வெளிப்புற வணிகக் கடன்களை தற்பொழுது சராசரி 3 ஆண்டு முதிர்ச்சி காலத்தில் பெறலாம். இது முந்தைய 7 ஆண்டு முதிர்ச்சி காலத்திலிருந்து குறைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் வெளிப்புற வணிகக் கடன்களின் உச்ச வரம்பு 15 மில்லியன் டாலர்களில் இருந்து 100 மில்லியன் டாலர்களாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு, பழைய கொள்கையான 'சிறப்பான வெளிப்புறக் கடன் நிர்வாகம்', புதிய கொள்கையான மூலதன உள்வரத்துகளில் நெறிமுறைகளைத் தளர்த்துவதன் மூலம் வெளி உலகத்துடன் இணைவதற்கு அதாவது உலகமயமாவதற்கு வழி செய்கிறது.

இது தவிர, இந்திய அதிகாரிகள், இந்தியச் சந்தைகளில் புதிய நிதி சாதனங்களான நிதி வழி உபகரணங்களை அறிமுகப்படுத்தும் திட்டங்களை அறிவித்துள்ளனர். இது தொடர்பாக இந்தியாவில் நிதி வழி உபகரணங்களில் வியாபாரத்தை அறிமுகம் செய்ய திரு. எல்.சி. குப்தா தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் நிதி வழி உபகரணங்கள் சந்தைகளுக்கான சிறப்பாகச் செயல்படக்கூடிய நிலையான ஒழுங்கு வரையறைகள் இல்லாத நிலையில் நிதியமைப்பு யூகிப்பாளர்களுக்கு தீனியாகப் போய்விடக் கூடும் என்று பல வல்லுநர்கள் எச்சரித்துள்ளனர். இது போன்ற

கருத்துக்கள் பம்பாய் பங்கு மாற்று வாரியத் தலைவர் மற்றும் எல்.சி. குப்தா குழுவின் உறுப்பினருமான திரு.எல்.சி. டமானியால் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வேறுபடும் கருத்துக்களை தெரிவிக்க திரு. டமானி, இந்தியாவின் நிதி வழி உபகரணங்கள் வியாபாரத்தை முன்கூட்டியே அறிமுகப்படுத்துவது நாட்டிலிருந்து பெருமளவு வெளிநாட்டுச் செலாவணி வெளியேறக் காரணமாக அமைந்துவிடும் என்று எச்சரிக்கிறார். அயல் நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்களின் முதலீடுகளின் பாதுகாப்புத் தேவையைவிட நாட்டின் நலன் அதிமுக்கியம் என்று அவர் கூறுகிறார்.

மூலதனக்கணக்கு மாறுகொள்பாட்டில் உள்ள அபாயங்கள்

இந்தியாவில் முழு முதல் கணக்கு மாறுகொள்பாட்டை (சிஏசி) அறிமுகப்படுத்துவதில் உள்ள ஆர்வம் காரணமாக, வெம்பண வெளிப் போக்குகளில் தீவிரத் தாக்கங்கள் இருக்கக்கூடும். 1997, பிப்ரவரியில், சிஏசி தொடர்பான பிரச்சனைகளை ஆராய எஸ்.எஸ். தாராபூர் தலைமையில் அரசாங்கம் ஒரு குழுவை நியமித்தது. 1997, ஜூனில் அரசுக்கு இக்குழு சமர்ப்பித்த அறிக்கையில், சில முன்நிபந்தனைகளின் பேரில், அதாவது நிதிக் குறைபாட்டைக் குறைத்தல், பணவீக்கம், தேவையான அளவு 'சொந்தமான' அந்நியச் செலாவணிக் கையிருப்புகள், வங்கித்துறையில் வராக்கடன்களைக் குறைத்தல் போன்ற முழு சி.ஏ.சியை 1999-2000 ஆண்டில் அறிமுகப் படுத்தலாம் என்று பரிந்துரைத்துள்ளது. (காண்க: கட்டம் - 9.7)

இக்குழுவின் பரிந்துரைகள் தற்பொழுது நடைமுறையில் உள்ள நிதித் தாராளமயமாக்கலுடன் இசைந்து போவதால், இவற்றிற்கு அயல்நாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள், வங்கிகள், வணிக மற்றும் தொழில் நிறுவனங்கள் மற்றும் சர்வதேச நிதி நிறுவனங்கள் பெரும் ஆதரவு அளிக்கின்றன. இந்தக் குழுவின் பரிந்துரைகளை செயல்படுத்த அரசாங்கம் ஆர்வமாய் இருப்பதால், தற்சமயம் நிலவும் அரசியல் உறுதி மற்றும் நிலைத் தன்மையற்ற சூழ்நிலையில் இதற்கான முன் நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்படுவது ஐயமே. இந்தியாவில் முழு சிஏசியை அறிமுகப்படுத்த விழையும் திட்ட வல்லுநர்களுக்கு தென்கிழக்காசிய நெருக்கடி ஒரு பாடமாக அமைந்துள்ளது.

பல ஆய்வாளர்கள் தாய்லாந்து மற்றும் தென்கொரிய நெருக்கடியில் வங்கிகளும், வங்கியல்லாத மற்ற நிதிநிறுவனங்களும் தோல்வி யடைந்ததால் ஏற்பட்டன எனக் கருதுகின்றனர். நல்லவேளையாக இந்தியாவில், தற்பொழுதுவரை வங்கிகள் வீட்டுமனைத் தொழிலில் முதலீடு செய்ய அனுமதிக்கப்படவில்லை. எனினும் இந்திய வங்கிகளின் நிகர வராக்கடன்களின் அளவு,

கிட்டத்தட்ட 17% ஆக உள்ளது. இது மிகவும் உயர்ந்த அளவாகும் வங்கிகளின் நிகர மதிப்பையும், அவற்றின் நிகர வராக் கடன்களின் அளவையும் ஒப்பிட்டு. அது கவலைக்குரியதாக உள்ளது. ஸ்டீட் வங்கியின் நிகர வராக் கடன்களின் அளவு 1997, மார்ச் 31 ஆம் நாள்வரை, அதன் நிகர மதிப்பில் 56.7% ஆக இருந்தது. கனரா வங்கிக்கு இது 65.5% ஆகவும், பாங்க் ஆப் பரோடாவிற்கு 74.4% ஆகவும், பாஞ்சாப் நேசனல் வங்கிக்கு 107% ஆகவும், டேனா வங்கிக்கு 78.3% ஆகவும் இருந்தது. வங்கிகள் அவற்றின் வராக் கடன்களை தள்ளுபடி செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டால் அவற்றின் நிகர மதிப்பில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு அழிந்துபோகும்.

இந்திய வங்கித்துறை தொடர்பான மற்றொரு பிரச்சனை, வராக் கடன்களுக்கு எதிரான முன்னேற்பாடு மிகவும் குறைந்த அளவிலேயே இருப்பதுதான். எடுத்துக்காட்டாக, இந்தியாவில் பொதுத்துறை வங்கிகளில் மொத்தக் கடன்களுக்கு எதிராக முன்னேற்பாட்டுத் தொகை வெறும் 1.04% ஆக இருந்தது. இந்த விகிதம் கொரியாவில் 1.5% ஆகவும், மலேசியாவில் 1.2% ஆகவும் தாய்லாந்தில் 0.22% ஆகவும் இருந்தது. இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் வீழ்ச்சிப் போக்கு தொடருமானால் வராக் கடன்கள் வங்கிகளின் மூலதனத்தின் அளவை அழித்துவிடும்.

தென்கிழக்காசிய நெருக்கடி போன்ற சூழல் இந்தியாவிலும் ஏற்படுவதைத் தடுக்க அரசு வராக் கடன்களைக் குறைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இதேபோல் வட்டி விகித வேறுபாடுகளால் குறைந்த காலக் கடன்கள் தடையின்றி செல்வதைத் தடுக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால், பெருமளவு மூலதன உள்வரத்துகள் யூகத் தேவைக்காக கடன் வழங்குவதை அதிகரித்து தாய்லாந்தில் நேர்ந்துபோன்ற அசம்பாவிதங்கள் நிகழக் காரணமாகிவிடும். இவ்வாறாக தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் நெருக்கடி வங்கித் துறை வீட்டுமனைத் தொழிலிலோ அல்லது யூகிக்கும் காரணங்களுக்காகவோ பணத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான நெறிமுறைகள் அபைக் கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது.

எனினும், மெக்சிகன் மற்றும் தென்கிழக்காசிய நெருக்கடியிலிருந்து பாடம் கற்று அதுபோன்ற ஒரு நெருக்கடி நாட்டில் நிகழ்வதைத் தவிர்க்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பதைவிட்டு, இந்திய அரசு அதன் நிதித் துறை தாராளமயமாக்கல் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தி வருகிறது. இந்தியா, உலக வணிக நிறுவனத்துடன் நிதி மற்றும் சேவைக்கான புது ஒப்பந்தம் ஒன்றை அண்மையில் ஏற்றுக் கொண்டதிலிருந்து இது தெளிவாகிறது. இந்திய

கூட்டம் 9.7

முலதனக் கணக்கு மாறுகொள்பாடு என்றால் என்ன?

எளிய மொழியில் கூறுவதானால், முதலானது கட்டுப்பாடின்றி உள்வரவும், வெளிச் செல்லவும் செய்யப்படும் ஓர் ஏற்பாடு முதன் கணக்கு மாறுகொள்பாடு எனப்படும். அதன்படி “உள்ளூர் நிதிச் சொத்துக்களை வெளிநாட்டு நிதிச் சொத்துகளாக மாற்றுவதற்கும் அதேமுறையில் ஒன்றை மற்றொன்றாக அன்றைய சந்தை மதிப்புகளில் மாற்றிக் கொள்வதற்கான உரிமைப் பேறு” என்பதாகும். இந்தியாவில் புலம்பெயர் இந்தியர்களுக்கும், வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கும் ஏற்கனவே முதல் கணக்கு மாறுகொள்பாடு உள்ளது. தாராப்பூர் குழுவின கூற்றுப்படி, “முதல் கணக்கு மாறுகொள்பாடு என்பது வேறுபட்ட சூழலில் வேறுபட்ட பொருளைக் கொண்டுள்ளது. அதாவது, தனியாட்கள், வணிகக் கழகங்கள், வங்கிகள், முதலீட்டாளர்கள் முதலியோர்களுக்கு அவ்வவர்களுக்கு ஏற்றவாறு மாறுபடும்”.

தனியாட்களுக்கு:

- ◆ யாரும் புலம்பெயர் இந்தியர்களிடமிருந்து கடன் பெற்றுக் கொள்ளலாம், அத்துடன் வெளிநாடுகளின் கணக்கும் வைத்துக் கொள்ளலாம்.
- ◆ எந்த தனித்த முதலீட்டாளரும் வெளிநாட்டு நாணய வைப்பில் பங்கெடுக்கலாம்
- ◆ புலம்பெயர் இந்தியர்கள், தாயகம் சாரா சொத்துக்களை தாயகம் வந்த பின்பும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

வணிகக் கழகங்களுக்கு:

- ◆ இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் முன்னனுமதி பெறாமலேயே கடல்கடந்து கூடுதல் நிகரப் பங்குகளை கம்பனிகள் வெளியிடலாம்.
- ◆ டாலர் பத்திரங்களையும், வைப்புளையும் வெளியிட்டுக் கொள்ளலாம்
- ◆ எந்த நாணய மதிப்பிலும் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்யலாம்
- ◆ \$ 50 மில்லியனுக்கும் மேலாக முதலீடு செய்தால் வெளிநாடுகளில் உள்ள கம்பனிகளை எடுத்து நடத்தலாம்.

வங்கிகளுக்கு:

- ◆ வெளிநாட்டு நாணயக் கடன்களை ஓராண்டு முதிர்வு வரை மதிப்பீடு செய்துகொள்ளலாம். இது எளிதானது.
- ◆ வங்கிகள் கடல் கடந்து நிதி வணிக நடவடிக்கைகளில் அந்நாட்டு விதிமுறைகளுக்கு ஏற்றவாறு ஈடுபடலாம்.
- ◆ வங்கிகள் வெளிநாட்டு நாணயத்தில் வைப்புகளை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

முதலீட்டாளர்களுக்கு:

- ◆ முதலீட்டு நிறுவனங்கள் தங்களது பரப்பை நியூயார்க் பங்குச் சந்தை வரைக்கும் \$ 2 பில்லியன் வரையுள்ள ஒட்டுமொத்த எல்லைவரை விரித்துக் கொள்ளலாம்.
- ◆ வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள், வெளிநாட்டுச் செலாவணி முறைப்படுத்தல் சட்ட ஒப்புதலை இந்திய ரிசர்வ் வங்கியில் 5 ஆண்டுக்கொரு முறை பெறத் தேவையில்லை.

◆ வெளிநாட்டு நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் கடன் முதலீடுகளில் முதிர்வுக் கட்டுப்பாடுகள் ஏதுமில்லை.

நிதிச் சந்தைகளுக்கு:

◆ வெளிநாட்டுச் செலாவணிச் சந்தைகள் அதன் விரிவான வணிகத்தால் பெரும் பூரிப்படைந்துள்ளன.

◆ வங்கிகளில் தனிப்பட்ட பாதுகாப்புச் செயல்பாடுகள் நீண்ட நாட்களுக்கு இல்லை

◆ ஒன்றிரிந்து ஒன்று என்ற அடிப்படையில் சந்தை அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

◆ அரசு ஈட்டுறுதிச் சந்தை தாராளமாக்கப்பட்டுள்ளது.

மூலம்: நூலாசிரியர் பல்வேறு அறிக்கை, ஆவணங்களிலிருந்து தொகுத்தது. 1997, சூலை மாத. முதல் கணக்கு மாறுகொள்பாட்டுக் குழுவின் அறிக்கை.

தி எக்கனாமிக் டைம்ஸ் — 4.6.1997

வணிகத்துறைச் செயலர் பி.பி. பிரபு "நிதி சேவைகளை திறந்து விடுவதற்காக ஓர் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது குறித்து எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி" என்று குறிப்பிட்டார். இந்த உடன்படிக்கையின்படி இந்தியா ஓராண்டில் 12 அயல்நாட்டு வங்கிகள் (தற்பொழுது அது 8 ஆக உள்ளது) திறக்க அனுமதி வழங்க வேண்டும். இது தவிர காப்பீட்டுத் துறையைத் திறந்துவிடக் கோரி அமெரிக்கா எதிர்காலத்தில் இந்தியாவை வலியுறுத்தக்கூடும்..

இந்தியாவில் 1997 டிசம்பரில் நடந்த அமெரிக்க முதலீட்டு மாநாட்டில் அமெரிக்க முதலீட்டாளர்களும், அரசுப் பிரதிநிதிகளும் இந்தியாவின் காப்பீட்டுத் துறையை திறந்துவிடுவதுதான் அயல்நாட்டு முதலீடுகளை நாட்டிற்குள் ஈர்க்கக்கூடிய வழி என்ற கருத்தில் உடன்பட்டனர். உள்நாட்டு முதலீட்டாளர்களும், சர்வதேச முதலீட்டாளர்களும் நிதிச் சந்தைகளை திறக்கக் கோரி வலியுறுத்தி வருவதால், இந்திய அரசு தனியார் மூலதன வாக்குகளில் ஓரளவிற்காவது கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கக்கூடிய நெறிமுறைகளை தளர்த்தி வருகிறது. இது நீண்ட ஓட்டத்தில் விரிவான பொருளாதார, சமூக மற்றும் அரசியல் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும்.

புதிதாய்த் தோன்றும் அரசியல், பொருளியல் நெருக்கடிகள்

அண்மைக்காலத்தில் அலையெனப் பெருகிய வெம்பண ஓட்டங்கள் மற்றும் வளரும் நாடுகளில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளைக் காணும்போது, வளரும் நாடுகளின் இதுபோன்ற ஓட்டங்கள் நெருக்கடி நிலை உருவாக உதவுகின்றது என்று தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

தேசியப் பொருளாதாரத்தைக் கீழறுத்தல்

1994இல் மெக்சிகோவிலும், பின்னர் 1997இல் தென்கிழக்கு ஆசியாவிலும் ஏற்பட்ட நாணய நெருக்கடிகள் இதைத் தெளிவாக்குகின்றன. இதுபோன்ற நிதியோட்டங்கள் சந்தை ஊகங்களின் அடிப்படையில் செயல்படுகின்றன அத்துடன் நிலையற்ற தன்மை கொண்டிருக்கின்றன. இவை நாணயமாற்று விதிதங்களிலும் நாட்டின் நடப்புக் கணக்கு இருப்பிலும் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் தன்மையுடையன. நிதி முதலீட்டின் விளங்காப்போக்கிலிருந்து தம்மைக் காப்பற்றிக் கொள்வதென்பது வளர்ந்த நாடுகளுக்கும் கூட முடியாத செயல். எடுத்துக்காட்டாக, 1992 இல் இங்கிலாந்து நாணயத்தின் (பவுண்டு) மீது இதுபோன்ற அழுத்தம் ஏற்பட்டபோது ஊக வணிகர்கள், நடுவண் வங்கிகளைப் பணியவைத்து நாணய மதிப்பினைக் குறைக்கச் செய்தனர். ஒரு சில மாதங்களுக்குப் பிறகு ஒருங்கிணைந்த ஐரோப்பிய நாணய அமைப்பின் மீது இதுபோலவே தாக்குதல் நடைபெற்றது. இது

முன்னர் மிக மோசமாக மதிப்பிழந்துவிட்ட பிரெஞ்சு பிராங்க் நாணயத்தை அனுசரித்து ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்வதாய் இருந்தது. ஆக இதுபோல நாட்டினுள் நுழையும் அந்நிய நிதியின் பெருக்கம் நிலையான சூழலுக்கு வழிவகுத்து பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தும் என்று கூறும் சர்வதேச நிதிநிறுவனங்களின் வாங்கத்தை பொய்ப்பிப்பதாக மேற்கூறிய நிகழ்ச்சிகள் அமைகின்றன.

வங்கிக் கடன்கள் மூலமாகவோ அல்லது பங்குகள், கடன் பத்திரங்கள் ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்காகவோ உள்ளே வரும் நிதி வணிக நிறுவன அளவிலும் தேசிய அளவிலும் பிரச்சனைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன. நிறுவன அளவில் காணும்போது அந்நிய முதலீட்டை இதுபோன்ற வழியில் பெறுவது அந்நிய நிறுவனத்தின் கூட்டோடு அந்நிய நேரடி முதலீட்டைப் பெறுவதைக் காட்டிலும் எளிதாக இருந்தாலும், இவை நிலையற்ற தன்மை கொண்டவை. இது போன்ற பத்திரங்கள் இரண்டாம் நிலைப் பங்குச் சந்தைகளில் விற்று வாங்கப்படுகின்றன. எனவே நேரடி முதலீட்டை விலக்கிக் கொள்வதை விட இது போன்ற முதலீட்டிலிருந்து வெளியேறுவது முதலீட்டாளர்களுக்கு மிகவும் எளிது. இவற்றை எளிதில் விற்க வாங்க முடியும் என்பதால் அதிக முதலீடு இவற்றில் வரும். அந்த சமயம் வெளியேறவும் செய்யும். இதனால் இவற்றின் விலையில் பெரும் சரிவு ஏற்படும். புதுப்பங்குகள் விற்கப்படும்போது கூட, அந்த நிதி உள்ளூர் கடனுக்காகவோ, தற்கால செலவுகளுக்காகவோ அல்லது ஊக வணிகத்திற்காகவோ பெறப்படும்பட்சத்தில் அது கூடுதல் முதலீடு ஆகாது. ஆக உள்ளே வரும் அந்நிய நிதி அனைத்தும் புதிய முதலீட்டைக் கொண்டு வரும் என்றோ அல்லது சமூகரீதியாக தரம் வாய்ந்தது என்றோ ஏற்றுக்கொள்வது தவறு.

தேசிய அளவில் காணும்போது வெம்பண ஓட்டம் நாட்டின் நாணயத்தின் மதிப்பேற்றம், அந்நியச் செலாவணி அதிகரிப்பு போன்றவற்றிற்கு உதவும். குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு சொத்து வீக்கத்திற்கு வழிவகுத்து முதலீட்டை அதிகரிப்பதற்குப் பதில் உள்நாட்டு சேமிப்பினைக் குறைத்துவிடும். மெக்சிகோவின் அனுபவத்தையும், அண்மைய ஆய்வுகளையும் வைத்துக் காணும்போது நிதி முதல் எல்லாத் தருணங்களிலும் தேசிய சேமிப்பின் அதிகரிப்பிற்கு உதவாது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. மூலதனத்தைக் கவர்வதற்காக வட்டி வீதங்களை ஏற்றுவது, உற்பத்திக்கான முதலீட்டின் விலையை அதிகரித்து விடுவதால் உற்பத்தித்துறையில் நடைபெறும் முதலீட்டை இது பாதிக்கிறது. மேலும் மூலதனம், முதலீடு மற்றும் வளர்ச்சியைக் காட்டிலும் நுகர்வுக்கு அதிகமாக பயன்படுத்தப்படுகிறது என்ற உண்மையை மறுக்க முடியாது.

மேலும் பல நாடுகளும் தங்கவது நிதிச்சந்தைகளை உலகளாவிய மூலதனத்துடன் ஒருங்கிணைக்கும் 'நாத்தில்', நிதியாட்டத்தில் நிலையற்ற தன்மை வளர்ந்து வருவது நன்த ஆவணப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. அந்நிய மூலதனத்தைக் கவரும் பொருட்டு பல நாடுகள் தாடகளை அகற்றி வருகின்றன. இதனால் மற்ற நாடுகளை விட்டு நிதி வெளியேறும் அபாயம் பூதாகரமாகியுள்ளது. அண்மைக் காலங்களில் இதுபோன்ற நிகழ்வுகள் வளரும் நாடுகள் பலவற்றில் நிகழ்ந்துள்ளன. 1990களில் துருக்கியிலும் வெனிசூலாவிலும் மூலதனத்தின் வெளியேற்றம் முதலில் நடந்தது. மெக்சிகோவிலும் தென் கிழக்காசிய நாடுகளிலும் நடந்த நிதி வெளியேற்றங்களின் தாக்கங்கள் அண்டை நாடுகளிலும் காணப்பட்டன. பொதுவாக வளரும் நாடுகளின் நிதிச்சந்தைகளில் பங்கு விலைகளின் ஏற்ற இறக்கங்கள் வளர்ந்த நாடுகளைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருப்பதால் நிதி வெளியேற்றங்களின் தாக்கங்களும் மிகவும் தீவிரமாக உள்ளது.

பொருளாதாரக் (அடிப்படை) காரணிகளைத் தவிர நிதி வெளியேற்றங்களுக்கு வேறு காரணங்களும் உள்ளன. இதுபோன்ற சூழ்நிலையில், லாபங்கள் அதிகம் கிட்டினாலும் முதலீட்டாளர்கள் முதலீடு செய்வதில்லை முதலீட்டாளர்கள் 'மந்தை மனப்பான்மை' உடையவர்கள் என்பதால் ஒரு சில பெரும் நிறுவனங்கள் தங்கள் பங்குகளை விற்க முடிவு செய்வதன் மூலம், மற்ற முதலீட்டாளர்களும் தங்கள் பங்குகளை விற்கத் தொடங்கி விடுகின்றனர். இதனால் சந்தையில் பீதி உருவாகிறது. வளர்ந்த நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது, வளரும் நாடுகளின் சந்தை மிகச்சிறியவையே. இவற்றில் பெரும் முதலீட்டு நிறுவனங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. இவற்றில் நிலையற்ற தன்மையை உருவாக்கும் மந்தை மனப்பான்மையை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. இந்த நிலையற்ற தன்மைக்கான விலையை நாடும் அதன் மக்களும் கொடுக்கின்றனர். நிதி வணிகர்களும் சந்தைச் சூதாட்டக்காரர்களும் லாபம் பெறுகின்றனர். கடந்த சில ஆண்டுகளாக நிதி வணிகத்தை நடத்துவதற்கான செலவுகள் அதிகரித்து விட்டன. இதனால் வணிக லாபங்களை அதிகமாக்க, பெருமளவில் நிதி வணிகத்தை நடத்துவதுதான் ஒரே வழி. சந்தை நிலையற்ற தன்மையுடன் விளங்கும்போது இதுபோன்ற அதிகப்படியான வணிகம் நடைபெறுகிறது.

'சாலமன் பிரதர்ஸ்' என்ற பங்குச் சந்தை நிறுவனத்தின் பகுப்பாய்வு வாளர்கள் கூறுகையில், "பங்கு விலைகளில் சூழல் நிலையாக உள்ளபோது, நிதி நிறுவனங்களுக்கு நிலை தடுமாறும் சூழல்

நிலவுகிறது” என்கின்றனர். ஆக இதுபோன்ற சர்வதேச ஆட்டக்காரர்களும் அவர்களது உள்ளூர் கூட்டாளிகளும் நிதி, நாட்டிற்குள்ளே வரும்போதும் லாபம் பெறுகின்றனர். அது வெளியேறப் போவதாக அச்சுறுத்தும் போதும் அதனால் பயனடைகின்றனர்.

உலகமயமாக்கலும் தனிப்பட்ட நாடும்

நிதி முதலீட்டின் ‘வாங்கும் திறன்’ கூடியுள்ளதையும் சுதந்திர நாடுகளின் சுதந்திரம் குறைந்துகொண்டே போவதையும் (முக்கியமாக கடந்த பத்தாண்டுகளில்) யாராலும் மறுக்க முடியாது. பல நாடுகளில் வேர் மட்ட அளவில் அரசியல் எதிர்ப்புகள் வளரும் போதிலும் உலக மயமாக்கல் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. இதை எதிர்ப்பவர்களுக்கு ஒரு தெளிவான திட்டமோ ஒற்றுமையோ இல்லாமல் உள்ளது. வளரும் நாடுகளின் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பு வரப்போகும் காலத்தில் மேலும் ஆழமாகவும் பரவலாகவும் நடைபெறப் போகிறது. அதைப்போல வளரும் நாடுகளுக்குள் நிதி வருவதும் வளரும் நாடுகளுக்கிடையேயும், வளர்ந்த நாடுகளை நோக்கியும் நிதி இடம்பெயர்தல் நடைபெறப்போகிறது.

இதுபோன்ற உலகமயமாக்கப்பட்ட நிதி ஒரு தனிநாட்டின் மீது பெருமளவு தாக்கம் செலுத்தும். தென்கிழக்காசியா, லத்தீன் அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் அண்மைய அனுபவங்கள் ‘வெம்பணத்தின்’ ஓட்டமானது நாட்டை எவ்வாறு சீர்குலைக்கும் என்பதனைக் காட்டுகின்றன. அரசாங்கங்கள் இது குறித்து திடமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியுள்ளது. ஆனால் அதேவேளையில் வளர்ந்துவரும் நிதியின் உலகமயமாக்கல், அரசாங்கங்கள் கட்டுப்பாட்டையும், வழிநடத்தும் திறனையும் வெகுவாக குறைத்து விட்டதால் நிதிச் சந்தைகளின் நிலையற்ற தன்மையைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் சிக்கலாகிவிடுகிறது.

நாட்டின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வகுப்பதிலும் கூட உலகமயமாக்கலுக்கு ஒவ்வாத சுதந்திரமான கொள்கைகளை வகுப்பதில் அரசாங்கங்களுக்கு சிக்கலாக உள்ளது. பத்தாண்டுகளுக்கு முன்புவரை, வளர்ந்த நாடுகளிலும் வளரும் நாடுகளிலும் அரசாங்கங்கள் நிதி மற்றும் நாணயப் பொருளாதாரக் கொள்கை மூலம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை ஓரளவிற்கு பராமரிக்க முடிந்தது. ஆனால் இப்போது வளர்ந்த, வளரும் நாடுகளின் அரசியல் தலைவர்கள் அந்நிய முதலீட்டின் மீதே கண்ணாக இருப்பதால், உள்நாட்டு நிதி மற்றும் நாணயக் கொள்கைகளின் மூலம் பொருளாதாரத்தை வளர்க்கும்

முயற்சியிலிருந்து இவை விலகிச் சென்றுவிட்டன. உலகளாவிய முதலீட்டின் தேவைக்கேற்ப கொள்கைகளை வளர்ப்பதில் அக்கறை செலுத்தி வருகின்றனர். இதனால் இம்முதலீட்டாளர்கள், அதிக வட்டிவீதங்களையும் லாபங்களையும் தரும் மற்ற நாடுகளுக்கு தங்கள் முதலீட்டை மாற்றுவதைத் தடுக்க முடியாமல் போய்விடுகின்றது.

நிதியின் உலகமயமாக்கலினால், வரி வசூலிப்பதும் வரி ஏய்ப்பினைத் தடுப்பதும் மிகவும் சிக்கலாகி விட்டன. அந்நியர்களிடமிருந்து (அண்டை நாட்டவர்கள் கூட) முதலீட்டை கவர்வதற்கு பல நாடுகளும் தாராளமான சலுகைகள் கொடுக்கின்றன. 'வரியில்லா புகலிடங்கள்' வளர்ந்து வருவதால் அண்மைக் காலங்களில் வரி ஏய்ப்பு எளிதாகி விட்டது. இது போன்ற சூழலில் முதலீடு வெளியேறுவதைத் தடுக்க வரி வீதங்களை குறைப்பது தவிர வேறுவழியில்லை என்றாகி விடுகிறது. இதன் விளைவாக தாராளமயக் கொள்கைகளையும் வரிச் சலுகைகளையும் முன்வைத்து அந்நிய முதலீட்டைக் கவர்வதில் நாடுகளுக்கிடையே போட்டி வளர்ந்து வருகிறது. அந்நிய முதலீட்டைக் குறித்த கொள்கை வகுப்பதில் இடதுசாரி, வலதுசாரி அரசாங்கங்களுக்கிடையே பெரிய மாற்றம் ஏதுமில்லை என்பதை பல நாடுகளின் அண்மைக் கால அனுபவங்கள் காட்டுகின்றன. இந்தியாவில் பாரதீய சனதாக்கட்சி ஆட்சியைப் பிடிப்பது குறித்து பேசிய ஒரு வெளிநாட்டு வங்கியின் பிரமுகர், புது தில்லியில் எவ்வித திறம் கொண்ட அரசாங்கம் வந்தாலும் எங்களுக்கு அது ஏற்படையதுதான். நிறம் மங்காமல் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் விரும்புகிறோம் அதேபோல 'செஞ்சீனத்திலும்' முதலீட்டாளர்கள் மகிழ்ச்சியாகவே உள்ளனர்.

வளர்ந்த நாடுகளும் கூட வெளிநாட்டுச் செலாவணிச் சந்தைகளைக் கட்டுப்படுத்தத் திணறுகின்றன. செலாவணி வீதங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் அளவிற்கு இப்போது அவற்றிடம் இருப்பு இல்லை என்பதே இதற்குக் காரணம். எடுத்துக்காட்டாக, 1983 இல் பெரிய தொழிற்சாலை நாடுகளில் தினமும் நடைபெறும் செலாவணி வணிகத்தின் அளவைப்போல் இரு மடங்கிற்கும் மேல் வெளிநாட்டுக் செலாவணி இருந்தது. ஆனால் இது, 1995 வாக்கில் நிலை தலைகீழாக மாறி, இருப்புகளின் அளவைப்போல் இருமடங்கு செலாவணி வணிகம் வளர்ந்துவிட்டது. மேலும் கடனீட்டு ஆவண நிறுவனங்களும் வங்கிகளும் வளர்ந்து வருவது, ஒன்று சேர்வது பல வளர்ந்த நாடுகளில் பிரச்சனைக்குரியது. வங்கியின் செயல்களைக் காட்டிலும் கடனீட்டு ஆவண வணிகமானது அதிக ஆபத்துக்களைக் கொண்டது. இதனால் கடனீட்டு ஆவணச்

சந்தையில் வீழ்ச்சி ஏற்படும்போது, அது வங்கிகளுக்கும் பரவி நாட்டின் மொத்த நிதியமைப்பிற்குமே பரவிடும் வாய்ப்புள்ளது. இந்த உலகமயமாக்கப்பட்ட சூழலில் இதுபோன்ற வீழ்ச்சிகளின் தாக்கங்கள் எல்லைகளைக் கடந்து உலகளாவிய நிதி நெருக்கடியைத் தோற்றுவிக்கும்.

தற்போதுள்ள உலகளாவிய பொருளாதார அமைப்பில் தனி நாடுகளும் அதன் அமைப்புகளும் முக்கியத்துவம் இழந்து நிற்கின்றன. இவற்றின் இடத்தில் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இன்று ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன.

ஒரு நாட்டை மட்டும் வைத்து பொருளாதார அளவுகோல்களை பகுப்பாய்வு செய்வதென்பது பழமையாகி வருகிறது. எடுத்துக்காட்டாக இருநாடுகளுக்கிடையே நடக்கும் வணிகத்தை ஒவ்வொரு நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் பரிமாற்றம் என்று இனிமேல் கூறிவிட முடியாது. இப்போதெல்லாம் ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனத்தின் வெவ்வேறு கிளைகளுக்கிடையிலும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கிடையிலும் அதிகளவிலான வணிகம் நடைபெற்று வருகிறது.

உலகமயமாக்கலும் 'மக்களாட்சியை' வளர்ப்பதும்

பொருளாதாரத்துறைகளில் தலையிடுவதில் அரசாங்கத்திற்குள்ள திறனை குறைத்துவிட்டதன் மூலம் உலகமயமாக்கல், சிறுபான்மையான செல்வந்தர்களுக்கும் பெரும்பான்மை ஏழைகளுக்குமிடையே வளர்ந்து வரும் இடைவெளியை உலகம் முழுவதும் உருவாக்கி வருகிறது. இது வடக்கு நாடுகளிலும், தெற்கு நாடுகளிலுமுள்ள மேல் தட்டு மக்களுக்கிடையிலேயான முரண்பாடுகள் அடக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் ஏழமை என்பது உலகளாவிய விசயமாகிவிட்டது. உலகவங்கி, சர்வதேச நிதிநிறுவனம், உலக வணிக நிறுவனம் ஆகியவற்றுடன் உதவியுடன் செயல்படும் மேல்தட்டினரின் வளர்ச்சியினால் இப்போது ஒரு நாட்டின் கொள்கைகள், அந்நாட்டின் அரசினால் நிர்ணயிக்கப்படுவ தில்லை. மாறாக அந்நாட்டின் கொள்கைகள், அதிலும் முக்கியமாக பொருளாதாரக் கொள்கைகள் மேற்கூறிய நிறுவனங்களால் வகுக்கப் படுகின்றன. இந்நிறுவனங்கள் மறைமுகமானவை. இவற்றில் மக்களாட்சித்தன்மையோ அல்லது பொதுமக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டிய அவசியமோ இல்லை. இது போன்ற நிறுவனங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டின் நலன்களை மட்டும் பேணிக் காக்கின்றன என்று கூறுவதைவிட, இவை உலகெங்கும் உள்ள மேட்டுக்குடியினர்களுக்கு உதவுகின்றன என்றே கூற வேண்டும்.

ஆனால் அகில நேரத்தில் தனி நாடு அதன் அரசு என்ற அமைப்புகள் மறைந்துவிடும் என்று கூறிவிடவும் முடியாது. நிலையான சூழலுக்கு தேவையான செயல்களை புரிவதற்கு மேல்தட்டினருக்கு இவை தேவைப்படுகின்றன. பொருளாதார நிலைத்தன்மை, முக்கியமாக சமூக மற்றும் அரசியல் நிலைத்தன்மை போன்றவற்றைக் காத்தல் இதில் அடங்கும். உலகமயமாக்கல் மேலும் வளரும் போது, சமூக அரசியல் பிரச்சனைகளும் எதிர்ப்புகளும் கிளம்பும். அப்போது அரசாங்கங்கள் அவற்றை இரும்புக் கரம் கொண்டு அடக்கும். ஆனால் முன்பிருந்தது போல் சர்வாதிகார ஆட்சியை நாம் காண நேரிடாது.

புதிய உலகளாவிய அமைப்பில் முன்பு பிடித்தமானதாக இருந்த மூன்றாம் உலக சர்வாதிகார ஆட்சிகளுக்குப் பதில், இப்பொழுது சனநாயகம் விரும்பப்படுகிறது. இதற்கான காரணங்களைக் அறிவது எளிது. பிலிப்பைன்ஸ், சிலி இப்போது இந்தோனேசியா போன்ற நாடுகளின் அனுபவங்கள், சர்வாதிகாரிகள் மோசமான அரசியல் நெருக்கடிகளை உருவாக்கி விடுகின்றனர் என விளக்குகின்றன. பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து சர்வாதிகாரிகளை வெளியேற்றும்போது, இது போன்ற மக்களின் கொந்தளிப்பு, நாட்டின் கொள்கைகள் அடியோடு மாற்றப்படுவதற்கும் வழி வகுக்கும். இது சர்வதேச மேல்தட்டினரின் நலன்களைப் பாதிக்கும். இது பற்றி ஜார்ஜ் சோரோஸ் என்னும் முன்னணி நிதி வணிகர் கூறுகையில், "ஒன்று மட்டும் உறுதி, அரசின் நிலையற்ற தன்மை முதலீட்டிற்கு உகந்ததல்ல" என்று கூறுகிறார். 'மக்களாட்சியில்' அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பில்லை. மேல்தட்டினருக்கு ஏற்ற அரசியல் பொருளாதார அமைப்புகள் தொடர்வதற்கு இது உதவுகிறது. மக்களின் சனநாயக உரிமைகளை வளர்க்கவும் மக்களுக்கேற்ற முடிவுகளை எடுக்கவும் அது உதவுவதில்லை.

ஆக, மக்களாட்சிகள் அதன் அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் சர்வதேச மேல்தட்டினருக்கு உகந்ததாக உள்ளது. இந்தோனேசியாவில் அண்மையில் தெள்ளத் தெளிவாக இது தெரிந்தது. பன்னாட்டு நிறுவனங்களும், சர்வதேச நிதிநிறுவனமும், சர்வதேச தகவல் சாதனங்களும், அரசியல் தலைவர்களும் இந்தோனேசியாவின் அதிபரான சுகார்த்தோ அங்கு ஏற்பட்டுள்ள நிதி நெருக்கடிக்கு பொறுப்பென்றும், அவர் பதவி விலக வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்துகின்றனர். இதில் ஆச்சரியம் என்னவென்றால் அண்மைக் காலம்வரை உலகின் பல மனித உரிமை அமைப்புகளும் தொழிற்சங்கங்களும் மக்கள் குழுக்களும் அதிபர் சுகார்த்தோவைக் கண்டனம் செய்த போது, இதே சக்திகள்தான் அவரை முன்பு ஆதரித்தன

என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு முக்கிய சர்வதேச விழா வெளியான தலையங்கம் இதை பின்வருமாறு அழகாக விளக்குகிறது.

'நிலையற்ற பொருளாதாரத்தையும் ஏழ்மையையும் கொண்ட தீவுகளாய் விளங்கிய இந்தோனேசியாவை தனது 32 ஆண்டு கால ஆட்சியில் ஒரு வளமான பிராந்திய சக்தியாக மாற்றிய மனிதன். அதனை அடுத்தகட்ட வளர்ச்சிக்கு எடுத்துச் செல்வதற்குத் தகுதியற்றவனாய் கருதப்படுகிறார். இந்தோனேசியாவை ஒன்றுபடுத்த கட்டுப்பாடும் சர்வதிகாரமும் தேவைப்பட்டது. இப்போது அதன் ஒற்றுமையைக் காப்பாற்றி வளர்ச்சியை நீடிக்கச் செய்ய, நெகிழ்வும், சனநாயகமும் தேவைப்படுகின்றன. ஒரு காலத்தில் சுகார்தோ தேவைப்பட்டார், ஆனால் இப்போது அவர் பெரும் பிரச்சனை. அவர் பதவி விலகி ஒரு சீர்திருத்தவாதியை ராணுவம் நியமித்தால் இந்தோனேசியாவின் பொருளாதாரங்களை மீட்டு அதனை சனநாயகப் பாதையில் நடத்துவதற்கு இன்னும் வாய்ப்புள்ளது'

உண்மையான சனநாயகத்துடன் ஒத்துப்போகாத முரண்பட்ட அமைப்பினைக் கொண்டதுதான் உலகமயமாக்கல் என்பதை இது தெளிவாக விளக்குகிறது. மேலும் பொருளாதார உலகமயமாக்கல், சட்டம், அரசியல் மற்றும் தேசிய அமைப்புகளின் உலகமயமாக்கலுக்கு வழிவகுக்கிறது என்பதையும் விளக்குகிறது.

நிதிச் சந்தைகளை வரைமுறைப்படுத்த இப்போதுள்ள சர்வதேச நிறுவனங்கள் தவறிவிட்டதால், இதற்காவ ஒரு புதிய சர்வதேச இயக்கம் தேவை என்கிறார் அவர்.

கட்டுப்பாடுகள் ஏன் தேவை?

சரியான கட்டுப்பாடுகள் அமைக்கப்படாவிட்டால் உலகில் மேலும் மேலும் நிதி நெருக்கடிகளை நாம் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும் என்பது இன்று பலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. உலக நிதி அமைப்பிற்கும் தனிநபர் முதலீட்டாளர்களுக்கும் ஏற்படும் சிக்கல்களை தவிர்க்கவோ அல்லது குறைக்கவோ மூலதனக் கட்டுப்பாடுகள் அவசியமாகின்றன. முன்பு 1960களிலும் 1970களிலும் இருந்தது போன்ற கட்டுப்பாடுகளுக்கு திரும்பச் செல்ல வேண்டும் என்று நாம் கூறவில்லை. ஆனால் தூராளமயமாக்கலின் விளைவாக 1990களில் நிலவும் உலகளாவிய நிதியமைப்பிற்கேற்ப புதிய கட்டுப்பாடுகள் தேவைப்படுகின்றன.

திறந்த சந்தைப் பொருளாதாரத்தில் வணிகத் தோல்விக்கான வாய்ப்புகள், மூடிய பொருளாதாரத்தைவிட அதிகம். எனவே இதில் அதிகாரப்பூர்வமான கண்காணிப்பு, கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவை அவசியமாகின்றன. வாணிபம் நொடித்துப் போவது அதற்கு கடனுதவி செய்யும் நிதி நிறுவனங்களின் மீது மோசமான தாக்கத்தை விளைவிக்கும். நிதிச் சந்தைகளில் தனியார் முதலீட்டாளர்களின் பார்வைக்கு உகந்ததாய் லாபம் தருவதாய் தெரியும் ஒரு விசயம் நாட்டின் பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு ஏற்றதாய் இராது. ஆகவே நிதி ஓட்டங்களை அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்தவும் கண்காணிக்கவும் வேண்டியது இன்றியமையாததாகிறது.

ஒரு நாடு அந்நிய மூலதனத்திற்கு பொருளாதாரத்தை திறந்துவிடும் நேரத்தில் கட்டுப்பாடுகள் மிக அவசியமாகின்றன. உள்வரும் நிதி அதிகரிக்கும்போது கடன் வழங்கும் தனியார் நிறுவனங்களும், கடன் வாங்குவோர்களும், முன்பு மெக்சிகோவிலும் தென்கிழக்காசியாவிலும் நடந்ததைப்போல், தங்களது முதலீட்டிற்கு அரசாங்க உத்தரவாதம் உள்ளபடியால் பின்பு நெருக்கடிநிலை முற்றும்போது, மக்களின் பணத்தை எடுத்து தனியார் துறையை அரசாங்கம் காப்பாற்ற வரும் என்று ஊகித்துக் கொள்ளக்கூடும். நிதிச் சந்தைகளின் மந்தை மனப்பான்மையால் ஏற்றமும் சரிவும் தேவைக்கு அதிகமாகக் காணப்படும். இது சமுதாயத்திற்கும் பொருளாதாரத்திற்கும் பெரும் நட்டத்தை ஏற்படுத்தும். ஆகவே சந்தைகளில் நெருக்கடிநிலை உருவாவதைத் தவிர்க்க, முதலிலேயே கண்காணிப்பும் கட்டுப்பாடும் தேவை.

மூலதன வரவு, வெளியேற்றத்தை கட்டுப்படுத்த சரியான வழிமுறைகள் எதுமில்லை என்றும், தன்னொழுக்கம் வாயிலாக சந்தைகளை அவற்றைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளும்படி விட்டுவிட வேண்டும் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். இதன் அடிப்படையில் மூலதனத்தின் மீதான எவ்விதக் கட்டுப்பாடும் எதிர்க்கப்படுகிறது. பணத்தை எப்படி முதலீடு செய்வது என்பதைத் தீர்மானிக்க உகந்த கருவி சந்தைதான் என்பது இவர்களின் வாதம். முதல் எளிதாக இடம்பெயரும்போது சந்தைகள் பெருமைப்படுகின்றன. மற்ற நாடுகளையும் அதேபோலச் செயல்பட வற்புறுத்துகின்றன. ஆனால் மெக்சிகோவும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளும் இதுபோன்ற சந்தைக்கினிய கொள்கைகளைத்தான் மேற்கொண்டன. ஆயினும் இதே சந்தைகளால் தண்டிக்கப்பட்டன. "ஓர் உலக வணிக அமைப்பு சந்தைப் போக்குகளை மட்டுமே நம்பியிருக்க முடியாது கட்டுப்பாடற்ற சந்தைகள் சுரண்டுபவையாக உள்ளன என்பது காலந்தொட்டு நடந்துவரும் செயல்" என்று மலேசியத் தலைமையமைச்சர் மகாதிர் முகமதுவின் வார்த்தைகளிலேயே கூறலாம். சந்தைகள் தம்மைத்தாமே கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளத் தவறி வருகின்றன. இவற்றின் நெருக்கடிக்கான விலையை சமுதாயமே கொடுக்க வேண்டியுள்ளதென்பதை வரலாறு தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

நிதி ஓட்டங்களைக் கண்காணிப்பு

உலகளாவிய மூலதனத்தின் இடம்பெயர்தலைச் சரிவரக் கட்டுப்படுத்த, தேசிய அளவிலும் உலக அளவிலும் தொடர்ந்த கண்காணிப்பு தேவைப்படுகிறது. அரைகுறைத் தகவல்கள், தவறான கொள்கைகள் கட்டுப்பாடுகளுக்கு வழிவகுக்கும் என்பதை கடந்த கால அனுபவம் காட்டுகிறது. ஆனால் நிதி ஓட்டங்களைக் குறித்து சரியான தகவல் மூலங்கள் எதுவுமில்லை என்பது வேதனைக்குரியது. நிதி வெளியேறும் நாடு, அதைப்பெறும் நாடு இரண்டிலுமே இந்நிதியோட்டத்தின் இயல்பு மற்றும் நிலையைக் குறித்த சரியான தகவல்கள் இல்லை என்பதே உண்மை.

அண்மைக் காலமாக முதலீட்டு நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை வளர்ந்துள்ளது. அவற்றின் நாடுகளிலிருந்து நிதியைக் கட்டுப்படுத்தும் கட்டுப்பாடுகள் எதுவுமே இல்லை. பல தருணங்களில் இந்த முதலீடுகள் வெளிப்படையாக நடப்பதுமில்லை. நிதியைப்பெறும் நாடுகள் மேலும் தீவிரமாக கண்காணிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறும் சர்வதேச நிதிநிறுவனம் இதே கண்காணிப்பை நிதி ஓட்டங்களைத் தொடங்கும் வளர்ந்த நாடுகளுக்கு பரிந்துரைப்பதில்லை. எனவே இந்நிதி ஓட்டங்களைத் தொடங்கும்

நாடுகளிலேயே கட்டுப்பாடுகள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். நிதியைப் பெறும் நாடுகள் மட்டுமே கட்டுப்பாட்டினை கையாள்வது பயனற்ற செயலாக இருக்கும்.

தற்போது வளரும் நாடுகள் பல அவற்றின் நிதிச் சந்தைகளை உலக மூலதனத்துக்காகத் திறந்துவிட்டிருக்கும் இவ்வேளையில், இது குறித்த தகவல் பதிவு, தகவல் பரிமாற்றம் பலமற்ற நிலையில் தான் உள்ளன. சர்வதேச அளவில் நிதியோட்டங்களை சர்வதேச தீர்வுகள் வங்கியும் சர்வதேச நிதிநிறுவனமும் கவனமாகக் கண்காணிக்கும் என்பது பொய்ப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது. உலகளாவிய மூலதனத்தின் ஓட்டத்தை கண்காணிப்பது எளிதல்ல என்பதில் ஐயமில்லை. அவை பல்வேறு வடிவங்களிலும் பல்வேறு கருவிகளினாலும் நடைபெறுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட வணிக நடவடிக்கையைக் கண்காணிக்க வேண்டுமா கூடாதா என்ற சிக்கல்கள் தோன்றலாம். மேலும் கடன் பத்திரங்களின் மெய்யான வருமானம், வெளிநாட்டில் நடத்தப்படும் பங்கு விற்பனையைக் கணக்கெடுத்தல் போன்றவற்றைக் கண்காணிப்பதில் ஆய்வுமுறைப் பிரச்சனைகளும் உள்ளன. ஆனால் இவற்றைக் குறித்த தனிப்பட்ட தகவல்கள் தக்க நேரத்தில் கிடைப்பது, ஒரு குறிப்பிட்ட நிதியோட்டத்திற்கான கொள்கைகளை வகுப்பதில் உதவியாக இருக்கும். வங்கி நடவடிக்கைகள், பத்திர வணிகம் மற்றும் இதரத் துறைகளின் கட்டுப்பாட்டு அமைப்புகளுக்கிடையில் தகவல் பரிமாற்றம் தேவைப்படுகிறது. புதிதாய்த் தோன்றும் பிரச்சனைகளுக்கு ஈடுகொடுக்க இந்தத் தகவல்கள், நாடுகளுக்கிடையேயும் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

கொள்கை முறைகள்

சர்வதேச அளவிலும், நாட்டினுள்ளும் நடக்கும் நிதியோட்டங்களை கட்டுப்படுத்த பல்வேறு கொள்கைமுறைகள் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. சிலி, கொலம்பியா போன்ற நாடுகள் உட்பட சில நாடுகளில் இதில் பல கொள்கை முறைகள் வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அரசாங்கங்கள் சர்வதேச நிதிநிறுவனங்களுக்கு அரசியல் துணிவு இல்லாக் காரணத்தினால் இவற்றிற்கு போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை.

உலகளாவிய வரி (டோபின் வரி)

1972 இல் முனைவர் ஜேம்ஸ் டோபின் என்பவர், சர்வதேச நிதி இடப் பெயர்ச்சிக்கான வரி ஒன்றினைப் பரிந்துரை செய்தார். நோபல் பரிசு பெற்றவரான ஜேம்ஸ் டோபின் முதன்முதலில் இதைப் பரிந்துரை செய்ததால் இதற்கு 'டோபின் வரி' என்று

பெயரிடப்பட்டது. குறுகிய கால வெளிநாட்டுச் செலாவணி வணிகத்தில் ஊக வணிகத்தை தடுத்து, அதன் மூலம் அதிகளவிலான நாணய இடப்பெயர்ச்சியினால் விளையும் நெருக்கடியைத் தவிப்பதற்காக இந்த வரியை அவர் பரிந்துரைத்தார். சர்வதேச நாணயச் சந்தைகளில் ஏற்படும் நிலையற்ற தன்மையைத் தவிர்க்கவும் தேசிய நாணயக் கொள்கைகளுக்கு ஓரளவிற்கு சுதந்திரத்தைத் தக்க வைக்கவும் இதுபோன்ற கருத்து எடுத்துரைக்கப்பட்டது. நாணய வணிகத்தின்போது 1/4 விழுக்காடு வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்பது டோபினின் பரிந்துரையாகும்.

இதன்படி, குறுகிய கால முதல் ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு நாட்டின் எல்லையைக் கடக்கும் போதும் வரிக்கு உட்படுவதால் ஊக வணிகத்தின் அளவினை இவ்வரி குறைத்துவிடும். அதே நேரத்தில் நெடுநாள் முதலீட்டின் மீது அதன் தாக்கம் குறைவாக இருக்கும். மற்ற பல்வேறு வணிக நடவடிக்கைகளும் ஏதேனும் உருவில் வரிக்கு உட்படுத்தப்படுகின்ற வேளையில், வெளிநாட்டுச் செலாவணி வணிகங்கள் எவ்வித வரிக்கும் உட்படுத்தப்படாது, ஊக வணிகர்கள் மற்றச் சந்தைகளைவிட்டு இதில் முழுமூச்சுடன் இறங்குவதற்கு மிகவும் ஊக்கமளிப்பதாக உள்ளது. எனவே டோபின் வரியின் தாக்கம் நெடுங்கால முதலீட்டாளர்கள் மீது குறைவாகவே இருப்பதால், உண்மையான முதலீடுகளுக்கு அது முட்டுக்கட்டையாக இருக்காது.

டோபின் வரி என்பது தனி நாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு வரித்துறைக்கு வழிவகுக்கவில்லை, மாறாக அரசாங்கங்கள், தேசிய அளவில் வரிகளை விதிக்கும் அதேமுறையில் முன்னேறும் வெளிநாட்டுச் செலாவணி வணிகங்களுக்கு ஒரே வீதத்தில் வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒர் ஒப்பந்தத்தை குறைந்தது உலகின் முக்கிய நிதி வணிக மையங்களைக் கொண்ட நாடுகளேனும் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று டோபின் வரித்திட்டம் கூறுகிறது.

குறுகிய கால முதலீட்டின் நிலையற்ற தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டால், இவற்றைக் கட்டுப்படுத்த டோபின் வரி ஒரு சிறந்த கருவியாக விளங்கும். தற்காலச் சூழலுக்கேற்ப இது விவாதிக்கப்பட்டு திருத்தி புதுப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்றாலும், உலகளாவிய நிதி ஒட்டங்களின் நிலையற்ற தன்மை தொடர்பான பிரச்சனைகளைச் சமாளிக்க இது ஒரு நல்ல வழிமுறையை நமக்குக் கொடுக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை. இதை முதலில் சிறிது காலத்திற்கு அதாவது 5 முதல் 6 ஆண்டுகளுக்கு நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்று பல ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். பல நாடுகளும் கட்டுக்கோப்பான நிதிச்சந்தைகளில் இருந்து

கட்டுப்பாடற்ற சந்தைகளுக்கு மாறிவரும் முக்கியமான தருணம் இது. இவ்வேளையில் நிதியின் நிலையற்ற தன்மை ஒட்டுமொத்த பொருளாதாரத்திற்கே விளைவிக்கக்கூடிய நெருக்கடி ஆகியவை குறித்து பரவலான கவலை தோன்றியுள்ளபட்சத்தில் மேற்கூறிய கருத்து ஞாயமானதாகவே தோன்றுகிறது.

நாணயக் கொள்கை, பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வகுப்பதில் அரசாங்கத்திற்குள்ள தன்னாட்சித் திறனை அதிகப்படுத்தி, சர்வதேச பணச் சந்தைகளின் தாக்கத்திலிருந்து தம்மைக் காத்துக்கொள்ள டோபின் வரி உதவும் என்பது இதன் மற்றொரு நன்மை. குறிப்பாக இது போன்ற தன்னாட்சி, அந்நிய மூலதனத்திற்கு எளிதில் பலியாகக் கூடிய மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு மிகவும் உகந்ததாக இருக்கும்.

தவிர, வருமானத்தைப் பெருக்கவும் டோபின் வரி உதவும். இது ஈட்டிக் கொடுக்கும் வெளிநாட்டுச் செலாவணி இருப்பு, நாணய வெளியேற்றத்தின்போது உதவிகரமாக இருக்கும். உள்ளூர் நாணயமும் நிதி மூலங்களும் ஏழ்மை, பட்டினி, சூழலழிப்பு, கல்லாமை போன்ற தீமைகளை அகற்றப் பயன்படுத்தப்படலாம். 1970 களில் 0.25% வரி என்பது குறைவாகவே இருந்தது. 1995 இல் நடைபெற்ற உலகளாவிய வெளிநாட்டுச் செலாவணிப் பரிமாற்றத்தின் அளவைக் கணக்கிடும்போது, டோபின் வரியின் மூலம் ஆண்டிற்கு 300 பில்லியன் டாலர்வரை வருமானம் கிட்டும். கடந்த சில ஆண்டுகளாக சர்வதேச, அதிகாரப்பூர்வமான நிதியுதவி குறைந்து கொண்டு வருவதாலும் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் நிர்மாணத் திட்டங்களால் சமூகநலத் திட்டங்களுக்கு செலவிடுவதற்கு, அரசாங்கங்களுக்கு போதிய நிதி இல்லாததாலும் இந்த வரிப்பணம் மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

மையப்படுத்தப்பட்ட, ஒரு தகவல் அடித்தளத்தை நிறுவி சர்வதேச நிதி ஒட்டத்தைக் கண்காணிப்பது (இது மிகவும் தேவையான ஒன்று) இவ்வரித் திட்டத்தின் கூடுதல் நன்மை. இது வளரும் நாடுகளிலுள்ள தகவல் வெற்றிடத்தைப் போக்கி அவற்றிற்கு நன்மை பயக்கும் வகையில் அமையும்.

இத்திட்டம் முற்போக்கானது. இதனால் தொழிற்துறை நாடுகளின் நிதிச் சந்தைகளில் வணிகம் செய்யும் வணிகர்கள் தங்கள் பணத்தை வள நாடுகளுக்குத் திருப்புவார்கள் என்பதால் ஜி-7 நாடுகளில் 1995 சர்வதேச வங்கிகளிடமிருந்தும் இத்திட்டத்திற்கு எவ்வித ஆதரவும் கிட்டவில்லை.

டோபின் வரித்திட்டத்தின் விமர்சகர்கள், அனைத்து

நாடுகளையும் இத்திட்டத்திற்கு உடன்படச் செய்வதென்பது இயலாத காரியம் என்கிறார்கள். இருப்பினும் எல்லா நாடுகளையும் சேர்த்துச் செய்யாமல், ஒரு சில நாடுகள் மட்டுமே இதைத் தொடங்கிப் பிறகு மற்ற நாடுகள் இதில் சேர்வதற்கு வழிவகுக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, உலகின் மொத்த நாணய வணிகத்தில் 80% நடைபெறும் அமெரிக்கா, பிரிட்டன், சப்பான், சிங்கப்பூர், சவிட்சர்லாந்து, ஹாங்காங், செருமனி ஆகிய முக்கிய ஏழு மையங்களில் ஒப்பந்தத்தின் பேரில் சிறிதளவான டோபின் வரியினை விதிக்கலாம். இதுபோன்று இந்நாடுகளில் வரியை விதித்து வருலிப்பதற்கான ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தப்பது சாத்தியமானது.

டோபின் வரி உலகெங்கிலுமுள்ள பொருளாதார வல்லுநர்களிடையேயும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள், தொழிற்சங்கங்கள் ஆகியவற்றிலும் அதிகமான ஆர்வத்தை உருவாக்கியது. 1995 இல் நடந்த சர்வதேச சமூக உச்சி மாநாட்டில் இது வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது. அங்கு கூடியிருந்த சமூகச் செயலியக்கங்களும் குழுக்களும் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான நிதியைத் திரட்ட டோபின் வரியை விதிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தின.

டோபின் வரியை விதிப்பதால் மட்டுமே உலகளாவிய நிதி தொடர்பான பிரச்சனைகள் அனைத்தும் தீர்ந்துவிடாது என்பது உண்மை. ஆயினும் ஒரு நிலையான உலகளாவிய நிதியமைப்பினை உருவாக்குவதற்கு இது முதல்படியாகலாம். பிறகு இதைத் தொடர்ந்து மற்றக் கொள்கைகள் உருவாக்கப்படலாம். ஏற்கனவே, நன்கு அலசி ஆராயப்பட்ட திட்டம் அநேகமாக டோபின் வரி ஒன்றுதான் என்று கூறலாம். இதைச் செயல்படுத்த உறுதியான அரசியல் மனோதிடம் தேவைப்படுகிறது.

எல்லைக் கடவு விதி:

டோபின் விதி போலவே மற்றுமொரு வரித்திட்டத்தை வடிவமைத்த ருடிடோர்ன் புஷ் என்பவர் டோபின் வரிக்குத் தேவைப்படும் சர்வதேச ஒப்பந்தம் எதுவுமில்லாமலேயே, ஒவ்வொரு நாடும் எல்லைக் கடவு வரி விதிப்பதன் மூலம் முதலீட்டை பாதிக்கா வண்ணம் மூலதனத்தை உள்நாட்டிலேயே வைத்துக் கொள்ளலாம். இத்திட்டத்தின் கீழ் எல்லைகடவு வரி, எல்லை கடக்கும் மூலதனத்தின் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதோடு, அது விதிக்கப்படும் நாட்டின் சட்ட வரம்பிற்குள்ளேயே செயல்படும். ஒவ்வொரு முறை வெளிநாட்டுச் செலாவணி வாங்கும்போது அல்லது விற்கும்போது, அல்லது எல்லை கடந்த வணிகத்தின்போது

கட்டம் 11.1

வளரும் நாடுகளில் மூலதனக் கட்டுப்பாடுகள்

வகையினம்	கட்டுப்பாட்டைப்பேணும் நாடுகளின் எண்ணிக்கை
ஏதாவது ஒரு வடிவில் கட்டுப்பாடு	119
முற்றான கட்டுப்பாடு	67
வெளிப்போக்குகளில்	67
உள்வரத்துகளில்	17
வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகளில்	107
புலம்பெயர்ந்தோரிடம்	84
உள்நாட்டினரிடம்	35
லாப வரவினங்களிலும் முதல் விலக்குகளிலும்	34
முதல் பரிமாற்றங்களின் வரிகளில்	9
புலம்பெயர்ந்தோரின் கட்டுப்பாடான தொழில் முனைவில்	6
பற்றுறுதி முதலீடுகளில்	61
புலம்பெயர்ந்தோரிடம்	30
உள்நாட்டினரிடம்	33
புலம்பெயர்ந்தோரின் ஈட்டுறுதி வெளியீட்டினங்களில்	15
உள்நாட்டினரின் வெளிநாட்டு ஈட்டுறுதி வெளியீட்டினங்களில்	6
கடனிலிருந்து நிகர்நிதிக்கு மாற்றுவதில்	2
நிதிசார் பரிமாற்றங்களில்	78
புலம்பெயர்ந்தோரிடம்	41
உள்நாட்டினரிடம்	66
சாத்து தொடர்பான நிதிப் பரிமாற்றங்களில்	7
உள்நாட்டினரால் வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறும்	
வாங்கலில் உள்ள வைப்புக் கோரிக்கைகளில் வைப்புக்கணக்குகளில்	2
வைப்புக் கணக்குகளில்	83
புலம்பெயர்ந்தோரின் வெளிநாட்டுச் செலாவணிகளில்	37
புலம்பெயர்ந்தோரின் உள்நாட்டு நாணயங்களில்	52
வெளிநாடு செல்லும் உள்நாட்டினரிடம்	29
உள்நாட்டினரின் உள்ளூர் வங்கிகளில் உள்ள வெளிநாட்டு நாணயங்களில்	23
பிற முதல் மாற்றங்களில்	70
தனியார் முதல் மாற்றங்களில்	34
அடைபட்ட கணக்குகளில்	24
புலம்பெயர்ந்தோரின் வீட்டுமனைத் தொழில் பரிமாற்றங்களில்	23
உள்நாட்டினரிடத்தில்	30

மூலம்: குவாரக் பீட்டர், ஜே., ஓவன் ஈவான்ஸ், ஈடி.அல்., கேபிடல் அக்கவுண்ட் கன்வெர்டிவிட்டி, ரிஸ்யூ ஆப் எக்ஸ்பிரியன்ஸ் அண்ட் இம்னிகேசன்ஸ் பார் ஜெம்எப் பாவ்சில், அக்கௌண்ட் பேப்பர் 131, ஜெம்எப், வாசிங்டன் டி.சி. அக்டோபர், 1995

0.25% வரி விதிக்கப்படும். பொருட்கள் கொடைவாங்கல், சேவைத்துறை, நிதி வணிகம் என்று எதுவானாலும் இவ்வரி விதிக்கப்படும். இத்தகைய வரி, மூலதன வணிகத்தைக் காட்டிலும் நடப்புக் கணக்குச் செயல்களுடன் அதிக தொடர்புடையதாகிறது.

குறுகிய கால வணிகங்களின் மீது வரிவிதிப்பு

ஊக வணிகத்தை குறைக்க அண்மையில் இரண்டு திட்டங்கள் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. ஓராண்டிற்கும் குறைவான வெளிநாட்டுச் செலாவணி முதலீட்டினால் பெறப்படும் லாபத்திற்கு 100% வரி விதிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் நட்டத்திற்கு எவ்வித வரியும் தேவையில்லை என்று ஜே. மெலிட்ஸ் கூறியுள்ளார். அதேபோல பங்கு வணிகத்தில் ஓராண்டிற்குக் குறைவாக தம்மிடமிருந்த பங்குகள், பங்குப் பத்திரங்களை விற்றுப்பெறும் லாபத்திற்கு 100% வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று வாரன் பஃப்பே என்பவர் பரிந்துரைத்துள்ளார்.

கட்டம் 11.2				
முதல் உள்வரத்துகளுக்கான முகாமையான மறுவினைகள்				
	உள்வரத்துகளில் புதிய கட்டுப்பாடுகள்	வெளிப்போக்கில் தளர்த்தல்	மலடாக்கப்பட்ட தலையீடுகள்	பெரும் தேக்க நிதி கோரிக்கைகள்
கிழக்காசியா				
இந்தோனேசியா	1991	-----	1990 - 93	-----
கொரியா	-----	1989 - 94	1989, 1992-93	1990
மலேசியா	1992, 1994	1988 - 94	1992 - 93	1989 - 92, '94
பிலிப்பைன்ஸ்	-----	1992, 1994-95	1990 - 93	1990
தாய்லாந்து	1995	1990 - 94	1988 - 95	-----
லத்தீனமரிக்கா				
பிரேசில்	1993 - 95	-----	1994 - 95	-----
சிலி	1991 - 93	1990 - 94	1990, 1992-93	1992
கொலம்பியா	1993 - 95	1991 - 94	1992 - 95	1991
மெக்சிகோ	1992	1991	1990 - 93	-----
தெற்காசியா				
இந்தியா	1992 - 95	நடைமுறையில்	1993 - 94	1993 - 94
பாகிஸ்தான்	-----	நடைமுறையில்	1993 - 94	-----
இலங்கை	1993	1993	1991 - 93	1991 - 93

மூலம்: வளரும் நாடுகளுக்கான தனியார் முதல் ஓட்டங்கள், உலக வங்கி, 1997

அரசாங்கங்கள் செயல்படுத்தக் கூடிய மூலதனக் கட்டுப்பாடுகள்

பெருமளவிலான மூலதன ஓட்டங்களினால் விளையும் நிலையற்ற தன்மைக்கு ஈடுகொடுக்க பல அரசாங்கங்கள் பல்வேறு கொள்கைகளை வகுத்துள்ளன. உள்வரும் அல்லது வெளியேறும் முதலீட்டைக் கட்டுப்படுத்துவது உலகளாவிய ரீதியில் குறைந்து வந்தாலும் கூட பல நாடுகளில் தன் வேகத்தைக் குறைப்பதற்காக பல நாடுகள் கொள்கை விதிமுறைகளை கடைப்பிடித்து வருகின்றன. (காண்க : கட்டம் II.)

இது போன்ற கட்டுப்பாடுகளின் இயல்பு, அவற்றின் தாக்கம் போன்றவை நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடும். மூலதனம் உள்ளே வருவதைக் கட்டுப்படுத்த தீவிரமான, தொடர்ந்த முயற்சிகளை சில நாடு மேற்கொண்டது. பல நாடுகள் புதிய மூலதன ஓட்டங்களை தம் பழைய சட்டங்களை வைத்தே கட்டுப்படுத்தின. லத்தீன் அமெரிக்காவுடன் ஒப்பிடும்போது ஆசியாவில் கட்டுப்பாடுகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அண்மைய அனுபவங்களை வைத்துப் பார்க்கும்போது இதுபோன்ற கட்டுப்பாடுகள் ஆசியாவைக் காட்டிலும் லத்தீன் அமெரிக்காவிலேயே வெற்றிகரமாக இருந்திருக்கின்றன (எடுத்துக்காட்டு : சிலி, கொலம்பியா)

சிலி நாட்டின் மூலதனக் கட்டுப்பாடு

மூலதனக் கட்டுப்பாடுகளை வெற்றிகரமாக நிறுவிய நாடுகளில் சிலியும் ஒன்று. சிலி நாட்டின் உள்ளூர் நிறுவனங்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து வாங்கும் நிதித் தொகையில் 20%ஐ சிலியின் மைய வங்கியில் ஓராண்டு காலத்திற்கு வட்டி இல்லா வைப்புத் தொகையாக வைத்திருக்க வேண்டும். வாங்கும் கடன் குறுகிய காலமாக இருந்தாலுங்கூட இது பொருந்தும்.

1992 இல் 20% இருப்புத் தொகை என்றிருந்த விதி அந்நிய நாணயத்தில் பெறப்படும் வைப்புநிதிகளுக்கும் செயல்படுத்தப் பட்டது. 1992, மே மாதத்தில் இந்த 'இருப்பு விகிதம்' 30% ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1995, சூலை மாதத்தில் இந்த விதி அனைத்துவகை அந்நிய முதலீட்டிற்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இதில் இரண்டாம் கட்ட அமெரிக்க வைப்பு ரசீதுகள் என்று கூறப்பட்ட பத்திரங்களுக்கும் விதிக்கப்பட்டது.

இதுபோன்ற கட்டுப்பாடுகள் சிலி நாட்டுக்குப் பலவகைகளில் உதவி புரிந்துள்ளன. முதலாவதாக, குறுகிய கால மற்றும் ஊக வணிக மூலதனம் உள்ளே வருவதற்கான விலைகள் அதிகம்

கொடுக்கப்பட வேண்டியிருந்ததால் இவற்றின் வரவு குறைந்தது. இரண்டாவதாக நெடுங்கால முதல் அதிகரிப்பதற்கு வழிசெய்வதாய் அமைந்தது. மொத்தத்தில் இந்த விதியின் மூலம் சிலி நாட்டிற்குள் குறுகிய கால மூலதனம் வருவது குறைந்து நெடுங்கால மூலதனம் அதிகரித்து உள்வருகின்ற மூலதனத்தின் அளவைப் பாதிக்காமல் அதன் இயல்பை மாற்றிவிட்டது என்று ஆய்வாளர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர்.

இதுபோன்ற கட்டுப்பாட்டினால், மெக்சிகோ நாட்டில் 1994 இல் ஏற்பட்ட நெருக்கடி மற்ற நாடுகளை அதிகம் பாதித்தபோது, சிலி நாட்டின் நிதிச் சந்தைகளின் மீது அதன் தாக்கம் குறைவாகவே இருந்தது. நிலையான வெளிநாட்டுச் செலாவணி நிலையினாலும், உறுதியான பொருளாதார அடித்தளத்தினாலும், சிலி நாட்டிற்கு ஸ்டான்டர்ட்டு அண்ட் புவர் என்ற தர நிர்ணய நிறுவனத்தினால் 'ஏ' என்ற தகுதி கிடைத்தது. லத்தீன் அமெரிக்காவிலேயே முதன்முதலில் இத்தகுதியை சிலி பெற்றது.

மேலும், சிலி தனியார் ஓய்வூதியத் திட்டம் ஒன்றை நிறுவி அதன் மூலம் உள்ளூர் சேமிப்பு அடித்தளத்தை விரிவாக்கும் மற்றொரு முக்கியக் கொள்கையை மேற்கொண்டது. இது இரு வழிகளில் உதவியது. நாட்டின் தேவைகளுக்கான நிதியை உள்ளூரிலிருந்தே பெற வழி செய்தது. அதைவிட முக்கியமாக, மெக்சிகோவில் நடந்ததுபோல முதல் திடீரென்று வெளியேறும்பட்சத்தில் உள்ளூர் நிதியமைப்பு பாதிக்கப்படுவதைத் தடுக்க வகை செய்தது. அண்மையில் கொலம்பியாவும் அந்நிய மூலதனத்தைக் கட்டுப்படுத்த சிலியின் வழி முறைகளைப் பின்பற்றத் தொடங்கியுள்ளது.

எனவே சிலியின் அனுபவத்தைக் காணும்போது கட்டுப்பாடுகள் இருந்தால் முதல் வருகை குறைந்துவிடும் என்ற வாதம் ஏற்றதாக இல்லை. குறுகிய கால, ஊகவணிக நிதி வரவைத் தடுக்க விதிமுறைகள் இருந்தாலும் கூட, கணிசமான முதலை வரவழைக்க முடியும் என்றும் இதன் மூலம் தெரிகிறது.

மற்ற நாடுகளில் இருக்கும் மூலதனக் கட்டுப்பாடுகள்

ஆசியப் பகுதியில் (அனைத்து வளரும் நாடுகளில் என்று கூறலாம்) முதல் கட்டுப்பாடு எதுவும் அறிமுகப்படுத்தாத ஒரே நாடு பாகிஸ்தான். மற்ற நாடுகளில் பல்வேறுவகையான கட்டுப்பாடுகள் உள்ளன. அண்மையில் கொரியாவும் தைவானும், பதிவு செய்தல், நிதியின் அளவிற்கான வரைமுறைகள் என்ற உருவில் கடினமான விதிகளை நிறுவியுள்ளன. இதை 1996 லிருந்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றன.

கட்டம் 11.3

நடுவண் வங்கி அமைவு

நாட்டின் நிதிகள் மற்றும் பணங்கள் இவற்றைக் கண்காணிக்கவும், முறைப்படுத்தவும், நடுவண் வங்கிகள் ஒரு நாட்டில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் நாணய மதிப்பை முறையாக வைப்பதற்கு அவை முயற்சி எடுக்கின்றன. இவ்வங்கிகள் நாணயங்களை வெளியிடுகின்றன; தங்கத்தை கொடை வாங்கல் பண்ணிக் கொள்கின்றன. பிற நாணயங்களை தங்களது சொந்தப் பரிமாற்றத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன. பணத்தை பல வடிவங்களில் கைவசம் வைத்துக் கொண்டு உலகளாவிய பரிமாற்றங்களில் ஈடுபடுகின்றன. நிதிகளின் உலகமயமாக்கத்தால் நடுவண் வங்கிகள் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துழைத்து உலக நாணயங்களை நிலையானதாகக் முயல்கின்றன. உண்மையில், சர்வதேச நிதி நிறுவனம், நடுவண் வங்கிகளில் தலையிட்டு கூடுதல் உரிமைகளைப் பெற்று தனது ஆட்களை இவ்வங்கிகளின் தலைமைப் பொறுப்புகளில் அமர்த்திக் கொள்கிறது.

பொதுவாக ஒரு நாடு ஒரு நடுவண் வங்கியைக் கொண்டிருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, இந்தியா இந்திய ரிசர்வ் வங்கியைக் கொண்டுள்ளது. சில நாடுகள் கூடுதலான எண்ணிக்கையில் நடுவண் வங்கிகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, அமெரிக்கக் கூட்டமைப்பில் 12 நடுவண் வங்கிகள் உள்ளன. இவற்றிற்கு தனித்தனியான இயக்குநர்கள் உள்ளனர். இவற்றிலிருந்து தேர்வு செய்யப்பட்ட 7 உறுப்பினர்கள் வங்கிக் கூட்டமைப்பு வாரியத்தை ஆட்சிசெய்கின்றனர்.

ஆசியாவில் உள்ள நடுவண் வங்கிகள்

ஆஸ்திரேலியா	ஆஸ்திரேலிய ரிசர்வ் வங்கி
வங்காள தேசம்	வங்காள தேச வங்கி
பர்மா	பர்மா யூனியன் வங்கி
கம்போடியா	கம்போடிய தேசிய வங்கி
சீனா	சீன மக்கள் வங்கி
பிஜி	பிஜி ரிசர்வ் வங்கி
ஹாங்காங்	தி மானிடரி அதாரிட்டி ஆப் ஹாங்காங் - டிஃப்க்டோ சென்ட்ரல் பாங்க்
இந்தியா	இந்திய ரிசர்வ் வங்கி
இந்தோனேசியா	இந்தோனேசிய வங்கி
சப்பான்	சப்பானிய வங்கி
லாவோஸ்	பாங்கிடிஎட்டி லாவோ ஆர்டிபி லாவோ
மலேசியா	நெகர மலேசிய வங்கி
மாலத்தீவுகள்	தி மாலத்தீவு மானிடரி அத்தாரிட்டி
நேபாளம்	நேபாள ரஸ்தர் வங்கி
நியூசிலாந்து	நியூசிலாந்து ரிசர்வ் வங்கி
பப்புவா நியூகினியா	பப்புவா நியூ கினியா வங்கி
பாகிஸ்தான்	ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் பாகிஸ்தான்
பிலிப்பைன்ஸ்	சென்ட்ரல் பாங்க் ஆப் தி பிலிப்பைன்ஸ்
சிங்கப்பூர்	தி மானிடரி அதாரிட்டி ஆப் சிங்கப்பூர் - டிஃப்க்டோ சென்ட்ரல் பாங்க்
சாலமன் தீவுகள்	தி சாலமன் ஐலண்ட்ஸ் மானிடரி அதாரிட்டி
தென்கொரியா	பாங்க் ஆப் கொரியா
தாய்லாந்து	பாங்க் ஆப் தாய்லாந்து
வியட்நாம்	ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் வியட்நாம்

கவால்ஜித் சிங்

இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள், முக்கியமாக, மூலதனம் திடீரென வெளியேறுவதைத் தடுக்கவே கட்டுப்பாடுகளை மேற்கொண்டன. 1995இல் சுமார் 8 பில்லியன் டாலர்கள் வெளியேறியதைப் பார்த்த அர்சண்டினா இது போன்ற நெருக்கடியை பிற்காலத்தில் தவிர்ப்பதற்காக 6 பில்லியன் டாலர்கள் கொண்ட சார்பு நிதி வசதி ஒன்றை நிறுவியது. மெக்சிகோவும், சிலியும் மைய வங்கிகள் நாணயச் சந்தைகளில் தலையிட்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வகை செய்துள்ளன. சிலி அதன் நாணயத்தின் மதிப்பின் உயர்வுகூறைவுக் கட்டுப்பாட்டுப் 'பட்டை'யைத் திருத்தி பிசோவின் மதிப்பேற்றத்தை அனுமதிக்கும் வகையில் அமைத்தது. இதுபோல லத்தீன் அமெரிக்காவின் பல நாடுகள் சில வரிகளை விதித்துள்ளன. (எ.கா: முதல் மதிப்பிற்கான) நிதியோட்டங்களைக் கட்டுப்படுத்த வழிமுறைகளையும் வைத்துள்ளன.

பங்குச் சந்தைகளில் மட்டுமே அதிகமான நிதி உள்ளே வருகின்ற நாடுகளில், உள்ளூர் நிறுவனங்கள் சர்வதேசச் சந்தைகளை அணுகுவதற்கும் உள்ளூர் நிறுவனங்களை அந்நிய நாட்டினர் வாங்குவதற்கும் பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளை இந்நாடுகள் நிறுவிட உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக பிரேசில் நாட்டின் நிறுவனங்களில் வாக்களிக்க தகுதி பெறும் பங்குகளில் 49%வரை தான் அந்நிய நாட்டவர் வைத்திருக்க முடியும். இதுவே சிலியில் 29% ஆகவும், கொரியாவில் 20% ஆகவும், இந்தியாவில் 24% ஆகவும், பிலிப்பைன்சில் 40% ஆகவும், தாய்லாந்தில் வெவ்வேறு துறைகளில் 15 முதல் 65% ஆகவும் உள்ளது. இந்தியா, சிலி ஆகிய நாடுகளில் உள்ளூர் நிறுவனங்கள் அந்நியச் சந்தைகளில் பங்குகளை விற்பதைக் கட்டுப்படுத்த மற்றொரு உருவில் கட்டுப்பாடு நிறுவப்பட்டது. சிலியில் உள்ளூர் தரநிர்ணய நிறுவனம் ஒன்று தர நிர்ணயத் திறகுப் பிறகுதான் அந்நியச் சந்தைகளில் பங்குகளை வெளியிட முடியும். இந்தியாவில், அந்நியச் சந்தைகளில் பங்குகளை விற்று நிதி பெறுவதற்கு அதிகப்பட்சக் கட்டுப்பாடுகள் உள்ளன. பிரேசில் நாட்டில் பங்குகள், பணமாக மாற்றப் படும் காலவரம்பின் மீது கட்டுப்பாடுகள் அவ்வப்போது விதிக்கப் படுகின்றன.

மேலும் சில நாடுகளில் (எ.கா: இந்தியா) குறுகிய கால நிதிப் புழக்கத்தைக் குறைப்பதற்கு முதல் மதிப்பேற்ற வரி விதிக்கப்படுகிறது. சில நாடுகளில் உள்ளூர்ப் பங்குகளை அந்நியர்கள் வாங்கும்போது வரி விதிக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் பல வளரும் நாடுகளில் முதல் ஓட்டத்தை கட்டுப்படுத்த பொருளாதாரக் கொள்கைகளும் வகுக்கப்பட்டன. இதில் நாணயச் சந்தைகளில் தலையிட்டு கட்டுப்படுத்துவதும் அடங்கும். இந்த வழிமுறைகள் அவ்வளவாக வெற்றியடையவில்லை என்பதை அண்மைய தென்கிழக்காசிய

கட்டம் 11.4

செலாவணிப் பெறுமதி அமைவுகள்

நாணய வாரியம்: இது ஒரு பணவாண்மை அதிகார அமைப்பு; இது நிலையான நாணயம் ஒன்றுடன் தனது நாணயத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட பெறுமதியில் நிறுத்திக் கொள்ளும் (வழக்கமாக அமெரிக்க டாலர் அல்லது செருமனி மார்க்). இதனால் ஒரு மிதக்கும் தன்மை கொண்ட நாணயத்தின் நிலையற்ற தன்மை நீக்கப்படுகிறது. இதில் ஒவ்வொரு நாணயச்சுழற்சி ஒன்றிகளிலும் வெளிநாட்டு நாணயத்தின் பின்புலம் இருக்கின்றது. பணவாண்மைக் கொள்கைகளில் நாட்டம் கொண்டு ஒரு நாடு அதன் அனைத்து தன்னாட்சித் தன்மையை இழப்பதோடு நிதியில் நெகிழ்வுப் போக்கையும் கைக்கொள்ள வேண்டியதாகிறது. மேலும் இந்நாடு தனது பொருளாதாரத்தில் வரிப் பெறுமதிகளையோ அல்லது தீர்வை விதிப்பதையோ செய்ய முடியாது. செலாவணிப் பெறுமதி மாறாததாக இருப்பினும் மற்ற அனைத்தும் வேறுபட்டு விடுகின்றது.

அழுக்கு மிதவை அரசாங்கங்கள்: செலாவணிப் பெறுமதிகளில் கடும் மாற்றங்களைத் தடுப்பதற்கு செலாவணிப் பெறுமதிகளில் தலையிட்டு முயற்சி எடுக்கும்போது, அவை வேறு வழிகளில் நெகிழ்வுற்று மிதக்கத் தொடங்குகிறது. இதை அனுமதிக்கின்றனர். இதற்கு “மேலாண்மை செய்யப்பட்ட மிதப்பு” என்றும் பெயர்.

செலாவணி பெறுமதி இயல்திறம்: 1979 முதல் 1993 வரை ஐரோப்பியப் பணவாண்மை அமைவில் செலாவணிப்பெறுமதிகளை உறுதி செய்ய இம்முறை பயன்பட்டது. செலாவணிப் பெறுமதி இயல்திறம் ஒவ்வொரு நாட்டின் நாணய மதிப்பில் உயர்ந்த மற்றும் தாழ்ந்த ஆதாரப் புள்ளிகளை ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் நாணயத்திற்கு எதிராகவும் அதே நாணயத்தை மற்ற உறுப்பினரின் நாணயத்துடன் ஒப்பிடும் நிலை நிறுத்தும். இரண்டு நாணயங்களுக்கிடையேயான செலாவணி பெறுமதிகளுக்காக ஆதாரப் புள்ளி ஒன்றை அணுகிடும்போது அந்த இரு நாட்டு நடுவண் வங்கிகளும் உரிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடக் கோரப்படும்.

உறுதிப்படுத்தப்பட்ட செலாவணி பெறுமதிகள்: குறிப்பிட்ட அலுவல் மட்டத்தில் செலாவணிப் பெறுமதிகளை தொடர்ந்து பேணுவதற்கு அரசுகள் முனையும்போது ஒரு செலாவணிப் பெறுமதி அமைவு

நெகிழ்வுறு செலாவணிப் பெறுமதிகள்: அரசாங்கங்கள் மற்றும் அலுவலர்கள் ஆகியோரின் தலையீடின்றி வேண்டுகை, அளிப்பு இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரையறுக்கப்படும் ஒருவகை செலாவணிப் பெறுமதி அமைவு

இறுக்கிய செலாவணிப் பெறுமதிகள்: நிலையான செலாவணிப் பெறுமதிகள். இவை அரசாங்கத்தால் குறிப்பிட்ட அலுவல் மட்டங்களில் வரையறுக்கப்படுகின்றது.

மலடாக்கக் கொள்கை: ஒரு நாட்டின் பண அளிப்பில் பாதிப்பு நிகழவிடாது வெளிநாட்டுச் செலாவணிக் கையிருப்புகளை மாற்ற அனுமதிக்காத கொள்கை. மேலும் இது தானாக விலையைச் சரிக்கட்டும் இயல்திறத்தை பாதிக்கச் செய்யும். இதை நடுநிலையாக்கக் கொள்கை என்றும் அழைப்பர்.

வியன்ற கற்றை: நிலையான மற்றும் நெகிழ்வான செலாவணிப் பெறுமதிகளுக்கு இடையேயான சமன்பாட்டுக்கு; இது ஒரு குறிப்பிட்ட அலுவல் மதிப்பில் ஏதாவது ஒரு பக்கம் உள்ள பெருந்தொகையால் சார்பியல் நோக்கில் ஏறி இறங்கும் செலாவணிப் பெறுமதியை அனுமதிக்கிறது.

நெருக்கடி காட்டுகிறது. ஆயினும் அரசாங்கங்களிடம் பலதரப்பட்ட கட்டுப்பாட்டு வழிமுறைகள் இருப்பதும் தெரிகிறது.

இதுபோன்ற கொள்கைகள் குறித்த கடந்த கால அனுபவங்கள், தனியார் மூலதன இடப்பெயர்வு மீதான கட்டுப்பாடுகள் விரும்பத்தக்கதல்ல என்றோ, இயலாத செயல் என்றோ உணர்த்தவில்லை. உண்மையில் மேலும் மேலும் பல நாடுகள் தங்களது நிதிச் சந்தைகளை அந்நியருக்கு திறந்துவிடும் இவ்வேளையில், செயல் திறமிக்க, சரியான கட்டுப்பாடுகளின் தேவையை வலியுறுத்துகிறது என்பதே உண்மை. தேசிய அளவிலான கட்டுப்பாட்டைத் தவிர, பகுதியளவிலும் சர்வதேச அளவிலும் கட்டுப்பாடுகள் தேவைப்படுகின்றன. ஆனால் அதற்கு எதிராக இப்போது அதிகரித்து வரும் தாராளமயமாக்கலும் ஏற்கனவேயுள்ள கட்டுப்பாடுகளை அகற்றுதலும் (முக்கியமாக மூன்றாம் உலக நாடுகளில்) நடைபெறுவதென்பது சோகமானதாகும். மெக்சிகோ

கட்டம் 11.5

உலகளாவிய தீர்வு வங்கி

இது உலகின் மிகப் பழமையான உலகளாவிய நிதி நிறுவனமாகும். 1930 இல் இருந்து இயங்கி வருகிறது. சுவிட்சர்லாந்திலுள்ள பேசல் என்றவிடத்தில் உள்ளது. உலகளாவிய தீர்வு வங்கி, நடுவண் வங்கிகள் மற்றும் வங்கி முறையாளர்களால் ஆன ஓர் அமைப்பு. இது உலகளாவிய முறையாக்கத் தரங்கள் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த நடுவண் வங்கிக் கொள்கைகள் இவற்றைக் கலந்தாய்வு செய்வதற்கான மன்றமாக அமைந்துள்ளது. வளர்ந்த நாடுகளின் நடுவண் வங்கிகள், கிட்டத்தட்ட அனைத்து ஐரோப்பிய நாட்டு வங்கிகள், அதேபோல் அமெரிக்கா, கனடா, சப்பான், ஆஸ்திரேலியா மற்றும் தென்னாப்பிரிக்கா போன்றவை உலகளாவிய தீர்வு வங்கியில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றின் விருப்பங்களுக்கு ஏற்ப இயங்கும் இவ்வமைப்பு உலகளாவிய அளவில் வங்கிகள் செயல்படுவதற்கான போதிய மூலதனங்களை மதிப்பிடவும், அளவிடவும் செய்யும். இதற்கான வழிமுறைகளை பேசல் குழு தந்துள்ளது. 1998 இல் 10 நாடுகள் கொண்ட குழு இந்த வழிமுறைகளை ஏற்றுக் கொண்டது. இந்த ஒப்பந்தம் பேசல் இசைவு எனப்படுகிறது. பேசல் இசைவின் செயல்பாட்டினால் 1991 இல் உலகளாவிய வரவு மற்றும் முதல் வங்கி மூடப்பட்டது.

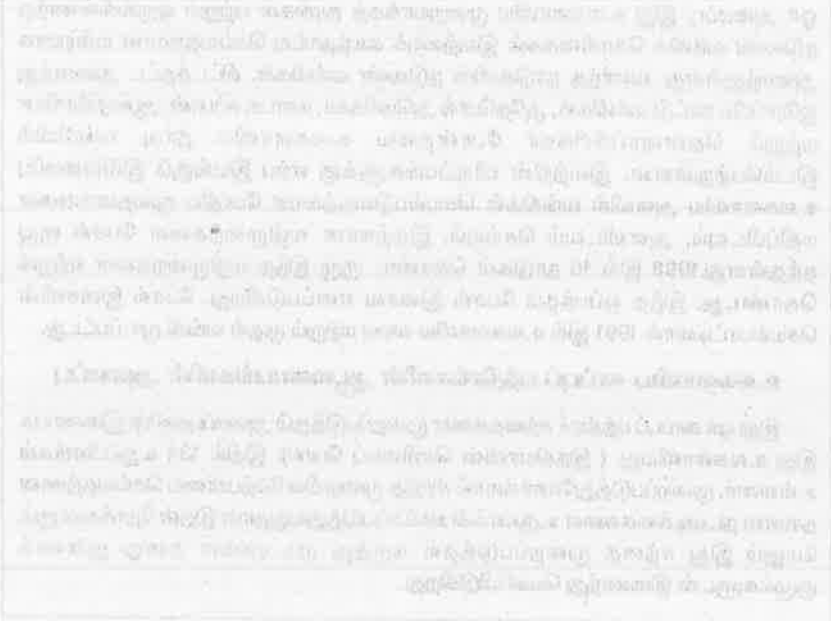
உலகளாவிய காப்புப் பத்திரங்களின் ஆணையங்களின் அமைப்பு

இது ஓர் காப்புப் பத்திரச் சந்தைகளை முறைப்படுத்தும் அமைப்புகளின் இணையம். இது உலகளாவியது (இந்தியாவின் செபியைப் போல). இதில் 134 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். முறைப்படுத்துவோர்களால் சிறந்த முறையில் மேற்பார்வை செய்வதற்கான தரமான நடவடிக்கைகளை உருவாக்கி ஊக்கப்படுத்துவதுதான் இதன் நோக்கமாகும். மேலும் இது சந்தை முறைப்படுத்தல் கருத்து முடிவுகளை தனது துணைக் குழுக்களுடன் இணைந்து வெளியிடுகிறது.

மற்றும் தென்கிழக்காசிய நெருக்கடியின் பாடத்தை கொள்கை வகுப்பாளர்கள் கற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது.

இதில் யார் நடவடிக்கைகளைத் தொடங்குவது என்பது முக்கிய கேள்வியாக உள்ளது. அண்மைக் காலத்தில் வளரும் நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் (எ.கா: சிலி) சில கொள்கை வழிமுறைகளைத் தொடங்கியுள்ளன. ஆனால் பகுதியளவிலும், சர்வதேச அளவிலும் மேலும் அதிகமான முயற்சி தேவைப்படுகிறது. இதில் சர்வதேச நிதி நிறுவனம் போன்றவற்றின் கையாலாகாத்தனத்தினால் பிஜுஎஸ், ஐஓஎஸ்சிஓ போன்ற நிறுவனங்கள் உலகளாவிய நிதிக்கட்டுப்பாட்டை ஒருங்கிணைக்கும் செயலைச் செய்து வருகின்றன. ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்த பிசிசிஐ வங்கியின் வீழ்ச்சி, தென்கிழக்காசியாவின் நெருக்கடி ஆகியவை இந்நிறுவனங்களும் திறனற்றவை என்பதைக் காட்டுகின்றன. எனவே சிக்கல்களைச் சமாளிக்க வேறு நல்ல வழிமுறைகள் தேவைப்படுகின்றன என்பது தெரிகிறது.

எப்படியிருப்பினும், நிதி மூலதனத்தின் மீது சமூகக் கட்டுப்பாடு தேவை என்ற முழுக்கத்தை மக்கள் எழுப்பாத வரையில் இதுபோன்ற வழிமுறைகள் தேசிய அளவிலும் சர்வதேச அளவிலும் திறனற்று செயலிழந்தே காணப்படும்.

செயல்பாட்டிற்காக...

உலகளாவிய நிதியின் தாக்குதலிலிருந்து நாட்டின் பொருளாதாரத்தை காப்பாற்றுவதில் பொதுமக்கள் முக்கியப் பங்கினை ஆற்றலாம். அண்மையில் தென் கொரியாவின் நிதி நெருக்கடியின்போது இது அழகாக விளக்கப்பட்டது. அந்நாட்டு மக்கள் தங்களது தங்க நகைகளை தந்து சுமார் 20 பில்லியன் டாலர்கள் வரை நிதி திரட்டி நெருக்கடிளைச் சமாளிக்க உதவினர். ஆனால் தேசிய மற்றும் சர்வதேச நிதி வணிகர்களை பொறுப்பேற்குமாறு செய்யக்கூடிய வகையில் மக்கள் ஒன்று திரட்டப்பட்டாலன்றி இது போன்ற செயல்கள் தற்காலிக விடைகளாகத்தான் இருக்கும். உலகளாவிய நிதி வணிகத்தில் அடிப்படை மாற்றங்கள் எதுவும் இதனால் நிகழாது.

தகவல் பரிமாற்றத்தில் இடைவெளி இருந்த போதிலும் உலகளாவிய நிதியின் தீங்கினைக் குறித்து பல்வேறு சமூகக் குழுக்களும் தனி நபர்களும் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கியுள்ளனர். தொழிற் சங்கங்களின் நசிவினாலும் தாராளமயமாக்கல் கொள்கையை அரசாங்கங்கள் (அவற்றின் நிறம் எதுவாயினும் சரி) ஏற்றுக்கொள்வது போன்ற செயல்பாடுகளால் தற்போது பல சமூக இயக்கங்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு செயலாற்ற உற்சாகமிழந்த ஒரு காலகட்டத்தை கடந்து கொண்டுள்ளன. இதனால் இவை உலகமயமாக்கலை எதிர்த்து போராடுவதை மிகவும் கடினமாக உணர்கின்றன.

தற்போதுள்ள பொருளாதார அரசியல் சூழலில் சமூகச் செயல்பாட்டின் மூலம் விரும்பத்தக்க தீர்வுகள் கிடைப்பதற்கு நாம் இதுவரை கடைப்பிடித்து வந்த உத்திகளை பரிசீலனை செய்வது அவசியமாகிறது. புதுச் சவால்களும் தடைகளும் நாம் எதிர்கொள்ளும் வேளையில் புதிய உத்திகளும் வழிகளும் நமக்குத் தேவைப்படுகின்றன. இதுபோன்ற உத்திகள் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடலாம். இருந்தும் பொதுவான சில அடிப்படைக் காரணிகளை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

முதலாவதாக பல்வேறு சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் பண்பாட்டுப் பின்னணிகளைக் கொண்ட ஆட்களைக் கொண்டதாய் இயக்கம் அமைவது அவசியம். பரவலான ஆதரவு தேவை என்பதால் அனைவருக்கும் பொருத்தமான குறைந்தபட்சப் பொதுத்திட்டம் ஒன்றை வகுத்துக்கொள்ளலாம். இரண்டாவதாக பலதரப்பட்ட மக்கள் பலருக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் வகையில்

கட்டம் 12.1

நர்மதைப் பத்திரங்களுக்கு எதிரான பரப்புரை

சா்தார் சரோவர் திட்டத்திற்கு எதிரான பரப்புரையினால் 1993, மார்ச்சில் உலக வங்கி இத்திட்டத்திற்கு வழங்கவிருந்த நிதியை நிறுத்திவிட்டது. இதனால் நிதி திரட்ட குசராத் மாநில அதிகாரிகள் இந்தியப் பங்குச் சந்தைகளில் பங்குப் பத்திரங்களை வெளியிடத் தீர்மானித்தனர்.

இதற்கு எதிராக "இந்தப் பங்குகளை ஆதரிப்போர் அழிவினை ஆதரிப்போர்" என்று துண்டறிக்கைகள் வெளியிடப்பட்டது. அரசு மிகப்பெரும் விளம்பரங்கள் செய்தது. மின்னணுவியல் ஊடகங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆனால், நர்மதைப் பாதுகாப்பு இயக்கத்திற்கு இந்த அளவிற்கு பணம் கிடையாது. இதனால் ஒரு விளக்கமான கையேடு ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு அனைவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. குறிப்பாக பங்குச் சந்தைத் தரகர்களுக்கு கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டன.

எனினும் பங்குகள் நன்றாகவே விற்றன. அதிகாரிகள், மக்கள் இத்திட்டத்தை ஆதரிப்பதாகக் கூறினர். உண்மையில், மக்கள் வாங்கியது 18% வட்டி மற்றும் குசராத் அரசின் உறுதிகளை கணக்கில் கொண்டுதான். குசராத் அரசு இப்பங்குகளை தனது அலுவலர்களை விட்டு கட்டாயமாக விற்கச் செய்தது.

நர்மதைப் பாதுகாப்பு இயக்கத்தின் பரப்புரைகளுக்குப் பின்னரும் குசராத் அரசு மூன்று வகையான பங்குகளை வெளியிட்டது. இவை யாவும் தனியார்களுக்கானதாகும்; பொது வெளியீடல்ல. 1996 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் பங்குப் பத்திரம் ஒன்றை வெளியிட முனைந்தது. அப்போது நர்மதைப் பாதுகாப்பு இயக்கம், ஒரு விளக்கமான நிதி அலசல் ஆய்வறிக்கையை வெளியிட்டு அனைத்து நிதிச் செய்தி ஊடகங்களுக்கும் அனுப்பியது. இதனால் இத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

விழிப்புணர்வு இயக்கங்களும் தகவல் தொடர்புச் சாதனங்களின் உதவியும் தேவைப்படுகின்றன. துண்டுப் பிரசுரங்கள், அறிமுகப் புத்தகங்கள், படக்கதைகள், ஒலியொளி நாடாக்கள், தெருக்கூத்து போன்றவை இதில் முக்கியப் பங்கினை வகிக்கலாம்.

முன்றாவதாக இந்தச் சிக்கலைக் குறித்த தகவல்கள் கிடைப்பது அரிதாகவும் கிடைக்கும் பட்சத்தில் மிகுந்த கலைச் சொற்களை உடையதாகவும் இருப்பதால் தகவல்களை ஆராய்ந்து அதை எளிய முறையில் இயக்கத்திற்கு தரக்கூடிய பொருளாதார வல்லுநர்கள், அறிவாளர்கள் ஆகியோரின் உதவியும் தேவைப்படுகிறது. நான்காவதாக உலகமயமாக்கலை தவிர்க்க மாற்றுத் திட்டங்கள் உள்ளன என்ற உண்மையை ஆணித்தரமாக எடுத்துக்கூற ஒரு தெளிவான திட்டம் தேவைப்படுகிறது. சாத்தியப்படக்கூடிய மாற்றுத் திட்டத்தை முன்வைக்காமல்போகும்போது இயக்கங்கள் ஓர் அரசியல் தேக்கத்தை அடைந்துவிடும் அபாயம் உள்ளது. பிரச்சனைகள் சர்வதேசமயமானவை என்பதால் இதற்கான மாற்றுத் திட்டங்களும் எல்லைகளைக் கடப்பவையாக இருக்க வேண்டும்.

ஐந்தாவதாக முக்கியமான எழுச்சி, எதிர்ப்பு. நாட்டின் உள்ளேதான் நடக்கும் என்றாலும் மற்ற நாடுகளில் உள்ள பிரபலமான மக்கள் இயக்கங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பொதுவான அம்சங்களைக் கொண்ட ஒரு தெளிவான மாற்றுத் திட்டத்தை முன்வைப்பது முக்கியமானது. கடைசியாக தேசிய அரசாங்கங்களும் சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களும் சனநாயகத்துடன் செயல்படுவதற்காக இயக்கங்கள் பணிபுரிய வேண்டும். ஆனால் இது மட்டுமே போதாது. பொதுமக்கள் பார்வையைக் கடந்து கழுக்கமாகச் செயல்படும் சர்வதேச சந்தைகளின் மற்ற முக்கிய ஆட்டக்காரர்களான தனியார், பன்னாட்டு வங்கிகள், ஊக வணிகர்கள், நாணய வணிகர்கள் ஆகியோரும் பொதுமக்களுக்கு பதில் கூறவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

தொடர்புகளுக்கு:

சென்னை

பூவுலகின் நண்பர்கள்,

306/6, பெல்லி ஏரியா, அண்ணா நகர், சென்னை- 600 040

புதுதில்லி

Public Interest Research Group (PIRG)

142, Maitri Apartments, Plot No: 28, Indraprasta Extension,

Patparganj, Delhi - 110 092 Ph: 91-11 2432054 FAX: 91-11 2224233

Email: kaval@pirg.unv.ernet.in

